

แผนพัฒนาสถานศึกษา ระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑)

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(ชลบุรี)
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออก
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

แผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑)
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(ชลบุรี)

งานวางแผนและงบประมาณ
ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(ชลบุรี)

คำนำ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นหน่วยงานด้านการศึกษาซึ่งมีเป้าหมายในการจัดการอาชีวศึกษา เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งการฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อเพิ่มพูนความรู้และการฝึกทักษะอาชีพระยะสั้นหรือระยะยาว และได้จัดทำแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙ จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสถานศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและขับเคลื่อนการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(ชลบุรี) ได้ดำเนินการยกระดับและพัฒนามาตรฐานคุณภาพการจัดการศึกษาของวิทยาลัยตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัด และตามมาตรฐานการศึกษาและแผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๖) ของวิทยาลัย อย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพสูงสุด ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ปรากฏผลสัมฤทธิ์เชิงประจักษ์ได้รับการคัดเลือกให้เป็นสถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๕ ซึ่งถือเป็นรางวัลที่มีเกียรติยศสูงสุดเป็นสิริมงคลแก่ผู้รับ

แผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(ชลบุรี) (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑) ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการอาชีวศึกษาให้บรรลุผลตามเป้าหมายและเจตนารมณ์การพัฒนากำลังคนตามยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาระดับต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคนพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการเรียนรู้ เมื่อจบการศึกษาสามารถเข้าสู่สถานประกอบการและทำงานได้อย่างมีความสุข เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพก้าวทันต่อการแข่งขันในการพัฒนาประเทศสู่ศตวรรษที่ ๒๑ โดยมีสาระสำคัญประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ของแผนพัฒนา เป้าหมายด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แผนงาน โครงการ และตัวชี้วัดที่เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา ครอบคลุมกระบวนการในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
ส่วนที่	ง
ส่วนที่ ๑	
บทสรุปผู้บริหาร	
แผนพัฒนาที่เกี่ยวข้อง	
ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)	๑
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐	๒๘
ร่างกรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐	๔๒
แผนพัฒนาจังหวัดชลบุรี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐	๕๖
แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙	๖๖
แผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙	๘๐
กรอบแนวทางการประกันคุณภาพภายนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๗-๒๕๗๑	๙๑
ส่วนที่ ๒	
แผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑)	
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(ชลบุรี)	
ประวัติวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ (ชลบุรี)	๑๐๗
รายนามผู้อำนวยการ	๑๐๘
การจัดการศึกษาในวิทยาลัย	๑๐๘
หลักสูตรและระบบการจัดการเรียนการสอน	๑๐๙
ผู้บริหารวิทยาลัย	๑๑๐
คณะกรรมการบริหารสถานศึกษา	๑๑๐
ขนาดและที่ตั้ง	๑๑๑
สภาพชุมชน เศรษฐกิจ สังคม	๑๑๑
สภาพปัจจุบันของสถานศึกษา	๑๑๒
๑. ข้อมูลหลักสูตรการเรียนการสอน	๑๑๒
๒. ข้อมูลด้านงบประมาณ	๑๑๒
๓. จำนวนผู้เรียน	๑๑๓
๔. อัตรากำลังครู และบุคลากรทางการศึกษา	๑๑๓
๕. อัตรากำลังครู และบุคลากรทางการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๖	๑๑๓
๖. ข้อมูลด้านอาคาร สถานที่	๑๑๖
โครงสร้างการบริหารสถานศึกษา	๑๒๔
สถานที่ตั้ง	๑๒๔
สีประจำวิทยาลัย	๑๒๕
ต้นไม้ประจำวิทยาลัย	๑๒๕
ปรัชญาวิทยาลัย	๑๒๕
อัตลักษณ์-เอกลักษณ์	๑๒๕
วิสัยทัศน์	๑๒๖
พันธกิจ	๑๒๖
วัตถุประสงค์	๑๒๖
เป้าหมายด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา	๑๒๖

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
ส่วนที่ ๓	
การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา	๑๒๘
การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน	๑๒๘
การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก	๑๒๙
ส่วนที่ ๔	
มาตรฐานการศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(ชลบุรี)	๑๓๑
มาตรฐานที่ ๑ คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์	๑๓๓
มาตรฐานที่ ๒ การจัดการอาชีวศึกษา	๑๓๓
มาตรฐานที่ ๓ การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ หรือสังคมแห่งความรู้	๑๓๔
มาตรฐานที่ ๔ การขยายโอกาสทางอาชีวศึกษา (กำหนดเพิ่มเติมโดยวิทยาลัย)	๑๓๔
เกณฑ์การประเมินมาตรฐาน	๑๓๕
ส่วนที่ ๕	
ยุทธศาสตร์	๑๓๖
ยุทธศาสตร์แผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑)	๑๓๖
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านคุณภาพผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาสู่สากล	๑๓๗
- กลยุทธ์ที่ ๑ ด้านความรู้	๑๓๗
- กลยุทธ์ที่ ๒ ด้านทักษะและการประยุกต์ใช้	๑๓๙
- กลยุทธ์ที่ ๓ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์	๑๔๓
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ด้านการจัดการอาชีวศึกษาอย่างเป็นระบบ	๑๔๖
- กลยุทธ์ที่ ๑ ด้านหลักสูตรอาชีวศึกษา	๑๔๖
- กลยุทธ์ที่ ๒ ด้านการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา	๑๔๗
- กลยุทธ์ที่ ๓ ด้านการบริหารจัดการ	๑๕๒
- กลยุทธ์ที่ ๔ ด้านการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	๑๕๗
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้	๑๕๙
- กลยุทธ์ที่ ๑ ด้านความร่วมมือในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้	๑๕๙
- กลยุทธ์ที่ ๒ ด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย	๑๖๒
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ด้านการขยายโอกาสทางการอาชีวศึกษา	๑๖๔
- กลยุทธ์ที่ ๑ การขยายโอกาสทางอาชีวศึกษา	๑๖๔
ภาคผนวก	๑๖๖

แผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑)
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ (ชลบุรี)

บทสรุปผู้บริหาร

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(ชลบุรี) ได้จัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑) ที่สอดคล้อง เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ร่างกรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ แผนพัฒนาจังหวัดชลบุรี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙ และแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙ รวมถึงกรอบแนวทางการประกันคุณภาพภายนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๗-๒๕๗๑ โดยมีสาระสำคัญประกอบด้วย แนวคิดการจัดการอาชีวศึกษา วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ ของแผนพัฒนา เป้าหมายด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แผนงาน โครงการ ตัวชี้วัด และการขับเคลื่อนแผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑) สู่การปฏิบัติ ดังนี้

๑. แนวคิดการจัดการอาชีวศึกษา

การจัดการอาชีวศึกษาเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในระดับฝีมือ (ปวช.) ระดับเทคนิค (ปวส.) ระดับเทคโนโลยี (ปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ) และการฝึกอบรมวิชาชีพซึ่งเป็นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะอาชีพระยะสั้นและระยะยาว ที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับปรัชญา การอาชีวศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานการอาชีวศึกษาในแต่ละระดับ (แผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙)

๒. วิสัยทัศน์

ผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและคุณลักษณะที่พึงประสงค์มุ่งสู่ มาตรฐานสากล

๓. พันธกิจ

๑. การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษา

จัดการเรียนการสอน การฝึกอบรมโดยบูรณาการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ และคุณธรรมจริยธรรมตามมาตรฐานวิชาชีพ เพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการและการประกอบอาชีพอิสระ ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพได้มาตรฐานในระดับสากล

๒. การพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษา

พัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพด้วยวิธีที่หลากหลาย มีสมรรถนะปฏิบัติงานได้อย่างมืออาชีพ

๓. การพัฒนางานวิจัย นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์

พัฒนางานวิจัย นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ของครูและผู้เรียนให้เป็นองค์ความรู้เพื่อการจัดอาชีวศึกษาและพัฒนาวิชาชีพ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

๔. การบริการวิชาการ วิชาชีพ ขยายโอกาสการศึกษาวิชาชีพ

นำองค์ความรู้ สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรมไปใช้ในการบริการวิชาการ วิชาชีพ พร้อมการขยายโอกาสการศึกษาวิชาชีพให้กับประชาชนทุกช่วงวัย เพื่อสร้างอาชีพและเพิ่มคุณภาพชีวิตแก่ชุมชน สังคม

๕. การบริหารจัดการสถานศึกษา

บริหารจัดการสถานศึกษาโดยยึดหลักธรรมาภิบาล บูรณาการเทคโนโลยี และสร้างความร่วมมือเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษา โดยอาศัยเครือข่ายความร่วมมือจากทุกภาคส่วน

๔. วัตถุประสงค์ของแผนพัฒนา

แผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑) มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ดังนี้

๑. เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพให้มีคุณภาพ คุณธรรม และความเป็นมืออาชีพ
๒. เพื่อพัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ
๓. เพื่อพัฒนางานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เทคโนโลยี และองค์ความรู้อาชีวศึกษา
๔. เพื่อเพิ่มโอกาสการศึกษาวิชาชีพกับประชาชนทุกช่วงวัย
๕. เพื่อนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการอาชีวศึกษา

๕. เป้าหมายด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

การพัฒนาการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาตามแผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑) มีเป้าหมายเพื่อผลิตและพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาให้มีคุณภาพครอบคลุมอย่างน้อย ๓ ด้าน ได้แก่

๑. ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ พฤติกรรม ลักษณะนิสัย และทักษะทางปัญญา

๒. ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป ได้แก่ ความรู้และทักษะการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน การทำงานร่วมกับผู้อื่น การใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การประยุกต์ใช้ตัวเลข การจัดการและการพัฒนางาน

๓. ด้านสมรรถนะวิชาชีพ ได้แก่ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในสาขาวิชาชีพสู่การปฏิบัติจริง รวมทั้งประยุกต์สู่อาชีพ

๖. ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แผนงาน โครงการ ตัวชี้วัด

เพื่อให้วิทยาลัยสามารถพัฒนาการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาให้บรรลุตามแผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑) จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์และแผนกลยุทธ์ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ ๔ ด้าน คือ

๑. ยุทธศาสตร์ด้านคุณภาพผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาสู่สากล
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการจัดการอาชีวศึกษาอย่างเป็นระบบ
๓. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการขยายโอกาสทางการอาชีวศึกษา

๖.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านคุณภาพผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาสู่สากล

การจัดการอาชีวศึกษา เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาให้มีความรู้ มีทักษะและการประยุกต์ใช้เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา มีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

วัตถุประสงค์

เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพให้มีคุณภาพ คุณธรรม และความเป็นมืออาชีพ

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ ด้านความรู้ ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริงตามหลักการ ทฤษฎี และแนวปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียน หรือทำงาน โดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎีและหรือข้อเท็จจริง เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา มีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ สมรรถนะผู้สำเร็จการศึกษาในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง มาตรฐานวิชาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ และสมรรถนะบุคคลของผู้สำเร็จการศึกษาตามมาตรฐานอื่นๆ

กลยุทธ์ที่ ๒ ด้านทักษะและการประยุกต์ใช้ ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ ทักษะวิชาชีพ และทักษะชีวิตเป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา สามารถประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน และการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และมีสุขภาวะที่ดี มีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ สมรรถนะผู้สำเร็จการศึกษาในหมวดวิชาสมรรถนะอาชีพ การประกวดหรือแข่งขันทักษะวิชาชีพ สมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระ สมรรถนะบุคคลของผู้สำเร็จการศึกษาตามมาตรฐานอาชีพ การมีงานทำและศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษา และความพึงพอใจต่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๓ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ผู้สำเร็จการศึกษา อาชีวศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่ดี ภูมิใจและรักษาเอกลักษณ์ของชาติไทย เคารพกฎหมาย เคารพสิทธิของผู้อื่น มีความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ของตนเองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสาธารณะ และมีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา และการดูแลช่วยเหลือและแนะแนวผู้สำเร็จการศึกษา

๖.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการจัดการอาชีวศึกษาอย่างเป็นระบบ

สถานศึกษามีครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาและจำนวนตามเกณฑ์ที่กำหนด ใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และบริหารจัดการทรัพยากรของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสำเร็จในการดำเนินการตามนโยบายสำคัญของหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษา

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการอาชีวศึกษา
๒. เพื่อพัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ ด้านหลักสูตรอาชีวศึกษา สถานศึกษาใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สถานประกอบการ ตลาดแรงงาน มีการปรับปรุงรายวิชาเดิม หรือกำหนดรายวิชาใหม่ หรือกลุ่มวิชาเพิ่มเติมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและความต้องการของตลาดแรงงาน โดยความร่วมมือกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ หลักสูตรฐานสมรรถนะ และการปรับปรุงรายวิชาเดิม หรือกำหนดรายวิชาเพิ่มเติม

กลยุทธ์ที่ ๒ ด้านการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ครูมีคุณวุฒิการศึกษาและมีจำนวนตามเกณฑ์ที่กำหนด ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบต่อเนื่องเพื่อเป็นผู้พร้อมทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม และความเข้มแข็งทางวิชาการและวิชาชีพ จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนทั้งวัยเรียนและวัยทำงาน ตามหลักสูตรมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา ตามระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนของแต่ละหลักสูตร สถานศึกษา ส่งเสริม สนับสนุน กำกับ ดูแลให้ครูจัดการเรียนการสอนรายวิชาให้ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการเรียนการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพหรือฝึกอาชีพ เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายในการจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการชั้นเรียนที่เหมาะสม การพัฒนาตนเองและพัฒนาวิชาชีพ และเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนการสอน

กลยุทธ์ที่ ๓ ด้านการบริหารจัดการ สถานศึกษาบริหารจัดการบุคลากร สภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ศูนย์วิทยบริการ สื่อ แหล่งเรียนรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศ ครุภัณฑ์และงบประมาณของสถานศึกษาที่มีอยู่อย่างเต็มศักยภาพและมีประสิทธิภาพ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ การบริหารจัดการสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม ระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ระบบข้อมูลและ

สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการสถานศึกษา อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน หรืองานฟาร์ม ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน แหล่งเรียนรู้และศูนย์วิทยบริการ และผลการประกันคุณภาพการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๔ ด้านการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ สถานศึกษามีความสำเร็จในการดำเนินการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามนโยบายสำคัญที่หน่วยงานต้นสังกัด หรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษามอบหมาย โดยความร่วมมือของผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียน รวมทั้งการช่วยเหลือ ส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง ชุมชน สถานประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน มีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ การบริหารจัดการสถานศึกษาตามนโยบายที่หน่วยงานต้นสังกัดมอบหมาย

๖.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

สถานศึกษาร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กรต่างๆ เพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ มีการจัดทำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ
๒. เพื่อพัฒนางานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เทคโนโลยี และองค์ความรู้อาชีวศึกษา

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ ด้านความร่วมมือในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ สถานศึกษามีความร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กรต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศในการจัดการศึกษา การจัดการทรัพยากรทางการศึกษา กระบวนการเรียนรู้ การบริการทางวิชาการและวิชาชีพโดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาผู้เรียน และคนในชุมชนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ การบริการชุมชนและจิตอาสา การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี การระดมทรัพยากรเพื่อการจัดการเรียนการสอน

กลยุทธ์ที่ ๒ ด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย สถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดทำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย โดยผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้เรียน หรือร่วมกับบุคคล ชุมชน องค์กรต่างๆ ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามวัตถุประสงค์ และเผยแพร่สู่สาธารณชน มีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์และงานวิจัย

๖.๔. ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการขยายโอกาสทางการอาชีวศึกษา

สถานศึกษาผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาภายใต้บริบทความร่วมมือของ ชุมชน สถานประกอบการ ตลาดแรงงาน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามเป้าหมายของการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สองและฝึกอบรมวิชาชีพกำลังคนอาชีวศึกษาที่อยู่นอกระบบให้เพิ่มขึ้น

วัตถุประสงค์

เพื่อเพิ่มโอกาสการศึกษาวิชาชีพกับประชาชนทุกช่วงวัย

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ การขยายโอกาสทางอาชีวศึกษา สถานศึกษา ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพ และพัฒนาทักษะเพื่อการประกอบอาชีพ ขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับชุมชน สังคมทุกภาคส่วน ด้วยรูปแบบที่หลากหลายทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ การมีส่วนร่วมและขยายโอกาสทางอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพ

๗. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑)

การนำแผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑) สู่การปฏิบัติเพื่อก้าวสู่ความสำเร็จขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญหลายประการ ได้แก่ สาระสำคัญของแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มีความชัดเจน ครบถ้วน และครอบคลุม การมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาตามแผนของผู้เกี่ยวข้องทุกระดับ รวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและสาธารณชน การเผยแพร่ การประชาสัมพันธ์แผนพัฒนาสถานศึกษาเพื่อสร้างความตระหนักรู้ ความรู้ความเข้าใจในความสำคัญของแผนพัฒนาสถานศึกษาและการนำสู่การปฏิบัติที่ชัดเจน ดังนี้

๗.๑ การขับเคลื่อนแผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑) สู่การปฏิบัติ

๗.๑.๑ สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับบุคลากรทุกระดับชั้นตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการผลักดันแผนพัฒนาสถานศึกษา การสร้างความเข้าใจกับหน่วยงาน องค์กร และภาคีเครือข่ายในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุผลตามแผนพัฒนาสถานศึกษา

๗.๑.๒ การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑) กับแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณของวิทยาลัย

๗.๑.๓ การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการและธรรมาภิบาลภายในวิทยาลัยให้เอื้อต่อแผนพัฒนาสถานศึกษา

๗.๑.๔ การเสริมสร้างรูปแบบ วิธีการ และช่องทางให้เครือข่ายความร่วมมือทุกภาคส่วนที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเข้าถึงกระบวนการดำเนินงานทั้งการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอน

๗.๒ การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาสถานศึกษา โดยใช้แนวคิดการประเมินทั้งในด้านการประเมินกระบวนการ การจัดการ ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบ โดยมีหลักเกณฑ์การติดตามและประเมินผล รวมถึงตัวชี้วัดที่ชัดเจน ได้มาตรฐาน และถูกต้องตามหลักวิชาการ

แผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑)
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ (ชลบุรี)

ส่วนที่ ๑
แผนพัฒนาที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ชาติ

(พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๑. บทนำ

ในช่วง ๒ ทศวรรษที่ผ่านมา ประเทศไทยเผชิญกับความท้าทายในการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างต่อเนื่อง อาทิ ปัจจัยด้านความผันผวนของเศรษฐกิจโลก กฎระเบียบระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันทางการค้า ทักษะความสามารถของแรงงาน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย และเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วที่ส่งผลให้ภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และภาคบริการต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค รูปแบบการค้าที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายการพัฒนาของประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคที่ทำให้เกิดการลงทุนจากนักลงทุนต่างประเทศมากขึ้น โดยเฉพาะประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งจากสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในอนาคต อาทิ เศรษฐกิจโลก โครงสร้างประชากร เทคโนโลยี จะทำให้ประเทศไทยเผชิญความท้าทายมากขึ้นในการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะต่อไป

ในการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความสามารถของประเทศในระยะต่อไปโดยยึดเป้าหมายในการยกระดับประเทศไทยให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยจำเป็นต้องปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจทั้งระบบเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันและส่งผลให้เกิดการยกระดับรายได้ และในขณะเดียวกันการพัฒนาดังกล่าวจะต้องส่งผลให้ความเหลื่อมล้ำลดลง ดังนั้น การพัฒนาประเทศในระยะต่อไป จำเป็นอย่างยิ่งที่ประเทศไทยจะต้องสร้างเครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจใหม่ที่จะช่วยยกระดับการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งการพัฒนาในช่วง ๒๐ ปีข้างหน้า จะมุ่งเน้นการวิจัย พัฒนานวัตกรรม และนำเทคโนโลยีใหม่มาปรับใช้และต่อยอดภาคการผลิตและบริการในปัจจุบัน เพื่อเพิ่มผลิตภาพ และสร้างมูลค่าเพิ่ม รวมทั้งการปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการในปัจจุบันไปสู่ภาคการผลิตและบริการใหม่ที่มีศักยภาพ การพัฒนารูปแบบการค้าให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป การส่งเสริมให้เกิดสังคมผู้ประกอบการ การพัฒนาทักษะและความสามารถของแรงงาน

ดังนั้น เพื่อยกระดับการพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศที่มีรายได้สูงได้อย่างประสบความสำเร็จใน ๒๐ ปี ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องมีการขยายตัวและการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง รวมทั้งมีขีดความสามารถทางการแข่งขันที่เพิ่มขึ้นในเวทีสากล ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันสำหรับประเทศไทยจึงได้มุ่งพัฒนาบนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่ออนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ

-๒๑-

ในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคู่มือใหม่ รวมถึงปรับโมเดลธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผลผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ จะทำให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันจึงกำหนดแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาคเอกชนขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการและการท่องเที่ยว โดยให้ประเทศสามารถยกระดับการผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าให้สูงขึ้น ขณะที่มีอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่จะเป็นกลไกขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต รวมทั้งรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวระดับโลก ในขณะเดียวกันจำเป็นต้องพัฒนาปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ ทั้งในส่วนของโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี และโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนในการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ เงินทุน บุคลากร และเชื่อมโยงประเทศไทยกับประชาคมโลก และรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสู่อนาคต

๒. เป้าหมาย

- ๒.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
- ๒.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

๓. ตัวชี้วัด

- ๓.๑ รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้
- ๓.๒ ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน
- ๓.๓ การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา
- ๓.๔ ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๔.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า ประเทศไทยเป็นหนึ่งในผู้เล่นสำคัญด้านการผลิตและการค้าสินค้าเกษตรในเวทีโลกด้วยพื้นฐานทางพืชเกษตรเขตร้อน และมีข้อได้เปรียบด้านความหลากหลายทางชีวภาพที่สามารถพัฒนาต่อยอดโครงสร้างธุรกิจการเกษตรด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่มเน้นเกษตรคุณภาพสูงและขับเคลื่อนการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร เพื่อรักษา

-๒๒-

ฐานรายได้เดิมและสร้างฐานอนาคตใหม่ที่สร้างรายได้สูง ทั้งเกษตรกรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรกรอัจฉริยะ เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น

๔.๑.๑ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ส่งเสริมการนำอัตลักษณ์พื้นถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยมาเป็นผลิตภัณฑ์การเกษตร รวมทั้งสินค้าที่ได้รับการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ โดยส่งเสริมการนำอัตลักษณ์พื้นถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยมาใช้ในการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์การเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มสูง เป็นสินค้าเกษตรชนิดใหม่ ให้รองรับความต้องการของตลาดยุคใหม่ เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจของท้องถิ่น และสร้างจุดเด่น ความแตกต่างของสินค้าเกษตรไทยในตลาดโลกเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่แตกต่างกันในประเทศต่าง ๆ ได้ พร้อมทั้งส่งเสริมการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาและเทคโนโลยีในการพัฒนากระบวนการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่นออกสู่ตลาดสม่ำเสมอ รวมถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูฤดูกาล การพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ให้ได้รับการรับรองมาตรฐานทั้งระดับในประเทศและต่างประเทศ การส่งเสริมการขึ้นทะเบียนรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ การส่งเสริมการสร้างแบรนด์สินค้าของเกษตรกรอัตลักษณ์พื้นถิ่น และการสร้างความต้องการของสินค้าด้วยการสร้างเรื่องราวของสินค้าให้เป็นที่รู้จักและยอมรับในคุณภาพทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งการผลักดันการส่งออกสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ไทยและสินค้าที่ได้รับการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และพืชผลเกษตรและผลไม้เขตร้อนอื่น ๆ สู่ตลาดโลก

๔.๑.๒ เกษตรปลอดภัย สร้างความตระหนักแก่ผู้ผลิตและผู้บริโภคทั่วโลกในเรื่องความสำคัญของมาตรฐานระบบการจัดการความปลอดภัยของอาหาร ภูมิใจและวางกรอบให้เกษตรกรและผู้ผลิตทำการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับมาตรฐาน และเข้าสู่ระบบมาตรฐานการจัดการคุณภาพทางการเกษตรที่ได้รับการรับรองจากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือ พร้อมทั้งให้ความรู้เกษตรกรด้านกระบวนการผลิตตามมาตรฐานสากลเพื่อมุ่งสู่การเลิกใช้สารเคมีในภาคเกษตร การเพิ่มพื้นที่และปริมาณการผลิตเกษตรอินทรีย์ในระยะต่อไป โดยส่งเสริมการถ่ายทอดองค์ความรู้แก่เกษตรกรในการทำเกษตรปลอดภัย และเปลี่ยนผ่านไปสู่การทำเกษตรอินทรีย์ ตลอดจนสนับสนุนกลไกทางการตลาดแก่เกษตรกรที่ต้องการทำการเกษตรอินทรีย์ การพัฒนาระบบการตรวจรับรองคุณภาพและมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์ของไทย รวมถึงระบบตรวจสอบย้อนกลับ สำหรับการตรวจสอบที่มาของสินค้าในทุกขั้นตอนให้เป็นไปตามมาตรฐานอันเป็นที่ยอมรับของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๔.๑.๓ เกษตรชีวภาพ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศในการสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต และนำไปสู่การผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงจากฐานเกษตรกรรมและฐานทรัพยากรชีวภาพ และสร้างความมั่นคงของประเทศทั้งด้านอาหารและสุขภาพ โดยเฉพาะพืชสมุนไพร ที่ประเทศไทยมีศักยภาพในการผลิตและส่งออกผลิตภัณฑ์จากสมุนไพรในระดับภูมิภาคและระดับโลก โดยการส่งเสริมการทำเกษตรกรรมแบบยั่งยืน รวมถึงการส่งเสริมการปลูกสมุนไพรเป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมในพื้นที่ เพื่อการผลิตและแปรรูปสำหรับอุตสาหกรรมการแพทย์ การสร้างเสริมสุขภาพ และพัฒนาต่อยอดสู่อุตสาหกรรมอื่น ๆ โดยคำนึงถึงปริมาณและคุณภาพมาตรฐานตามความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ และการ

-๒๓-

ส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีสะอาด เทคโนโลยีวัสดุ และนาโนเทคโนโลยี เพื่อการเกษตรและการแปรรูปสินค้าจากความหลากหลายทางชีวภาพ รวมทั้งผลิตภัณฑ์จากสมุนไพร โดยสร้างความร่วมมือที่ใกล้ชิดระหว่างภาครัฐ เอกชน และชุมชนที่มีองค์ความรู้ ภูมิปัญญาดั้งเดิม พัฒนาค่อยๆ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๑.๔ เกษตรแปรรูป ปรับใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งนวัตกรรมจากภูมิปัญญาในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งส่งเสริมผลิตภัณฑ์เกษตรคุณภาพสูงของไทยสู่ตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ โดยส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดที่มีความหลากหลาย ด้วยการต่อยอดผลงานจากสถาบันวิจัยสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ การส่งเสริมให้นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ มาพัฒนาค่อยๆ สินค้าเกษตรขั้นต้นให้เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง การส่งเสริมการใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรเพื่อแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ รวมทั้งการสนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการสร้างสรรค์บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ เพื่อป้องกันการปลอมปน การควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย การติดตามผลิตภัณฑ์ในระหว่างการขนส่ง รวมถึงยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ ซึ่งช่วยเพิ่มมูลค่าทางการตลาดให้แก่สินค้า พร้อมทั้งส่งเสริมการสร้างแบรนด์ และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญในการสร้างเครื่องหมายการค้าและปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

๔.๑.๕ เกษตรอัจฉริยะ นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาเป็นฟาร์มอัจฉริยะ เพื่อเพิ่มผลผลิตการเกษตรในเชิงมูลค่าและปริมาณต่อพื้นที่สูงสุด และเตรียมพร้อมรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีการคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนสร้างสมดุลเกษตรอาหารและเกษตรพลังงาน โดยสร้างและนำเทคโนโลยี นวัตกรรม และวิทยาการสมัยใหม่มาใช้ในการเกษตร ใช้เทคโนโลยีเกษตรด้านความแม่นยำ เทคโนโลยีการผลิตพืชในโรงเรือนเพาะปลูก ด้วยการใช้ระบบอัตโนมัติและเซ็นเซอร์อัจฉริยะ ติดตามการเปลี่ยนแปลง ทั้งความชื้น แสง และอุณหภูมิภายในฟาร์ม เพื่อให้ได้ผลผลิตตรงตามความต้องการ คุณภาพคงที่ และสามารถวางแผนระบบการตลาดดีขึ้น รวมทั้งเทคโนโลยีการช่วยบันทึกข้อมูลสำคัญและติดตามการบริหารจัดการภายในโรงเรือนและฟาร์ม การปรับเปลี่ยนการทำเกษตรกรรมให้เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมทั้งส่งเสริมการถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกรให้เข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร การจัดการภาคเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ระบบการผลิตทางการเกษตรให้ปลอดภัยเหลือใช้ ตลอดจนพัฒนาระบบประกันภัยทางการเกษตรที่ยั่งยืน เพื่อสนับสนุนและจูงใจให้เกษตรกรใช้เครื่องมือดังกล่าว บริหารจัดการความเสี่ยงในการทำเกษตรกรรม รวมถึง การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปังจัยการผลิต เทคโนโลยีการเกษตรใหม่ ๆ และการใช้วิทยาการด้านเทคโนโลยีชีวภาพ พันธุวิศวกรรม ตลอดจนพัฒนาเทคโนโลยีทางการเกษตรที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ทั้งในเรื่องการปรับสภาพดิน การตรวจจับสารเคมีตกค้าง การตรวจวินิจฉัยและรักษาโรคสัตว์ และการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่ม

-๒๔-

ปริมาณผลผลิต เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และคุณค่าทางโภชนาการ ลดการใช้สารเคมีในการเกษตร รวมทั้งยืดอายุการเก็บเกี่ยวและการเก็บรักษาเพื่อยืดระยะเวลาการจำหน่ายผลผลิตและการส่งออก พร้อมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตด้วยเครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตรสำหรับระบบฟาร์มอัจฉริยะในประเทศ โดยยกระดับเทคโนโลยีการผลิตและเครื่องจักรกลการเกษตรให้สูงขึ้นด้วยการวิจัยและพัฒนา การสร้างและกำหนดคุณภาพมาตรฐานของสินค้าเครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตร รวมทั้งการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ การประยุกต์ใช้ข้อมูลจากดาวเทียมและเชื่อมโยงฐานข้อมูลจากการประยุกต์ใช้ระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างยั่งยืนให้กับภาคเกษตร การสร้างฐานข้อมูลการเพาะปลูกระดับประเทศ การจัดการด้านชลประทาน ทะเล และชายฝั่ง รวมทั้งการติดตามการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ

๔.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต อุตสาหกรรมและบริการไทยต้องพร้อมรับมือและสร้างโอกาสจากความท้าทายที่เกิดขึ้นจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ ๔ ที่เป็นผลของการหล่อหลอมเทคโนโลยีดิจิทัล เทคโนโลยีชีวภาพ และเทคโนโลยีทางกายภาพเข้าด้วยกัน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็วเป็นวงกว้างและลึกซึ้งทั้งระบบอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงพื้นฐานโครงสร้างอุตสาหกรรมและบริการ โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศพัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี เพิ่มบุคลากรที่มีทักษะและความรู้ตามความต้องการของตลาด สร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการที่เหมาะสม และสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน

๔.๒.๑ อุตสาหกรรมชีวภาพ สร้างประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อต่อยอดจากภาคเกษตรไทยและมุ่งสู่อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงพลังงานชีวมวล โดยการเพิ่มสัดส่วนอุตสาหกรรมชีวภาพที่มีมูลค่าเพิ่มสูง ได้แก่ ชีวเคมีภัณฑ์ วัสดุชีวภาพ อาหารเสริม เวชสำอาง วัคซีน ชีวเภสัชภัณฑ์ และสารสกัดจากสมุนไพร การเพิ่มการผลิตและส่งเสริมการใช้พลาสติกชีวภาพ แพลงของเหลือทิ้งจากเกษตรและอุตสาหกรรม ให้เป็นสารเคมีและพลังงานชีวภาพที่มีมูลค่า โดยใช้ประโยชน์จากวัตถุดิบชีวมวล ในการผลิตพลังงานไฟฟ้าอย่างคุ้มค่า เพื่อลดปัญหาโลกร้อน และสร้างรายได้แก่เกษตรกรเพิ่มมากขึ้น การเน้นการวิจัยและพัฒนา และนำผลงานวิจัยมาใช้ในเชิงพาณิชย์ มากยิ่งขึ้น ตลอดจนให้ความสำคัญกับระบบนวัตกรรมแบบเปิด เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพได้เร็วขึ้น

๔.๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร อาศัยความเชี่ยวชาญด้านบริการการแพทย์ของไทยเพื่อสร้างอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องในประเทศเพื่อรองรับความต้องการใช้บริการการแพทย์ที่จะเพิ่มมากขึ้นทั้งจากสังคมผู้สูงอายุ และความต้องการการแพทย์ที่เพิ่มขึ้นจากทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำไปสู่ศูนย์กลางอุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ โดยการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครอบคลุมการผลิตเครื่องมือและอุปกรณ์การแพทย์ การผลิตอวัยวะเทียม การผลิตเวชภัณฑ์และครุภัณฑ์การแพทย์ การผลิตเภสัชภัณฑ์ซึ่งรวมถึงชีวเภสัชภัณฑ์ และการให้บริการการแพทย์ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการส่งเสริมการพัฒนาและการใช้เทคโนโลยีการแพทย์ใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตให้กับคนไทย การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในบริการการแพทย์ เพื่อลดต้นทุนการรักษาพยาบาล ยกกระดับการให้บริการการแพทย์อย่างมีคุณภาพในระดับสากล และสร้างความมั่นคง

-๒๕-

ให้กับระบบสาธารณสุขของไทย พร้อมทั้งการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมทางการแพทย์และบริการท่องเที่ยว เพื่อสุขภาพ เพื่อเป็นศูนย์กลางการส่งเสริมและดูแลสุขภาพและรักษาผู้ป่วยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ

๔.๒.๓ อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ในการเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมและบริการ ครอบคลุมระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และอินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง เพื่อยกระดับประสิทธิภาพของภาคเศรษฐกิจไทยทั้งระบบ สร้างแพลตฟอร์ม สำหรับเศรษฐกิจในอนาคต และเพิ่มคุณภาพชีวิตให้กับประชาชน โดยการสร้างอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ เพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนประเทศไทย และส่งเสริมการลงทุนระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ไทย และบริษัทชั้นนำของโลกในอุตสาหกรรมเหล่านี้ เพื่อให้ไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตและการวิจัย และพัฒนา การสร้างความตระหนักและให้ความรู้แก่ประชาชน และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ สำหรับภาคการผลิตและบริการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ สร้างนวัตกรรม และดำเนินธุรกิจใหม่ ๆ การผลักดันให้ผู้ประกอบการได้รับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมในระดับสากล และสร้างคลัสเตอร์อุตสาหกรรมเพื่อขยายธุรกิจไทยในอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล ปัญญาประดิษฐ์ ระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ และอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะให้ครอบคลุมตลอดห่วงโซ่มูลค่าระดับโลก การสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีของผู้ประกอบการที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้ สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษาต่าง ๆ และสนับสนุนการใช้ข้อมูลเปิดที่ไม่กระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์ในการศึกษา การวิจัยและพัฒนา และการต่อยอดทางธุรกิจ พร้อมทั้งการสร้างและพัฒนาศูนย์กลางความรู้เพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ รวมทั้งอุตสาหกรรมและบริการที่ใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ และสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญจากทั่วโลกให้มาทำงานในไทย ตลอดจนให้ความช่วยเหลือและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่รุนแรงและรวดเร็วของเทคโนโลยี

๔.๒.๔ อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์ ใช้ตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทยในการส่งเสริมการคมนาคมขนส่ง และโลจิสติกส์ ให้เป็นฐานการผลิตของภูมิภาคเพื่อการส่งออกสู่ตลาดโลก และศูนย์กลางการท่องเที่ยวในภูมิภาค ลดต้นทุนทางด้านโลจิสติกส์และเพิ่มมูลค่าจากการเป็นศูนย์กลางทางภูมิศาสตร์ ส่งเสริมอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้อง โดยการส่งเสริมการสร้างศูนย์กลางด้านโลจิสติกส์ระดับภูมิภาคและเชื่อมต่อกับเครือข่ายโลจิสติกส์ของโลก การผลักดันการเปลี่ยนผ่านของอุตสาหกรรมยานยนต์ทั้งระบบไปสู่อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าอัจฉริยะ ส่งเสริมเทคโนโลยีและพัฒนาอุตสาหกรรมระบบกักเก็บพลังงาน รวมทั้งส่งเสริมการลงทุนที่เน้นการวิจัยและพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยี การพัฒนาอุตสาหกรรมการบินและอวกาศเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้องโดยยกระดับบริการซ่อมบำรุงอากาศยาน และการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน ซึ่งจะต่อยอดไปยังชิ้นส่วนยานอวกาศในที่สุด และสนับสนุนการลงทุนด้านบริการดูแลรักษา และซ่อมแซมอากาศยานเพื่อขยายตลาดบริการดูแลรักษาและซ่อมแซมอากาศยาน ตลอดจนพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับการบินและอวกาศ การส่งเสริมและพัฒนาการขนส่งรูปแบบใหม่ที่สอดคล้องกับบริบทของไทยในอนาคต รวมทั้งอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งการพัฒนาศูนย์กลางความรู้ที่มีทักษะ

-๒๖-

ความเชี่ยวชาญตรงกับความต้องการของอุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมการบินและอวกาศ และบริการโลจิสติกส์ การอำนวยความสะดวกสำหรับบุคลากรผู้เชี่ยวชาญต่างชาติให้เข้ามาทำงานในไทย และจัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษา ตลอดจนการสนับสนุนให้อุตสาหกรรมยานยนต์ การบินและอวกาศ และโลจิสติกส์ ตลอดจนหน่วยงานกำกับดูแล ให้ได้รับมาตรฐานสากลและสร้างความร่วมมือในการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

๔.๒.๕ อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ พัฒนาอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศไทยที่มีศักยภาพ เพื่อลดการพึ่งพาจากต่างประเทศ และพัฒนาต่อยอดเป็นอุตสาหกรรมส่งออกต่อไป โดยการต่อยอดพัฒนาอุตสาหกรรมความมั่นคงด้านต่าง ๆ จากอุตสาหกรรมของประเทศไทยที่มีความเข้มแข็งอยู่แล้ว รวมทั้งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงด้านต่าง ๆ และเทคโนโลยีที่มีประโยชน์ในบริบทด้านความมั่นคงและเชิงพาณิชย์ ตลอดจนพัฒนาบุคลากรทางด้านวิจัยและพัฒนา การออกแบบ และการผลิตเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ การพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงระบบการเตือนภัย การเตรียมตัวรับภัยพิบัติ และการให้ความช่วยเหลือระหว่างและหลังเกิดภัยพิบัติ พร้อมทั้งการสร้างอุตสาหกรรมที่ส่งเสริมความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ เพื่อลดผลกระทบจากภัยคุกคามไซเบอร์ ต่อเศรษฐกิจและสังคม และปกป้องอธิปไตยทางไซเบอร์ เพื่อรักษามลประโยชน์ของชาติจากการทำธุรกิจดิจิทัล ส่งเสริมการจัดหาพลังงานให้เพียงพอ เพื่อเป็นฐานความมั่นคงด้านพลังงานของประเทศ พร้อมไปกับการเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก ให้มีความสมดุลและเกิดความมั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองทางด้านพลังงาน ตลอดจนพัฒนาอุตสาหกรรมด้านพลังงานที่มีมูลค่าเพิ่ม อุตสาหกรรมเทคโนโลยีพลังงานใหม่ และอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ รวมทั้งการผลิต ยุทโธปกรณ์และยุทธภัณฑ์ทางการทหาร ไปพร้อมกับอุตสาหกรรมที่เป็นเทคโนโลยีสองทาง และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๔.๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ตั้งศูนย์กลางนักท่องเที่ยวทุกระดับและเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง มุ่งพัฒนารูปร่างด้านการท่องเที่ยวให้มีมูลค่าสูงเพิ่มมากยิ่งขึ้น ด้วยอัตลักษณ์และวัฒนธรรมไทย และใช้ประโยชน์จากข้อมูลและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อสร้างสรรค์คุณค่าทางเศรษฐกิจและความหลากหลายของการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับทิศทางและแนวโน้มของตลาดยุคใหม่ โดยการสร้างและใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่ รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการส่งเสริมการตลาด การดูแลความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวทุกกลุ่ม รวมถึงคนพิการและผู้สูงอายุ การใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวให้เอื้อต่อผลิตภัณฑ์ชุมชนและเศรษฐกิจต่อเนื่อง พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมและสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะโดยคำนึงถึงศักยภาพของแต่ละพื้นที่ การส่งเสริมการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบนิเวศ และทรัพยากรที่เอื้อต่อการเติบโตของการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ เพื่อกระจายโอกาสในการสร้างรายได้ไปสู่ชุมชนและเมืองอย่างทั่วถึงและยั่งยืน และพัฒนาการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวไทยกับประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาค เพื่อการเป็นแม่เหล็กดึงดูดนักท่องเที่ยวอย่างประทับใจลดการพึ่งพาเงินเกิดการท่องเที่ยวซ้ำและแนะนำต่อ

-๒๗-

๔.๓.๑ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม โดยการส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านการสร้างและพัฒนาสินค้าและบริการด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น ความคิดสร้างสรรค์ และทุนทางวัฒนธรรม พร้อมทั้งการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยว การทำการตลาด และการบริหารจัดการสถานที่ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ วิถีชีวิต และวัฒนธรรม เพื่อให้การท่องเที่ยวไทยมีเรื่องราวที่เป็นเอกลักษณ์ มีการคุ้มครองและปกป้องด้านทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อป้องกันการลอกเลียนแบบ ซึ่งรวมถึงการผลักดันให้เมืองประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และศิลปะ ได้รับการขึ้นทะเบียนด้านการอนุรักษ์ และส่งเสริมให้ก้าวสู่เมืองที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล อันนำไปสู่การสร้างภาพลักษณ์และการจัดทำแผนพัฒนาเมืองและแหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่น พร้อมทั้งการส่งเสริมการท่องเที่ยวตามฤดูกาลและตามศักยภาพของพื้นที่ ทั้งการท่องเที่ยววิถีชุมชน การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ รวมทั้งการส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีพุทธ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยววิถีพุทธของโลก

๔.๓.๒ ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ สร้างแรงดึงดูดและสิ่งจูงใจให้ไทยเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ โดยส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการจัดประชุมและนิทรรศการนานาชาติของโลก เนื่องจากไทยมีความได้เปรียบเชิงภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมแก่การเดินทางเพื่อประกอบธุรกิจและการท่องเที่ยว ทั้งยังมีความพร้อมด้านการบริการที่เป็นเอกลักษณ์ โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ระบบขนส่ง ระบบดิจิทัลเพื่อการติดต่อสื่อสาร เพื่ออำนวยความสะดวกทั้งในการเดินทางเข้ามาเพื่อการประชุมและการสร้างความร่วมมือทางธุรกิจระหว่างกัน พร้อมทั้งส่งเสริมการขยายพื้นที่จุดหมายปลายทางของการจัดประชุมและนิทรรศการ และการพักผ่อนระหว่างประชุมจากเมืองหลักสู่เมืองอื่นที่มีศักยภาพของไทย รวมถึงสร้างพื้นที่หรือช่องทาง การจัดแสดงผลงานรูปแบบต่าง ๆ ทั้งการจัดแสดงผลงานจริงและในรูปแบบเสมือนจริง รวมถึงการส่งเสริมให้การพักผ่อนระหว่างการประชุมเป็นการจูงใจและต่อยอดการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมที่เน้นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนและส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน ตลอดจนการสนับสนุนการท่องเที่ยวรูปแบบอื่นที่ไทยมีศักยภาพและเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวในพื้นที่อื่น เพื่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจร่วมกัน ซึ่งรวมถึงการสร้างรูปแบบและจูงใจการเดินทางเข้ามาประกอบธุรกิจและการท่องเที่ยวด้วยการอำนวยความสะดวกและมาตรการสนับสนุนต่าง ๆ พร้อมทั้งการสร้างความร่วมมือของธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องในห่วงโซ่ธุรกิจ

๔.๓.๓ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย ผสาน “ศาสตร์” และความชำนาญของการดูแลรักษาด้วยภูมิปัญญาไทย กับ “ศิลป์” และความละเอียดอ่อนในการให้บริการแบบไทย เพื่อดึงดูดการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและการแพทย์ โดยยกระดับมาตรฐานธุรกิจบริการด้านการส่งเสริมสุขภาพและการเสริมความงามสู่ตลาดระดับสูง โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม เพื่อให้เกิดเป็นเอกลักษณ์การให้บริการตามแบบความเป็นไทยที่โดดเด่นในระดับสากล พร้อมทั้งการสร้าง ความหลากหลายของกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพที่ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับและเชื่อมโยงกับกิจกรรมการท่องเที่ยวอื่น ๆ รวมถึงการยกระดับมาตรฐานธุรกิจบริการด้านการแพทย์ทางเลือก โดยผสมผสานองค์ความรู้จากเทคโนโลยีและวิทยาการสมัยใหม่เข้ากับองค์ความรู้และภูมิปัญญาดั้งเดิมของไทย

-๒๘-

ผลิตบุคลากรด้านแพทย์แผนไทยและบริการเชิงสุขภาพอื่นที่มีทักษะภาษา และได้รับการรับรองมาตรฐานวิชาชีพให้เพียงพอต่อทิศทางของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และการส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางการตลาดของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและการแพทย์ของไทยให้เป็นที่รับรู้ในระดับโลก รวมทั้งการส่งเสริมการจัดการนำเที่ยวเชิงสุขภาพครบวงจรที่เชื่อมโยงกับการแพทย์แผนปัจจุบัน

๔.๓.๔ ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ ส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสำราญทางทะเลและชายฝั่ง และเป็นแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมลุ่มน้ำที่มีเอกลักษณ์ที่โดดเด่น เนื่องจากไทยมีจุดเด่นด้านแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำที่สวยงามและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวผ่านการชื่นชมธรรมชาติ การร้อยเรียงเรื่องราวประวัติศาสตร์ วิถีชีวิต วัฒนธรรมไทยตามเส้นทางท่องเที่ยวทางน้ำ ทั้งเรือสำราญและเรือยอร์ช ตามชายฝั่งทะเลทั้งอันดามันและอ่าวไทย เกาะแก่งที่สวยงาม รวมทั้งการท่องเที่ยวตามแม่น้ำลำคลอง นำไปสู่ศูนย์กลางท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ โดยการปรับบทบาทของท่าเรือในประเทศที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรือหลัก การมุ่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคของท่าเรือ มารีน่า และท่าเทียบเรือให้ได้มาตรฐาน และการบริหารจัดการท่าเรือทั้งในเรื่องความสะอาด และการจัดการความปลอดภัยของท่าเรือและมารีน่าที่ได้มาตรฐานสากล รวมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวตามแม่น้ำลำคลองที่สำคัญ และมีมาตรการกำกับดูแลความปลอดภัยในการเดินทาง รวมถึงการส่งเสริมการเชื่อมโยงระบบเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ทั้งการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวทางน้ำให้เชื่อมต่อการเดินทางทางบกและทางอากาศให้มีความสะดวกรวดเร็ว รวมทั้งสร้างให้เกิดเส้นทางและแหล่งท่องเที่ยวใหม่ และการจัดทำระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวทางน้ำ นำเทคโนโลยีมาใช้อำนวยความสะดวกในการดำเนินธุรกิจกับกระบวนการตรวจคนเข้าเมืองที่มีประสิทธิภาพ และพัฒนาบุคลากรทุกภาคส่วนให้มีความพร้อม รวมถึงการให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติแหล่งท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงความยั่งยืนของพื้นที่การท่องเที่ยว

๔.๓.๕ ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค ใช้ประโยชน์จากที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ในการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับต่างประเทศ เพื่อขยายการท่องเที่ยวของไทยและภูมิภาคไปพร้อมกัน ผ่านการเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์จากเมืองหลักสู่เมืองรอง เพื่อรองรับการเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวไทยกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ โดยการจัดทำเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างประเทศ ดังเช่น เส้นทางจุดร่วมทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ที่เน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงและส่งเสริมการท่องเที่ยวร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยใช้ประโยชน์จากการพัฒนาเส้นทางทางบก ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศระหว่างกันในภูมิภาค และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีที่จะทำให้เกิดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนร่วมกัน พร้อมทั้งส่งเสริมการทำตลาดร่วมกันในเส้นทางการท่องเที่ยวระหว่างประเทศให้สอดคล้องกับทิศทางและแนวโน้มของตลาดยุคใหม่ ซึ่งรวมถึงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมและสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในประเทศ ให้เหมาะสมกับศักยภาพและบริบทของแต่ละพื้นที่ เพื่อรองรับการเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวกับต่างประเทศ และพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีความปลอดภัยและได้มาตรฐาน รวมทั้งป้องกันและแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว ทั้งแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติและทางประวัติศาสตร์วัฒนธรรม

-๒๙-

พร้อมทั้งการใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวให้เอื้อต่อผลิตภัณฑ์ชุมชน รวมทั้งอุตสาหกรรมและบริการต่อเนื่อง เพื่อขยายโอกาสในการสร้างรายได้ไปสู่เมืองและชุมชนเพิ่มจากการท่องเที่ยวของประเทศ และการส่งเสริมการขยายธุรกิจและการทำตลาดท่องเที่ยวของไทยในต่างประเทศ โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวรูปแบบใหม่

๔.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก โครงสร้างพื้นฐานเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับประเทศไทยในการก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจอาเซียน และเป็นจุดเชื่อมต่อที่สำคัญของภูมิภาคเอเชีย ในยุคของการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วและรุนแรง โครงสร้างพื้นฐานจะครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนในการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ เงินทุน บุคลากร และเชื่อมโยงประเทศไทยกับประชาคมโลก

๔.๔.๑ เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมระดับภูมิภาคจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ไปยังเอเชียใต้อย่างไร้รอยต่อ โดยมีไทยเป็นจุดเชื่อมโยงหลักของการคมนาคมให้เป็นระเบียงเศรษฐกิจแห่งเอเชีย เพื่อเป็นศูนย์กลางการคมนาคม การขนส่ง การกระจายสินค้า การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว สอดรับกับการพัฒนาการเชื่อมโยงกับกลุ่มเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค โดยการพัฒนาระบบโครงข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เพื่อรองรับการขนส่งและโลจิสติกส์ตลอดห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค โดยให้ความสำคัญกับการขนส่งทางน้ำและระบบรางมากขึ้น รวมถึงการพัฒนาและบูรณาการการใช้ท่าอากาศยานหลักในส่วนกลางและท่าอากาศยานในส่วนภูมิภาคให้สอดคล้องกับการเชื่อมโยงโครงข่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศมากขึ้น พร้อมทั้งการวางโครงข่ายเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงสู่เมืองหลักของภูมิภาคอย่างไร้รอยต่อ เพื่อรองรับการเพิ่มจำนวนของเมืองและการขยายเมือง และเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและการพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะสมัยใหม่และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเมืองให้มีความเชื่อมโยงกัน ส่งเสริมระบบขนส่งสมัยใหม่ และพัฒนาพื้นที่โดยรอบสถานีระบบขนส่งสาธารณะให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ให้มีมาตรฐานเดียวกัน และสร้างความร่วมมือในการอำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างกันในภูมิภาคให้ง่ายและสะดวกมากที่สุด

๔.๔.๒ สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ ให้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจและกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค ยกกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชน และแก้ปัญหาความมั่นคงบริเวณชายแดน โดยการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกให้มีความพร้อมทางโครงสร้างพื้นฐานที่จะทำให้ไทยเป็นศูนย์กลางทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ รวมทั้งเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมและนวัตกรรม พัฒนาเมืองและส่งเสริมการท่องเที่ยว รวมถึงการพัฒนาเขตเศรษฐกิจตะวันตกเพื่อเชื่อมต่อการพัฒนาภาคตะวันออก และภาคอื่น ๆ ตลอดจนเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนทั้งทางด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงจุดเด่นของแต่ละพื้นที่และการเสริมซึ่งกันและกันกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้าน พร้อมทั้งการจัดผังเมือง ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุน ทั้งในด้านข้อมูล แรงงาน และกฎระเบียบ

-๓๐-

ต่าง ๆ รวมทั้งมีมาตรการสนับสนุนให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายที่มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม และมีมูลค่าเพิ่มสูง โดยตระหนักถึงความยั่งยืน

๔.๔.๓ เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ สร้างศูนย์กลางเศรษฐกิจและนวัตกรรมแห่งใหม่ ในส่วนภูมิภาคคู่ขนานกับการเติบโตของกรุงเทพฯ และปริมณฑล โดยยกระดับจังหวัดสำคัญของไทย ส่งเสริมการพัฒนาในเชิงพื้นที่ พัฒนาเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการพัฒนาเมือง และสร้างเมืองเศรษฐกิจ เฉพาะด้านเพื่อส่งเสริมการสร้างคลัสเตอร์ของเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ ภายใต้ระบบนิเวศ ที่เอื้อต่อการสร้างนวัตกรรมซึ่งมีมหาวิทยาลัยแต่ละภูมิภาค สถาบันการศึกษาท้องถิ่น และทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมเป็นแรงขับเคลื่อน การยกระดับจังหวัดสำคัญเป็นเมืองเศรษฐกิจประจำภาค เพื่อเป็นศูนย์กลาง เศรษฐกิจในแต่ละภาคที่เชื่อมต่อกับเมืองเศรษฐกิจอื่นและเศรษฐกิจประเทศเพื่อนบ้าน และกระจาย ศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจไปสู่ภาคต่าง ๆ ของไทย การสร้างเมืองเศรษฐกิจเฉพาะด้านโดยอาศัย ความได้เปรียบที่แตกต่างกันของแต่ละจังหวัด ซึ่งช่วยส่งเสริมการพัฒนาคลัสเตอร์ของเกษตรอุตสาหกรรม และบริการ พร้อมทั้งส่งเสริมและพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ เพื่อให้เมืองเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อน เศรษฐกิจ ดึงดูดการลงทุนใหม่ โดยการส่งเสริมให้เมืองเป็นเจ้าภาพจัดเทศกาลความคิดสร้างสรรค์ และวัฒนธรรมระดับสากล โดยให้ความสำคัญกับการใช้มหาวิทยาลัยในแต่ละภูมิภาค และสถาบันการศึกษา ท้องถิ่น ขับเคลื่อนองค์ความรู้ด้านนวัตกรรม เพื่อให้เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจในแต่ละภาค

๔.๔.๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่ สนับสนุนให้เกิดระบบนิเวศ ในการร่วมสร้างงานวิจัยและนวัตกรรมจากภาคเอกชน มหาวิทยาลัย และหน่วยงานวิจัยหรือ มหาวิทยาลัยชั้นนำของโลก เพื่อสร้างและถ่ายทอดเทคโนโลยีขั้นพื้นฐานและเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้จริง ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ทั้งในภาครัฐและเอกชน พร้อมทั้งการสร้างระเบียงทางด่วนดิจิทัล และเสริมสร้างความรู้และโอกาสในการเข้าถึงโครงข่าย บรอดแบนด์หลากหลายรูปแบบตามความเหมาะสมของพื้นที่ โดยมีรูปแบบการเชื่อมโยงด้านดิจิทัลที่เป็น มาตรฐานเดียวกันในระดับสากลทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงการวางกรอบในการจัดการทรัพยากร คลื่นความถี่ให้เพียงพอรองรับบริการที่มีคุณภาพในราคาที่ประชาชนทั่วไปเข้าถึงได้ มีการสนับสนุน ธุรกิจแบบแพลตฟอร์ม ที่ทำให้เกิดการสร้างงานบริการในโลกดิจิทัลใหม่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของงาน บริการและบริหารของภาครัฐและเอกชน และสร้างความมั่นคงในการเชื่อมโยงเครือข่ายดิจิทัลเชื่อมต่อกับโลก และการสนับสนุนและเร่งรัดการนำวิทยาศาสตร์ข้อมูล ปัญญาประดิษฐ์และหุ่นยนต์ การออกแบบที่คำนึงถึงผู้ใช้เป็นศูนย์กลาง มาใช้ในภาคการผลิตและบริการ เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในรูปแบบที่ทุกคนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลหลากหลายแหล่งให้เกิด ประโยชน์สูงสุดในการเพิ่มศักยภาพคนในสังคมด้วยการเข้าถึงความรู้ เครื่องมือบนพื้นฐานของ ธรรมชาติข้อมูล ซึ่งครอบคลุมความปลอดภัยไซเบอร์ ความมีจริยธรรม และการไม่ละเมิดสิทธิ ส่วนบุคคล รวมทั้งการเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน โดยการจัดหาและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านพลังงาน บริหารจัดการพลังงานให้มีประสิทธิภาพและมีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม มีราคาที่เหมาะสม และการสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการใช้พลังงานในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนภาคการผลิต บริการ และการขนส่ง รวมทั้งส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกในสัดส่วนที่มากขึ้น ตลอดจน

-๓๑-

พัฒนาระบบโครงข่ายไฟฟ้าอัจฉริยะ สร้างและรวบรวมผู้เชี่ยวชาญทั้งในและต่างประเทศ ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทั้งในมหาวิทยาลัย และหน่วยงานวิจัยผ่านการสร้างแรงจูงใจต่าง ๆ เพื่อให้มีความพร้อมกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในอนาคต รวมทั้งการสร้างผลงานที่ช่วยให้ผู้ประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนสามารถนำไปพัฒนาต่อยอดในการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศอย่างเต็มที่

๔.๔.๕ รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค ดำเนินกรอบนโยบายการเงินและการคลังที่ยืดหยุ่นที่พร้อมรองรับความผันผวนทางเศรษฐกิจจากปัจจัยภายในและภายนอก และพัฒนานโยบายให้สอดคล้องกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลกและการดำเนินธุรกิจในอนาคต เพื่อให้เศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพเหมาะสำหรับการดำเนินและลงทุนทางธุรกิจ เชื่อมโยงการค้าการลงทุนของไทยกับต่างประเทศ เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นชาติการค้าในอนาคต และสนับสนุนการเข้าถึงบริการทางการเงินอย่างสมดุล โดยการสร้างภูมิคุ้มกันให้เศรษฐกิจไทยท่ามกลางความผันผวนของเศรษฐกิจโลก โดยสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจและการเงินชุมชน ขยายความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนเพื่อเปิดตลาดใหม่ที่มีศักยภาพ เพื่อร่วมมือกันในการพัฒนาจากการผลิตไปสู่ตลาดเพื่อส่งเสริมการเป็นชาติการค้าอย่างครบวงจร พร้อมทั้งรักษาความยั่งยืนทางการคลัง เพื่อสนับสนุนการเติบโตของเศรษฐกิจอย่างมั่นคงและยั่งยืน ด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดสรรงบประมาณเชิงรุกเชิงยุทธศาสตร์ และเชิงพื้นที่ การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ภาครัฐ ขยายฐานภาษี และดำเนินการจัดเก็บภาษีรายการใหม่ให้ครอบคลุมบริบททางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การรักษาเสถียรภาพการเงิน เพื่อสร้างภาวะแวดล้อมที่เอื้อต่อการลงทุนและการดำเนินธุรกิจ โดยดูแลเสถียรภาพระบบการเงินและเสถียรภาพราคา โดยมีกรอบการดำเนินนโยบายการเงินที่โปร่งใสและยืดหยุ่น ส่งเสริมให้กลไกตลาดการเงินทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ภาครัฐและเอกชนมีเครื่องมือพร้อมป้องกันความเสี่ยง และมีกลไกเชิงสถาบันในการดูแลเสถียรภาพระบบการเงินในภาพรวมได้อย่างครอบคลุมและการส่งเสริมประสิทธิภาพของระบบการเงิน ส่งเสริมการแข่งขันระหว่างผู้ให้บริการทางการเงินด้านต่าง ๆ สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้บริการทางการเงิน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานกลางทางการเงิน ปรับปรุงกฎเกณฑ์ที่เป็นอุปสรรคต่อการสร้างนวัตกรรมในภาคการเงินและการประกอบธุรกิจของภาคเอกชน

๔.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการรายใหญ่ กลาง เล็ก วิสาหกิจเริ่มต้น วิสาหกิจชุมชน หรือวิสาหกิจเพื่อสังคม รวมทั้งเกษตรกร ให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดยมีนวัตกรรมใน ๓ ด้าน คือ นวัตกรรมในการสร้างโมเดลธุรกิจ นวัตกรรมในเชิงสินค้าและบริการ และนวัตกรรมในเชิงกระบวนการผลิตและบริการ พร้อมทั้งเป็นนักการค้าที่เข้มแข็งที่จะนำไปสู่การสนับสนุนการเป็นชาติการค้า มีความสามารถในการเข้าถึงตลาดทั้งในและต่างประเทศ เป็นผู้ประกอบการที่ “ผลิตเก่ง ขายเก่ง” หรือ “ซื้อเป็น ขายเป็น” บริการเป็นเลิศ สามารถขยายการค้าและการลงทุนไปต่างประเทศ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีธรรมาภิบาล

-๓๒-

๔.๕.๑ สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการที่มีความสามารถ ในการสร้างและใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมตลอดกระบวนการการผลิตและบริการ การจัดการ และการตลาด สามารถบริหารจัดการธุรกิจและบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส โดยการสร้างและพัฒนาทักษะ องค์ความรู้รอบด้านที่จำเป็นต่อการประกอบธุรกิจในยุคใหม่ที่มีการแข่งขันสูง รวมทั้ง ทักษะในการวิเคราะห์และใช้ประโยชน์จากข้อมูลเพื่อการวางแผนธุรกิจและสามารถบริหารจัดการ ความเสี่ยงทางธุรกิจได้ ไปพร้อมกับการวางรากฐานการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบให้กับเยาวชน รุ่นใหม่ให้มีทักษะและจิตวิญญาณในการประกอบการ พร้อมทั้งการส่งเสริมผู้ประกอบการในการสร้าง นวัตกรรม เพื่อสร้างความแตกต่างของสินค้าและบริการ และนำไปสู่การพัฒนาต่อยอดด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรมที่สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจหรืออุตสาหกรรมอนาคต ตลอดจนการผลิตที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการสร้างทักษะพื้นฐานที่จำเป็นและความถนัดที่แตกต่างและหลากหลายของ แรงงาน โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและธุรกิจรูปแบบใหม่ในอนาคต และการสนับสนุน ผู้ประกอบการในการสร้างและพัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับ ความต้องการของผู้บริโภคและสามารถเชื่อมโยงการผลิตกับผู้ประกอบการรายใหญ่ โดยสร้างระบบและ กลไกที่ทำให้เกิดความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการผลิต การขนส่งและโลจิสติกส์เพื่อลดต้นทุนและให้ผลผลิตออกสู่ตลาดอย่างสม่ำเสมอ และการส่งเสริม การรวมกลุ่มให้เกิดคลัสเตอร์ที่เข้มแข็ง ผู้ประกอบการสามารถเกื้อหนุนและเชื่อมโยงกันทั้งในแนวตั้ง และแนวนอน เพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดที่สูงขึ้น และลดต้นทุนการผลิตลง โดยการพัฒนา ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในกลุ่มของตน

๔.๕.๒ สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน ส่งเสริมการเข้าถึงบริการทางการเงิน ของผู้ประกอบการ โดยการจัดหาแหล่งเงินทุนและสนับสนุนให้มีช่องทางทางการเงินที่หลากหลายและ นำเชื่อถือ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการบริหารความเสี่ยง เพื่อตอบสนองความต้องการ ที่เหมาะสมกับแต่ละกลุ่ม การที่ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินด้วยต้นทุนที่เหมาะสม โดยนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยเพิ่มความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน การพัฒนาระบบ ประเมินมูลค่าทรัพย์สินในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นหลักประกันทางธุรกิจในการขอสินเชื่อของ ผู้ประกอบการ และการมีระบบการประเมินความน่าเชื่อถือทางเครดิต และระบบการรู้จักลูกค้าที่สะดวก มากขึ้น โดยใช้ประโยชน์จากข้อมูลทั้งด้านการเงินและที่มีใช้การเงิน เพื่อเป็นข้อมูลบ่งชี้สถานะและ ประวัติด้านเครดิตประกอบการพิจารณาของสถาบันการเงินหรือตลาดทุน

๔.๕.๓ สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด สนับสนุนและสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการสามารถ เข้าสู่ตลาดทั้งในและต่างประเทศตามระดับศักยภาพการประกอบการ โดยการสนับสนุนผู้ประกอบการ ให้มีอัตลักษณ์และแบรนด์ที่เด่นชัด รวมทั้งพัฒนาบรรจุภัณฑ์สินค้าที่มีคุณภาพและมีความแตกต่าง เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงตลาดต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตลาดต่างประเทศ รวมทั้งแพลตฟอร์มในการ แสดงผลงานของธุรกิจสร้างสรรค์ การให้ความสำคัญกับการผลิตโดยใช้ตลาดนำที่คำนึงถึงความต้องการ ของตลาดโดยเฉพาะตลาดที่มีมูลค่าสูง การสนับสนุนช่องทางการตลาดและการชำระเงินรูปแบบใหม่ โดยการสร้างตลาดออนไลน์ แอปพลิเคชันและช่องทางใหม่รองรับไลฟ์สไตล์ของคนในอนาคต การสร้าง

-๓๓-

โอกาสให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงตลาดจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐได้มากขึ้น และการพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าที่มีมาตรฐานในทุกภูมิภาคของไทย และพัฒนานวัตกรรมกระจายสินค้าโดยการพัฒนากระบวนการให้ทันสมัยด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมและธุรกิจในอนาคต

๔.๕.๔ สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล อนาคตของโลกไร้พรมแดนคือการแข่งขันบนฐานข้อมูล จึงต้องสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นและเป็นข้อมูลที่ทันสมัยเพื่อการวางแผนธุรกิจ โดยการสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและฐานข้อมูลขนาดใหญ่ผ่านระบบออนไลน์ เพื่อต่อยอดพัฒนาธุรกิจเดิมและสร้างธุรกิจใหม่ การสร้างและพัฒนาศูนย์บริการข้อมูลผู้ประกอบการ เพื่อเป็นช่องทางหลักในการให้ข้อมูลและคำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการ และเป็นแหล่งรวมที่ปรึกษาทางธุรกิจ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลและสร้างระบบเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐให้มีมาตรฐานเดียวกัน รวมถึงฐานข้อมูลความรู้วิจัยและนวัตกรรม โดยเป็นข้อมูลที่มีความทันสมัย บูรณาการ และต่อเนื่อง เพื่อประโยชน์ในการสืบค้น ต่อยอดในทุก ๆ ด้าน และการกำหนดนโยบายที่เหมาะสมต่อการพัฒนาผู้ประกอบการ การสนับสนุนการสร้างและพัฒนาแพลตฟอร์มกลาง ทั้งในด้านการผลิต การบริหารจัดการ การตลาด ที่ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ร่วมกันในการวางแผนธุรกิจในอนาคต เพื่อลดต้นทุนของทั้งภาครัฐและเอกชน และการสนับสนุนให้เกิดพื้นที่ทำงานร่วม สำหรับผู้ประกอบการ เพื่อลดต้นทุนและเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนนวัตกรรมและเชื่อมต่อธุรกิจระหว่างกันอีกทางหนึ่ง

๔.๕.๕ ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ ในการพัฒนาและบูรณาการกลไกภาครัฐเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน โดยเน้นประเด็นการเริ่มต้นธุรกิจ การขออนุญาตต่าง ๆ การจดทะเบียนทรัพย์สิน กระบวนการขอและได้รับสินเชื่อ การคุ้มครองผู้ลงทุน การชำระภาษี และการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการพัฒนาระบบคุณภาพของชาติ ทั้งระบบมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ระบบมาตรฐานรพช. ระบบทดสอบ และระบบรับรองคุณภาพ ให้มีประสิทธิภาพ รองรับภาคการผลิตและบริการ รวมทั้งการสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านมาตรฐาน เช่น ศูนย์ทดสอบกลางสำหรับสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม และศูนย์ตรวจรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าและบริการในระดับสากล โดยให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในการดำเนินการมากขึ้น พร้อมทั้งการสร้างระบบและศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการให้มีความเป็นอัจฉริยะ โดยบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา และสถาบันวิชาการ และพัฒนาศูนย์การเรียนรู้และให้คำปรึกษาทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมของภาคการผลิตและบริการทั้งในระดับส่วนกลางและชุมชน พร้อมทั้งการส่งเสริมการจัดการพัฒนาบุคลากรทางเทคโนโลยีขั้นสูงให้มีประสิทธิภาพและมีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน และการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการทำธุรกิจอย่างเกื้อหนุนกันระหว่างผู้ประกอบการที่มีขนาดและศักยภาพต่างกัน โดยมีระบบจูงใจให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีและการพัฒนาร่วมกัน ตลอดจนผลักดันการเจรจาจัดทำความตกลงทางการค้าและความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๑. บทนำ

ทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญในการยกระดับการพัฒนาประเทศในทุกมิติไปสู่เป้าหมายการเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วที่ขับเคลื่อนโดยภูมิปัญญาและนวัตกรรมในอีก ๒๐ ปีข้างหน้า ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการวางรากฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศอย่างเป็นระบบ โดยจำเป็นต้องมุ่งเน้นการพัฒนาและยกระดับคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ดี เก่ง และมีคุณภาพพร้อมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปข้างหน้าได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่ง “คนไทยในอนาคตจะต้องมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สูการเป็นคนไทย ที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง”

ดังนั้น เพื่อให้ทรัพยากรมนุษย์ในทุกมิติและในทุกช่วงวัยสามารถได้รับการพัฒนาและยกระดับได้เต็มศักยภาพและเหมาะสม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ จึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่เน้นทั้งการแก้ไขปัญหาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในปัจจุบัน และการเสริมสร้างและยกระดับการพัฒนา ที่ให้ความสำคัญที่ครอบคลุมทั้งในส่วนของการพัฒนาทุนมนุษย์ และปัจจัยและสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างครอบคลุม ประกอบด้วย การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ควบคู่กับการปฏิรูปที่สำคัญทั้งในส่วนของ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม เพื่อให้คนมีความดีอยู่ใน ‘วิถี’ การดำเนินชีวิตและมีจิตสำนึกร่วมในการสร้างสังคมที่น่าอยู่ และมีการปฏิรูปการเรียนรู้แบบพลิกโฉม ในทุกระดับตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงการเรีนรู้อุตสาหกรรม โดยการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนบทบาทครู การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถก้าวกับการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเองได้อย่างต่อเนื่องแม้จะออกจากระบบการศึกษาแล้ว รวมถึงความตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลายตลอดจนพัฒนาและรักษากลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษของพหุปัญญาแต่ละประเภท และการปฏิรูประบบเสริมสร้างความรอบรู้และจิตสำนึกทางสุขภาพ เพื่อให้คนไทยมีศักยภาพในการจัดการสุขภาวะที่ดีได้ด้วยตนเอง พร้อมกับการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ทั้งการเสริมสร้างครอบครัวที่เข้มแข็งอบอุ่นซึ่งเป็นการวางรากฐานการส่งต่อเด็กและเยาวชนที่มีคุณภาพสู่การพัฒนาในช่วงอายุถัดไป โดยการส่งเสริมการเกิดที่มีคุณภาพ การสร้างครอบครัวที่เหมาะสมกับคนรุ่นใหม่ การส่งเสริมบทบาทในการมีส่วนร่วม

-๓๕-

พัฒนาคน การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีความเชื่อมโยงและบูรณาการ ข้อมูลด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างกระทรวง/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ ในการใช้กิจกรรมนันทนาการและกีฬาเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างสุขภาพของประชาชนอย่างครบวงจรและมีคุณภาพมาตรฐาน รวมถึงการพัฒนาทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ

๒. เป้าหมาย

- ๒.๑ คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑
- ๒.๒ สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

๓. ตัวชี้วัด

- ๓.๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย
- ๓.๒ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ๓.๓ การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๔.๑ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยม วัฒนธรรมที่พึงประสงค์ โดยบูรณาการร่วมระหว่าง “ครอบครัว ชุมชน ศาสนา การศึกษา และสื่อ” ในการหล่อหลอมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม ในลักษณะที่เป็น ‘วิถี’ การดำเนินชีวิต

๔.๑.๑ การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว โดยส่งเสริมให้ครอบครัวมีความอบอุ่น ดำเนินชีวิตโดยยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม มัชยัสถ์ อดออม ซื่อสัตย์ และแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีการจัดกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างคุณลักษณะดังกล่าว รวมทั้งการพัฒนาพ่อแม่ให้เป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต

๔.๑.๒ การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา โดยให้สถานศึกษาสอดแทรกการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และการมีจิตสาธารณะเข้าไปในทุกสาระวิชาและในทุกกิจกรรม รวมทั้งปรับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้เอื้อต่อการมีคุณธรรม จริยธรรม และจิตสาธารณะ รวมถึงการรักษาขนบธรรมเนียมและประเพณีอันดีงาม

๔.๑.๓ การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา เพื่อเผยแพร่หลักคำสอนที่ดั่งามให้แก่ประชาชน โดยพัฒนา ผู้เผยแพร่ศาสนาให้ประพฤติปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างตาม คำสอนที่ถูกต้องของแต่ละศาสนา รวมทั้งมีการเผยแพร่หลักธรรมคำสอนทางศาสนาที่สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตที่เข้าใจง่าย และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

-๓๖-

๔.๑.๔ การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน โดยการพัฒนาผู้นำชุมชนให้เป็นต้นแบบของการมีคุณธรรมจริยธรรม การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนในการจัดกิจกรรมสาธารณประโยชน์ การจัดระเบียบสังคม และการนำเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม รวมถึงการลงโทษผู้ละเมิดบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม

๔.๑.๕ การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ โดยกระตุ้นให้ภาคธุรกิจมีการบริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล พัฒนาสร้างความรู้สึกรับผิดชอบต่อสังคมของคนทุกคน ในบริษัททั้งพนักงานและลูกค้า ปรับเปลี่ยนทัศนคติการคำนวณผลตอบแทนให้คำนึงถึงต้นทุนทางสังคม ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อตอบแทนสังคม รวมทั้งกระตุ้นให้เกิดการประกอบธุรกิจเพื่อสังคม

๔.๑.๖ การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม โดยส่งเสริมให้สื่อและสื่อสารมวลชนปฏิบัติตามจรรยาบรรณสื่ออย่างเคร่งครัด การจัดเวลาและพื้นที่ออกอากาศให้แก่สื่อสร้างสรรค์ ในช่วงเวลาที่มีผู้ชมมากที่สุด รวมทั้งการส่งเสริมการใช้สื่อออนไลน์และเครือข่ายสังคมออนไลน์อย่างสร้างสรรค์ นำเสนอตัวอย่างของการมีคุณธรรม จริยธรรม และการมีจิตสาธารณะ เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์

๔.๑.๗ การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม โดยสร้างความตระหนักให้ประชาชนรู้จักหน้าที่ของตนเอง การตรงต่อเวลา การยอมรับความหลากหลาย เห็นคุณค่าและความสำคัญในการประกอบสัมมาอาชีพหรือมีงานทำ เน้นการพึ่งพาตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อสังคมและต่อผู้อื่น และเป็นพลเมืองที่ดี และส่งเสริมให้มีวัฒนธรรมการทำงานเพื่อส่วนรวม สนับสนุน ส่งเสริม เป้าหมายของประเทศและยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ตั้งแต่ช่วงการตั้งครรภ์ ปฐมวัย วัยเด็ก วัยรุ่น วัยเรียน วัยผู้ใหญ่ วัยแรงงาน และวัยผู้สูงอายุ เพื่อสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพ มีทักษะความรู้ เป็นคนดี มีวินัย เรียนรู้ได้ด้วยตนเองในทุกช่วงวัย มีความรอบรู้ทางการเงิน มีความสามารถในการวางแผนชีวิตและการวางแผนทางการเงินที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัย และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า รวมถึงการพัฒนาและปรับทัศนคติให้คนทุกช่วงวัยที่เคยกระทำผิดได้กลับมาใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างสงบสุขและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

๔.๒.๑ ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย เน้นการเตรียมความพร้อมให้แก่พ่อแม่ก่อนการตั้งครรภ์ ส่งเสริมอนามัยแม่และเด็กตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ ส่งเสริมการเกิดอย่างมีคุณภาพ สนับสนุนการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ การส่งเสริมการให้สารอาหารที่จำเป็นต่อสมองเด็ก และให้มีการลงทุนเพื่อการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน

๔.๒.๒ ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลูกฝังความเป็นคนดี มีวินัย พัฒนาทักษะความสามารถ การเรียนรู้ที่สอดรับกับทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ โดยเฉพาะทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ความสามารถในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน มีภูมิคุ้มกันต่อปัญหาหรืออาชญากรรมต่าง ๆ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความยืดหยุ่นทางความคิด รวมถึงทักษะ

-๓๗-

ด้านภาษา ศิลปะ และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัดและความสนใจ รวมถึงการวางพื้นฐานการเรียนรู้เพื่อการวางแผนชีวิตและวางแผนทางการเงินที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัยและนำไปปฏิบัติได้ ตลอดจนการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่เชื่อมต่อกับโลกการทำงาน รวมถึงทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ มีทักษะชีวิต สามารถอยู่ร่วมและทำงานกับผู้อื่นได้ภายใต้สังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม

๔.๒.๓ ช่วงวัยแรงงาน ยกกระดับศักยภาพ ทักษะ และสมรรถนะแรงงานอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับความสามารถเฉพาะบุคคล และความต้องการของตลาดแรงงาน มีการทำงานตามหลักการทำงานที่มีคุณค่าเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ มีวัฒนธรรมการทำงานที่พึงประสงค์ มีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะทางการเงินเพื่อให้สามารถบริหารจัดการการเงินของตนเองและครอบครัว มีการวางแผนทางการเงินและมีการออม การรับผิดชอบของพ่อแม่ต่อครอบครัว มีการพัฒนาระบบการเรียนรู้ และการอำนวยความสะดวกด้านความรู้ เพื่อพัฒนาความรู้ แรงงานฝีมือ ความชำนาญพิเศษ การเป็นผู้ประกอบการใหม่ และการพัฒนาต่อยอดความรู้ในการสร้างสรรค์งานใหม่ ๆ รวมทั้งมาตรการขยายอายุการทำงาน

๔.๒.๔ ช่วงวัยผู้สูงอายุ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนประเทศ ส่งเสริมให้มีการทำงานหลังเกษียณ ผ่านการเสริมทักษะการดำรงชีวิต ทักษะอาชีพในการหารายได้ มีงานทำที่เหมาะสมกับศักยภาพ มีการสร้างเสริมสุขภาพ ฟื้นฟูสุขภาพ การป้องกันโรคให้แก่ผู้สูงอายุ พร้อมกับจัดสภาพแวดล้อมให้เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ และหลักประกันทางสังคมที่สอดคล้องกับความจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต การมีส่วนร่วมของผู้สูงอายุในสังคม

๔.๓ ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ โดยมุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนบทบาทครู การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม และการสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

๔.๓.๑ การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ โดยออกแบบกระบวนการเรียนรู้ในทุกระดับชั้นอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษา ที่มุ่งเน้นการใช้ฐานความรู้และระบบคิดในลักษณะสหวิทยาการ อาทิ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ และการตั้งคำถาม ความเข้าใจและความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ความรู้ทางวิศวกรรมศาสตร์ และการคิดเพื่อหาทางแก้ปัญหา ความรู้และทักษะทางศิลปะ และความรู้ด้านคณิตศาสตร์และระบบคิดของเหตุผลและการหาความสัมพันธ์ การพัฒนาระบบการเรียนรู้เชิงบูรณาการที่เน้นการลงมือปฏิบัติ มีการสะท้อนความคิด/ทบทวนไตร่ตรอง การสร้างผู้เรียนให้สามารถกำกับการเรียนรู้ของตนเองได้ การหล่อหลอมทักษะการเรียนรู้และความคิดสร้างสรรค์ที่ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ไปใช้ในการสร้างรายได้หลายช่องทาง รวมทั้งการเรียนรู้ด้านวิชาชีพและทักษะชีวิต

-๓๘-

๔.๓.๒ การเปลี่ยนโฉมบทบาท 'ครู' ให้เป็นครูยุคใหม่ โดยปรับบทบาทจาก "ครูสอน" เป็น "โค้ช" หรือ "ผู้อำนวยความสะดวกการเรียนรู้" ทำหน้าที่กระตุ้น สร้างแรงบันดาลใจ และนำวิธีเรียนรู้และวิธีจัดระเบียบการสร้างความรู้ ออกแบบกิจกรรมและสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียน และมีบทบาทเป็นนักวิจัยพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน รวมทั้งปรับระบบการผลิตและพัฒนาครูตั้งแต่การดึงดูด คัดสรร ผู้มีความสามารถสูงให้เข้ามาเป็นครูคุณภาพ มีระบบการพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะครูอย่างต่อเนื่องครอบคลุมทั้งเงินเดือน เส้นทางสายอาชีพ การสนับสนุนสื่อการสอน และสร้างเครือข่ายพัฒนาครูให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน รวมถึงการพัฒนาครูที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนมาเป็นผู้สร้างครุรุ่นใหม่อย่างเป็นระบบ และวัดผลงานจากการพัฒนาผู้เรียนโดยตรง

๔.๓.๓ การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภท จัดให้มีมาตรฐานขั้นต่ำของโรงเรียนในทุกระดับ จัดโครงสร้างการจัดการการศึกษาเพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์และให้เอื้อต่อการเข้าถึงการศึกษาอย่างเสมอภาค ทั้งถึง และใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ การยกระดับสถาบันการศึกษาในสาขาที่มีความเชี่ยวชาญสู่ความเป็นเลิศ ปฏิรูปการคลังด้านการศึกษาเพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา พัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาโดยแยกออกจากระบบการประเมินและการรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์ที่ตัวผู้เรียน รวมทั้งมีการปฏิรูประบบการสอบที่นำไปสู่การวัดผลในเชิงทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ มากกว่าการวัดระดับความรู้ ตลอดจนมีการวิจัยและใช้เทคโนโลยีในการสร้างและจัดการความรู้ในการจัดการเรียนการสอน การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับบริบทพื้นที่

๔.๓.๔ การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเน้นการจัดระบบการศึกษาและระบบฝึกอบรมบนฐานสมรรถนะที่มีคุณภาพสูงและยืดหยุ่นผ่านการพัฒนากลไกต่าง ๆ อาทิ การพัฒนาการศึกษาออนไลน์แบบเปิด การพัฒนาระบบการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะการรู้ดิจิทัล การมีระบบเทียบโอนประสบการณ์ ระบบธนาคารหน่วยกิต มาตรการจูงใจให้คนเข้าสู่การยกระดับทักษะ การให้สถานประกอบการเพิ่มผลิตภาพแรงงานผ่านการพัฒนาความสามารถทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องภายใต้กรอบคุณวุฒิวิชาชีพ นอกจากนี้ ต้องพัฒนาระบบการเรียนรู้ในชุมชนให้เข้าถึงความรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นพื้นที่เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต รวมถึงการเรียนรู้และทบทวนทักษะพื้นฐาน ได้แก่ การอ่านออก-เขียนได้-คิดเลขเป็น โดยระดมทรัพยากรจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม การพัฒนาทัศนคติและแรงบันดาลใจที่อยากเรียนรู้ การสร้างนิสัยใฝ่เรียนรู้ และให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงสิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัว รวมทั้งนำความรู้ไปพัฒนาต่อยอดหรือประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้

๔.๓.๕ การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก บนพื้นฐานของความเข้าใจลุ่มลึกในประวัติศาสตร์ ประเพณี วัฒนธรรมของไทยและพัฒนาการของประเทศเพื่อนบ้าน

-๓๙-

เพิ่มการรับรู้ของคนไทยด้านพหุวัฒนธรรม การเห็นคุณค่าและมีความอดกลั้นต่อความแตกต่างทางความเชื่อ ความคิด วิถีชีวิต ผ่านความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อนบ้าน การแลกเปลี่ยนเด็ก เยาวชน และนักเรียน การฝังตัวและการทำงานระยะสั้นในประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์

๔.๓.๖ การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม โดยเน้นการพัฒนาทักษะดิจิทัล ทักษะการคัดกรองความรู้ องค์ความรู้ การใช้เทคโนโลยีผสมผสานกับคุณค่าของครูไปพร้อมกัน การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพที่ประชาชนสามารถเข้าถึงทรัพยากร และใช้ประโยชน์จากระบบการเรียนรู้และพัฒนาตนเองผ่านเทคโนโลยีการเรียนรู้สมัยใหม่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๔.๓.๗ การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ โดยเน้นการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพสถาบันการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญและมีความโดดเด่นเฉพาะสาขา สู่ระดับนานาชาติ ในการให้บริการทางการศึกษา วิชาการ และการพัฒนาสมรรถนะแรงงาน ควบคู่กับการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการและการแลกเปลี่ยนนักเรียน นักศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาเพื่อสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการ เป็นศูนย์ฝึกอบรม และศูนย์ทดสอบสมรรถนะในระดับภูมิภาค

๔.๔ การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย อาทิ ภาษา ตรรกะ และคณิตศาสตร์ ด้านทักษะและมิติ ดนตรี กีฬาและการเคลื่อนไหวของร่างกาย การจัดการตนเอง มนุษย์สัมพันธ์ รวมถึงผู้มีความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน โดยการพัฒนาและรักษากลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษของพหุปัญญาแต่ละประเภท การสร้างสภาพแวดล้อมและระบบสนับสนุนประชากรไทยมีอาชีพบนฐานพหุปัญญา การสร้างเสริมศักยภาพผู้มีความสามารถพิเศษให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง

๔.๔.๑ การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อ ตั้งแต่ระดับปฐมวัย เพื่อสร้างเด็กและเยาวชนไทยมีการพัฒนาที่สมดุล มีทางเลือกในการใช้ศักยภาพพหุปัญญาในการดำรงชีวิต เกิดอาชีพบนฐานพหุปัญญาที่สังคมยอมรับ และเห็นความสำคัญ รวมทั้งมีกลไกคัดกรองและส่งเสริมเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ จัดโรงเรียน ระบบเสริมประสบการณ์ การมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ตลอดจนสร้างมาตรการจูงใจ เพื่อพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษผลักดันให้ประเทศไทยมีบทบาทเด่นในประชาคมโลก ทั้งด้านกีฬา ภาษาและวรรณกรรม สุนทรียศิลป์ ตลอดจนการวิจัย

๔.๔.๒ การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ โดยจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐาน เครื่องมือการทำงานที่เหมาะสม การสร้างระบบเชื่อมโยงเครือข่ายวิจัยกับศูนย์ความเป็นเลิศที่มีอยู่ในปัจจุบัน ในรูปแบบการร่วมมือ การมีกลไกการทำงานในลักษณะการรวมตัวของกลุ่มคนในหลายสาขาวิชา เพื่อรวมนักวิจัยและนักเทคโนโลยีชั้นนำให้สามารถต่อยอดงานวิจัยที่สามารถตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ การสร้างความร่วมมือและเชื่อมต่อกับสถาบันวิจัยอื่น ๆ ทั่วโลก เพื่อสร้างความเข้มแข็ง

-๔๐-

ให้นักวิจัยความสามารถสูงของไทย รวมถึงการเปิดพื้นที่ในการสร้างเสริมศักยภาพผู้มีความสามารถพิเศษให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง

๔.๔.๓ การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถ
ในต่างประเทศให้มาสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ ทั้งในรูปแบบการทำงานชั่วคราวและถาวร ตามความเหมาะสมของเป้าหมายการพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ รวมถึงผู้มีความสามารถที่มีศักยภาพสูงด้านต่าง ๆ ลูกหลานชาวต่างชาติที่กำเนิดในประเทศไทยที่มีความสามารถพิเศษ และการรับเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษจากทั่วโลก และผู้เชี่ยวชาญที่มีศักยภาพหรือทักษะสูงในสาขาต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ควบคู่กับการรักษาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทั้งคนไทยหรือคนต่างชาติที่กำเนิดในประเทศไทยได้แสดงศักยภาพและใช้ความสามารถในการทำประโยชน์และสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศ

๔.๕ การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้าน กาย ใจ สติปัญญา และสังคม มุ่งเน้นการเสริมสร้างการจัดการสุขภาวะในทุกรูปแบบ ที่นำไปสู่การมีศักยภาพในการจัดการสุขภาวะที่ดีได้ด้วยตนเอง พร้อมทั้งสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการสร้างเสริมให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี และมีทักษะด้านสุขภาวะที่เหมาะสม

๔.๕.๑ การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ โดยพัฒนาองค์ความรู้และการสื่อสารด้านสุขภาวะที่ถูกต้องและเชื่อถือได้ให้แก่ประชาชน พร้อมทั้งเฝ้าระวังและจัดการกับความรู้ด้านสุขภาวะที่ไม่ถูกต้อง จนเกิดเป็นทักษะทางปัญญาและสังคมที่เป็นการเพิ่มศักยภาพในการจัดการสุขภาวะตนเองของประชาชน อาทิ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพของตนเองให้มีความเหมาะสม และการมีกิจกรรมทางกายที่เพียงพอในการดำรงชีวิต

๔.๕.๒ การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ โดยหลักต้นการเสริมสร้างสุขภาวะในทุกนโยบายที่ให้หน่วยงานทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อลดภัยคุกคามที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาสุขภาวะคนไทย

๔.๕.๓ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี โดยส่งเสริมให้มีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เป็นมิตรต่อสุขภาพและเอื้อต่อการมีกิจกรรมสำหรับยกระดับสุขภาวะของสังคม จัดทำมาตรการทางการเงินการคลังที่สนับสนุนสินค้าที่เป็นมิตรต่อสุขภาพ สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ช่วยในการเสริมการมีสุขภาวะ รวมทั้งกำหนดให้มีการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ โดยชุมชนและภาคประชาชนก่อนการดำเนินโครงการที่อาจกระทบต่อระดับสุขภาวะ

๔.๕.๔ การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี โดยนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการสร้างความเป็นเลิศทางด้านบริการทางการแพทย์และสุขภาพแบบครบวงจรและทันสมัย ที่รวมไปถึงการพัฒนาปัญญาประดิษฐ์ในการให้คำปรึกษา วินิจฉัย และพยากรณ์การเกิดโรคล่วงหน้า การพัฒนาระบบการดูแลสุขภาพทางไกลให้มีความหลากหลาย เข้าถึงง่าย เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาคอขวดทางการแพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญในพื้นที่

-๔๑-

ห่างไกล มีการเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์เข้ากับอินเทอร์เน็ต ทางด้านสุขภาพ และจัดให้มีระบบการเก็บข้อมูลสุขภาพของประชาชนตลอดช่วงชีวิตให้มีประสิทธิภาพ โดยอยู่บนพื้นฐานความยั่งยืนทางการคลัง รวมถึงการปฏิรูประบบการเก็บภาษีและรายจ่ายเพื่อให้บริการด้านสุขภาพ ตลอดจนการปฏิรูประบบหลักประกันสุขภาพในการสร้างสุขภาวะที่ดีให้กับประชาชนทุกช่วงวัยอย่างมีประสิทธิภาพ พอเพียง เป็นธรรม และยั่งยืน

๔.๕.๕ การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่ โดยให้ชุมชนเป็นแหล่งบ่มเพาะจิตสำนึกการมีสุขภาพดีของประชาชน ผ่านการจัดการความรู้ด้านสุขภาพที่เป็นประโยชน์และสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การสร้างสุขภาวะที่พึงประสงค์ระหว่างกัน โดยรัฐจะทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกที่สำคัญในการอำนวยความสะดวกให้ชุมชนสามารถสร้างการมีสุขภาพดีของตนเองได้ เพื่อให้ชุมชนเป็นพื้นที่สำคัญในการจัดการสุขภาพของแต่ละพื้นที่

๔.๖ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มุ่งเน้นการสร้างความรู้ดีมีสุขของครอบครัวไทย การส่งเสริมบทบาทในการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน และการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๔.๖.๑ การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย โดยส่งเสริมการเกิดอย่างมีคุณภาพ มีพัฒนาการสมวัย พัฒนาทักษะชีวิตและการเรียนรู้ การทำงานและการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพของประชากรแต่ละช่วงวัย โดยเริ่มจากการสร้างและพัฒนาบุตรที่มีคุณภาพ เพื่อส่งเสริมการเกิดที่มีคุณภาพในกลุ่มประชากรวัยเจริญพันธุ์ทุกกลุ่มให้มีประชากรที่มีคุณภาพ รวมถึงการสร้างครอบครัวที่เหมาะสมกับโลกในศตวรรษที่ ๒๑ โดยส่งเสริมความรู้ในการวางแผนชีวิตที่เหมาะสมกับค่านิยมของคนรุ่นใหม่ และการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมบนฐานความรู้ทางวิชาการตั้งแต่ช่วงตั้งครรภ์ และถึงช่วงอายุต่าง ๆ โดยให้ทุกภาคส่วนในสังคมเข้ามามีส่วนร่วม พร้อมทั้งการพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างครอบครัวอบอุ่นเข้มแข็ง โดยเน้นการส่งเสริมการเกื้อกูลกันของคนทุกวัยในครอบครัว ในการดูแลสมาชิกในครอบครัว การส่งเสริมนโยบายการสร้างสมดุลระหว่างชีวิตและการทำงาน การส่งเสริมสนับสนุนภาคเอกชน สถานประกอบการจัดบริการที่ส่งเสริมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสนับสนุนครอบครัวในการเลี้ยงดูบุตรและการดูแลผู้สูงอายุ การสนับสนุนบทบาทของชุมชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเข้ามาเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว รวมทั้งปรับปรุงกฎหมาย กำหนดบทบาท และจัดสรรทรัพยากรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเสริมพลังครอบครัว ควบคู่กับการปฏิรูปสื่อให้มีบทบาทในเชิงสร้างสรรค์ในการให้ความรู้ต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งครอบครัว

๔.๖.๒ การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างบรรทัดฐานที่ดีในสังคม การสร้างกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาทักษะของประชากรให้สอดคล้องกับ ความเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต สร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วม

-๔๒-

ในการแก้ปัญหาและพัฒนาสังคม รวมทั้งสนับสนุนด้านวิชาการและสร้างนวัตกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

๔.๖.๓ การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน โดยเน้นให้พ่อแม่มีวัฒนธรรมที่ปลูกฝังให้ลูกเพิ่มพูนทักษะการเรียนรู้ชีวิต ดนตรี กีฬา ศิลปะ รวมทั้งส่งเสริมให้ทุกภาคส่วน เปิดพื้นที่แห่งการเรียนรู้ และจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสม เอื้อแก่ครอบครัวทุกลักษณะ รวมถึงจัดให้มีพื้นที่ในการจัดกิจกรรมสาธารณะให้เป็นศูนย์รวมแห่งการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อส่งเสริมการใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์และมีคุณภาพ ตลอดจนพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีคุณภาพและสามารถเข้าถึงได้ง่าย

๔.๖.๔ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ที่มีความเชื่อมโยงและบูรณาการข้อมูลด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างกระทรวง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยการเชื่อมโยงข้อมูลรายบุคคลที่เกี่ยวกับการศึกษา การพัฒนาตนเอง สุขภาพและการพัฒนาอาชีพ ในตลอดช่วงชีวิต เพื่อเสริมและสร้างศักยภาพของการดำเนินงานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามพันธกิจของแต่ละกระทรวงให้มีความเข้มแข็ง และตอบโจทย์ประเทศ เป็นฐานข้อมูลการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศไทยที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถประเมินจุดอ่อน จุดแข็ง และศักยภาพบุคคลของประเทศ นำไปสู่การตัดสินใจระดับนโยบายและปฏิบัติ เพื่อพัฒนาคนไทยอย่างมีทิศทางและสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต รวมถึงข้อมูลที่สนับสนุนการผลิตกำลังแรงงานที่มีทักษะตรงต่อความต้องการของตลาดงานในอนาคต และใช้ประกอบการตัดสินใจในการศึกษาต่อ ธนาคารคลังสมองเพื่อรวบรวมผู้สูงอายุที่มีความรู้ ประสบการณ์ และทักษะ เพื่อถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ และทักษะ ให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติ

๔.๗ การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ โดยมุ่งส่งเสริมการใช้กิจกรรมนันทนาการและกีฬาเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชนอย่างครบวงจรและมีคุณภาพมาตรฐาน การสร้างนิสัยรักกีฬาและมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และการใช้กีฬาและนันทนาการในการพัฒนาจิตใจ สร้างความสามัคคีของคนในชาติ หล่อหลอมการเป็นพลเมืองดี พัฒนาคุณภาพชีวิต รวมทั้งการพัฒนาทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพในระดับนานาชาติในการสร้างชื่อเสียงและเกียรติภูมิของประเทศชาติเพื่อรองรับอุตสาหกรรมกีฬา

๔.๗.๑ การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต โดยส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน ประชาชนทั่วไป บุคคลกลุ่มพิเศษ และผู้ด้อยโอกาส มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการออกกำลังกาย การปฐมพยาบาลเบื้องต้น และการเล่นกีฬาบางชนิดที่มีความจำเป็นต่อทักษะในการดำรงชีวิต รวมทั้งการมีอิสระในการประกอบกิจกรรมนันทนาการตามความถนัดหรือความสนใจเฉพาะบุคคล และปฏิบัติอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นวิถีชีวิต เพื่อพัฒนาจิตใจ สร้างความสัมพันธ์อันดี หล่อหลอมจิตวิญญาณและการเป็นพลเมืองดี

๔.๗.๒ การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬา และนันทนาการ โดยเน้นการจัดกิจกรรมกีฬา สร้างโอกาสและสนับสนุนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬา

-๔๓-

อย่างต่อเนื่อง การปลูกฝังให้มีคุณธรรมของความเป็นนักกีฬา มีระเบียบ วินัย รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย และรู้จักการขอโทษ รวมถึงการพัฒนาบุคลากรและโครงสร้างพื้นฐาน ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาและนันทนาการที่มีคุณภาพและมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการและเหมาะสมกับประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย

๔.๗.๓ การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ โดยมุ่งการสร้างและพัฒนา นักกีฬาของชาติ การเฟ้นหานักกีฬาที่มีความสามารถ สร้างพื้นที่และโอกาสในการแข่งขันแสดงศักยภาพ ด้านกีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา การส่งเสริมการจัดกีฬาระดับนานาชาติ และสร้างแรงบันดาลใจในการต่อยอดความสำเร็จจากความเป็นเลิศสู่การประกอบอาชีพและมีเส้นทาง อาชีพที่มั่นคง ควบคู่กับส่งเสริมสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรมด้านการกีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา การจัดการความรู้ และพัฒนาระบบฐานข้อมูล เพื่อนำมาใช้ส่งเสริมและ สนับสนุนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กีฬาเพื่อการอาชีพ และนันทนาการเชิงพาณิชย์

๔.๗.๔ การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของ อุตสาหกรรมกีฬา โดยมุ่งสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการทั้งครูหรือผู้สอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้บริหารการกีฬา อาสาสมัครกีฬา ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ อย่างเป็นระบบและมีมาตรฐาน สามารถถ่ายทอดความรู้ให้เด็ก เยาวชน ประชาชนทั่วไป บุคคล กลุ่มพิเศษ และผู้ด้อยโอกาสได้อย่างถูกต้อง และสามารถต่อยอดศักยภาพในการพัฒนาเป็นบุคลากร ทางการกีฬาและนันทนาการที่มีมาตรฐานของประเทศ รวมทั้งสนับสนุนและเสริมศักยภาพรองรับ การเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬาและนันทนาการและการพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการลงทุน และฐานการผลิตด้านอุตสาหกรรมกีฬาของภูมิภาคเอเชียควบคู่กับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และนันทนาการ การสนับสนุนและส่งเสริมการผลิตบุคลากร และการพัฒนานวัตกรรมที่สนับสนุน อุตสาหกรรมกีฬาและนันทนาการ ตลอดจนมีมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการกีฬา และนันทนาการ และธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่สิบสาม
พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี

ปฐมบท

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้ โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ

ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ ๕ ปีถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่าง ๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมา ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่อสภาพพหุต่าง ๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่ในขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางของแผนไปจนถึงการยกร่างแผน

นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ ยังอยู่ในช่วงเวลาที่ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ ยังเป็นช่วงเวลาที่แนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น การเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตได้อย่างมั่นคง ท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

๑. **หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง** โดยสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกัน **บนฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร** โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสถานการณ์และเงื่อนไขระดับประเทศและระดับโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้ และศักยภาพของทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความสมดุล

ในมิติต่าง ๆ ทั้งความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถในการพึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ความสมดุลของการกระจายโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนและพื้นที่ และความสมดุลทางธรรมชาติเพื่อให้คนอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการบริหารจัดการองค์ความรู้ต่าง ๆ ของประเทศให้พร้อมรับกับความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศ นอกจากนี้ ในการวางแผนและการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติต้องอาศัยองค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้านและพิจารณาด้วยความรอบคอบ ควบคู่กับการยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และมุ่งมั่นผลักดันให้การพัฒนาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

๒. การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว” โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน ๓ ระดับ ประกอบด้วย **๑) การพร้อมรับ หรือ ระดับ “อยู่รอด”** ในการแก้ไขข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผลให้ประชาชนประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิต หรือทำให้ประเทศมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกและภายใน รวมถึงการสร้างความพร้อมในทุกระดับในการรับมือกับสภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้นให้สามารถฟื้นคืนสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว **๒) การปรับตัว หรือ ระดับ “พอเพียง”** ในการปรับเปลี่ยนปัจจัยที่จำเป็นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชนพื้นที่ และประเทศ รวมถึงปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ และ **๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ “ยั่งยืน”** ในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของบุคคลและสังคมในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาสที่จะใช้ศักยภาพของตนในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี และการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว โดยให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การให้บริการ และการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

๑. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ที่สำคัญของโลก โดยปี ๒๕๖๒ ประเทศไทยผลิตและส่งออกยานยนต์เป็นอันดับที่ ๑ ของอาเซียน และเป็นอันดับที่ ๑๑ ของโลก มีมูลค่าการส่งออกจำนวน ๑,๓๐๐,๕๖๑ ล้านบาท โดยประเทศที่มีกำลังการผลิตรถยนต์สูงสุด ๕ อันดับแรก ได้แก่ จีน สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เยอรมนี และอินเดีย ซึ่งตลาดส่งออกหลักของไทย ในกลุ่มรถยนต์นั่งส่วนบุคคล ได้แก่ ประเทศออสเตรเลีย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ จีน เม็กซิโก ตามลำดับ ขณะที่ในกลุ่มรถปิกอัพ รถบัส และรถบรรทุก ได้แก่ ออสเตรเลีย ฟิลิปปินส์ นิวซีแลนด์ ซาอุดีอาระเบีย เวียดนาม ตามลำดับ นอกจากนี้ อุตสาหกรรมยานยนต์มีส่วนในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยมีความสามารถในการผลิตรถยนต์จำนวนมากถึง ๒ ล้านคันต่อปี มีผู้ประกอบการจำนวน ๑๓,๙๒๐ ราย และมีการจ้างงานจำนวน ๓๔๕,๐๐๐ คน อย่างไรก็ตาม แนวโน้มความต้องการยานยนต์ทั่วโลกกำลังเปลี่ยนทิศทางไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้า ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีแบตเตอรี่ที่ทำให้ยานยนต์ไฟฟ้ามีประสิทธิภาพที่เพิ่มขึ้นและราคาที่ลดลง รวมทั้งทิศทางการพัฒนาที่มุ่งไปสู่สังคมคาร์บอนต่ำ

รัฐบาลได้มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ โดยให้ความสำคัญกับการต่อยอดจากอุตสาหกรรมเดิมไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมขั้นสูง พร้อมทั้งกำหนดมาตรการสนับสนุนการผลิตยานยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทยที่สำคัญ อาทิ มาตรการกระตุ้นตลาดในประเทศและต่างประเทศ มาตรการส่งเสริมเพื่อสร้างอุปทานและปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า มาตรการเตรียมความพร้อมโครงสร้างพื้นฐานอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้ปริมาณค่าขอรับการส่งเสริมการลงทุนผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วนประกอบแบตเตอรี่ในประเทศเพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้ ภาครัฐยังส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะ สถานีชาร์จไฟฟ้า ให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ จากข้อมูลของสมาคมยานยนต์ไฟฟ้า ณ วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๔ พบว่าไทยมีสถานีชาร์จไฟฟ้าจำนวน ๖๖๔ แห่ง มีจำนวนหัวจ่ายรวมทั้งสิ้น ๒,๒๒๔ หัวจ่าย แบ่งเป็นหัวจ่ายธรรมดาจำนวน ๑,๔๕๐ หัวจ่าย และหัวจ่ายชาร์จเร็วจำนวน ๗๗๔ หัวจ่าย ทั้งนี้ ตลาดภายในประเทศมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง จากจำนวนยานยนต์ไฟฟ้าที่จดทะเบียนเพิ่มขึ้น

อย่างไรก็ดี ปัญหามลพิษทางอากาศเป็นประเด็นปัญหาที่กำลังส่งผลกระทบต่อสุขภาพ โดยเฉพาะฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอนที่คงเหลือจากกระบวนการเผาไหม้ของยานพาหนะ การเผาวัสดุการเกษตร ไฟป่า และการปล่อยของเสียภาคอุตสาหกรรม ซึ่งมีปริมาณเกินค่ามาตรฐานเป็นประจำทุกปี ส่งผลกระทบต่อประชาชนในวงกว้างมากขึ้น โดยเฉพาะในพื้นที่เขตอุตสาหกรรมและเมืองใหญ่ที่มีประชากรและการจราจรหนาแน่น เช่น กรุงเทพฯ สระบุรี และเชียงใหม่ เป็นต้น รวมทั้งการรณรงค์ลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศ ไทยตามกรอบข้อตกลงปารีส จากสถานการณ์ดังกล่าว รัฐบาลจึงเร่งรัดการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าทั้งระบบ โดยได้กำหนดวิสัยทัศน์ให้ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วนที่สำคัญของโลก โดยมุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์ ประกอบด้วยยานยนต์ไฟฟ้าพลังงานแบตเตอรี่ และยานยนต์ไฟฟ้าพลังงานเซลล์เชื้อเพลิง และได้ตั้งเป้าหมายการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า ในปี ๒๕๗๓ จำนวน ๔๔๐,๐๐๐ คัน (ร้อยละ ๕๐ ของยานยนต์ทั้งหมด) และเป้าหมายการผลิต จำนวน ๗๒๕,๐๐๐ คัน (ร้อยละ ๓๐ ของยานยนต์ทั้งหมด)

จากสถานการณ์และแนวนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ของประเทศดังกล่าว จึงได้กำหนดเป้าหมายการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าของประเทศไทยในระยะต่อไป รวม ๓ ประเด็น เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาด้านที่คณะกรรมการนโยบายยานยนต์ไฟฟ้าแห่งชาติกำหนด และสามารถบรรเทาผลกระทบต่าง ๆ ในระยะเปลี่ยนผ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ **๑) สร้างอุปสงค์ของยานยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก** โดยสร้างความต้องการใช้ของตลาดภายในประเทศ และการส่งออกของรถยนต์ไฟฟ้าตามประเภทของยานยนต์ โดยเฉพาะยานยนต์ประเภทไฮบริด ปลั๊กอินไฮบริดที่มีส่วนสำคัญในการสร้างความคุ้นเคยให้แก่ผู้บริโภคในช่วงระยะเปลี่ยนผ่าน **๒) ส่งเสริมผู้ประกอบการเดิมให้สามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า และสนับสนุนการลงทุนเทคโนโลยีที่สำคัญของยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศ** เพื่อที่จะปรับอุตสาหกรรมให้เข้ากับกระแสโลก สอดรับกับความต้องการที่จะเกิดขึ้น ผู้ประกอบการชิ้นส่วนยานยนต์สามารถปรับตัวสู่อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า หรือปรับเปลี่ยนธุรกิจไปสู่ธุรกิจที่เหมาะสม และบรรเทาผลกระทบให้ผู้ผลิตรถยนต์สันดาปภายในเดิม รวมทั้งกลุ่มผู้ประกอบการในสาขาอื่นที่ได้รับผลกระทบ **๓) สร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ** โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากร การลงทุนโรงงานผลิตแบตเตอรี่ขนาดใหญ่ และมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหากดำเนินการดังกล่าวได้เร็วจะเป็นผลดีต่อการส่งออกของประเทศ

ทั้งนี้ การเปลี่ยนผ่านไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้าจะส่งผลกระทบต่อฐานการผลิตดั้งเดิม ตลอดจนแรงงานที่เกี่ยวข้องและการเปลี่ยนรูปแบบห่วงโซ่อุปทานใหม่ที่คำนึงถึงความยั่งยืนมากขึ้น เนื่องจากเครื่องยนต์มีความแตกต่างกัน โดยเครื่องยนต์ไฟฟ้าจะใช้พลังงานจากแบตเตอรี่เป็นหลัก ขณะที่เครื่องยนต์แบบเดิมมีการใช้ชิ้นส่วนประกอบมากกว่าซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการและแรงงานจำนวนมาก ดังนั้น **หมุดหมายที่ ๓ จึงมุ่งเน้นการเปลี่ยนผ่านในระยะ ๕ ปี โดยให้ความสำคัญกับการผลักดันอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าให้เป็นอุตสาหกรรมใหม่อย่างเต็มที่ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า** โดยมีการผลิตชิ้นส่วนหลักไปพร้อมกับการปรับเปลี่ยนฐานการผลิตยานยนต์แบบสันดาปภายในให้เป็นยานยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์ไฟฟ้า โดยไม่ละทิ้งตลาดส่งออกที่มีศักยภาพจากฐานการผลิตอุตสาหกรรมยานยนต์เดิม เพื่อรักษาความสมดุลในการเปลี่ยนผ่านสู่ยานยนต์ไฟฟ้า และรักษาระดับขีดความสามารถในการผลิตยานยนต์ให้เทียบเท่าหรือมากกว่า ๒ ล้านคันต่อปี รวมทั้งยกระดับผู้ประกอบการชิ้นส่วนในอุตสาหกรรมยานยนต์เดิมในระดับต่าง ๆ ให้สามารถเปลี่ยนผ่านไปสู่การผลิตในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าได้

๒. เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ

หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลกเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ ใน ๓ เป้าหมาย ประกอบด้วย เป้าหมายที่ ๑) **การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม** โดยการยกระดับให้ขีดความสามารถในการแข่งขัน เศรษฐกิจท้องถิ่น และผู้ประกอบการรายย่อยสามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า และประเทศไทยมีระบบนิเวศที่สนับสนุนการค้าการลงทุน และการพัฒนานวัตกรรม เป้าหมายที่ ๒) **การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่** โดยมุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่และมีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่ส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต และ เป้าหมายที่ ๔)

การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน โดยการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริโภคอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ความสำคัญกับการจัดการปัญหามลพิษสำคัญด้วยวิธีการที่ยั่งยืน รวมทั้งการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศมีแนวโน้มลดลง ซึ่งเป้าหมายหลักทั้ง ๓ ประการของหมุดหมายที่ ๓ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่มุ่งเน้นผลักดันการเปลี่ยนผ่านของอุตสาหกรรมยานยนต์ทั้งระบบไปสู่อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าอัจฉริยะ ส่งเสริมเทคโนโลยีและพัฒนาอุตสาหกรรมระบบกักเก็บพลังงาน ส่งเสริมการลงทุนที่เน้นการวิจัยและพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยี รวมทั้งสนับสนุนให้อุตสาหกรรมยานยนต์ได้รับมาตรฐานสากล

ในขณะเดียวกัน หมุดหมายที่ ๓ ยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตโดยในช่วงวัยแรงงาน มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพ ทักษะ และสมรรถนะแรงงานอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งนี้ หมุดหมายที่ ๓ ยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมที่มุ่งเน้นการส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน และการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดยมุ่งเน้นการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ

๒.๒ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์ ซึ่งหมายถึงจำนวนจดทะเบียนรถยนต์ใหม่ ประกอบด้วยรถยนต์ประเภทยานยนต์ไฟฟ้าพลังงานแบตเตอรี่ และยานยนต์ไฟฟ้าเซลล์เชื้อเพลิง) จำนวน ๒๘๒,๒๔๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๒๖ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ปริมาณการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์) จำนวน ๓๘๐,๒๕๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๑๗ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ปริมาณรถยนต์ที่ได้ปรับเปลี่ยนเป็นยานยนต์ไฟฟ้าดัดแปลงเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๔๐,๐๐๐ คัน ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี หรืออัตราการขยายตัวของมูลค่าส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้าของไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุนเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ อุตสาหกรรมยานยนต์ไทยเป็นฐานการผลิตอันดับ ๑ ในอาเซียน และอยู่อันดับ ๑ ใน ๑๐ ของโลก

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มูลค่าส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วนรวมไม่น้อยกว่า ๓๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานของยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๔ ราย และเกิดการลงทุนเทคโนโลยีสำคัญของยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทยภายในปี ๒๕๗๐

- ตัวชี้วัดที่ ๒.๔** สัดส่วนจำนวนผู้ประกอบการเดิมที่สามารถปรับเปลี่ยนธุรกิจไปสู่ธุรกิจใหม่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๕** จำนวนแรงงานเดิมที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้าและเข้ามาเป็นแรงงานในอุตสาหกรรมใหม่เพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๐
- เป้าหมายที่ ๓** การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๑** มูลค่าการลงทุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ ต่อปี
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๒** แรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้ามีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๓** จำนวนสถานีอัดประจุไฟฟ้าสาธารณะ/หัวจ่ายชาร์จเร็ว เพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ หัวจ่าย ภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๔** จำนวนมาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัยของชิ้นส่วนหลักทั้งหมดของยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๕ ฉบับต่อปี
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๕** มลพิษทางอากาศ (ฝุ่นละอองที่มีขนาดเล็กกว่า ๒.๕ ไมครอน) และปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคคมนาคมขนส่งลดลงร้อยละ ๔ ต่อปี

หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

๑. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เป็นอุตสาหกรรมสำคัญของประเทศไทยมายาวนานกว่า ๕๐ ปี และมีความสำคัญอย่างมากต่อเศรษฐกิจของประเทศ โดยปัจจุบันประเทศไทยส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เป็นอันดับที่ ๑๓ ของโลก และเป็นอันดับที่ ๔ ของอาเซียน มีมูลค่าการส่งออก ๑.๔ ล้านล้านบาท (หรือคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ ๒๔.๓ ของมูลค่าการส่งออกสินค้าทั้งหมดของประเทศ) และก่อให้เกิดการจ้างงานรวมทั้งสิ้นมากกว่า ๗๕๐,๐๐๐ คน อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยส่วนใหญ่ยังคงพึ่งพาการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ และผู้ประกอบการไทยเป็นเพียงผู้รับจ้างประกอบที่ไม่มีเทคโนโลยีเป็นของตนเอง ทั้งยังขาดความเชื่อมโยงระหว่างการพัฒนาวิจัยและพัฒนาการผลิตเชิงพาณิชย์ โดยการมีโครงสร้างการผลิตที่พึ่งพาแรงงานสูงและใช้เงินลงทุนต่ำ ส่งผลให้อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยยังไม่สามารถก้าวเป็นผู้นำตลาดของอาเซียน และไม่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศได้เท่าที่ควร

ในขณะที่ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และมีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม รูปแบบธุรกิจ และนวัตกรรมใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง ประกอบกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ เมื่อต้นปี ๒๕๖๓ โครงสร้างประชากรไทยที่จะเข้าสู่สังคมผู้สูงวัยอย่างสมบูรณ์ภายในปี ๒๕๖๖ และความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัลของประเทศที่มีคุณภาพและมีความครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ ตลอดจนราคาโทรศัพท์อัจฉริยะและเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้ง่าย เร่งให้เกิดการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยเฉพาะบริการข้อมูลและทำธุรกรรมต่าง ๆ ผ่านระบบออนไลน์เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้มูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลในประเทศไทยเติบโตอย่างรวดเร็ว แม้ว่าจะได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลกที่หดตัวก็ตาม

อุตสาหกรรมดิจิทัลของประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าจากต่างประเทศ โดยเฉพาะในส่วนของ อุตสาหกรรมฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ และดิจิทัลคอนเทนต์ อาทิ อุปกรณ์อัจฉริยะ เกม แอปพลิเคชัน แพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก ไลน์ กูเกิล ทวิตเตอร์ ซ้อปปี ลาคาด้า และแกร็บ เป็นต้น โดยผู้ประกอบการไทยสามารถผลิตได้เองเพียงบางส่วน อาทิ ซอฟต์แวร์ทางบัญชีที่ยังมีส่วนแบ่งตลาดอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากผู้ใช้งานซอฟต์แวร์ของไทยส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมที่กำลังซื้อค่อนข้างต่ำ และมีการส่งออกผลิตภัณฑ์ดิจิทัล อาทิ เกม ไปยังกัมพูชา สปป.ลาว เมียนมาร์ เวียดนาม ความล่าช้าในการพัฒนาด้านดิจิทัลในภาพรวมเป็นผลมาจากความพร้อมด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมและทักษะดิจิทัลขั้นสูงของประชากรไทยที่ยังอยู่ในระดับต่ำ รวมถึงกฎหมายและระเบียบที่ไม่เอื้อต่อการดึงดูดการลงทุนจากผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีชั้นนำจากต่างประเทศหรือการสนับสนุนสตาร์ทอัพอย่างจริงจัง ทำให้ประเทศไทยสูญเสียโอกาสในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัล โดยเฉพาะการใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่จากการทำธุรกรรมทางดิจิทัลของคนไทย เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการหรือพฤติกรรมของผู้ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้จำเป็นต้องเร่งสร้างความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมดิจิทัลของไทยให้สามารถแข่งขันได้ ควบคู่ไปกับการยกระดับอุตสาหกรรมไฟฟ้า

และอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศให้เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก และการสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทยให้เป็นดิจิทัลที่มีภูมิคุ้มกันอย่างเต็มรูปแบบ ตลอดจนพัฒนาระบบนิเวศที่เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัล ให้ประเทศไทยสามารถใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ

หมุดหมายที่ ๒ มุ่งตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๓ เป้าหมาย ได้แก่ เป้าหมายที่ ๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยการพัฒนาต่อยอดฐานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยในปัจจุบันให้เป็นอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่มุ่งเน้นการผลิตชิ้นส่วนประกอบที่สำคัญในห่วงโซ่อุปทานอาเซียน เป็นที่ต้องการของตลาดในอนาคต และมีมูลค่าสูง รวมถึงการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมดิจิทัล เป้าหมายที่ ๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยการพัฒนากำลังคนที่มีทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมและบริการในอนาคต รวมถึงอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัลของประเทศ และเป้าหมายที่ ๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยการส่งเสริมการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ประโยชน์ในหลากหลายภาคส่วนและหลากหลายมิติ ซึ่งมีความสอดคล้องกับเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ในมิติการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือภัยคุกคาม ควบคู่กับการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงและความปลอดภัยทางไซเบอร์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในมิติการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ให้ความสำคัญพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ ไปสู่อุตสาหกรรมอนาคตที่เติบโตเป็นเสาหลักของเศรษฐกิจไทยและการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาของอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีที่มีคุณภาพ ครอบคลุมเพียงพอและเข้าถึงได้ทั้งในด้านพื้นที่และราคา และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในมิติการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดยเป็นการใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการประกอบธุรกิจและดำเนินชีวิต เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ

๒.๒ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ ๓๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มีกระดานข้อมูลดิจิทัลของภาครัฐที่สามารถติดตามจำนวนธุรกรรมงานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลได้ภายในปี ๒๕๖๖ และงานบริการภาคประชาชนของภาครัฐต้องปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐

- ตัวชี้วัดที่ ๑.๓** มูลค่าของค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนาด้านนวัตกรรมเพิ่มขึ้นเป็นอย่างน้อยร้อยละ ๕ ของปีฐาน ภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๔** มีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่สามารถเข้าถึงและพร้อมใช้แก่ประชาชนโดยครอบคลุมพื้นที่ทุกหมู่บ้าน พื้นที่ชุมชน และสถานที่ท่องเที่ยว
- เป้าหมายที่ ๒** การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๑** สัดส่วนการส่งออกในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศคิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของมูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๒** มีบุคลากรที่มีทักษะด้าน “ผู้บูรณาการระบบอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ” เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ รายภายในปี ๒๕๗๐
- เป้าหมายที่ ๓** อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๑** จำนวนผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ของโลกลงทุนในประเทศไทยอย่างน้อย ๓ ราย ภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๒** จำนวนสตาร์ทอัพด้านเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๖,๐๐๐ แห่ง ในปี ๒๕๗๐ โดย ๑ ใน ๓ เป็นผู้ประกอบการที่ย้ายมาจากต่างประเทศ
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๓** มีแรงงานที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางดิจิทัล (ระดับ ๔) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ของจำนวนประชากรไทย ภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๔** มีจุดเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลจราจรอินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศที่ทำให้บริการดิจิทัลของไทยสามารถแข่งขันได้ภายในปี ๒๕๗๐

หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต

๑. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

การพัฒนากำลังคนของไทยเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างที่สำคัญ ได้แก่ การเป็นสังคมสูงวัย ส่งผลให้ประเทศจะขาดกำลังคนในเชิงปริมาณ ประกอบกับผลิตภาพแรงงานที่ลดลงในช่วงโควิด-๑๙ เพิ่มปัญหา ด้านกำลังคนเชิงคุณภาพ จนอาจเป็นข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การเติบโตของนวัตกรรมแห่งความรู้ ระดับโลกออนไลน์ที่มีต้นทุนและราคาต่ำ วงจรชีวิตของความรู้สั้นลงโดยเฉพาะด้านดิจิทัลและเทคโนโลยี ที่เปลี่ยนแปลงเร็ว และแนวโน้มความต้องการเรียนรู้ตามความสนใจรายบุคคล รวมถึงภาคเอกชนที่เริ่มให้ความสำคัญกับการสรรหาและการจ้างงานตามสมรรถนะในการทำงานมากกว่าคุณวุฒิทางการศึกษา อีกทั้งสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่ ส่งผลต่อวิถีการดำรงชีวิตและพฤติกรรมของคน และสะท้อนถึง บทบาทของเครือข่ายภาคประชาสังคมที่มีความเข้มแข็งในการร่วมแก้ไขปัญหาต่าง ๆ แต่ยังคงขาดการสนับสนุน ที่มีประสิทธิภาพจากภาครัฐ จึงต้องเร่งขยายผลและต่อยอดประเด็นการพัฒนาเพื่อนำไปสู่การพลิกโฉมกำลังคน สมรรถนะสูงที่มีภาวะผู้นำสูง สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มขีดความสามารถของประเทศได้

การพัฒนาทุนมนุษย์ทุกช่วงวัยที่ผ่านมาได้มีความพยายามปรับปรุงคุณภาพการศึกษาทุกระดับ ทั้งการยกระดับมาตรฐานการศึกษา การพัฒนาระบบการเรียนรู้ออนไลน์และการพัฒนานวัตกรรมการเรียน รวมถึงการพัฒนาพื้นที่นวัตกรรมที่เป็นแบบอย่างด้านการศึกษา ทำให้สถานศึกษามีความเป็นอิสระควบคู่ กับมีความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น รวมถึงการส่งเสริมภาคีการพัฒนาเข้ามามีส่วนร่วมจัดการศึกษา และการเรียนรู้มากขึ้น โดยเฉพาะการจัดการอาชีวศึกษาและการอุดมศึกษาในหลายรูปแบบ อาทิ การจัดการศึกษา ทวิภาคี สหกิจศึกษา รวมถึงความพยายามในการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา โดยค้นหาเด็กและผู้เรียน ที่ด้อยโอกาส และจัดสรรเงินอุดหนุนผ่านกลไกของกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา ตลอดจนรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย รวมถึงรัฐพึงให้ความช่วยเหลือ เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ยากไร้ และผู้ด้อยโอกาสให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ ส่งผลให้ มีการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เอื้อให้การจัดการศึกษามีความคล่องตัวและสอดคล้องกับ ความเปลี่ยนแปลงมากยิ่งขึ้น อาทิ พระราชบัญญัติปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๒ พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

อย่างไรก็ตาม การพัฒนาทุนมนุษย์ทุกช่วงวัยยังคงต้องมีการยกระดับการพัฒนาในแต่ละช่วงวัย ได้แก่ **เด็กตั้งแต่ในครรภ์ถึงปฐมวัยมีแนวโน้มพัฒนาการดีขึ้น** แต่ยังคงต้องสร้างทักษะด้านอื่น ๆ ที่สัมพันธ์กับ พัฒนาการของสมอง รวมถึงพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานมากขึ้น **ช่วงวัยเรียน ในระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน** ยังมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาขั้นพื้นฐานต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ใกล้เคียง กัน การเรียนรู้ในระบบยังไม่เชื่อมโยงกับวิถีชีวิต เด็กและเยาวชนส่วนหนึ่งขาดความเชื่อถือในระบบการศึกษา จึงต้องสร้างโอกาสให้ได้รับการพัฒนาความรู้ตามแนวทางพหุปัญญาพร้อมทั้งสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อการศึกษา เพื่อสร้างการเติบโตของความคิด และการพัฒนาตนเองให้ทำสิ่งใหม่ ๆ **ระดับการอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา** พบว่าการผลิตกำลังคนยังมีสมรรถนะไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงาน ถึงแม้ว่าการอาชีวศึกษา

จะมีการปรับหลักสูตรอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับอุตสาหกรรมเป้าหมาย พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน เพื่อดึงดูดคนเก่งเข้ามาเรียน อาทิ อาชีวศึกษาฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี แต่ยังมีข้อจำกัดในการเรียนต่อในระดับ ปวส. อีกทั้งค่าจ้างที่จ่ายตามคุณวุฒิการศึกษายังไม่สามารถดึงดูดให้มีผู้เรียนเพิ่มขึ้นได้ ในขณะที่มหาวิทยาลัยประสบปัญหานักศึกษาน้อยลง และมีความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีทำให้การจัดการเรียนรู้ผ่านช่องทางออนไลน์บนแพลตฟอร์มต่าง ๆ มีต้นทุนการดำเนินงานต่ำและตอบสนองความต้องการได้เป็นรายบุคคล มหาวิทยาลัยจึงไม่สามารถมุ่งเฉพาะกลุ่มนักศึกษาในระบบได้อีกต่อไป ต้องเปลี่ยนเป็นการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ เน้นประสบการณ์สำหรับคนทุกช่วงวัยให้เข้าถึงได้จากทุกที่และทุกเวลา รวมทั้งมีต้นทุนที่ไม่สูงเกินไปจนเป็นอุปสรรคในการเข้าถึง นอกจากนี้ การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ทำให้ต้องปิดโรงเรียนเป็นเวลานาน มีผลกระทบต่อคุณภาพของผู้เรียนทุกระดับชั้น เกิดภาวะการถดถอยของการเรียนรู้ที่มีแนวโน้มการเกิดขึ้นซ้ำอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ วัยแรงงาน เผชิญความท้าทายจากการขาดกำลังคนทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยเฉพาะความสามารถในงานหรือขีดความสามารถตามตำแหน่งงาน ทักษะในการใช้ชีวิต การแก้ปัญหา การมีแนวคิดของผู้ประกอบการมากขึ้น รวมถึงความสามารถในการบริหารตัวเอง และการบริหารคนเพื่อทำงานร่วมกัน การนำทักษะของสมาชิกทีมที่หลากหลายมาประสานพลังรวมกัน ในการปฏิบัติงานได้อย่างสร้างสรรค์ นอกจากนั้น แรงงานนอกระบบมีสัดส่วนที่สูงถึงร้อยละ ๕๒ ของแรงงานทั้งหมด และมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจากการเปลี่ยนรูปแบบการทำงาน และผู้ทำงานอิสระเป็นช่วงเวลาดสั้น ๆ เป็นครั้งคราว หรือแรงงานแบบกิ๊ก มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ที่ต้องสร้างแรงจูงใจให้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ผู้สูงวัย ยังมีศักยภาพในการทำงานและต้องการพัฒนาตนเองหลังเกษียณ

การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูงเพื่อพลิกโฉมประเทศไทยไปสู่การขับเคลื่อนที่ใช้นวัตกรรมเป็นฐาน มีหลายปัจจัยที่สนับสนุน ทั้งความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่มีบทบาทในการเรียนรู้และเสริมสร้างสมรรถนะมากขึ้น มีสถาบันการศึกษาและแพลตฟอร์มฝึกอบรมจำนวนมาก รวมถึงคนไทยมีความคุ้นเคยกับการใช้เทคโนโลยีมากขึ้นที่สามารถฝึกอบรมทั้งการฝึกซ้ำและการฝึกยกระดับเพื่อเพิ่มสมรรถนะ อย่างไรก็ตาม ยังขาดระบบฐานข้อมูลอุปสงค์และอุปทานกำลังคนของประเทศ และข้อมูลสมรรถนะที่จำเป็นในการทำงานของแต่ละอาชีพ เพื่อการวางแผนจัดการเรียนและการอบรม

ทั้งนี้ **การเรียนรู้ตลอดชีวิต** เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคนในสังคมสูงวัยที่มีช่วงชีวิตที่หลากหลายมากขึ้น ซึ่งจะกระทบต่อระบบการเรียนรู้ที่ต้องปรับเปลี่ยนให้สามารถเรียนรู้และพัฒนาสมรรถนะให้ได้ตลอดเวลา รวมทั้งสามารถเชื่อมโยงและเทียบโอนสมรรถนะอย่างมีคุณภาพและไร้รอยต่อ ในขณะที่คนไทยยังขาดทักษะชีวิตในหลายด้าน อาทิ ความรอบรู้ด้านการเงินที่ทำให้บางคนเข้าไปอยู่ในวงจรของหนี้สินนอกระบบและในระบบ ความรอบรู้ด้านดิจิทัลที่รวมถึงความสามารถในการรับมือกับข้อมูลข่าวสารที่ผิดพลาด การรู้เท่าทันสื่อ รวมถึงระบบนิเวศควรเอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับประชากรทุกกลุ่มอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพทั้งบนพื้นที่กายภาพและบนพื้นที่เสมือนจริง ขณะที่กลุ่มเข้าไม่ถึงจะต้องมีมาตรการกำจัดอุปสรรคต่าง ๆ ให้สามารถเข้ามาเรียนรู้และพัฒนาทักษะได้อย่างทั่วถึงมากขึ้น

๒. เป้าหมายการพัฒนา

๒.๑ ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ

หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต มุ่งตอบสนองเป้าหมายหลักของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๒ เป้าหมาย ได้แก่ เป้าหมายที่ ๒) **การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่** โดยคนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูงสอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย สามารถสร้างงานอนาคต และสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะที่มีความสามารถในการสร้างและใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมทั้ง เป้าหมายที่ ๓) **การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม** ด้วยการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งการพัฒนาระบบนิเวศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตและพัฒนาทางเลือกในการเข้าถึงการเรียนรู้สำหรับผู้ที่ไม่สามารถเรียนในระบบการศึกษาปกติ

นอกจากนี้ หมุดหมายที่ ๑๒ ยังมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติใน ๓ ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในประเด็นเป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในประเด็นเป้าหมาย คนไทยเป็นคนดี คนเก่งมีคุณภาพพร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ และสังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในประเด็นเป้าหมาย การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และการกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

๒.๒ เป้าหมายและผลลัพธ์ของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ดัชนีพัฒนาการเด็กสมวัยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๘ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ร้อยละของนักเรียนที่มีสมรรถนะจากการประเมินโปรแกรมประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากลไม่ถึงระดับพื้นฐานของทั้ง ๓ วิชาในแต่ละกลุ่มโรงเรียน ลดลงร้อยละ ๘ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตฐานสมรรถนะเพิ่มเป็นร้อยละ ๓๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๕ ผลผลิตแรงงานเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๖ จำนวนผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาความยากจนหลายมิติลดลงร้อยละ ๒๐ ต่อปี

- เป้าหมายที่ ๒** กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๑** ดัชนีความสามารถในการแข่งขันของสภาเศรษฐกิจโลกด้านทักษะ คะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ เมื่อสิ้นสุดแผน
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๒** การจัดอันดับในด้านบุคลากรผู้มีความสามารถของสถาบันการศึกษานานาชาติ มีคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๓** จำนวนและมูลค่าของธุรกิจสตาร์ทอัพเพิ่มขึ้น
- เป้าหมายที่ ๓** ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๑** การประเมินสมรรถนะผู้ใหญ่ในระดับนานาชาติของคนไทยในทุกด้านไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่เข้ารับการประเมิน
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๒** กลุ่มประชากรอายุ ๑๕-๒๔ ปี ที่ไม่ได้เรียน ไม่ได้ทำงาน หรือไม่ได้ฝึกอบรม ไม่เกินร้อยละ ๕ เมื่อสิ้นสุดแผน

ร่างกรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐

ร่างกรอบแผนพัฒนาภาค พ.ศ. 2566-2570

ภาคเหนือ
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ภาคกลาง
ภาคตะวันออก
ภาคใต้
ภาคใต้ชายแดน

เสนอต่อ
คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค

กรกฎาคม 2564

ร่าง
กรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออก
(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๓. กรอบทิศทางการพัฒนาภาค

๓.๑ บทบาทของภาค ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหลายฉบับที่ผ่านมา ภาคตะวันออกเป็นภูมิภาคหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเป็นที่ตั้งของอุตสาหกรรมเป้าหมายที่สำคัญของประเทศ พร้อมทั้งเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก และมีโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่มีประสิทธิภาพและค่อนข้างครบครัน ทั้งทางถนน ทางราง ทางอากาศ และทางทะเล และเป็นแหล่งการค้าชายแดนกับประเทศกัมพูชาที่สามารถเชื่อมโยงการค้ากับประเทศในภูมิภาคอาเซียนและเอเชียแปซิฟิกได้อย่างสะดวก นอกจากนี้ ยังเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของประเทศ โดยเฉพาะผลไม้สุกร ไข่ กุ้งทะเล รวมทั้งมีศักยภาพในการต่อยอดการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรต่อไป ขณะเดียวกัน ยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ทั้งการท่องเที่ยวชายทะเล การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและการแพทย์ การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย และการท่องเที่ยวเชิงอารยธรรม

ดังนั้น ในช่วงของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ ภาคตะวันออกจะเป็นพื้นที่องสำคัญในการสนับสนุนให้เกิดการพลิกโฉมและขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ ให้สามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืน และสามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและปรับตัวให้อยู่รอดอย่างมั่นคง ท่ามกลางสภาวะวิกฤติทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เพื่อให้บรรลุเป้าหมายหลักของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” ตามบทบาทของภาคตะวันออกที่ยังคงมุ่งเน้นการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การผลิตอาหารปลอดภัยได้มาตรฐาน การท่องเที่ยวคุณภาพ การค้าชายแดน และการเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงการค้า การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์ภายในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งการรักษาความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๒ ทิศทางการพัฒนาภาค การพัฒนาภาคตะวันออกในช่วงของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ ตามบทบาทการพัฒนาของภาค มุ่งเน้นให้ภาคตะวันออกเป็น “ฐานเศรษฐกิจสีเขียวชั้นนำของอาเซียน ควบคู่กับคุณภาพการดำรงชีวิตของประชาชนที่ดี” โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออก (E Direction) ที่ให้ความสำคัญกับการยกระดับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เสริมสร้างความเข้มแข็งของครัวเรือน และพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองนำอยู่ SHARE ได้แก่ การพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่ EEC และปราจีนบุรี ยกระดับศักยภาพของ Start-up และ SMEs ตลอดห่วงโซ่อุปทานที่เข้มแข็ง และเสริมสร้างศักยภาพฝีมือแรงงาน (S: S-curve Industrial Heartland) พัฒนาพื้นที่เมืองหลักและชนบทให้เป็นเมืองและพื้นที่นำอยู่สำหรับทุกคนบนพื้นฐานความเข้มแข็งของครอบครัว ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและความครบครันโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งตามอัตลักษณ์และวิถีชีวิตพื้นถิ่น (H: High-tech Living Cities) พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร การผลิตอาหารและผลิตภัณฑ์สมุนไพรปลอดภัย มูลค่าสูง และการผลิตผลไม้คุณภาพมุ่งสู่การเป็นมหานครผลไม้เมืองร้อนแห่งเอเชีย (A: Agro-tourism and Food Safety) อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ (น้ำ ป่า ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง) และสิ่งแวดล้อม (มลพิษทั้งขยะ น้ำเสีย ฝุ่นละอองขนาดเล็ก) ด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชน และเตรียมความพร้อมรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ (R: Resilience of Natural Resources and Environment) และพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และเมืองชายแดน เชื่อมโยงเศรษฐกิจและการค้าภายในประเทศและระหว่างประเทศในเอเชียแปซิฟิก (E: Economic Linkage)

Eastern Direction 2566-2570

เป็น "รูปทรงธุรกิจสีเขียวของเอเชีย
ควบคู่กับคุณภาพการดำรงชีวิตของประชาชนที่ดี"

๓.๓ เป้าหมายรวม ภาคตะวันออกมีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจให้เกิดการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน และเกิดการกระจายรายได้อย่างทั่วถึงทุกพื้นที่ ควบคู่กับคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ดี โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๓.๓.๑ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกขยายตัวเพิ่มขึ้น

๓.๓.๒ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคตะวันออก ลดลง

๓.๔ แนวทางการพัฒนา ประเด็นการพัฒนาและแนวทางการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาภาคตะวันออกตามทิศทางพัฒนาภาคที่กำหนดไว้ข้างต้น มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และกรอบแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ ที่มุ่งเน้นการยกระดับเศรษฐกิจ ทั้งภาคการผลิตและบริการให้มีมูลค่าสูง เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเกิดการกระจายรายได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม การเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ทุกช่วงวัย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และการรักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความอุดมสมบูรณ์และมีคุณภาพที่ดี พร้อมทั้งเป็นมรดกตกทอดส่งต่อสู่คนรุ่นหลัง ตัวอย่างเช่น แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๔ (อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต) มุ่งเน้นพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมเป้าหมายไปสู่ อุตสาหกรรมแห่งอนาคต และเป็นผู้นำด้านอุตสาหกรรมและบริการในระดับภูมิภาคและระดับโลก และ กรอบแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ อาทิ หมายความว่า ๓ (ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าของอาเซียน) โดยการปรับระบบนิเวศอุตสาหกรรมไทยสู่ยานยนต์ไฟฟ้า หมายความว่า ๔ (ไทยเป็นศูนย์กลางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง) โดยการเสริมสร้างคุณภาพของอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์และสุขภาพครบวงจร และการสนับสนุนการลงทุนในงานวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ ให้มีคุณภาพสูงและได้มาตรฐานสากล โดยประเด็นการพัฒนาและแนวทางการพัฒนาเพื่อให้บรรลุผลตามทิศทางพัฒนาภาคตะวันออก มีดังนี้

๓.๔.๑ พัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและเป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของภาคตะวันออกอย่างยั่งยืน โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่สีเขียว ผลิตกำลังคนให้มีศักยภาพ และเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการรายย่อย โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

(๑) **พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของอุตสาหกรรมเป้าหมาย** ในจังหวัดชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา และปราจีนบุรี โดยการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้เฉพาะ และการส่งเสริมการใช้องค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีขั้นสูง และนวัตกรรม เพื่อให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีด้วยตัวเองและพัฒนาการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งส่งเสริมการใช้ทรัพยากรการผลิตให้คุ้มค่าสูงสุดและพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมให้เอื้อต่อการใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ในการผลิตที่มีประสิทธิภาพ อาทิ การพัฒนาศูนย์วิจัยและทดสอบกลางสำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก การพัฒนาศูนย์ฝึกอบรมเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเป้าหมาย การพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนผู้ยานยนต์ในอนาคต (ยานยนต์ไฟฟ้า) การพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่ผลิตวงจรไฟฟ้าที่มีความซับซ้อนมากขึ้น (อาทิ ระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในยานยนต์และเครื่องใช้ไฟฟ้าอัจฉริยะ)

(๒) **พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ด้านอุตสาหกรรม** ในพื้นที่ที่มีศักยภาพ อาทิ จังหวัดปราจีนบุรี โดยการส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต รวมทั้งใช้การพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเป็นต้นแบบ

(๓) **ยกระดับศักยภาพของวิสาหกิจเริ่มต้น (Start-up) และวิสาหกิจ SMEs ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก รวมทั้งจังหวัดปราจีนบุรี** ในการผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอ โดยการถ่ายทอดเทคโนโลยีสมัยใหม่และสนับสนุนการพัฒนาให้กับ Start-up และ SMEs เพื่อให้เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานในอุตสาหกรรม อาทิ การพัฒนาชิ้นส่วนอุปกรณ์ และเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเป้าหมาย

(๔) **พัฒนากำลังแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริง** โดยการส่งเสริมความรู้ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา และการวิจัยและพัฒนา อาทิ การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาและการยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน (Upskill/Reskill/New skill) เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม

๓.๔.๒ พัฒนาการเกษตรคุณภาพและผลตอบแทนสูง เชื่อมโยงสู่การผลิตอาหารปลอดภัย การผลิตพลังงานทดแทน และพืชสมุนไพรทางการแพทย์ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาด้านการตลาด ควบคู่กับการพัฒนาระบบบริหารจัดการการผลิตที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งการพัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพให้เป็นศูนย์กลางการผลิตและการกระจายสินค้าเกษตร โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

(๑) **เสริมสร้างผลิภาพการผลิตผลไม้ของภาคตะวันออกให้มีประสิทธิภาพและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด** นำไปสู่การพัฒนาให้ภาคตะวันออกเป็นมหานครผลไม้เมืองร้อนแห่งเอเชีย ด้วยการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และงานวิจัย ควบคู่กับภูมิปัญญาท้องถิ่น และระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ทั้งการเพาะปลูกและการแปรรูปตามศักยภาพการผลิตของเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนของแต่ละพื้นที่ สนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกร ส่งเสริมการประกันภัยการเกษตร พัฒนาตลาดให้เข้าสู่ระบบธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-commerce) และตามความต้องการเฉพาะของลูกค้า (Customized Marketing) พัฒนาระบบการเก็บรักษาและการขนส่งสินค้า เพื่อลดต้นทุนและการสูญเสีย และ

เสริมสร้างศักยภาพของโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรและระบบฐานข้อมูลการเกษตรทั้งข้อมูลด้านการผลิต (Supply Side) และ ความต้องการผลผลิต (Demand Side) และผลิตภัณฑ์เกษตรทั้งในประเทศและต่างประเทศให้เหมาะสม รวมทั้งพัฒนาจังหวัดจันทบุรีให้เป็นศูนย์กลางการรวบรวมผลผลิตและการกระจายสินค้าผลไม้คุณภาพได้มาตรฐาน

(๒) พัฒนาประสิทธิภาพการเพาะเลี้ยงและแปรรูปสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่สำคัญของภาคตะวันออก อาทิ กุ้งทะเล ปูทะเล ปลากระพงขาว จระเข้ และกุ้งก้ามกราม เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนอย่างทั่วถึง โดยการใช้เทคโนโลยีในการจัดการฟาร์ม การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมในการเพาะพันธุ์และการเลี้ยงสัตว์น้ำ รวมทั้งการแปรรูปสัตว์น้ำที่มีคุณภาพและลดต้นทุนการผลิต สนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกร ส่งเสริมการประกันภัยการเกษตร และส่งเสริมการทำประมงชายฝั่งและทะเลอย่างรับผิดชอบ บริเวณจังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด โดยเสริมสร้างสวัสดิภาพแรงงานประมง ส่งเสริมและควบคุมการจับสัตว์น้ำตามศักยภาพการผลิต และอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

(๓) ยกกระดับพืชสมุนไพรให้เป็นธุรกิจสมุนไพรสู่ตลาดสากล (จังหวัดปราจีนบุรี จันทบุรี และสระแก้ว) และพัฒนาพืชพลังงานเพื่อสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนของประเทศ (จังหวัดสระแก้ว ชลบุรี ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา จันทบุรี และระยอง) โดยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ในการผลิตพืชสมุนไพร เพื่อการพาณิชย์ให้ได้มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การแปรรูปสมุนไพรให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล ตรงตามความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ และเร่งเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายพืชสมุนไพรและผลิตภัณฑ์สมุนไพร รวมทั้งส่งเสริมให้จังหวัดปราจีนบุรี เป็นต้นแบบธุรกิจสมุนไพร ทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ นอกจากนี้ ส่งเสริมการผลิตมันสำปะหลังและอ้อยโรงงานที่มีคุณภาพ เสริมสร้างประสิทธิภาพการผลิตไบโอเอทานอล และส่งเสริมให้จังหวัดสระแก้วและชลบุรีเป็นศูนย์กลางการผลิตพืชพลังงานของภาคตะวันออก

(๔) เสริมสร้างศักยภาพการผลิตและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์สำคัญ ของภาคตะวันออก ได้แก่ สุกร ไก่ และโค ในจังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทรา และสระแก้ว ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ โดยการส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัยและมีพันธุ์สัตว์ที่มีคุณภาพได้มาตรฐานปลอดภัย การสนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกร การส่งเสริมการประกันภัยการเกษตร และการส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเลี้ยงปศุสัตว์ที่มีพันธสัญญากับผู้แปรรูป รวมทั้งการพัฒนากระบวนการจัดการตลาดให้มีประสิทธิภาพ

๓.๔.๓ รักษาและยกระดับการท่องเที่ยวคุณภาพในแหล่งท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวทางเลือก รวมทั้งการพัฒนาธุรกิจเกี่ยวเนื่องที่เน้นคุณค่า อัตลักษณ์ ความยั่งยืน และเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวภาคตะวันออกสู่ระดับโลก และเกิดการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึง โดยมุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาศักยภาพการบริการและสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว การเชื่อมโยงการคมนาคมสู่แหล่งท่องเที่ยว และการใช้เทคโนโลยีในการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการตลาดให้ได้มาตรฐาน โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

(๑) พัฒนาการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวหลักของภาคตะวันออก อาทิ พื้นที่ลัดทึบ พัทธยา เกาะเสม็ด เกาะช้าง เกาะหมาก เกาะกูด ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ อาทิ การท่องเที่ยวชายทะเลนานาชาติ การท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ (Medical Tourism) การท่องเที่ยวธุรกิจไมซ์ (MICE Business

Travel) การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) ให้ได้มาตรฐานระดับสากล ตามอัตลักษณ์และรูปแบบการท่องเที่ยวของแต่ละพื้นที่ สามารถรองรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวและครอบครัว และกลุ่มผู้สูงอายุ ด้วยการพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสมได้มาตรฐาน การจัดพื้นที่ท่องเที่ยว (Zoning) การพัฒนามาตรฐานและความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว การพัฒนาธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวด้วยการสนับสนุนผู้ประกอบการในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการบริการ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและเพียงพอต่อความต้องการ และการรักษาและสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาตลาดด้านการท่องเที่ยวและสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยวด้วยการนำเทคโนโลยีด้านดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

(๒) พัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนของภาคตะวันออกเฉียงใต้เป็นการท่องเที่ยวทางเลือกที่มีคุณภาพ มีความคิดสร้างสรรค์ มีอัตลักษณ์ และมีความยั่งยืน บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและรายได้จากการท่องเที่ยวสู่ชุมชนและผู้ประกอบการให้มากขึ้น ผ่านการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เชิงนิเวศ เชิงสุขภาพด้วยแพทย์แผนไทยและสมุนไพร เชิงศาสนา วัฒนธรรมและอารยธรรม และเชิงประวัติศาสตร์ ของภาคตะวันออกเฉียงใต้ เช่น วัดโสธรวรารามวรมหาวิหารและวัดสมานรัตนาราม จังหวัดฉะเชิงเทรา เขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี แหล่งท่องเที่ยวอารยธรรมขอม จังหวัดปราจีนบุรีและสระแก้ว แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดจันทบุรี ตราด และระยอง เป็นต้น โดยการฟื้นฟูและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย ให้สอดคล้องกับเอกลักษณ์ อัตลักษณ์ของพื้นที่และชุมชน เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และอยู่บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวหลักและการท่องเที่ยวทางเลือกผ่านเครือข่ายการท่องเที่ยว การพัฒนาเกษตรกรหรือประชาชนให้เป็นมืออาชีพด้านการให้บริการด้านการท่องเที่ยว การเพิ่มประสิทธิภาพการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความจดจำที่ดี และการพัฒนาการบริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน เช่น ที่พัก ระบบขนส่งสาธารณะที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

(๓) ยกระดับผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นเชื่อมโยงการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง แสดงถึงอัตลักษณ์ของพื้นที่ และสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น อาทิ ผลิตภัณฑ์อัญมณี เสื้อผ้าไหม ให้มีความทันสมัยและเกิดการเพิ่มมูลค่า แต่ยังคงรักษาอัตลักษณ์ของพื้นที่ ด้วยการผสมผสานการใช้เทคโนโลยีและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการผลิต การฝึกอบรมให้กับวิสาหกิจชุมชนและส่งเสริมการทำงานร่วมกันในลักษณะเครือข่าย ทั้งหน่วยงานภาครัฐ เอกชน วิสาหกิจชุมชน และสถาบันการศึกษา ในการร่วมวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นให้มีความแปลกใหม่ตอบสนองการดำเนินชีวิตประจำวันของนักท่องเที่ยว การอำนวยความสะดวกให้กับวิสาหกิจชุมชนในการเข้าถึงบริการภาครัฐสำหรับสินค้าที่ต้องมีการตรวจสอบคุณภาพสินค้าหรือรับรองมาตรฐานสินค้า การบริหารจัดการทรัพยากรท้องถิ่นของชุมชนแบบมีส่วนร่วม และมีประสิทธิภาพ การสร้างความเชื่อมั่นในผลิตภัณฑ์ให้กับลูกค้า การส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น และการพัฒนากิจกรรมหรือช่องทางการตลาดให้มีความหลากหลาย อาทิ การให้นักท่องเที่ยวหรือลูกค้าร่วมผลิตผลิตภัณฑ์นั้นๆ

๓.๔.๔ พัฒนาเมืองและพื้นที่ชนบทให้มีความทันสมัยและน่าอยู่ พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในทุกช่วงวัย โดยมุ่งเน้นการพัฒนาสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม การเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้กับประชาชน การเชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งอย่างไร้รอยต่อ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมและครบครัน โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

(๑) พัฒนาเมืองหลักในจังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา รวมทั้งจังหวัดปราจีนบุรี ให้เป็นเมืองอัจฉริยะนำอยู่และเป็นเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสามารถเชื่อมโยงการค้าขายตัวของเมืองสู่พื้นที่ชนบท โดยสนับสนุนการพัฒนาเมืองเชิงนิเวศ ที่มีการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมและการรักษาสีเขียวอย่างสมดุล การพัฒนาพื้นที่เมืองให้เป็นพื้นที่สีเขียวด้วยการปลูกป่าในเมือง การจัดให้มีระบบจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม อาทิ ขยะ น้ำเสีย และฝุ่นละอองขนาดเล็ก ให้ได้มาตรฐานและครอบคลุมประชากรของภาค การสนับสนุนการใช้พลังงานสะอาด การพัฒนาให้เมืองพัทยาเป็นเมืองศูนย์กลางทางการแพทย์และสาธารณสุขในระดับนานาชาติและสามารถรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ทั้งภัยแล้งและอุทกภัย พร้อมทั้งมีระบบเฝ้าระวังและเตือนภัย เพื่อลดความเสียหายต่อประชาชน และการจัดทำผังเมืองรวมและผังเมืองเฉพาะอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพและมีการบังคับใช้อย่างเคร่งครัด

(๒) พัฒนาพื้นที่ชนบทของภาคตะวันออกให้เป็นพื้นที่เมืองตามอัตลักษณ์และวิถีชีวิตพื้นที่ถิ่น เพื่อกระจายความเจริญสู่ชนบทและเป็นเมืองที่มีคุณภาพและยั่งยืน รวมทั้งเป็นพื้นที่อยู่อาศัยและพักผ่อนชั้นยอดของประชาชนและนักท่องเที่ยว โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิต และประเพณี ควบคู่กับการส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ชนบทให้ได้มาตรฐาน เพื่อเป็นฐานการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจและการพัฒนาเมืองอย่างมีคุณค่า รวมทั้งเกิดการกระจายรายได้ให้กับประชาชนอย่างทั่วถึง

(๓) พัฒนาและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานพร้อมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้ได้มาตรฐานและครอบคลุมทุกพื้นที่ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเมืองและพื้นที่ชนบทให้น่าอยู่และยั่งยืนและส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจภายในประเทศและในภูมิภาคอาเซียน โดยการปรับปรุงและต่อยอดโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่เดิมทุกระบบ ทั้งด้านการคมนาคมและระบบสาธารณสุขโลก รวมทั้งส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับทุกภาคส่วนและทุกพื้นที่ เพื่อรองรับการลงทุน การท่องเที่ยว และการเพิ่มขึ้นของประชาชนและลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและเศรษฐกิจ พร้อมทั้งการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานขนาดเล็กเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงการพัฒนาสู่พื้นที่ชนบทได้อย่างทั่วถึง และการพัฒนาระบบบริหารจัดการจราจรและการขนส่งสาธารณะด้วยเทคโนโลยี เพื่อให้ประชาชนทุกช่วงวัยรวมทั้งคนพิการสามารถเข้าถึงและเดินทางได้อย่างสะดวก มีต้นทุนที่เหมาะสม และมีความปลอดภัย รวมทั้งเป็นการเพิ่มขีดความสามารถด้านโลจิสติกส์

(๔) พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกช่วงวัยและเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข โดยการพัฒนาศักยภาพคนตั้งแต่เด็กปฐมวัย เด็กวัยเรียน และวัยรุ่นให้มีพัฒนาการทางสมอง มีความรู้ มีทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ และมีทักษะในการดำรงชีวิตท่ามกลางการสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันในปัจจุบัน การส่งเสริมการเลี้ยงดูเด็กภายในครอบครัว ทั้งด้านวินัย คุณธรรม และจริยธรรม เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเด็กและครอบครัวในการลดปัญหาภายในครอบครัว เช่น ปัญหาท้องก่อนวัยอันควร ความรุนแรงในครอบครัว เป็นต้น การพัฒนาศักยภาพของผู้สูงอายุและผู้พิการในการสร้างรายได้ผ่านการพัฒนาอาชีพ การส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสสามารถเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และการพัฒนาระบบการบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพที่ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึง

๓.๔.๕ รักษาและยกระดับพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนประเทศกัมพูชา ให้มีมูลค่าสูง มีความมั่นคงและเป็นประตูเชื่อมโยงการค้า การลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยมุ่งเน้นการเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนและผ่านแดน การเสริมสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานบริเวณจุดผ่านแดน และการเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงการค้าภายในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

(๑) พัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดสระแก้วและจังหวัดตราด ให้เป็นประตูและศูนย์กลางการค้า การท่องเที่ยว และการลงทุน เชื่อมโยงกับประเทศกัมพูชาและเวียดนาม โดยการจัดระเบียบการใช้ที่ดินให้เหมาะสม การรักษาและยกระดับการให้บริการบริเวณจุดผ่านแดนให้ได้มาตรฐาน การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ อาทิ ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลให้เหมาะสมและครบครัน การปรับปรุงด้านตรวจให้มีความเหมาะสมและมีศักยภาพ การส่งเสริมการค้าและการลงทุน และการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่ครอบคลุมและปลอดภัย

(๒) ยกระดับพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนบ้านแหลมและบ้านผักกาด อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ให้เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการซื้อสินค้าต่างประเทศในราคาถูก และเป็นศูนย์กลางการค้าชายแดนเชื่อมโยงจังหวัดพระตะบองและโพนลินของประเทศกัมพูชา โดยการพัฒนาด่านและตลาดการค้าชายแดนไทย-กัมพูชา ให้ได้มาตรฐาน การพัฒนาการให้บริการบริเวณจุดผ่านแดนให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน การส่งเสริมการค้าบริเวณจุดผ่านแดน และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้ง ถนน ไฟฟ้า ประปา และการสื่อสาร ให้มีความเหมาะสม

(๓) ยกระดับช่องทางธรรมชาติหรือจุดผ่อนปรนการค้าหรือจุดผ่านแดนชั่วคราว ที่มีศักยภาพ ให้เป็นจุดผ่านแดนถาวร เพื่อขยายการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและพื้นที่เศรษฐกิจชายแดน อาทิ ช่องทางธรรมชาติบ้านท่าเสา ตำบลแหลมกลัด อำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด ผ่านการมีส่วนร่วมจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง การเร่งสำรวจพื้นที่ในการพัฒนาตลาดการค้าชายแดน การพัฒนาเส้นทางคมนาคมให้ได้มาตรฐานเชื่อมโยงสู่ด่านชายแดน การประชาสัมพันธ์จุดผ่านแดน และการพัฒนาจุดตรวจด้านความมั่นคง

๓.๔.๖ เสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มประสิทธิภาพการรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างรู้คุณค่าและยั่งยืน และการสร้างความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วถึง ด้วยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

(๑) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน ซึ่งประกอบด้วย ๓ แนวทางย่อย ได้แก่

- ยกระดับการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ และสร้างความมั่นคงด้านน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้งและอุทกภัย ประชาชนสามารถเข้าถึงและมีน้ำใช้อย่างเพียงพอ และลดความขัดแย้งในการใช้น้ำระหว่างภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และประชาชน โดยเฉพาะจังหวัดระยอง ชลบุรี ปราจีนบุรี จันทบุรี ตราด และสระแก้ว โดยการวางแผนบริหารจัดการน้ำที่เป็นระบบและถูกต้องแม่นยำ ด้วยการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ (Big Data) และการมีส่วนร่วมของประชาชน การจัดทำระบบป้องกันน้ำท่วมชุมชนเมือง การพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กพร้อมทั้งระบบการกระจายน้ำในพื้นที่เกษตร การจัดหาแหล่งน้ำสำรองในพื้นที่ที่ขาดแคลนแหล่งน้ำต้นทุน และการขยายพื้นที่การผลิตน้ำประปา

- อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำ โดยเฉพาะป่ารอยต่อ ๕ จังหวัด เพื่อรักษาระบบนิเวศป่าไม้ให้สมดุล โดยการปลูกป่า การเฝ้าระวังและติดตามการบุกรุกป่าและจับสัตว์ป่า การส่งเสริมและสนับสนุนเครือข่ายชุมชนในการรักษาทรัพยากรป่าไม้ รวมทั้งการจัดทำระบบอนุรักษ์ดินและน้ำในพื้นที่เกษตรลาดชัน

- อนุรักษ์และคุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง อาทิ ป่าชายเลน และทรัพยากรสัตว์น้ำ โดยเฉพาะบริเวณปากแม่น้ำบางปะกง เพื่อรักษาสมดุลนิเวศชายฝั่ง สร้างความอุดมสมบูรณ์

ของสัตว์น้ำชายฝั่งและทะเล และเป็นแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีคุณค่า โดยการกำหนดพื้นที่และหลักเกณฑ์ การใช้ประโยชน์ที่ดินชายฝั่ง ผ่านการมีส่วนร่วมของชุมชน การปลูกป่าชายเลนและการเฝ้าระวังการจับสัตว์น้ำ ผิดกฎหมายโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน การสร้างความตระหนักให้กับประชาชนและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่ง และการป้องกันและแก้ไขปัญหาของพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการกัดเซาะชายฝั่งให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

(๒) ป้องกันการเกิดปัญหามลพิษ ทั้งขยะ น้ำเสีย ฝุ่นละอองขนาดเล็ก อย่างมีประสิทธิภาพ บนพื้นฐานความร่วมมือกันของทุกภาคส่วน โดยดำเนินงานเชิงรุก ด้วยการจัดทำฐานข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมรายสาขา เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างแรงจูงใจในการลดการปล่อยมลพิษ ณ แหล่งกำเนิด การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดเก็บขยะและระบบการกำจัดขยะมูลฝอยชุมชน รวมทั้งการเร่งลดขยะตกค้างในพื้นที่ การสร้างความเชื่อมั่นในความปลอดภัยของพื้นที่ที่อยู่ใกล้กับสถานที่กำจัดขยะที่ถูกกฎหมาย การจัดหาและพัฒนาระบบบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และเพิ่มประสิทธิภาพการรวบรวมน้ำเสียจากทุกพื้นที่ทั้งชุมชน ศูนย์กลางการค้า แหล่งท่องเที่ยว และพื้นที่อุตสาหกรรม ที่จะไหลลงสู่แม่น้ำ โดยเฉพาะแม่น้ำพังราดตอนบน แม่น้ำนครนายก และแม่น้ำระยอง การรักษาคุณภาพน้ำทะเลและชายฝั่งโดยจัดการของเสียและมลพิษบนฝั่งตั้งแต่ต้นทาง การรณรงค์ไม่ทิ้งขยะลงแม่น้ำและทะเลและควบคุมการค้าเนินกิจกรรมบริเวณชายฝั่ง อาทิ การขนถ่ายสินค้าทางเรือ การขนส่งนักท่องเที่ยว ไม่ให้ทิ้งขยะลงทะเลอย่างเคร่งครัด การพัฒนาระบบจัดการกากอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพและควบคุมการลักลอบทิ้งของเสียจากอุตสาหกรรมสู่พื้นที่สาธารณะอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดระยอง ชลบุรี ปราจีนบุรี และฉะเชิงเทรา รวมทั้งการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากกากอุตสาหกรรม การดำเนินมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการเกิดมลพิษทางอากาศให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานตลอดเวลา อาทิ สารอินทรีย์ระเหยง่ายและปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็ก ในจังหวัดระยอง ชลบุรี ฉะเชิงเทรา และปราจีนบุรี

(๓) ยกระดับขีดความสามารถในการรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยมุ่งเน้นการสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศให้กับประชาชนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น การท่วมขังของน้ำทะเลบริเวณชายฝั่ง โดยเฉพาะบริเวณอำเภอแหลมสิงห์และอำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง และประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ การรुकล้างของน้ำเค็ม โดยเฉพาะแม่น้ำบางปะกง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเกษตรของจังหวัดฉะเชิงเทราและปราจีนบุรี เป็นต้น การศึกษา วิเคราะห์ และคาดการณ์ผลกระทบของสภาพภูมิอากาศต่อการผลิตในภาคการเกษตรและทรัพยากรธรรมชาติ การสนับสนุนจังหวัดและท้องถิ่นในการจัดทำแผนการปรับตัวและรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติและการเตือนภัยพิบัติในทุกกระดับให้มีประสิทธิภาพที่สูงขึ้น

๓.๕ ตัวอย่างแผนงานสำคัญ

๓.๕.๑ แผนงานพัฒนาอุตสาหกรรม First S-Curve อุตสาหกรรมอนาคต (พื้นที่ EEC และจังหวัดปราจีนบุรี)

(๑) สาระสำคัญ ภาคตะวันออกมีบทบาททางเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมซึ่งเป็นโครงสร้างทางเศรษฐกิจหลักที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของภาค ซึ่งส่วนใหญ่จะกระจุกตัวอยู่ในพื้นที่ EEC รวมทั้งจังหวัดปราจีนบุรี ประกอบกับนโยบายรัฐบาลในการเพิ่มศักยภาพเศรษฐกิจ

ด้านอุตสาหกรรม ด้วยการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ดึงเน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้เติบโต อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยการปรับกระบวนการผลิตและจัดการการผลิตด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม จึงมีความสำคัญและจำเป็นต้องเร่งดำเนินการ

(๒) ห่วงโซ่แห่งคุณค่า (Value Chain) ของแผนงาน

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
<ul style="list-style-type: none"> พัฒนาการวิจัยด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต โดยการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งด้านคมนาคม การสื่อสาร และสาธารณูปโภคให้ครบถ้วน พัฒนาศักยภาพบุคลากรผ่านการส่งเสริมความรู้ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> พัฒนาระบบการกำหนดและการรับรองมาตรฐาน สำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย (First S-Curve) ที่มีมาตรฐานในระดับสากล ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการผลิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรการผลิต ให้คุ้มค่าสูงสุด ส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมค้าระหว่างผู้ประกอบการเพื่อลดต้นทุนการผลิต 	<ul style="list-style-type: none"> พัฒนาระบบการติดตามผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชน ที่มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมและสร้างความเชื่อมั่นในการใช้สินค้าอุตสาหกรรมที่ผลิตภายในประเทศ พัฒนาระบบ Logistics ตลอดห่วงโซ่อุปทานให้มีประสิทธิภาพ การบริหารจัดการกากอุตสาหกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาพื้นที่สีเขียวในพื้นที่อุตสาหกรรม ประชาสัมพันธ์เพื่อดึงดูดการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย จากต่างชาติ

๓.๕.๒ แผนงานเมืองผลไม้ภาคตะวันออก (จังหวัดจันทบุรี ระยอง ตราด ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี และนครนายก)

(๑) สาระสำคัญ ภาคตะวันออกมีศักยภาพในการพัฒนาการเกษตร ทั้งทางด้านการผลิตพืช ปศุสัตว์ และประมง โดยเฉพาะผลไม้ และเป็นแหล่งผลิตผลไม้หลักของประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นทุเรียน ลำไย และมังคุด โดยเฉพาะจังหวัดจันทบุรี ระยอง และตราด ซึ่งมีตลาดส่งออกหลัก ๒ แห่ง คือประเทศจีน และเวียดนาม ประกอบกับนโยบายรัฐบาลที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล ดังนั้น การพัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งผลิตผลไม้เมืองร้อนที่มีคุณภาพ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน จะสามารถช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้านการเกษตรของประเทศได้อย่างชัดเจน และสนับสนุนการกระจายรายได้อย่างทั่วถึง

(๒) ห่วงโซ่แห่งคุณค่า (Value Chain) ของแผนงาน

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
<ul style="list-style-type: none"> พัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม และงานวิจัย ควบคู่กับภูมิปัญญาท้องถิ่น ในการเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต พัฒนาความมั่นคงด้านน้ำ ด้วยการจัดหาแหล่งน้ำและพัฒนาประปา 	<ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมการแปรรูปและพัฒนาบรรจุภัณฑ์ตามศักยภาพการผลิตของเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนของแต่ละพื้นที่ พัฒนาและรักษามาตรฐานคุณภาพการผลิตและการแปรรูปผลไม้และ 	<ul style="list-style-type: none"> พัฒนาระบบฐานข้อมูลการเกษตร ทั้งข้อมูลด้านการผลิต (Supply Side) และความต้องการผลผลิต (Demand Side) เสริมสร้างความเชื่อมั่นให้กับคู่ค้าหรือผู้บริโภคในเรื่องมาตรฐานความ

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
การกระจายน้ำที่มีประสิทธิภาพ <ul style="list-style-type: none"> พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดินและด้านคมนาคม ให้เหมาะสม พัฒนาระบบบริหารจัดการการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ 	อาหาร ในระดับสากล <ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมการประกันภัยการเกษตร 	ปลอดภัย โดยการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารสมัยใหม่ <ul style="list-style-type: none"> พัฒนาระบบการเก็บรักษาและการขนส่งสินค้าให้มีประสิทธิภาพ ขยายช่องทางการตลาดสู่ตลาดนานาชาติใหม่ๆ โดยไม่มุ่งเน้นตลาดใดตลาดหนึ่ง

๓.๕.๓ แผนงานเมืองสมุนไพรภาคตะวันออก (จังหวัดปราจีนบุรี จันทบุรี และสระแก้ว)

(๑) สาระสำคัญ ประเทศไทยมีโครงสร้างของประชากรที่เปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ในปี ๒๕๗๑ ประกอบกับกระแสความใส่ใจด้านสุขภาพ ส่งผลให้ธุรกิจด้านสุขภาพเพื่อป้องกันและรักษาโรคร้ายต่างๆ มีการเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง อีกทั้งรัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางสุขภาพของเอเชีย (Medical Hub of Asia) ซึ่งสมุนไพรและผลิตภัณฑ์จากสมุนไพรเป็นทางเลือกหนึ่งในการตอบสนองความต้องการ และสนับสนุนการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ดังกล่าว ภาคตะวันออก โดยเฉพาะจังหวัดปราจีนบุรี จันทบุรี และสระแก้ว เป็นแหล่งปลูกพืชสมุนไพร และแหล่งแปรรูปสมุนไพรที่มีชื่อเสียง อีกทั้งมีความพร้อมทางด้านการแพทย์แผนไทยในการนำสมุนไพรมาเสริมสร้าง รักษา และฟื้นฟูสุขภาพของประชาชน ส่งผลให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เกิดการขยายตัวด้านเศรษฐกิจ และเกิดการกระจายรายได้ไปสู่ชุมชนอย่างทั่วถึง ดังนั้นการเพิ่มขีดความสามารถในการปลูกพืชสมุนไพรและการให้บริการด้านสุขภาพด้วยสมุนไพรและการแพทย์แผนไทยจึงมีความสำคัญ

(๒) ห่วงโซ่แห่งคุณค่า (Value Chain) ของแผนงาน

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
<ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ ในการผลิตพืชสมุนไพรเพื่อการพาณิชย์ให้ได้มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร เพื่อผลิตพืชสมุนไพรที่มีคุณภาพและมีปริมาณเพียงพอ ส่งเสริมการทำ Zoning การผลิตพืชสมุนไพร วิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพร เชื่อมโยงสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป อุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมเวชภัณฑ์และเวชสำอาง 	<ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมการแปรรูปพืชสมุนไพรให้ได้มาตรฐานด้วยการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ส่งเสริมการเสริมสร้างสุขภาพและรักษาโรค ด้วยสมุนไพรและแพทย์แผนไทย พัฒนาระบบการตรวจรับรองมาตรฐานการผลิตพืชสมุนไพรให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน รักษาและยกระดับมาตรฐานการให้บริการสมุนไพรและแพทย์แผนไทยของผู้ประกอบการและกลุ่มวิสาหกิจชุมชน 	<ul style="list-style-type: none"> ประชาชนสัมผัสและเพิ่มช่องทางการตลาด ทั้งตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ สร้างความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในผลิตภัณฑ์สมุนไพร รวมทั้งการรักษาโรคด้วยแพทย์แผนไทย พัฒนาระบบฐานข้อมูลพืชสมุนไพร ทั้งข้อมูลด้านการผลิต (Supply Side) และ ความต้องการผลผลิต (Demand Side) ซึ่งสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ เชื่อมโยงผลิตภัณฑ์และการให้บริการสมุนไพรและแพทย์แผนไทย สู่การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

๓.๕.๔ แผนงานการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด

(๑) สาระสำคัญ การท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในกลไกสำคัญที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ และภาคตะวันออกมาอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม จากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙

(COVID-๑๙) ทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทย ส่งผลให้รายได้จากการท่องเที่ยวของภาคตะวันออกลดลงอย่างมาก โดยเฉพาะรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ ขณะที่ภาคตะวันออกเป็นพื้นที่เกษตรทั้งด้านพืช ประมง และ ปศุสัตว์ซึ่งสามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ ดังนั้นการท่องเที่ยวทางเลือก โดยเฉพาะ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เป็นทางเลือกหนึ่งในการรักษารายได้จากการท่องเที่ยวของภาคตะวันออก ในสถานการณ์ปัจจุบัน รวมทั้งสามารถเพิ่มพูนรายได้จากท่องเที่ยว เมื่อสถานการณ์การแพร่ระบาดฯ ดีขึ้น รวมทั้งสามารถสร้างรายได้ให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและเกษตรกร และสนับสนุนการ กระจายรายได้อย่างทั่วถึง

(๒) ห่วงโซ่แห่งคุณค่า (Value Chain) ของแผนงาน

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
<ul style="list-style-type: none"> พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของพื้นที่ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้ง สิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสม พัฒนาที่พักในพื้นที่เกษตร (Home Stay) ให้ได้มาตรฐาน พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะ เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว 	<ul style="list-style-type: none"> พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้ สอดคล้องกับบริบทของแหล่งท่องเที่ยว และความต้องการของนักท่องเที่ยว ผ่านความร่วมมือของเครือข่ายการ ท่องเที่ยว เชื่อมโยงการท่องเที่ยวประเภทอื่นๆ อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างและยกระดับความปลอดภัยใน การท่องเที่ยว พัฒนาเกษตรกรหรือประชาชนในชุมชน ให้เป็นผู้ให้บริการด้านการท่องเที่ยวมืออาชีพ และเสริมสร้างความเข้มแข็ง เครือข่ายธุรกิจการท่องเที่ยวโดยชุมชน พัฒนาสินค้าเกษตร สินค้าเกษตรแปรรู ป และผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่แสดงถึงอัต ลักษณ์ของพื้นที่ได้มาตรฐานและ สอดคล้องกับความต้องการของ นักท่องเที่ยว พัฒนาระบบการให้บริการการ ท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานและเข้าถึงได้ สะดวก อาทิ การพัฒนา Platform ด้านการท่องเที่ยวที่สามารถเชื่อมโยง การเดินทาง การจองที่พัก การจอง สินค้า รวมทั้งสามารถตรวจสอบ ย้อนกลับนักท่องเที่ยวเมื่อเดินทางกลับ 	<ul style="list-style-type: none"> พัฒนาช่องทางการตลาดการ ท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย และ มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวกลุ่มเฉพาะ ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความมั่นใจ ความปลอดภัย และการจดจำที่ดี ในการท่องเที่ยว รวมทั้งสินค้าชุมชน ต่างๆ ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลที่มี ประสิทธิภาพ ขยายช่องทางการจัดจำหน่าย ผลิตภัณฑ์และบริการด้านการ ท่องเที่ยว

๓.๕.๕ แผนงานยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ภาคตะวันออก

(๑) สาระสำคัญ ทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนา ประเทศในทุกมิติ อย่างไรก็ตาม ภาคตะวันออกได้เข้าสู่สังคมผู้สูงวัย ประกอบกับความเสี่ยงในการป่วยด้วย โรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) มีอัตราเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญหนึ่งที่กระทบต่อศักยภาพการเติบโตทาง เศรษฐกิจของประเทศในระยะยาว นอกจากความท้าทายดังกล่าวข้างต้น ภาคตะวันออกยังคงเผชิญกับปัญหา

ประชากรในช่วงวัยและกลุ่มต่างๆ อาทิ โภชนาการในเด็กปฐมวัย ความสามารถทางเชาว์ปัญญา และความฉลาดทางอารมณ์ของกลุ่มวัยรุ่น ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของทรัพยากรมนุษย์ในทุกช่วงวัยและทุกกลุ่ม รวมทั้งสถาบันครอบครัว เพื่อสามารถเป็นพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปข้างหน้าได้อย่างเต็มศักยภาพ

(๒) ห่วงโซ่แห่งคุณค่า (Value Chain) ของแผนงาน

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
<ul style="list-style-type: none"> • พัฒนาบุคลากรภาครัฐที่เกี่ยวข้องให้มีความพร้อม รวมทั้งสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนและประชาสังคม ในการสร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชนและสังคม • พัฒนาศูนย์เด็กเล็กให้มีประสิทธิภาพ บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน • พัฒนาศักยภาพคนตั้งแต่เด็กปฐมวัย เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นให้มีพัฒนาการทางสมอง มีความรู้ มีทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ และมีทักษะในการดำรงชีวิต สามารถปรับตัวต่อสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว • ส่งเสริมการเลี้ยงดูเด็กภายในครอบครัวทั้งด้านวินัย คุณธรรม และจริยธรรม • พัฒนาคุณภาพของที่อยู่อาศัยของกลุ่มเปราะบาง 	<ul style="list-style-type: none"> • ป้องกันการเพิ่มขึ้นของและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคุณแม่วัยใส • เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน • ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้กับกลุ่มเปราะบาง เพื่อสร้างรายได้อย่างต่อเนื่อง • ส่งเสริมการเข้าถึงการให้บริการสุขภาพของประชาชน 	<ul style="list-style-type: none"> • พัฒนาระบบติดตามการช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง โดยการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่

แผนพัฒนาจังหวัดชลบุรี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐

แผนพัฒนาจังหวัดชลบุรี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

สำนักงานจังหวัดชลบุรี
กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด

โทร ๐๓๘ ๒๗๔ ๔๐๔

e - mail : Yuttasat99@hotmail.com

บทสรุปผู้บริหาร

สืบเนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๕๒ วรรคสาม มาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๒ ได้กำหนดให้จังหวัดสามารถยื่นคำขอจัดตั้งงบประมาณ และให้ถือว่าจังหวัดเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีงบประมาณ โดยการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดระยะ ๕ ปี ให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับชาติและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ อันเป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานแบบบูรณาการในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ ในเขตจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตอบสนองความต้องการของประชาชนให้ได้รับประโยชน์สูงสุด

จังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่มีระบบเศรษฐกิจและศักยภาพสูงระดับประเทศ โดยมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ๑,๐๕๔,๗๙๗ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๔๓.๔๔ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ (จังหวัด EEC) และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๖.๒๗ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ อยู่ในลำดับที่ ๓ รองจากจังหวัดระยอง และกรุงเทพมหานคร โดย GPP ของจังหวัดชลบุรี ปี ๒๕๖๒ ขยายตัวจากปีก่อนร้อยละ ๓.๘๒ เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของภาคการเกษตร ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ ๙.๘๘ ส่วนภาคการเกษตร มีสัดส่วนร้อยละ ๑.๗๒ ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวประชากรปี ๒๕๖๒ เท่ากับ ๕๗,๒๖๔ บาทต่อปี เป็นอันดับ ๓ ของประเทศ รองจากจังหวัดระยอง และกรุงเทพมหานคร โครงสร้างเศรษฐกิจหลักอยู่ในภาคอุตสาหกรรมสาขาการผลิต ซึ่งมีอัตราการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากการขยายตัวตามนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และส่งผลต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาอื่นๆ ที่มีส่วนเกี่ยวเนื่องสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในปี พ.ศ.๒๕๖๓ ต่อเนื่องถึงปี พ.ศ.๒๕๖๔ ส่งผลต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจเป็นวงกว้าง ทั้งผู้ประกอบการและลูกจ้างและรายได้จากรถทางท่องเที่ยว

แผนพัฒนาจังหวัดชลบุรี พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ.๒๕๕๑ และหลักเกณฑ์แนวทางตามที่คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ) กำหนดโดยให้ความสำคัญกับปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่เป็นหลัก ผสมกับการเชื่อมโยงแผนในทุกระดับตั้งแต่แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ซึ่งเป็นแผนระดับที่ ๑ แผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ ซึ่งอยู่ในระดับเดียวกับแผนพัฒนาจังหวัด เพื่อให้เกิดมิติการพัฒนาที่สอดคล้องกัน ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนา **“เมืองนวัตกรรมชั้นนำ สร้างสรรค์เศรษฐกิจใหม่ สู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างสมดุลและยั่งยืน”** กำหนดประเด็นการพัฒนา ๖ ประเด็น ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์พัฒนานวัตกรรมอุตสาหกรรม ยุทธศาสตร์ด้านท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ สร้างเสริมนวัตกรรมเกษตร สูเศรษฐกิจชีวภาพ ยุทธศาสตร์ประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐและเอกชน โครงสร้างพื้นฐานและคมนาคม สร้างสรรค์สังคมให้มั่นคงมีคุณภาพและยั่งยืน บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมี ๒๓ วัตถุประสงค์ ๔๒ ตัวชี้วัด ๖๕ แนวทางการพัฒนา และบัญชีชุดโครงการ รวมระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๖๗) จำนวน ๑๒๓ โครงการ ๒๐๕ กิจกรรม งบประมาณ ๙,๓๙๑,๙๙๔,๙๐๐ บาท

ทั้งนี้ จังหวัดโดยความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการร่วมขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด โดยมีทิศทางเป้าหมายร่วมกัน มีแผนพัฒนาจังหวัดเป็นเครื่องมือนำทาง คาดหวังว่าจะส่งผลให้ประชาชน มีระบบเศรษฐกิจที่ดี มีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถก้าวข้ามผ่านปัญหา อุปสรรค โรคระบาด และหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ต่อไป

ส่วนที่ ๓

๓.๒.๒ เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดชลบุรี

๓.๒.๓ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

๓.๒.๔ ประเด็นการพัฒนา วัตถุประสงค์

เป้าหมายและตัวชี้วัด แนวทางการพัฒนา

๓.๒ ประเด็นการพัฒนา

๓.๒.๒ เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดชลบุรี ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) (วิสัยทัศน์) “เมืองนวัตกรรมชั้นนำ สร้างสรรค์เศรษฐกิจใหม่ สู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างสมดุลและยั่งยืน”

๓.๒.๓ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดชลบุรี

- ตัวชี้วัด ๑. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพิ่มขึ้น ๕
- ตัวชี้วัด ๒. สถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์อุตสาหกรรมสีเขียวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓
- ตัวชี้วัด ๓. รายได้จากการท่องเที่ยวจังหวัดชลบุรีเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
- ตัวชี้วัด ๔. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรของจังหวัดชลบุรี เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๕
- ตัวชี้วัด ๕. รายได้ต่อหัวของประชากรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒
- ตัวชี้วัด ๖. สร้างรายได้ สร้างอาชีพ ทุกช่วงวัย ด้วยนวัตกรรมเกษตร จำนวน ๒ เรื่อง/ปี
- ตัวชี้วัด ๗. จำนวนโครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับการพัฒนารองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๑๐๐ แห่ง
- ตัวชี้วัด ๘. สถานพยาบาลทุกแห่งได้รับรองคุณภาพ HA เพื่อรองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
- ตัวชี้วัด ๙. เด็กและวัยแรงงานมีความรู้และทักษะเป็นไปตามความต้องการของตลาดแรงงานในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕
- ตัวชี้วัด ๑๐. พื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๕๐๐ ไร่

๓.๒.๔ ประเด็นการพัฒนาจังหวัดชลบุรี

๑) ประเด็นการพัฒนา

แผนพัฒนาจังหวัดชลบุรี (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาทั้งสิ้น ๖ ประเด็นการพัฒนา โดยมีรายละเอียดดังนี้

- ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับการพัฒนานวัตกรรมอุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับให้เป็นจังหวัดท่องเที่ยวที่มีคุณภาพระดับนานาชาติ
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ สร้างเสริมนวัตกรรมเกษตร สู่เศรษฐกิจชีวภาพ
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ยกระดับประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐและเอกชน โครงสร้างพื้นฐานและคมนาคม รองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ สร้างสรรค์สังคมให้มั่นคงมีคุณภาพและยั่งยืน
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุลและมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน

๑๓๑

๒) ประเด็นการพัฒนา วัตถุประสงค์ เป้าหมายและตัวชี้วัด แนวทางการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : ยกระดับการพัฒนานวัตกรรมอุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

วัตถุประสงค์ :

๑. เพื่อให้อุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ โดยการใช้องค์ความรู้นวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง
๒. เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมมีความรับผิดชอบต่อชุมชนและสังคม และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ทุกภาคส่วนอยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน
๓. เพื่อสนับสนุนให้เกิดผู้ประกอบการรายใหม่ และสินค้าใหม่

เป้าหมายและตัวชี้วัด :

๑. จำนวนสถานประกอบการที่นำเทคโนโลยี นวัตกรรม และดิจิทัล ไปใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของ สถานประกอบการ
๒. ร้อยละสถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์อุตสาหกรรมสีเขียว
๓. จำนวนผู้ประกอบการ SME และวิสาหกิจชุมชน รายใหม่

แนวทางการพัฒนา :

๑. สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและดิจิทัลตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรม เพื่อการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ร่วมกัน
๒. สนับสนุนองค์ความรู้ด้านกฎหมาย นโยบายการลงทุน และการสร้างความเข้าใจในการดำเนินนโยบายด้านเศรษฐกิจในพื้นที่ เพื่อสร้างแนวทางในการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน
๓. ส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมใช้เทคโนโลยีสะอาดในกระบวนการผลิต
๔. มุ่งเน้นให้อุตสาหกรรมใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างคุ้มค่า เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตอุตสาหกรรม
๕. กระตุ้นอุปสงค์ตลาดกลุ่มสินค้าชีวภาพ หรือใช้เทคโนโลยีชีวภาพในการผลิต
๖. ส่งเสริม สร้างความเข้าใจ มีการฝึกอบรมให้ความรู้ด้าน CSR ให้แก่อุตสาหกรรมทุกระดับ และสำหรับประชาชน ในเรื่องเขตพื้นที่อุตสาหกรรม
๗. ผลักดันให้เกิด i-mall แพลตฟอร์มตลาดอุตสาหกรรมออนไลน์เป็นศูนย์กลางการกระจายสินค้าอุตสาหกรรม
๘. ส่งเสริมให้ผลิตภัณฑ์ชุมชนได้รับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมมากขึ้น

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับให้เป็นจังหวัดท่องเที่ยวที่มีคุณภาพระดับนานาชาติ

วัตถุประสงค์ :

๑. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ทุกกลุ่ม (เด็ก ผู้ใหญ่ ผู้สูงอายุ คนพิการ)
๒. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

เป้าหมายและตัวชี้วัด :

๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพ
๒. ร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น

๑๓๒

แนวทางการพัฒนา :

๑. พัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว
๒. ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวหลักของจังหวัดให้สามารถรักษาสถานภาพการเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับสากล
๓. ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนให้มีศักยภาพพร้อมรับนักท่องเที่ยว
๔. พัฒนาปัจจัย/โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอและได้มาตรฐานในระดับนานาชาติ
๕. ปรับปรุงพัฒนาข้อมูลและระบบสารสนเทศด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด โดยระบบ digital platform
๖. ยกระดับศักยภาพด้านสินค้าและการตลาดด้านการท่องเที่ยวในเชิงรุกให้ตรงกับกลุ่มตลาดเป้าหมาย
๗. พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพเพื่อรองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
๘. สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว
๙. พัฒนาและเพิ่มศักยภาพด้านสุขอนามัยและสิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ สร้างเสริมนวัตกรรมเกษตร สู่อุตสาหกรรมชีวภาพ**วัตถุประสงค์ :**

๑. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร
๒. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมในการแปรรูป
๓. ส่งเสริมการตลาด เพิ่มช่องทางการจัดจำหน่าย และสร้างเครือข่ายตลาดออนไลน์ด้านการเกษตร

เป้าหมายและตัวชี้วัด :

๑. ร้อยละของจำนวนฟาร์มที่ได้รับรองคุณภาพมาตรฐานที่เพิ่มขึ้น
๒. จำนวนนวัตกรรมการแปรรูปด้านการเกษตรที่สามารถถ่ายทอดให้กับเกษตรกรในพื้นที่ได้เรียนรู้ และนำไปใช้ประโยชน์
๓. ร้อยละของผลผลิตทางการเกษตรที่ได้รับการแปรรูปและพัฒนาบรรจุภัณฑ์เพิ่มขึ้น
๔. ร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นของกลุ่ม/สถาบันเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาและส่งเสริมการตลาด

แนวทางการพัฒนา :

๑. พัฒนาศักยภาพด้านเทคโนโลยีดิจิทัลนวัตกรรมการเกษตร
๒. ส่งเสริมพัฒนาการเกษตรอัจฉริยะ
๓. พัฒนาเกษตรกรในการผลิตการเกษตรให้มีมาตรฐาน
๔. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการผลิตและคุณภาพด้านการจัดการหลังเก็บเกี่ยว
๕. ส่งเสริมโครงการพระราชดำริ
๖. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมในการแปรรูปการเกษตร
๗. ส่งเสริมการพัฒนาบรรจุภัณฑ์และการสร้างแบรนด์
๘. ส่งเสริมการตลาดและเชื่อมโยงเครือข่ายเพื่อประชาสัมพันธ์เพิ่มช่องทางจำหน่าย
๙. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร
๑๐. ส่งเสริมเกษตรกรสู่ผู้ประกอบการเกษตร

๑๓๓

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ยกระดับประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐและเอกชน โครงสร้างพื้นฐานและคมนาคม รองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

วัตถุประสงค์ :

๑. ระบบขนส่งและการให้บริการเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจและชุมชนที่มีประสิทธิภาพ
๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีความพร้อมรองรับการขยายตัวของเมือง และพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

๓. เพิ่มประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการข้อมูลภาครัฐ
๔. ปฏิรูประบบ กระบวนการประชาสัมพันธ์เชิงรุกของภาครัฐ ด้วยเทคโนโลยีการสื่อสารยุคใหม่

เป้าหมายและตัวชี้วัด :

๑. จำนวนโครงการถนน (สายหลัก/สายรอง/สายย่อย) ที่ก่อสร้างและบำรุงรักษาเพิ่มขึ้น
๒. ร้อยละจำนวนอุบัติเหตุทางถนนหรือระบบขนส่งต่าง ๆ ลดลง
๓. จำนวนถนนที่ได้รับการพัฒนาตามผังเมืองในเขต EEC
๔. จำนวนสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ได้รับการปรับปรุงเพิ่มขึ้น
 - ๔.๑ ร้อยละครัวเรือนและสถานประกอบการที่มีน้ำอุปโภค บริโภคใช้
 - ๔.๒ ร้อยละครัวเรือนและสถานประกอบการที่มีไฟฟ้าใช้
 - ๔.๓ จำนวนระบบป้องกันน้ำท่วมและระบบระบายน้ำชุมชนที่ได้รับการปรับปรุง
 - ๔.๔. จำนวนสาธารณูปการที่ได้รับการพัฒนาเพิ่มมากขึ้น
๕. ปริมาณน้ำใช้การภายในจังหวัดเพิ่มขึ้น
๖. ระดับความพึงพอใจของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลภาครัฐผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์
๗. ร้อยละของสื่อมวลชนในพื้นที่เข้าร่วมโครงการปฏิรูประบบสื่อ

แนวทางการพัฒนา :

๑. พัฒนาและปรับปรุงเส้นทางคมนาคมให้สามารถรองรับการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจและสังคม การขนส่งสินค้าและการขนส่งมวลชน
๒. พัฒนาระบบขนส่งทางบกและทางน้ำเพื่อรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจในอนาคต
๓. ปรับปรุงจุดเสี่ยงหรือจุดอันตรายบนถนนหรือโครงสร้างพื้นฐานต่างๆให้มีความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน
๔. พัฒนาระบบขนส่งทางถนนตามผังเมืองในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
๕. ส่งเสริมการผลิตและเพิ่มประสิทธิภาพระบบจำหน่ายน้ำประปา
๖. ส่งเสริมการขยายระบบจำหน่ายไฟฟ้าเพิ่มเติมให้กับผู้ใช้รายใหม่ รวมทั้งปรับปรุงระบบไฟฟ้าให้พร้อมใช้งาน มั่นคง เชื่อถือได้และปลอดภัย
๗. ปรับปรุงและก่อสร้างระบบป้องกันน้ำท่วมและระบบระบายน้ำชุมชน
๘. พัฒนาระบบสาธารณูปการเพื่อรองรับการขยายตัวของเมือง เช่น สวนสาธารณะ ท่าเทียบเรือ ลานเอนกประสงค์
 - ๘.๑. พัฒนาแหล่งน้ำใหม่และปรับปรุงแหล่งน้ำเดิมให้มีปริมาณกักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น
 ๑๐. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเข้าถึงข้อมูลภาครัฐ
 ๑๑. ส่งเสริมกระบวนการปฏิรูประบบการประชาสัมพันธ์เชิงรุกของภาครัฐ ด้วยเทคโนโลยีการสื่อสารยุคใหม่

๑๓๔

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ สร้างสรรค์สังคมให้มั่นคงมีคุณภาพและยั่งยืน**วัตถุประสงค์ :**

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถเข้าถึงสิทธิสวัสดิการสังคมรวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจและเข้าถึงสิทธิตามกฎหมายมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและเป็นเมืองน่าอยู่

๒. ผู้นำองค์กรด้านการศึกษาเพื่อการมีงานทำ ก้าวล้ำเทคโนโลยี สร้างภาคีเครือข่าย พัฒนาคนทุกช่วงวัย ก้าวไกลทางด้านวิทยาศาสตร์และนวัตกรรม น้อมนำศาสตร์พระราชา เพื่อพัฒนาคุณภาพสู่สากล

๓. ผู้เรียนและกำลังแรงงานได้รับการเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยี ดิจิทัล นวัตกรรม และการสื่อสารเข้าสู่ Thailand ๔.๐

๔. แรงงานมีงานทำ มีหลักประกันที่มั่นคงมีการปลอดภัยในการทำงานมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย และสถานประกอบการมีมาตรฐานแรงงานมีความรับผิดชอบต่อสังคมด้านแรงงาน

๕. ประชาชนมีการประยุกต์ใช้ “ศาสตร์พระราชา” เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี และมีภูมิคุ้มกัน

๖. การสร้างภูมิคุ้มกันให้ประชาชนมีความเข้าใจเรื่องด้านความมั่นคง อาทิเช่นปัญหายาเสพติด ปัญหาด้านค่านิยม และอาชญากรรมต่างๆ

เป้าหมายและตัวชี้วัด :

๑. ร้อยละของสถานพยาบาลได้รับการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลตามมาตรฐานสากล (HA /Advance HA /JCI) ตามศักยภาพของสถานพยาบาลแต่ละระดับ

๒. จำนวนประชาชนมีศักยภาพด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเพิ่มขึ้น

๓. ร้อยละจำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุการจราจรทางถนนลดลง

๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประชาชนที่เข้าถึงความช่วยเหลือตามกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

๕. ร้อยละประชากรกลุ่มเป้าหมายได้รับการป้องกันและคุ้มครองจากปัญหาการค่านิยม

๖. ร้อยละของผู้สูงอายุเข้าถึงสิทธิบริการทางสังคมและได้รับการพัฒนาทักษะทางกายใจ

๗. ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลัก จากการทดสอบระดับเพิ่มขึ้น

๘. ร้อยละของนักเรียน นักศึกษาที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนากิจการศึกษาก่อนมีงานทำทุกช่วงวัย

๙. ร้อยละของนักเรียน นักศึกษาที่ได้รับการส่งเสริมการจัดการศึกษาด้านการวิจัย วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม ภาษาเพื่อการศึกษาและสิ่งแวดล้อมเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่มาตรฐานสากล

๑๐. ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาและการอุดมศึกษาที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน หรือประกอบอาชีพอิสระเพิ่มขึ้น

๑๑. ร้อยละของแรงงานมีงานทำและมีหลักประกันในการทำงานและได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายเพิ่มขึ้น

๑๒. ร้อยละของสถานประกอบการที่ปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

๑๓. จำนวนสถานประกอบการที่มีการบริหารจัดการที่ดีแสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม

๑๔. ร้อยละของประชาชน รับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๑๕. ร้อยละของประชาชนที่สามารถนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต

๑๖. ร้อยละของประชาชนมีความเข้าใจในปัญหาด้านความมั่นคงเพิ่มขึ้น

๑๓๕

แนวทางการพัฒนา :

๑. พัฒนาและปรับปรุงเส้นทางคมนาคมให้สามารถรองรับการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจและสังคม การขนส่งสินค้าและการขนส่งมวลชน
๒. พัฒนาระบบขนส่งทางบกและทางน้ำเพื่อรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจในอนาคต
๓. ปรับปรุงจุดเสี่ยงหรือจุดอันตรายบนถนนหรือโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ให้มีความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน
๔. พัฒนาระบบขนส่งทางถนนตามผังเมืองในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
๕. ส่งเสริมการผลิตและเพิ่มประสิทธิภาพระบบจำหน่ายน้ำประปา
๖. ส่งเสริมการขยายระบบจำหน่ายไฟฟ้าเพิ่มเติมให้กับผู้ใช้รายใหม่ รวมทั้งปรับปรุงระบบไฟฟ้าให้พร้อมใช้งาน มั่นคง เชื่อถือได้และปลอดภัย
๗. ปรับปรุงและก่อสร้างระบบป้องกันน้ำท่วมและระบบระบายน้ำชุมชน
๘. พัฒนาระบบสาธารณูปการเพื่อรองรับการขยายตัวของเมือง เช่น สวนสาธารณะ ท่าเทียบเรือ ลานเอนกประสงค์
๙. พัฒนาแหล่งน้ำใหม่และปรับปรุงแหล่งน้ำเดิมให้มีปริมาณกักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น
๑๐. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเข้าถึงข้อมูลภาครัฐ
๑๑. ส่งเสริมกระบวนการปฏิรูปสื่อกระบวนการประชาสัมพันธ์เชิงรุกของภาครัฐ ด้วยเทคโนโลยีการสื่อสารยุคใหม่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุลและมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน**วัตถุประสงค์ :**

๑. ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์
๒. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติได้รับการฟื้นฟูและพัฒนา
๓. ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. การจัดการขยะมูลฝอยเป็นไปอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

เป้าหมายและตัวชี้วัด :

๑. พื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น
๒. กิจกรรมเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจแก้ไขปัญหาการอยู่ร่วมกันระหว่างคนกับสัตว์ป่า
๓. แหล่งอาหารสัตว์ป่าอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น (แห่ง)
๔. จำนวนแหล่งทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเพิ่มขึ้น (แห่ง)
๕. จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการป้องกันการกักเซาะ
๖. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและพื้นที่สีเขียวได้รับการฟื้นฟูและพัฒนาเพิ่มขึ้น
๗. จำนวนกิจกรรมที่ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๘. ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนที่นำกลับมาใช้ประโยชน์
๙. ขยะติดเชื้อได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง
๑๐. จำนวนศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยแบบครบวงจร

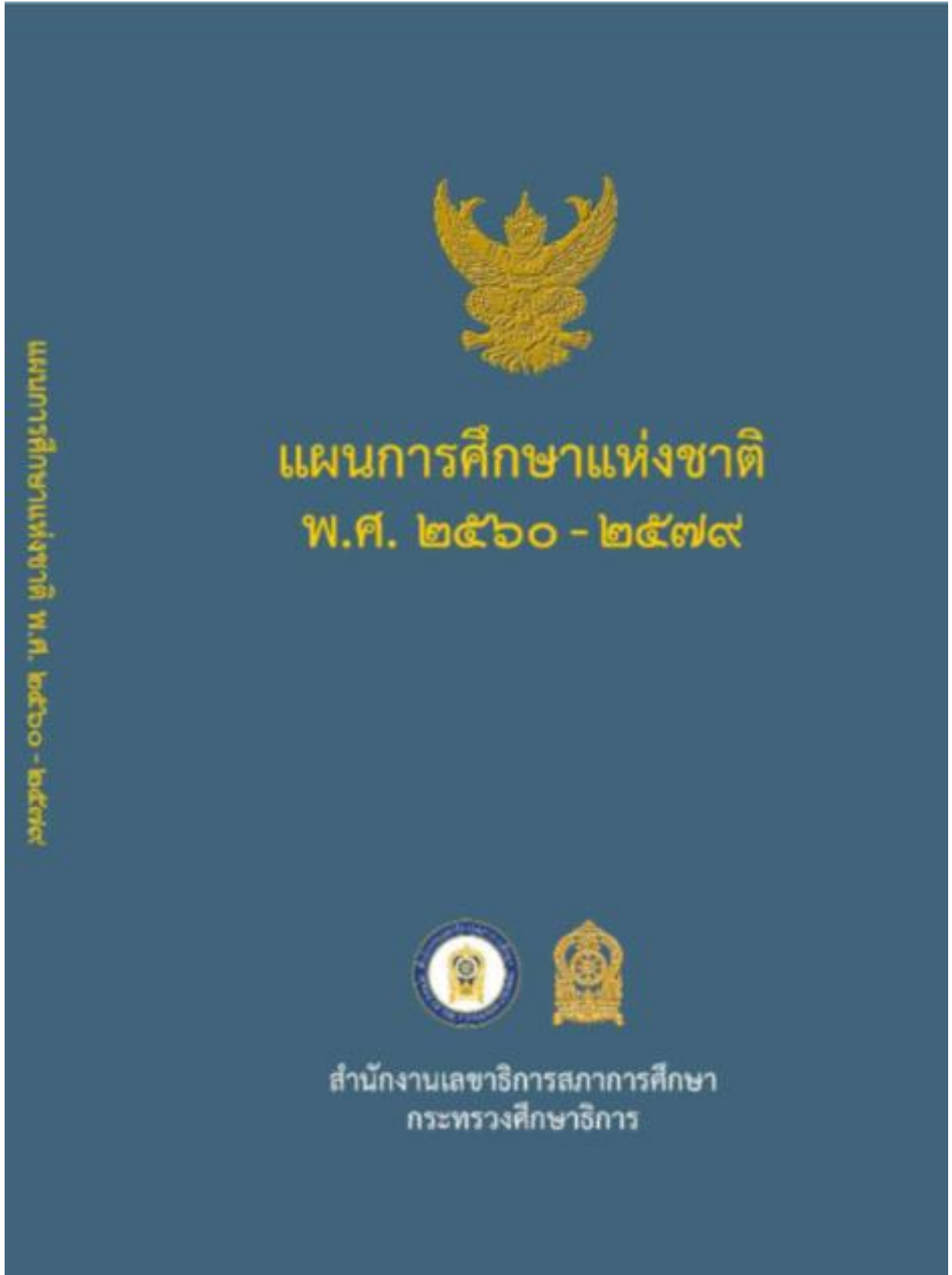
๑๓๖

แนวทางการพัฒนา :

๑. พื้นฟูพื้นที่ป่า เพิ่มแหล่งน้ำ อาหาร แร่ธาตุให้มีความอุดมสมบูรณ์โดยการมีส่วนร่วม
๒. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจการป้องกันและแก้ไขปัญหาสัตว์ป่าออกมารบกวนประชาชน
๓. ปรับปรุงพื้นที่แหล่งอาหารสำหรับสัตว์ป่า
๔. เพิ่มจำนวนแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำและห้วยทะเล
๕. ป้องกันการกัดเซาะแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ
๖. พื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติอย่างมีส่วนร่วม
๘. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการคัดแยกขยะที่ต้นทาง
๙. ส่งเสริมการจัดการขยะติดเชื้อให้เป็นไปอย่างถูกต้อง
๑๐. ก่อสร้างศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยแบบครบวงจร

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙

แผนการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

● ความเป็นมา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้กำหนดให้สำนักงานเลขาธิการสภาศึกษามีหน้าที่ในการพิจารณาเสนอแผนการศึกษาแห่งชาติ ที่บูรณาการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และกีฬากับการศึกษาทุกระดับ และด้วยเหตุที่แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๙) จะสิ้นสุดในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ดังนั้น สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาจึงได้จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ ซึ่งเป็นแผนระยะยาว ๒๐ ปี เพื่อเป็นแผนแม่บทสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาการศึกษาในช่วงระยะเวลาดังกล่าว

ในการดำเนินการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ การยอมรับ และเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำแผนฯ เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้ศึกษาสภาวะการณ์และบริบทแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อพัฒนาการศึกษาของประเทศ ทั้งด้านความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลแบบก้าวกระโดดที่ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภูมิภาค และโลก การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไปสู่สังคมสูงวัย และทักษะของประชากรในศตวรรษที่ ๒๑ ที่ทั่วโลกต่างต้องเผชิญกับความท้าทายและมุ่งพัฒนาประเทศไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมยุค ๔.๐ และนำผลการติดตามประเมินแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๙ ซึ่งครอบคลุมประเด็นที่เกี่ยวกับบริหารการจัดการศึกษา โอกาสทางการศึกษา คุณภาพการศึกษา ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการสถานศึกษา และการใช้จ่ายงบประมาณ รวมทั้งการพัฒนาการศึกษากับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ นอกจากนี้ ยังได้ศึกษาปัญหาและความท้าทายของระบบการศึกษา ทั้งที่เกิดจากปัญหาของระบบการศึกษา และจากสภาวะการณ์ของโลกที่ประเทศต้องเผชิญ เพื่อนำมากำหนดแนวคิดของการจัดการศึกษา วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมายการพัฒนาการศึกษา บทบาทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ยุทธศาสตร์ เป้าหมายตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนา รวมทั้งโครงการเร่งด่วนที่สำคัญ และการขับเคลื่อนแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติ โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

• ความจำเป็นในการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ

ความท้าทายที่เป็นพลวัตของโลกศตวรรษที่ ๒๑ ทั้งในส่วนที่เป็นแรงกดดันภายนอก ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของบริบทเศรษฐกิจและสังคมโลก อันเนื่องจากการปฏิวัติดิจิทัล (Digital Revolution) การเปลี่ยนแปลงสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ (The Fourth Industrial Revolution) การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ ๒๕๗๓ (Sustainable Development Goals : SDGs 2030) ที่ประเทศไทยได้ให้สัตยาบัน รวมทั้งผลกระทบของการเป็นประชาคมอาเซียน และความต้องการกำลังคนที่มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ ประกอบกับแรงกดดันจากภายในประเทศจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่ส่งผลให้ประเทศเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ในอนาคตอันใกล้ การติดกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ทักษะคนคิด ความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรม และพฤติกรรมของประชากรที่ปรับเปลี่ยนไปตามกระแสโลกาภิวัตน์ การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศที่ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายและเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว รวมทั้งระบบการศึกษาที่ยังมีปัญหาหลายประการ นับตั้งแต่ปัญหาคุณภาพของคนไทยทุกช่วงวัย ปัญหาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับ จุดอ่อนของระบบการศึกษาและการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยี และการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่ยังไม่เหมาะสม ขาดความคล่องตัว ยังมีความเหลื่อมล้ำในด้านโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา รวมทั้งปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม และการขาดความตระหนักถึงความสำคัญของการมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต และการมีจิตสาธารณะของคนไทยส่วนใหญ่ ส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษา ที่ต้องปรับเปลี่ยนให้สนองและรองรับความท้าทายดังกล่าว จึงมีความจำเป็นที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปการศึกษา เพื่อให้ระบบการศึกษาเป็นกลไกหลักของการขับเคลื่อนประเทศ ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับใหม่ กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) และกรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) เพื่อให้สามารถนำพาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนในอีก ๒๐ ปีข้างหน้า

ผลการพัฒนาการศึกษาในช่วงปี ๒๕๕๒ - ๒๕๕๙ พบว่า ไทยประสบความสำเร็จในหลายด้าน และมีอีกหลายด้านยังเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วนในระยะต่อไป

ด้านโอกาสทางการศึกษา รัฐมีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนโอกาสทางการศึกษาค่อนข้างมาก ส่งผลให้ประชากรในวัยเรียน รวมทั้งเด็กด้อยโอกาสและผู้มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีโอกาสได้รับการศึกษาสูงขึ้น แต่ยังคงเข้าเรียนได้ไม่ครบทุกคนและมีปัญหาการออกกลางคันอยู่บ้าง นอกจากนี้ ประชากรที่อยู่ในวัยกำลังแรงงานแม้จะได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้น แต่จำนวนแรงงานที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้นยังมีอยู่จำนวนมาก จึงต้องเร่งดำเนินการสนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต และมีมาตรการต่าง ๆ ให้เด็กและประชาชนทุกช่วงวัยสามารถเข้าถึงโอกาส

ทางการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานเพิ่มขึ้น เพื่อยกระดับการศึกษาของคนไทยให้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

ด้านคุณภาพการศึกษา ผลการพัฒนาอย่างไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมาก และต่ำกว่าหลายประเทศในแถบเอเชีย ส่วนประเด็นคุณธรรม จริยธรรมของเด็กและเยาวชนยังต้องมีการพัฒนาเพิ่มขึ้น นอกจากนี้คุณภาพของกำลังแรงงานอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป ยังไม่ตรงกับความต้องการของตลาดงาน และผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทอาชีวศึกษามีสัดส่วนน้อยกว่าประเภทสามัญศึกษา ทำให้มีการขาดแคลนแรงงานระดับกลาง ส่วนแรงงานที่สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษามีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี แต่ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดงาน และยังมีสมรรถนะหรือคุณลักษณะอื่น ๆ ที่ไม่ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ ทำให้มีผู้ว่างงานอยู่จำนวนมาก จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนและกำลังแรงงานที่มีทักษะ และคุณลักษณะที่พร้อมเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของภาคส่วนต่าง ๆ โดยจะต้องมีการวิเคราะห์ความต้องการกำลังคน เพื่อวางเป้าหมายการจัดการศึกษา ทั้งเพื่อการผลิตกำลังคนเข้าสู่ตลาดงานและการพัฒนากำลังคนเพื่อยกระดับคุณภาพกำลังแรงงานให้สูงขึ้น

ด้านประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการ และการใช้จ่ายงบประมาณทางการศึกษา ซึ่งเป็นปัญหาเชิงโครงสร้างและระบบการจัดการที่ต้องได้รับการปรับปรุงเป็นลำดับแรก โดยเฉพาะการบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็กซึ่งมีอยู่จำนวนมาก เพื่อเพิ่มคุณภาพการศึกษาและลดภาระงบประมาณ การใช้จ่ายงบประมาณเพื่อการศึกษาซึ่งได้รับค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ แต่ใช้จ่ายเพื่อพัฒนาผู้เรียน พัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาครู ค่อนข้างน้อย การพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศทางการศึกษาที่เชื่อมโยงกันเพื่อใช้ในการบริหารจัดการ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยเฉพาะสถานศึกษาขนาดเล็ก การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดและสนับสนุนการศึกษาเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของภาครัฐ และปฏิรูประบบการเงินเพื่อการศึกษา

• แนวคิดการจัดการศึกษา

แนวคิดการจัดการศึกษา (Conceptual Design) ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ยึดหลักสำคัญในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย หลักการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน (Education for All) หลักการจัดการศึกษาเพื่อความเท่าเทียมและทั่วถึง (Inclusive Education) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) และหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม (All for Education) อีกทั้งยึดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs 2030) ประเด็นภายในประเทศ (Local Issues) อาทิ คุณภาพของคนทุกช่วงวัย การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของประเทศ ความเหลื่อมล้ำของ

การกระจายรายได้ และวิกฤตด้านสิ่งแวดล้อม โดยนำยุทธศาสตร์ชาติ (National Strategy) มาเป็นกรอบความคิดสำคัญในการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ

- วิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมาย เป้าหมาย ตัวชี้วัด และยุทธศาสตร์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ จากแนวคิดการจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้น แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้ จึงได้กำหนด วิสัยทัศน์ (Vision) ไว้ดังนี้

“คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ ๒๑”

โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา ๔ ประการ คือ ๑) เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ๒) เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะทักษะและสมรรถนะที่สอดคล้องกับทบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ชาติ ๓) เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และคุณธรรม จริยธรรม รู้รักสามัคคี และร่วมมือกันกำลังมุ่งสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ ๔) เพื่อนำประเทศไทยก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง และความเหลื่อมล้ำภายในประเทศลดลง

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์และจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้น แผนการศึกษาแห่งชาติได้วางเป้าหมายไว้ ๒ ด้าน คือ

เป้าหมายด้านผู้เรียน (Learner Aspirations) โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ (3Rs8Cs) ประกอบด้วย ทักษะและคุณลักษณะต่อไปนี้

❖ 3Rs ได้แก่ การอ่านออก (Reading) การเขียนได้ (Writing) และการคิดเลขเป็น (Arithmetics)

❖ 8Cs ได้แก่ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross – cultural Understanding) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and Leadership) ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และการรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information and Media Literacy) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy) ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ (Career and Learning Skills) และความมีเมตตา กรุณา มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม (Compassion)

เป้าหมายของการจัดการศึกษา (Aspirations) ๕ ประการ ซึ่งมีตัวชี้วัดเพื่อการบรรลุเป้าหมาย ๕๓ ตัวชี้วัด ประกอบด้วย เป้าหมายและตัวชี้วัดที่สำคัญ ดังนี้

๑) ประชากรทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานอย่างทั่วถึง (Access) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ประชากรกลุ่มอายุ ๖ - ๑๔ ปีทุกคนได้เข้าเรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าที่รัฐต้องจัดให้ฟรี โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ผู้เรียนพิการได้รับการพัฒนาสมรรถภาพหรือบริการทางการศึกษาที่เหมาะสมทุกคน และประชากรวัยแรงงานมีการศึกษาเฉลี่ยเพิ่มขึ้น เป็นต้น

๒) ผู้เรียนทุกคน ทุกกลุ่มเป้าหมายได้รับการบริการการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานอย่างเท่าเทียม (Equity) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคนได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษา ๑๕ ปี เป็นต้น

๓) ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดความสามารถเต็มตามศักยภาพ (Quality) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น นักเรียนมีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินขั้นพื้นฐาน (O-NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ ๕๐ ขึ้นไปเพิ่มขึ้น และคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบโครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (Programme for International Student Assessment : PISA) ของนักเรียนอายุ ๑๕ ปีสูงขึ้น เป็นต้น

๔) ระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่าและบรรลุเป้าหมาย (Efficiency) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ร้อยละของสถานศึกษาขนาดเล็กที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกลดลง มีระบบการบริหารงานบุคคล ครู และบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน รวมทั้งมีกลไกส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการจัดการศึกษา เป็นต้น

๕) ระบบการศึกษาที่สนองตอบและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นพลวัตและบริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านการศึกษาดีขึ้น สัดส่วนผู้เรียนอาชีวศึกษาสูงขึ้นเมื่อเทียบกับผู้เรียนสามัญศึกษา และจำนวนสถาบันอุดมศึกษาที่ติดอันดับ ๒๐๐ อันดับแรกของโลกเพิ่มขึ้น เป็นต้น

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมาย และเป้าหมายดังกล่าวข้างต้น แผนการศึกษาแห่งชาติ จึงได้กำหนดช่วงเวลาในการดำเนินการในแต่ละเป้าหมายและตัวชี้วัด เป็น ๕ ช่วง ดังนี้ ระยะเร่งด่วน ระยะ ๕ ปีแรกของแผน ระยะ ๕ ปีที่สองของแผน ระยะ ๕ ปีที่สามของแผน และระยะ ๕ ปีสุดท้ายของแผน

ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และตัวชี้วัด แผนการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการศึกษาภายใต้ ๖ ยุทธศาสตร์หลักที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี เพื่อให้แผนการศึกษาแห่งชาติบรรลุเป้าหมายตามจุดมุ่งหมาย วิสัยทัศน์ และแนวคิดการจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้น ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ มีเป้าหมาย ดังนี้

๒.๑ คนทุกช่วงวัยมีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น การจัดกิจกรรมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่สะท้อนความรักและการธำรงรักษาสถาบันหลักของชาติ และการยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การจัดการเรียนการสอน/กิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความเป็นพลเมือง (Civic Education) และส่งเสริมการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม เป็นต้น

๒.๒ คนทุกช่วงวัยในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่พิเศษได้รับการศึกษาและเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น นักเรียนในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่พิเศษมีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ ๕๐ ขึ้นไปเพิ่มขึ้น สถานศึกษาจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มชนต่างเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม กลุ่มชนชายขอบ และแรงงานต่างด้าวเพิ่มขึ้น และสถานศึกษาในพื้นที่พิเศษที่จัดอยู่ในมาตรการจูงใจ มีระบบเงินเดือนค่าตอบแทนที่สูงกว่าระบบปกติเพิ่มขึ้น เป็นต้น

๒.๓ คนทุกช่วงวัยได้รับการศึกษา การดูแลและป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น สถานศึกษาที่จัดกระบวนการเรียนรู้และปลูกฝังแนวทางการจัดการความขัดแย้งโดยแนวทางสันติวิธีเพิ่มขึ้น มีการจัดการเรียนการสอน/กิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับภัยคุกคามในรูปแบบใหม่เพิ่มขึ้น มีระบบ กลไก และมาตรการที่เข้มแข็งในการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ และผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีคดีทะเลาะวิวาทลดลง เป็นต้น

โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนา คือ พัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ยกกระดับคุณภาพและส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่พิเศษ ทั้งที่เป็นพื้นที่สูง พื้นที่ตามแนวตะเข็บชายแดน และพื้นที่เกาะแก่ง ชายฝั่งทะเล ทั้งกลุ่มชนต่างเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มชนชายขอบ และแรงงานต่างด้าว พัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อการจัดระบบการดูแลและป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ อาทิ อาชญากรรมและความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ ยาเสพติด ภัยพิบัติจากธรรมชาติ ภัยจากโรคอุบัติใหม่ ภัยจากไซเบอร์ เป็นต้น และมีแผนงานและโครงการสำคัญ เช่น โครงการยกระดับคุณภาพการศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่พิเศษ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ มีเป้าหมาย ดังนี้

๒.๑ กำลังคนมีทักษะที่สำคัญจำเป็นและมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีฐานข้อมูลความต้องการกำลังคน (Demand) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมอย่างครบถ้วน สัดส่วนผู้เรียนอาชีวศึกษาสูงขึ้นเมื่อเทียบกับผู้เรียนสามัญศึกษา และสัดส่วนผู้เรียนวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีสูงขึ้นเมื่อเทียบกับผู้เรียนสังคมศาสตร์ กำลังแรงงานในสาขาอาชีพต่าง ๆ ที่ได้รับการยกระดับคุณวุฒิวิชาชีพเพิ่มขึ้น เป็นต้น

๒.๒ สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่จัดการศึกษาผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น สัดส่วนการผลิตกำลังคนระดับกลางและระดับสูง จำแนกตามระดับ/ประเภทการศึกษา ในสาขาวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น ร้อยละของสถาบันการศึกษาจัดการศึกษารูปแบบทวิภาคี/สหกิจศึกษา/หลักสูตรโรงเรียนในโรงงานตามมาตรฐานที่กำหนดเพิ่มขึ้น จำนวนหลักสูตรของสถานศึกษาที่จัดการศึกษาทวิวุฒิ (Dual Degree) เพิ่มขึ้น จำนวนสถาบันอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาที่จัดหลักสูตรสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษเพิ่มขึ้น และมีภาคีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน สถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพและหน่วยงานที่จัดการศึกษาเพิ่มขึ้น เป็นต้น

๒.๓ การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้ และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น สัดส่วนเงินลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนเมื่อเทียบกับภาครัฐเพิ่มขึ้น สัดส่วนค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาเมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ของประเทศเพิ่มขึ้น โครงการ/งานวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้/นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน เพิ่มขึ้น นวัตกรรม/สิ่งประดิษฐ์ ที่ได้จดสิทธิบัตรและทรัพย์สินทางปัญญาเพิ่มขึ้น และผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติเพิ่มขึ้น เป็นต้น

โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนา คือ ผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในสาขาที่ตรงตามความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ส่งเสริมการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้ และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ และมีแผนงานและโครงการสำคัญ เช่น โครงการจัดทำแผนผลิตและพัฒนากำลังคนให้ตรงกับความต้องการของตลาดงานในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
มีเป้าหมาย ดังนี้

๓.๑ ผู้เรียนมีทักษะและคุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองไทย และทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ผู้เรียนที่มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ เพิ่มขึ้น ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความมีวินัย และมีจิตสาธารณะเพิ่มขึ้น สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าขึ้นไป จัดกิจกรรมสะท้อนการสร้างวินัย จิตสาธารณะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น เป็นต้น

๓.๒ คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะตามมาตรฐานการศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ตามศักยภาพ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น เด็กแรกเกิด - ๕ ปี มีพัฒนาการสมวัยเพิ่มขึ้น นักเรียนมีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ ๕๐ ขึ้นไปเพิ่มขึ้น ผู้สูงวัยที่ได้รับบริการการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและทักษะชีวิตเพิ่มขึ้น และมีสาขาและวิชาชีพที่เปิดโอกาสให้ผู้สูงวัยได้รับการส่งเสริมให้ทำงานและถ่ายทอดความรู้/ประสบการณ์เพิ่มขึ้น เป็นต้น

๓.๓ สถานศึกษาทุกระดับการศึกษาสามารถจัดกิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้ตามหลักสูตรอย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ศูนย์เด็กเล็ก/สถานศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คุณภาพและมาตรฐานเพิ่มขึ้น สถานศึกษา/สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับหลักสูตรปฐมวัย และสมรรถนะของเด็กที่เชื่อมโยงกับมาตรฐานคุณภาพเด็กปฐมวัยของอาเซียนเพิ่มขึ้น สถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ เพิ่มขึ้น และสถาบันการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศไทย ๔.๐ เพิ่มขึ้น เป็นต้น

๓.๔ แหล่งเรียนรู้ สื่อตำราเรียน นวัตกรรม และสื่อการเรียนรู้มีคุณภาพและมาตรฐาน และประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น แหล่งเรียนรู้ที่ได้รับการพัฒนาให้สามารถจัดการศึกษา/จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น สื่อสารมวลชนที่เผยแพร่หรือจัดรายการเพื่อการศึกษาเพิ่มขึ้น สื่อตำราเรียน และสื่อการเรียนรู้ ที่ผ่านการรับรองมาตรฐานคุณภาพจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ และได้รับการพัฒนา โดยมีส่วนร่วมจากภาครัฐและเอกชนเพิ่มขึ้น เป็นต้น

๓.๕ ระบบและกลไกการวัด การติดตาม และประเมินผลมีประสิทธิภาพ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีระบบและกลไกการทดสอบ การวัดและประเมินความรู้ ทักษะ และสมรรถนะของผู้เรียนทุกระดับการศึกษา และทุกกลุ่มเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพ มีระบบติดตามประชากรวัยเรียนที่ขาดโอกาสหรือไม่ได้รับการศึกษา และผู้เรียนที่มีแนวโน้มจะออกกลางคัน เป็นต้น

มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีระบบฐานข้อมูลรายบุคคลที่อ้างอิงจากเลขที่บัตรประจำตัวประชาชน ๑๓ หลัก ที่สามารถเชื่อมโยง และแลกเปลี่ยนฐานข้อมูล รวมทั้งใช้ประโยชน์ร่วมกันระหว่าง กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานอื่น ด้านสาธารณสุข สังคม ภูมิสารสนเทศ แรงงาน และ การศึกษา และมีระบบสารสนเทศด้านการศึกษาและด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง ที่เป็นระบบเดียวกัน ทั้งประเทศ ครอบคลุม ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน สามารถอ้างอิงได้ เป็นต้น

โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนา คือ เพิ่มโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึง การศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาสำหรับคนทุกช่วงวัย พัฒนา ฐานข้อมูลด้านการศึกษามีมาตรฐาน เชื่อมโยงและเข้าถึงได้ และมีแผนงานและโครงการสำคัญ เช่น โครงการจัดทำฐานข้อมูลรายบุคคลทุกช่วงวัย ทั้งด้านสาธารณสุข สังคม ภูมิสารสนเทศ แรงงาน และการศึกษา เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม มีเป้าหมาย ดังนี้

๕.๑ คนทุกช่วงวัย มีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และ นำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ครู/ บุคลากรทางการศึกษา ได้รับการอบรมพัฒนาในเรื่องการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความตระหนักใน ความสำคัญของการดำรงชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ความมีคุณธรรม จริยธรรม และการประยุกต์ใช้ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตเพิ่มขึ้น และสถาบันอุดมศึกษาที่ติดอันดับ มหาวิทยาลัยสีเขียวของโลกเพิ่มขึ้น เป็นต้น

๕.๒ หลักสูตร แหล่งเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม คุณธรรม จริยธรรม และการนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่ การปฏิบัติ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น สถานศึกษา/สถาบันการศึกษาจัดการเรียนการสอนและกิจกรรม เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และการนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ เพิ่มขึ้น และสื่อสารมวลชนที่เผยแพร่หรือให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น เป็นต้น

๕.๓ การวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีฐานข้อมูลด้านการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับ การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศในสาขาต่างๆ เพิ่มขึ้น เป็นต้น

โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนา คือ ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างจิตสำนึกรักษ์ สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สู่การปฏิบัติในการดำเนินชีวิต ส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ และ

สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ และพัฒนาองค์ความรู้ งานวิจัย และนวัตกรรมด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีแผนงานและโครงการสำคัญ เช่น โครงการน้อมนำศาสตร์พระราชาสู่การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพคนทุกช่วงวัย โครงการโรงเรียนคุณธรรม โครงการโรงเรียนสีเขียว เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา มีเป้าหมายดังนี้

๖.๑ โครงสร้าง บทบาท และระบบการบริหารจัดการการศึกษามีความคล่องตัวชัดเจน และสามารถตรวจสอบได้ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีการปรับปรุงโครงสร้างและระบบบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และสถานศึกษาให้มีเอกภาพ สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ และการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล เป็นต้น

๖.๒ ระบบการบริหารจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลส่งผลต่อคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น สถานศึกษาขนาดเล็ก/สถานศึกษาที่ต้องการความช่วยเหลือและพัฒนาเป็นพิเศษอย่างเร่งด่วน ที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกลดลง คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานของผู้เรียนที่เรียนในกลุ่มสถานศึกษาที่เข้าสู่ระบบการบริหารจัดการแนวใหม่สูงขึ้น เป็นต้น

๖.๓ ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนและพื้นที่ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น จำนวนองค์กร สมาคม มูลนิธิ หรือหน่วยงานอื่นที่เข้ามาจัดการศึกษาหรือร่วมมือกับสถานศึกษา ทั้งของรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้น และสัดส่วนการมีส่วนร่วมสนับสนุนการศึกษาของภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาคีเครือข่ายเมื่อเทียบกับรัฐ จำแนกตามระดับการศึกษาสูงขึ้น เป็นต้น

๖.๔ กฎหมายและรูปแบบการบริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษารองรับลักษณะที่แตกต่างกันของผู้เรียน สถานศึกษา และความต้องการกำลังแรงงานของประเทศ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มี กฎหมาย กฎ ระเบียบ และระบบการจัดสรรเงินเพื่อการศึกษาที่เอื้อและสนองตอบคุณลักษณะที่แตกต่างกันของผู้เรียน ความต้องการกำลังแรงงานและสภาพปัญหาที่แท้จริงของประเทศ มีรูปแบบ/แนวทาง กลไกการจัดสรรงบประมาณผ่านด้านอุปสงค์และอุปทานในสัดส่วนที่เหมาะสม เป็นต้น

๖.๕ ระบบบริหารงานบุคคลของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษามีความเป็นธรรม สร้างขวัญกำลังใจ และส่งเสริมให้ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มตามศักยภาพ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น สถานศึกษาที่มีครูเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น ครู/ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชน/ผู้ประกอบการที่ปฏิบัติงานสนับสนุนการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น และสถานศึกษามีบุคลากรทางการศึกษาทำหน้าที่ปฏิบัติงานสนับสนุนการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น เป็นต้น

โดยกำหนดแนวทางการพัฒนา คือ ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจัดการศึกษา เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษา ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับระบบการเงินเพื่อการศึกษา พัฒนาระบบบริหารงานบุคคลของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และมีแผนงานและโครงการสำคัญ เช่น โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก โครงการพัฒนาระบบจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษา และโครงการทดลองนำร่องระบบการจัดสรรเงินผ่านด้านอุปสงค์และอุปทาน เป็นต้น

- **การขับเคลื่อนแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติ**

ความสำเร็จของการขับเคลื่อนแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙ สู่การปฏิบัติขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญหลายประการ ประกอบด้วย สาระของแผนการศึกษาแห่งชาติที่มีความชัดเจน ครอบคลุม และครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายและทุกระดับการศึกษา การมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาแผนการศึกษาแห่งชาติ ของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ตั้งแต่ระดับนโยบาย ระดับปฏิบัติ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และสาธารณชน การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์แก่ผู้เกี่ยวข้องและสาธารณชนเพื่อสร้างความตระหนักในความสำคัญของแผนการศึกษาแห่งชาติ การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแผนการศึกษาแห่งชาติ และการนำแผนการศึกษาแห่งชาติ สู่การปฏิบัติที่ชัดเจนแก่ผู้ปฏิบัติทุกระดับ เพื่อให้ทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการศึกษาของชาติ

- **แนวทางการขับเคลื่อนแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติ**

ประกอบด้วย ๑) การสร้างความรู้ความเข้าใจให้ทุกภาคส่วนได้ตระหนักถึงความสำคัญและพร้อมเข้าร่วมในการผลักดันแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติ การสร้างความรู้ความเข้าใจกับหน่วยงานองค์กร และภาคีทุกภาคส่วน ถึงวิสัยทัศน์และเป้าหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติ ๒) การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๐ – ๒๕๗๙ ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี นโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาการศึกษาระยะ ๕ ปี แผนปฏิบัติราชการระยะ ๔ ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของหน่วยงาน โดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมจัดทำและติดตามประเมินผลแผนดังกล่าว ๓) การปรับปรุงกฎ ระเบียบ และกฎหมายต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษาในระดับต่าง ๆ และ ๔) การสร้างช่องทางให้ประชาสังคมมีโอกาสแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างกว้างขวาง ทั้งระดับนโยบายและระดับพื้นที่

• การดำเนินการการขับเคลื่อนแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติ

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ ได้เสนอรายละเอียดการดำเนินการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติ โดยได้ระบุบทบาทของหน่วยงานในระดับต่าง ๆ อาทิ หน่วยงานส่วนกลาง ซึ่งประกอบด้วย กระทรวงศึกษาธิการ หน่วยงานในกระทรวงศึกษาธิการ เช่น สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา และหน่วยงานอื่นนอกกระทรวงศึกษาธิการที่รับผิดชอบจัดการศึกษา เป็นต้น ส่วนระดับภูมิภาค ประกอบด้วย สำนักงานศึกษาธิการภาค สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เป็นต้น รวมทั้งระดับสถานศึกษาและระดับห้องเรียน โดยได้กำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนการดำเนินงานทั้ง ๖ ยุทธศาสตร์ของหน่วยงานในแต่ละระดับอย่างชัดเจน ซึ่งจะทำให้การดำเนินงานตามแผน เป็นไปอย่างสอดคล้อง รองรับในกรอบทิศทางเดียวกัน และการจัดการศึกษาเป็นไปตามยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในช่วงเวลาที่กำหนด

• การติดตามประเมินผลแผนการศึกษาแห่งชาติ

แนวคิดและหลักการติดตามประเมินผล เป็นการติดตามประเมินผลที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการจัดการศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมิน ทั้งการประเมินผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบ โดยแต่ละหน่วยงานประเมินการดำเนินงานของตนควบคู่ไปกับการให้หน่วยงานกลางประเมิน มีหลักเกณฑ์การติดตามและประเมินผลตัวชี้วัดที่ชัดเจน โปร่งใส มีมาตรฐาน และถูกต้องตามหลักวิชาการ

แนวทางการติดตามประเมินผลแผนการศึกษาแห่งชาติ ประกอบด้วย ๑) การประเมินบริบทก่อนเริ่มโครงการ ประเมินระหว่างดำเนินงาน และประเมินหลังการดำเนินงานตามแผนเสร็จสิ้น ๒) วางระบบการประเมินระดับกระทรวง ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค จังหวัด และเขตพื้นที่ เพื่อเชื่อมโยงแผนปฏิบัติการแต่ละระดับกับแผนการศึกษาแห่งชาติ ๓) ส่งเสริมให้เกิดการประสานความร่วมมือระหว่างกระทรวงศึกษาธิการ หน่วยงานด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา ด้านงบประมาณ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนกลางและในพื้นที่ เพื่อให้การติดตามประเมินผลมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ๔) จัดให้หน่วยงานหรือองค์กรที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นกลางเป็นผู้ประเมิน ๕) จัดเวทีสาธารณะเพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้แสดงความคิดเห็น และ ๖) นำเสนอผลการติดตามและประเมินผลแผนการศึกษาแห่งชาติให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ

แผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙

แผนพัฒนาการอาชีวศึกษา
พ.ศ. 2560-2579

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

ส่วนที่ 1

สาระสำคัญของแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560-2579

1. แนวคิดการจัดการอาชีวศึกษา

1.1 หลักการจัดการอาชีวศึกษา

การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวินิจฉัยให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานโดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติและมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพอิสระ

1.2 ภารกิจของการจัดการอาชีวศึกษา ในการจัดการอาชีวศึกษามีภารกิจที่สำคัญ ได้แก่

1.2.1 การจัดการอาชีวศึกษา เป็นการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพ ในระดับฝีมือ (ปวช.) ระดับเทคนิค (ปวส.) และระดับเทคโนโลยี (ปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ)

1.2.2 การฝึกอบรมวิชาชีพ เป็นการเพิ่มพูนความรู้และการฝึกทักษะอาชีพ

1.3 ค่านิยมอาชีวศึกษา ในการจัดการอาชีวศึกษามีค่านิยมที่เป็นเป้าหมายหลักในการปลูกฝังที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่

1.3.1 คุณธรรม (Merit) หมายถึง ความประพฤติดีงาม เพื่อประโยชน์แก่ตนเองและสังคมซึ่งมีพื้นฐานมาจากหลักศีลธรรมทางศาสนา เป็นค่านิยมทางวัฒนธรรม ประเพณี หลักกฎหมาย และจรรยาบรรณวิชาชีพ

1.3.2 คุณภาพ (Quality) หมายถึง ผู้สำเร็จการอาชีวศึกษามีสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานคุณวุฒิการอาชีวศึกษาแต่ละระดับ

1.3.3 ความร่วมมือ (Collaboration) หมายถึง ความสามารถและทักษะในการจัดการและการพัฒนางาน รวมทั้งการทำงานร่วมกับผู้อื่น

1.3.4 ความเป็นมืออาชีพ (Professional) หมายถึง ความรู้ ทักษะ และความสามารถในด้านวิชาชีพ รวมทั้งการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ ในด้านวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพอิสระ

2. วิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา

“ผู้สำเร็จการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ มีคุณธรรม คุณภาพ สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ”

3. พันธกิจของแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา

การจัดการอาชีวศึกษา มีพันธกิจที่สำคัญ ดังนี้

3.1 ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการและการประกอบอาชีพอิสระให้มีคุณภาพได้มาตรฐานในระดับสากล

3.2 ขยายโอกาสการศึกษาวิชาชีพให้กับประชาชนทุกช่วงวัย

3.3 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการอาชีวศึกษาภายใต้หลักธรรมาภิบาลโดยอาศัยเครือข่ายความร่วมมือจากทุกภาคส่วน

3.4 พัฒนางานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เทคโนโลยี และองค์ความรู้เพื่อการจัดอาชีวศึกษาและพัฒนาวิชาชีพ

3.5 พัฒนาครูและบุคลากรอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพด้วยวิธีที่หลากหลาย

4. วัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา

4.1 เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพให้มีคุณธรรม คุณภาพ และความเป็นมืออาชีพ

4.2 เพื่อเพิ่มโอกาสการศึกษาวิชาชีพให้กับประชาชนทุกช่วงวัย

4.3 เพื่อนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการอาชีวศึกษา

4.4 เพื่อพัฒนางานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เทคโนโลยี และองค์ความรู้อาชีวศึกษา

4.5 เพื่อพัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ

5. เป้าหมายด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการอาชีวศึกษา

ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพมีคุณภาพอย่างน้อย 3 ด้าน

5.1 ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ พฤติกรรมลักษณะนิสัย และทักษะทางปัญญา

5.2 ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป ได้แก่ การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศการพัฒนาการเรียนรู้และการปฏิบัติการ การทำงานร่วมกับผู้อื่น การใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การประยุกต์ใช้ตัวเลขและการจัดการและการพัฒนางาน

5.3 ด้านสมรรถนะวิชาชีพ ได้แก่ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ ความสามารถในการใช้ทักษะในสาขาวิชาชีพสู่การปฏิบัติจริง และความสามารถในการประยุกต์สู่อาชีพ

6. ยุทธศาสตร์การอาชีวศึกษา

6.1 การจัดการอาชีวศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ

6.2 การผลิตและพัฒนากำลังคนด้านการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

6.3 การพัฒนาศักยภาพกำลังคนด้านการอาชีวศึกษาให้มีสมรรถนะ สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ

- 6.4 การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมในด้านการอาชีวศึกษา
- 6.5 การจัดการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 6.6 การเพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษา

7. กรอบแนวคิดของแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา

จากการวิเคราะห์สาระสำคัญของแนวคิดการจัดการอาชีวศึกษา วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ ยุทธศาสตร์ และเป้าหมายในการพัฒนาการอาชีวศึกษา สามารถกำหนดเป็นกรอบแนวคิดของแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560 – 2579 ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560 – 2579

จากกรอบแนวคิดของแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๑ แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์การพัฒนาการอาชีวศึกษา ได้แก่ ๑) การจัดการอาชีวศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ ๒) การผลิตและพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษาเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ๓) การพัฒนาศักยภาพกำลังคนด้านอาชีวศึกษาให้มีสมรรถนะ สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ ๔) การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมในด้านอาชีวศึกษา ๕) การจัดการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๖) การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ในด้านคุณภาพ ได้แก่ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป ด้านสมรรถนะวิชาชีพ และค่านิยมอาชีวศึกษา ได้แก่ คุณธรรม คุณภาพ ความร่วมมือ และความเป็นมืออาชีพ

8. ความเชื่อมโยงสาระสำคัญของแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560-2579 มีเชื่อมโยงระหว่างสาระสำคัญ ดังภาพที่ ๒

ภาพที่ ๒ ความเชื่อมโยงสาระสำคัญของแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๑

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้จัดทำแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560 – 2579 ที่สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579 และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) มีสาระสำคัญ ประกอบด้วย แนวคิดการจัดการอาชีวศึกษา ค่านิยมอาชีวศึกษา วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แผนงาน โครงการ ตัวชี้วัด และการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการอาชีวศึกษาสู่การปฏิบัติ ดังนี้

1. แนวคิดการจัดการอาชีวศึกษา

การจัดการอาชีวศึกษาเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในระดับฝีมือ (ปวช.) ระดับเทคนิค (ปวส.) ระดับเทคโนโลยี (ปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ) และการฝึกอบรมวิชาชีพ ซึ่งเป็นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะอาชีพระยะสั้นและระยะยาว ที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับ ปรัชญาการอาชีวศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานการอาชีวศึกษาในแต่ละระดับ

2. ค่านิยมอาชีวศึกษา

ในการจัดการอาชีวศึกษามีค่านิยมที่เป็นเป้าหมายหลักในการปลูกฝังที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่ คุณธรรม (Merit) คุณภาพ (Quality) ความร่วมมือ (Collaboration) ความเป็นมืออาชีพ (Professional)

3. วิสัยทัศน์

แผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560 – 2579 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ที่เป็นความคาดหวังตามเจตนารมณ์ของการจัดการอาชีวศึกษา ไว้ดังนี้

“ผู้สำเร็จการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ มีคุณธรรม คุณภาพ สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ”

4. พันธกิจ

เพื่อให้การจัดการอาชีวศึกษามุ่งผลตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ จึงมีภารกิจที่ต้องดำเนินการดังนี้

- 4.1 ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการและการประกอบอาชีพอิสระให้มีคุณภาพได้มาตรฐานในระดับสากล
- 4.2 ขยายโอกาสการศึกษาวิชาชีพให้กับประชาชนทุกช่วงวัย
- 4.3 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการอาชีวศึกษาภายใต้หลักธรรมาภิบาลโดยอาศัยเครือข่ายความร่วมมือจากทุกภาคส่วน
- 4.4 พัฒนางานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เทคโนโลยี และสร้างองค์ความรู้เพื่อการจัดการอาชีวศึกษาและพัฒนาวิชาชีพ
- 4.5 พัฒนาครูและบุคลากรอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพด้วยวิธีที่หลากหลาย

ค

5. วัตถุประสงค์

แผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560–2579 ได้กำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการอาชีวศึกษา ดังนี้

- 5.1 เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพให้มีคุณธรรม คุณภาพ และความเป็นมืออาชีพ
- 5.2 เพื่อเพิ่มโอกาสการศึกษาวิชาชีพกับประชาชนทุกช่วงวัย
- 5.3 เพื่อนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการอาชีวศึกษา
- 5.4 เพื่อพัฒนางานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เทคโนโลยี และองค์ความรู้อาชีวศึกษา
- 5.5 เพื่อพัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ

6. เป้าหมายด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

การพัฒนาการอาชีวศึกษาตามแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560–2579 มีเป้าหมายเพื่อผลิตและพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพครอบคลุมอย่างน้อย 3 ด้าน ได้แก่

6.1 ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ พฤติกรรม ลักษณะนิสัย และทักษะทางปัญญา

6.2 ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป ได้แก่ ความรู้และทักษะการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน การทำงานร่วมกับผู้อื่น การใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การประยุกต์ใช้ตัวเลข การจัดการและการพัฒนางาน

6.3 ด้านสมรรถนะวิชาชีพ ได้แก่ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ และทักษะในสาขาวิชาชีพสู่การปฏิบัติจริง รวมทั้งประยุกต์สู่อาชีพ

7. ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และตัวชี้วัด

เพื่อให้แผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560–2579 บรรลุผลตามวิสัยทัศน์ และเป้าหมาย จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาการอาชีวศึกษาไว้ 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

7.1 ยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการอาชีวศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ มีเป้าหมายดังนี้

7.1.1 ผู้เรียนอาชีวศึกษามีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่แสดงออกถึงความจงรักภักดีและธำรงรักษาไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ทุกคนผ่านการอบรมลูกเสือ เนตรนารี การจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม และสร้างภูมิคุ้มกันหรือป้องปรามการทุจริตคอร์รัปชัน

7.1.2 ผู้เรียนอาชีวศึกษามีความรู้และได้รับการดูแลป้องกันภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ การจัดกระบวนการเรียนรู้และปลูกฝังแนวทางการจัดการความขัดแย้งโดยแนวทางสันติวิธี เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในการป้องกันภัยคุกคามรูปแบบใหม่ มีระบบ กลไก และมาตรการที่เข้มแข็งในการป้องกันและแก้ไขภัยคุกคามรูปแบบใหม่ สถานศึกษาปลอดภัยเสถียร อบอุ่น และเหตุทะเลาะวิวาท

7.1.3 ผู้เรียนอาชีวศึกษาเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษและเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ได้รับการศึกษาและเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะอาชีพที่สอดคล้องกับสังคมและวัฒนธรรม การจัดการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพที่ครอบคลุมคนทุกช่วงวัยสอดคล้องกับภูมิสังคม อัตลักษณ์ และความต้องการของชุมชน พัฒนาศักยภาพตามสมรรถนะอาชีพมีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ มีความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการจัดการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ มีระบบเงินเดือนค่าตอบแทนพิเศษ เพื่อสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ผู้สำเร็จการศึกษาในกลุ่ม สาขา ป้าหมาย มีงานทำหลังจบการศึกษา และความพึงพอใจของภาคผู้ใช้ที่มีต่อสมรรถนะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา

7.2 ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนากำลังคนด้านการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ มีเป้าหมายดังนี้

7.2.1 กำลังคนอาชีวศึกษามีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ มีฐานข้อมูลการผลิตและความต้องการกำลังคนอาชีวศึกษา ผู้เรียนอาชีวศึกษาเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับผู้เรียนสามัญศึกษา ผู้เรียนอาชีวศึกษาได้รับเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา ผู้สำเร็จอาชีวศึกษามีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ ความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาตามมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาในสาขากลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายตรงตามข้อมูลความต้องการกำลังคน อัตราการมีงานทำ การประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จอาชีวศึกษาภายในระยะเวลา 1 ปี และผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ และมาตรฐานอาชีพ

7.2.2 การผลิตและพัฒนากำลังคนด้านการอาชีวศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะทาง มีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ ความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะทาง มีหลักสูตรฐานสมรรถนะในสาขาที่ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ จัดการศึกษาเน้นด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัย จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม และคณิตศาสตร์ หรือสะเต็มศึกษา ใช้ชุมชนเป็นแหล่งเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผ่านการประเมินสมรรถนะตามมาตรฐานอาชีพ มีภาคีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน สถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพที่จัดการอาชีวศึกษาร่วมกับสถานศึกษา เพื่อพัฒนากำลังคนตามความต้องการของตลาดแรงงาน

7.2.3 การวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เทคโนโลยี และองค์ความรู้ด้านอาชีวศึกษา เพื่อเพิ่มผลผลิตและมูลค่าทางเศรษฐกิจ ประเทศ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ จำนวนโครงการ งานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เทคโนโลยี และองค์ความรู้ที่นำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาชุมชนและสังคม จำนวนบุคลากรอาชีวศึกษาด้านการวิจัยและพัฒนา จำนวนนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ที่ได้รับการจดสิทธิบัตร และจำนวนผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติหรือนานาชาติ

7.3. ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพกำลังคนด้านการอาชีวศึกษาให้มีสมรรถนะ สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ มีเป้าหมายดังนี้

7.3.1 กำลังคนด้านการอาชีวศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป

จ

และสมรรถนะวิชาชีพ สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ สู่ประเทศไทย 4.0 มีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป และสมรรถนะวิชาชีพ และความพึงพอใจของภาคผู้ใช้ที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา

7.3.2 ครูและบุคลากรทางการศึกษาอาชีวศึกษามีศักยภาพในการพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษา มีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษาอาชีวศึกษาที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพระดับสูง และความพึงพอใจของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่มีต่อครูและบุคลากรทางการศึกษาอาชีวศึกษา

7.3.3 หลักสูตรอาชีวศึกษามีการพัฒนาเพิ่มขึ้นอย่างหลากหลายตามความต้องการในการพัฒนาประเทศ ตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ หลักสูตรที่ได้รับการพัฒนา จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาดำเนินหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนา และความพึงพอใจของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่มีต่อหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนา

7.3.4 การพัฒนาความร่วมมือกับทุกภาคส่วน เพื่อเพิ่มศักยภาพกำลังคนด้านอาชีวศึกษา ให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป และสมรรถนะวิชาชีพ สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ ตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ สถานประกอบการที่ร่วมมือในการพัฒนาศักยภาพกำลังคนด้านอาชีวศึกษา จำนวนโครงการความร่วมมือทั้งในและต่างประเทศ และความพึงพอใจในการพัฒนาความร่วมมือการพัฒนาศักยภาพกำลังคนด้านอาชีวศึกษา

7.4 ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมในด้านการอาชีวศึกษา

7.4.1 เพิ่มโอกาสทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษา ให้ผู้เรียนทุกคน ทุกกลุ่ม ทุกพื้นที่ และทุกระดับ การศึกษาได้รับบริการทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษาอย่างมีคุณภาพ ตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ สัดส่วนผู้เข้าเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) เทียบกับนักเรียน ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้เข้าเรียนหลักสูตรทวิศึกษาเทียบกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้เข้าเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 (ปวส.1) เทียบกับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.3) และอัตราการเพิ่มขึ้นของผู้เรียนระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ หลักสูตรการฝึกอบรบอาชีพที่ได้รับการพัฒนา สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ผู้เรียนที่มีความจำเป็นพิเศษที่ได้รับการศึกษาด้านอาชีวศึกษาหรือฝึกอบรบวิชาชีพหลักสูตรและรูปแบบการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาที่ยืดหยุ่น หลากหลาย ทุกระดับการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ นอกระบบ และอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน และมีระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการศึกษาที่ทันสมัยตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและผู้ใช้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

7.4.2 ระบบฐานข้อมูลรายบุคคลของผู้เรียนอาชีวศึกษาที่ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน เพื่อการวางแผนการบริหารจัดการอาชีวศึกษา การติดตามและประเมินผล ตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ ระบบฐานข้อมูลรายบุคคลที่อ้างอิงจากเลขประจำตัวประชาชน 13 หลัก ที่สามารถเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนฐานข้อมูล รวมทั้งใช้ประโยชน์ร่วมกันระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและหน่วยงานอื่น ระบบสารสนเทศที่ครอบคลุม ถูกต้อง และเป็นปัจจุบันเพื่อใช้ประโยชน์ในการวางแผนการบริหารจัดการอาชีวศึกษา การติดตามและประเมินผลระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เทคโนโลยี และองค์ความรู้อาชีวศึกษาที่มีคุณภาพตาม

มาตรฐาน สามารถให้บริการและใช้ประโยชน์ร่วมกันระหว่างหน่วยงานอื่นได้ และความพึงพอใจของบุคคลและหน่วยงานในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลและสารสนเทศทางการศึกษา

7.5 ยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายดังนี้

7.5.1 ผู้เรียนอาชีวศึกษา มีจิตสำนึก ทศนคติ ค่านิยม ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สร้างจิตสำนึก ทศนคติ ค่านิยม ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ผู้เรียนอาชีวศึกษาที่ได้รับการปลูกฝังจิตสำนึก ทศนคติ ค่านิยม ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ครูและบุคลากรทางการศึกษาอาชีวศึกษาที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสถานศึกษาที่ดำเนินการตามโครงการสถานศึกษาคุณธรรม

7.5.2 ผู้เรียนอาชีวศึกษาสามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุขตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ จำนวนสถานศึกษาที่บริหารจัดการและจัดการการเรียนการสอนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง “สถานศึกษาพอเพียง” ผู้เรียนอาชีวศึกษาที่นำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต ครูและบุคลากรทางการศึกษาอาชีวศึกษาที่นำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต

7.5.3 การวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมด้านการเสริมสร้างคุณภาพชีวิต เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ งานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เทคโนโลยี และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิต เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและนำไปใช้ประโยชน์ หน่วยงานภายนอกที่ร่วมมือหรือสนับสนุนสถานศึกษาในการวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เทคโนโลยี และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิต เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

7.6 ยุทธศาสตร์ที่ 6 การเพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษา มีเป้าหมายดังนี้

7.6.1 ระบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาที่มีประสิทธิภาพภายใต้หลักธรรมาภิบาล ตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจัดระบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาที่มีประสิทธิภาพภายใต้หลักธรรมาภิบาลสถานศึกษาที่บริหารจัดการมีประสิทธิภาพภายใต้หลักธรรมาภิบาล และความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการจัดการอาชีวศึกษา

7.6.2 นวัตกรรมการบริหารจัดการอาชีวศึกษาที่สอดคล้องรองรับกับการพัฒนาประเทศ ตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ นวัตกรรมการบริหารจัดการอาชีวศึกษาที่สอดคล้องรองรับกับการพัฒนาประเทศ และนวัตกรรมด้านการพัฒนาการเรียนการสอนอาชีวศึกษาที่สอดคล้องรองรับกับการพัฒนาประเทศ

7.6.3 สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารจัดการอาชีวศึกษา ตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ เครือข่ายความร่วมมือในการบริหารจัดการอาชีวศึกษา

7.6.4 พัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษาทุกระดับการศึกษา ตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ สถานศึกษาที่มีผลการประเมินคุณภาพภายในอยู่ในระดับคุณภาพ ดีมาก และสถานศึกษาที่ได้รับการยกระดับคุณภาพให้ได้คุณภาพตามมาตรฐาน

ช

8. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาการอาชีวศึกษาสู่การปฏิบัติ

ความสำเร็จของแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560 – 2579 สู่การปฏิบัติขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญหลายประการ ได้แก่ สาระสำคัญของแผนพัฒนาการอาชีวศึกษาที่มีความชัดเจน ครบถ้วน และครอบคลุม การมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาตามแผนพัฒนาการอาชีวศึกษาของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ตั้งแต่ระดับนโยบาย ระดับปฏิบัติ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และสาธารณชน การเผยแพร่ การประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจ ในความสำคัญของแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา และการนำแผนพัฒนาการอาชีวศึกษาสู่การปฏิบัติที่ชัดเจน

8.1 แนวทางการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการอาชีวศึกษาสู่การปฏิบัติ มีดังนี้

8.1.1 การสร้างความรู้ความเข้าใจ ให้ทุกภาคส่วนตระหนักถึงความสำคัญและพร้อมเข้าร่วมในการผลักดันแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา การสร้างความรู้ความเข้าใจกับหน่วยงาน องค์กร และภาคีเครือข่าย ในการจัดการอาชีวศึกษาเกี่ยวกับวิสัยทัศน์และเป้าหมายของแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา

8.1.2 การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560 – 2579 กับแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

8.1.3 การปรับปรุง กฎ ระเบียบ และกฎหมายต่างๆ ให้เอื้อต่อแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา

8.1.4 การสร้างช่องทางให้ภาคีเครือข่ายในการจัดการอาชีวศึกษามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา อย่างกว้างขวาง ทั้งระดับนโยบาย และระดับปฏิบัติการ

8.2 การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา แนวคิดและหลักการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา เป็นการติดตามประเมินผลที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการจัดการอาชีวศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมิน ทั้งการประเมินกระบวนการจัดการผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบ โดยสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประเมินการดำเนินงานของสถานศึกษาเองควบคู่ไปกับการประเมินของหน่วยงานภายในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีการกำหนดหลักเกณฑ์การติดตามและประเมินผลตัวชี้วัดที่ชัดเจนมีมาตรฐาน และถูกต้องตามหลักวิชา

กรอบแนวทางการประกันคุณภาพภายนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๗-๒๕๗๑

ประกาศคณะกรรมการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา
เรื่อง กรอบแนวทางการประกันคุณภาพภายนอกสถานศึกษา การศึกษาปฐมวัย ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
และด้านการอาชีวศึกษา (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๑) (ฉบับปรับปรุงเพิ่มเติม)

ตามที่ข้อบังคับคณะกรรมการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ว่าด้วยการประกันคุณภาพภายนอก พ.ศ. ๒๕๖๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๘ และข้อ ๙ กำหนดให้ในการประกันคุณภาพภายนอก ให้คณะกรรมการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาประกาศกรอบแนวทางการประกันคุณภาพภายนอกโดยข้อเสนอแนะของคณะกรรมการพัฒนาระบบ ให้สถานศึกษารับทราบเป็นการล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหนึ่งปีการศึกษา โดยกรอบแนวทางการประกันคุณภาพภายนอกต้องคำนึงถึงความแตกต่างของการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในแต่ละด้าน ระดับ หรือประเภท เพื่อให้สถานศึกษารับทราบและเตรียมพร้อมสำหรับการประกันคุณภาพภายนอก และได้มีประกาศคณะกรรมการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา เรื่อง กรอบแนวทางการประกันคุณภาพภายนอกสถานศึกษา การศึกษาปฐมวัย ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย และด้านการอาชีวศึกษา ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ แล้ว แต่เพื่อให้มีการปรับปรุงกรอบแนวทางการประกันคุณภาพภายนอกให้มีความเหมาะสมและเกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๘ (๑) มาตรา ๒๐ (๗) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และข้อ ๘ ของข้อบังคับคณะกรรมการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ว่าด้วยการประกันคุณภาพภายนอก พ.ศ. ๒๕๖๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๖ จึงมีมติให้ออกประกาศกรอบแนวทางการประกันคุณภาพภายนอกสถานศึกษาการศึกษาปฐมวัย ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และด้านการอาชีวศึกษา (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๑) (ฉบับปรับปรุงเพิ่มเติม) รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ในส่วนกรอบแนวทางการประกันคุณภาพภายนอกสถานศึกษา การศึกษานอกระบบและการศึกษตามอัธยาศัย กรมส่งเสริมการเรียนรู้ระหว่างการปรับปรุงมาตรฐานการประกันคุณภาพภายใน ดังนั้น เพื่อให้การประกันคุณภาพภายนอกมีความสอดคล้องกับการประกันคุณภาพภายใน สำนักงานจึงจะมีการประกาศกรอบแนวทางการประกันคุณภาพภายนอกสถานศึกษา การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย หรือที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่ทำหน้าที่จัดการเรียนรู้ในสังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ต่อไป

ประกาศ ...

ประกาศ ณ วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(ศาสตราจารย์ สมคิด เลิศไพฑูรย์)
รักษาการประธานกรรมการ
สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

เอกสารหมายเลข ๓

ตัวชี้วัดการประกันคุณภาพภายนอกสถานศึกษาด้านการอาชีวศึกษา

แนบท้ายประกาศคณะกรรมการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา
เรื่อง กรอบแนวทางการประกันคุณภาพภายนอกสถานศึกษา การศึกษาปฐมวัย ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
และด้านการอาชีวศึกษา (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๑)
ฉบับปรับปรุงเพิ่มเติม ลงวันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

กรอบแนวทางการประกันคุณภาพภายนอกสถานศึกษาด้านการอาชีวศึกษา

มีจำนวน ๓ มาตรฐาน ๑๐ ตัวชี้วัด ได้แก่

มาตรฐานที่ ๑ คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ (๔ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ความรู้ของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา

คำอธิบาย

ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง ตามหลักการ ทฤษฎี และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียนหรือทำงาน โดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎีหรือข้อเท็จจริง เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา โดยพิจารณา ดังนี้

๑. ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้เชิงทฤษฎี ความรู้ในวิชาชีพ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา

๒. ผู้สำเร็จการศึกษาได้รับการทดสอบ ๑) สมรรถนะภาษาอังกฤษ (English Competency) หรือภาษาต่างประเทศอื่น ๒) สมรรถนะการใช้ดิจิทัล (Digital literacy)

เกณฑ์การประเมิน

ระดับการประเมิน	คำอธิบาย
๕	<ul style="list-style-type: none"> สถานศึกษามีแบบอย่างที่ดี (Best Practice) หรือ นวัตกรรม (Innovation) ในการจัดการความรู้ของผู้สำเร็จการศึกษาก่อนเป็นต้นแบบให้สถานศึกษาอื่นได้นำไปใช้ สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการความรู้ของผู้สำเร็จการศึกษา โดยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ๒ ปี สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการความรู้ของผู้สำเร็จการศึกษาเป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๔	<ul style="list-style-type: none"> สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการความรู้ของผู้สำเร็จการศึกษา โดยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ๒ ปี สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการความรู้ของผู้สำเร็จการศึกษาเป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๓	สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการความรู้ของผู้สำเร็จการศึกษาเป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๒	สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการความรู้ของผู้สำเร็จการศึกษาเป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน แต่ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ และบางเรื่องยังขาดความชัดเจนเชื่อถือได้ พร้อมผลการดำเนินการไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๑	สถานศึกษาไม่มีการดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติงานและไม่มีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการความรู้ของผู้สำเร็จการศึกษา

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ทักษะและการนำไปประยุกต์ใช้ของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา**คำอธิบาย**

ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ ทักษะวิชาชีพ และทักษะชีวิต เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา สามารถประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพเป็นไปตามเกณฑ์สมรรถนะหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สามารถแข่งขันได้ เป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระ มีผลการประเมินผ่านมาตรฐานวิชาชีพ มีผลต่อการเรียนรู้ตามกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พร้อมทั้งดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และมีสุขภาวะที่ดี

เกณฑ์การประเมิน

ระดับการประเมิน	คำอธิบาย
๕	<ul style="list-style-type: none"> • สถานศึกษามีแบบอย่างที่ดี (Best Practice) หรือ นวัตกรรม (Innovation) เกี่ยวกับการส่งเสริมทักษะและการประยุกต์ใช้ของผู้สำเร็จการศึกษา จนเป็นต้นแบบให้สถานศึกษาอื่นได้นำไปใช้ • สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมทักษะและการประยุกต์ใช้ของผู้สำเร็จการศึกษา โดยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ๒ ปี • สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมทักษะและการประยุกต์ใช้ของผู้สำเร็จการศึกษา เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๔	<ul style="list-style-type: none"> • สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมทักษะและการประยุกต์ใช้ของผู้สำเร็จการศึกษา โดยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ๒ ปี • สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมทักษะและการประยุกต์ใช้ของผู้สำเร็จการศึกษา เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๓	สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมทักษะและการประยุกต์ใช้ของผู้สำเร็จการศึกษา เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๒	สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมทักษะและการประยุกต์ใช้ของผู้สำเร็จการศึกษา เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน แต่ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ และบางเรื่องยังขาดความชัดเจนเชื่อถือได้ พร้อมผลการดำเนินการไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๑	สถานศึกษาไม่มีการดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติงานและไม่มีการดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมทักษะและการประยุกต์ใช้ของผู้สำเร็จการศึกษา

หมายเหตุ

ทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ อ้างอิงตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา

คำอธิบาย

ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ มีเจตคติและกิจนิสัยที่ดี ภูมิใจ และรักษาเอกลักษณ์ของชาติไทย เคารพกฎหมาย เคารพสิทธิของผู้อื่น มีความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ของตนเองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสาธารณะและมีจิตสำนึกรักษาสิ่งแวดล้อม

เกณฑ์การประเมิน

ระดับการประเมิน	คำอธิบาย
๕	<ul style="list-style-type: none"> • สถานศึกษามีแบบอย่างที่ดี (Best Practice) หรือ นวัตกรรม (Innovation) ในการส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา จนเป็นต้นแบบให้สถานศึกษาอื่นได้นำไปใช้ • สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา โดยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ๒ ปี • สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๔	<ul style="list-style-type: none"> • สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา โดยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ๒ ปี • สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๓	สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๒	สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน แต่ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ และบางเรื่องยังขาดความชัดเจนเชื่อถือได้ พร้อมผลการดำเนินการไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๑	สถานศึกษาไม่มีการดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติงานและไม่มีการดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา

๔๑

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ ผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา
คำอธิบาย

สถานศึกษามีการส่งเสริมให้ผู้สำเร็จการศึกษาดำเนินการตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดแต่ละระดับเมื่อเทียบกับแรกเข้า โดยผู้สำเร็จการศึกษาแต่ละระดับมีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระหรือศึกษาต่อ และต้องสอดคล้องกับประเภทวิชา สาขาวิชา สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาภายใน ๑ ปี และผู้ประกอบการมีความพึงพอใจต่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา โดยมีระบบการจัดการข้อมูลและสารสนเทศที่สอดคล้องกับเรื่องดังกล่าวข้างต้น (โดยเก็บข้อมูลเฉพาะผู้สำเร็จการศึกษา และนักศึกษาภาคปกติและระบบทวิภาคีทั้งระดับ ปวช. และ ปวส.)

เกณฑ์การประเมิน

ระดับการประเมิน	คำอธิบาย
๕	<ul style="list-style-type: none"> • สถานศึกษามีแบบอย่างที่ดี (Best Practice) หรือ นวัตกรรม (Innovation) เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษาแต่ละระดับ การศึกษาต่อ การมีงานทำ การประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี โดยมีการจัดการข้อมูลพร้อมทั้งสารสนเทศตั้งแต่การรวบรวม ตรวจสอบ ประมวลผล จนเป็นต้นแบบให้สถานศึกษาอื่นได้นำไปใช้ • สถานศึกษามีผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษาแต่ละระดับ การศึกษาต่อ การมีงานทำ การประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี โดยมีการจัดการข้อมูลพร้อมทั้งสารสนเทศตั้งแต่การรวบรวม ตรวจสอบ ประมวลผล โดยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ๒ ปี • สถานศึกษามีผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษาเป็นไปตามแผนปฏิบัติงานครบถ้วนสมบูรณ์ โดยมีการดำเนินการจัดการข้อมูลพร้อมทั้งระบบสารสนเทศที่แสดงผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษาแต่ละระดับที่แสดงการศึกษาต่อ การมีงานทำ การประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี โดยมีการรวบรวม ตรวจสอบ ประมวลผล มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๔	<ul style="list-style-type: none"> • สถานศึกษามีผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษาแต่ละระดับ การศึกษาต่อ การมีงานทำ การประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี โดยมีการจัดการข้อมูลพร้อมทั้งสารสนเทศตั้งแต่การรวบรวม ตรวจสอบ ประมวลผล โดยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ๒ ปี • สถานศึกษามีผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษาเป็นไปตามแผนปฏิบัติงานครบถ้วนสมบูรณ์ โดยมีการดำเนินการจัดการข้อมูลพร้อมทั้งระบบสารสนเทศที่แสดงผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษาแต่ละระดับที่แสดงการศึกษาต่อ การมีงานทำ การประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี โดยมีการรวบรวม ตรวจสอบ ประมวลผล มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๓	<p>สถานศึกษามีผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษาเป็นไปตามแผนปฏิบัติงานครบถ้วนสมบูรณ์ โดยมีการดำเนินการจัดการข้อมูลพร้อมทั้งระบบสารสนเทศที่แสดงผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษาแต่ละระดับที่แสดงการศึกษาต่อ การมีงานทำ การประกอบอาชีพ</p>

๔๖

ระดับการประเมิน	คำอธิบาย
	อิสระภายใน ๑ ปี โดยมีการรวบรวม ตรวจสอบ ประมวลผล มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๒	สถานศึกษามีผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษาเป็นไปตามแผนปฏิบัติงานแต่ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ มีการดำเนินการจัดการข้อมูลพร้อมทั้งสารสนเทศตั้งแต่การรวบรวม ตรวจสอบ ประมวลผล และบางเรื่องยังขาดความชัดเจนเชื่อถือได้ พร้อมผลการดำเนินการไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๑	สถานศึกษาไม่มีผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา และไม่มีการดำเนินการจัดการข้อมูลพร้อมทั้งสารสนเทศตั้งแต่การรวบรวม ตรวจสอบ ประมวลผล ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา

หมายเหตุ

กรณีสถานศึกษาไม่มีข้อมูลความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาต่อเนื่อง ๒ ปี ให้ใช้ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อการฝึกงานหรือฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา ภาคปกติและระบบทวิภาคีในสถานประกอบการมาพิจารณาโดยอนุโลม

มาตรฐานที่ ๒ การจัดการอาชีวศึกษา (๔ ตัวชี้วัด)**ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ หลักสูตรอาชีวศึกษา****คำอธิบาย**

สถานศึกษาใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สถานประกอบการ ตลาดแรงงาน มีการปรับปรุงรายวิชาเดิมหรือกำหนดรายวิชาใหม่หรือกลุ่มวิชาเพิ่มเติมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและความต้องการของตลาดแรงงาน โดยความร่วมมือกับสถานประกอบการ หรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยสถานศึกษาต้องมีการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๑. มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรที่กำหนดสู่การปฏิบัติที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

๒. มีการบริหารจัดการหลักสูตรอย่างเป็นระบบและพัฒนาหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สังคม สถานประกอบการ และส่งเสริมให้ครูผู้สอนพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะตามรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีพ

๓. มีระบบการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพหรือฝึกอาชีพในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี หรือการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการกับการทำงาน (Work-Integrated Learning) หรือ การจัดการเรียนรู้แบบต่อเนื่อง (Block Course) มีการเตรียมความพร้อมด้านทักษะชีวิตและทักษะปฏิบัติของผู้เรียนก่อนฝึกประสบการณ์วิชาชีพ มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพหรือฝึกอาชีพร่วมกับสถานประกอบการ

๔. มีการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรหรือเนื้อหาวิชาอย่างอย่างต่อเนื่อง เป็นปัจจุบัน และสอดคล้องกับมาตรฐานอาชีพหรือมาตรฐานสถานประกอบการ

เกณฑ์การประเมิน

ระดับการประเมิน	คำอธิบาย
๕	<ul style="list-style-type: none"> • สถานศึกษามีแบบอย่างที่ดี (Best Practice) หรือ นวัตกรรม (Innovation) เกี่ยวกับหลักสูตรอาชีวศึกษา จนเป็นต้นแบบให้สถานศึกษาอื่นได้นำไปใช้ • สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตรอาชีวศึกษา โดยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ๒ ปี • สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตรอาชีวศึกษา เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๔	<ul style="list-style-type: none"> • สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตรอาชีวศึกษา เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด โดยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ๒ ปี

๔๔

ระดับการประเมิน	คำอธิบาย
	<ul style="list-style-type: none"> • สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตรอาชีวศึกษา เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๓	สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตรอาชีวศึกษา เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๒	สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตรอาชีวศึกษา เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน แต่ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ และบางเรื่องยังขาดความชัดเจนเชื่อถือได้ พร้อมผลการดำเนินการไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๑	สถานศึกษาไม่มีการดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติงานและไม่มีการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตรอาชีวศึกษา

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ การจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา**คำอธิบาย**

สถานศึกษามีครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาและมีจำนวนตามเกณฑ์ที่กำหนด ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบต่อเนื่องเพื่อเป็นผู้พร้อมทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม และความเข้มแข็งทางวิชาการและวิชาชีพ จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนทั้งวัยเรียนและวัยทำงานตามหลักสูตรมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา ตามระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนของแต่ละหลักสูตร รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุน กำกับ ดูแลให้ครูจัดการเรียนการสอนรายวิชาให้ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ โดยพิจารณา ดังนี้

๑. สถานศึกษามีการออกแบบเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่เน้นฐานสมรรถนะ จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาวัตกรรม (Innovation)

๒. สถานศึกษามีการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นคุณภาพและมีการบริหารจัดการชั้นเรียนที่เหมาะสม รวมถึงการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ครุภัณฑ์ที่จำเป็นและสอดคล้องกับการทำงานในสถานประกอบการ

๓. สถานศึกษามีระบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย และมีการนำผลประเมินการเรียนรู้อาชีวศึกษาไปปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

ระดับการประเมิน	คำอธิบาย
๕	<ul style="list-style-type: none"> • สถานศึกษามีแบบอย่างที่ดี (Best Practice) หรือ นวัตกรรม (Innovation) ในการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา จนเป็นต้นแบบให้สถานศึกษาอื่นได้นำไปใช้ • สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา โดยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ๒ ปี • สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๔	<ul style="list-style-type: none"> • สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา โดยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ๒ ปี • สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๓	สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๒	สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน แต่ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ และบางเรื่องยังขาดความชัดเจนเชื่อถือได้ พร้อมผลการดำเนินการไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๑	สถานศึกษาไม่มีการดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติงานและไม่มีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการอาชีวศึกษา

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ การบริหารจัดการสถานศึกษา**คำอธิบาย**

สถานศึกษาบริหารจัดการบุคลากร สภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ อาคาร สถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน งานฟาร์ม ศูนย์วิทยบริการ สื่อ แหล่งเรียนรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศ ครุภัณฑ์ และงบประมาณของสถานศึกษาที่มีอยู่อย่างเต็มศักยภาพและมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ มีการบริหารจัดการทรัพยากรของสถานศึกษาที่มีอยู่อย่างเต็มศักยภาพและมีประสิทธิภาพและนำผลการประกันคุณภาพภายนอกไปใช้เพื่อพัฒนาสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม โดยสถานศึกษาต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

๑. มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เอกลักษณ์ และอัตลักษณ์ของสถานศึกษาโดยการมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทบทุน มีการตรวจสอบการดำเนินงานของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ เอกลักษณ์ อัตลักษณ์ และประชาสัมพันธ์หรือสื่อสารต่อสาธารณชนผ่านช่องทางที่หลากหลาย

๒. ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้นำเชิงความคิดและเชิงกระบวนการในการจัดทำแผนโดยใช้หลักธรรมาภิบาลและสร้างกระบวนการทำงานเป็นทีม

๓. มีการบริหารจัดการระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการสถานศึกษา นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารงาน และสามารถเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงตามบริบทของสถานศึกษา

๔. มีการจัดสภาพแวดล้อมด้านอาคาร สถานที่ โรงฝึกงาน งานฟาร์ม พื้นที่การเรียนรู้และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ให้มีความปลอดภัย ถูกสุขลักษณะ

๕. มีแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาที่ให้บริการสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเพียงพอและมีคุณภาพ

๖. มีระบบการคัดกรอง ดูแล ช่วยเหลือผู้เรียน และมีการกำหนดโครงการ กิจกรรม เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมหรือคุณลักษณะที่ติดตามที่สถานศึกษากำหนดและสอดคล้องกับวิถีประชาธิปไตย

๗. ครูและบุคลากรของสถานศึกษาได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพ และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างครู บุคลากรภายในสถานศึกษาและสถานประกอบการอย่างต่อเนื่อง

๘. นำผลการประกันคุณภาพภายนอกไปใช้เพื่อพัฒนาสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม

เกณฑ์การประเมิน

ระดับการประเมิน	คำอธิบาย
๕	<ul style="list-style-type: none"> • สถานศึกษามีแบบอย่างที่ดี (Best Practice) หรือ นวัตกรรม (Innovation) ในการบริหารจัดการสถานศึกษา จนเป็นต้นแบบให้สถานศึกษาอื่นได้นำไปใช้ • สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานศึกษา โดยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ๒ ปี

๔๘

ระดับการประเมิน	คำอธิบาย
	<ul style="list-style-type: none"> • สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานศึกษา เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน หรือแนวทางที่สถานศึกษากำหนด มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายของสถานศึกษา
๔	<ul style="list-style-type: none"> • สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานศึกษา โดยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ๒ ปี • สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานศึกษา เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน หรือแนวทางที่สถานศึกษากำหนด มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายของสถานศึกษา
๓	สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานศึกษา เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน หรือแนวทางที่สถานศึกษากำหนด มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายของสถานศึกษา
๒	สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานศึกษา เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน แต่ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ และบางเรื่องยังขาดความชัดเจนเชื่อถือได้ พร้อมผลการดำเนินการไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๑	สถานศึกษาไม่มีการดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติงานและไม่มีการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานศึกษา

หมายเหตุ

สถานศึกษาไม่จำเป็นต้องมีแบบอย่างที่ดี (Best Practice) หรือ นวัตกรรม (Innovation) ครบทั้ง ๘ คุณลักษณะ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ**คำอธิบาย**

สถานศึกษามีความสำเร็จในการดำเนินการบริหารจัดการสถานศึกษาตามนโยบายสำคัญที่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษามอบหมาย โดยความร่วมมือของผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียน รวมทั้งการช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนจากผู้ปกครอง ชุมชน สถานประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนอย่างเป็นรูปธรรมอย่างน้อย ๓ เรื่อง เช่น

๑. การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี
๒. การจัดการเรียนรู้แบบต่อเนื่อง (Block Course)
๓. การสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการ และกำลังแรงงานในภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ การพัฒนาสมรรถนะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ โดยการ Re-skill Up-skill และ New skill พร้อมทั้งสร้างช่องทางอาชีพในรูปแบบที่หลากหลายให้ครอบคลุมผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมายรวมทั้งผู้สูงอายุ
๔. ศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการหรือกลุ่มเกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer) หรือกลุ่มยุวเกษตรกรอัจฉริยะ (Young Smart Farmer)
๕. การขับเคลื่อนการผลิตและพัฒนาากำลังคนตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ หรือกรอบคุณวุฒิอ้างอิง อาเซียน หรือมาตรฐานสากล หรือมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ
๖. การจัดการศึกษาเพื่อสร้างโอกาสและความเสมอภาค เช่น อาชีวะอยู่ประจำ อาชีวะสร้างช่างฝีมือ ตามแนวทางโรงเรียนพระดาบส อาชีวะเพื่อคนพิการ เป็นต้น
๗. การจัดกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือชุมชนและสังคม เช่น กิจกรรมจิตอาสา เป็นต้น
๘. นโยบายอื่น ๆ ที่สำคัญตามที่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษามอบหมาย หรืออื่น ๆ

เกณฑ์การประเมิน

ระดับการประเมิน	คำอธิบาย
๕	<ul style="list-style-type: none"> • สถานศึกษามีแบบอย่างที่ดี (Best Practice) หรือ นวัตกรรม (Innovation) ในความสำเร็จในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ จนเป็นต้นแบบให้สถานศึกษาอื่นได้นำไปใช้ • สถานศึกษามีความสำเร็จในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ โดยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ๒ ปี • สถานศึกษามีความสำเร็จในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๔	<ul style="list-style-type: none"> • สถานศึกษามีความสำเร็จในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ โดยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ๒ ปี • สถานศึกษามีความสำเร็จในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๓	สถานศึกษามีความสำเร็จในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๒	สถานศึกษามีความสำเร็จในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน แต่ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ และบางเรื่องยังขาดความชัดเจนเชื่อถือได้ พร้อมผลการดำเนินการไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๑	สถานศึกษาไม่มีความสำเร็จในการดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติงาน และไม่มีการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

๕๑

มาตรฐานที่ ๓ การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ (๒ ตัวชี้วัด)**ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ความร่วมมือในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้****คำอธิบาย**

สถานศึกษามีการสร้างความร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กรต่าง ๆ ในการจัดการศึกษา การจัดทรัพยากรทางการศึกษา กระบวนการเรียนรู้ การถ่ายทอดเทคโนโลยี การบริการทางวิชาการและวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาผู้เรียนและคนในชุมชนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ โดยพิจารณา ดังนี้

๑. สถานศึกษามีความร่วมมือกับสถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาอื่น หรือสถานประกอบการ หรือหน่วยงานภาครัฐ หรือเอกชน เพื่อพัฒนาทักษะทางวิชาชีพให้กับผู้เรียน
๒. สถานศึกษามีการส่งเสริม สนับสนุน การจัดทำโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำความร่วมมือกับชุมชน สังคม ท้องถิ่น และกลุ่มเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในการระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ
๓. สถานศึกษามีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ภายในชุมชน ท้องถิ่นหรือพื้นที่ให้บริการของสถานศึกษา ส่งเสริมการมีงานทำให้กับผู้เรียน สร้างความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จัดกระบวนการเรียนรู้ที่บูรณาการกับการทำงาน การบริการทางวิชาการและวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาผู้เรียนและคนในชุมชนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ให้มีศักยภาพและความเข้มแข็ง

เกณฑ์การประเมิน

ระดับการประเมิน	คำอธิบาย
๕	<ul style="list-style-type: none"> • สถานศึกษามีแบบอย่างที่ดี (Best Practice) หรือ นวัตกรรม (Innovation) ในการทำความร่วมมือในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ จนเป็นต้นแบบให้สถานศึกษาอื่น ได้นำไปใช้ • สถานศึกษามีการดำเนินการความร่วมมือในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ โดยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ๒ ปี • สถานศึกษามีการดำเนินการความร่วมมือในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๔	<ul style="list-style-type: none"> • สถานศึกษามีการดำเนินการความร่วมมือในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ โดยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ๒ ปี • สถานศึกษามีการดำเนินการความร่วมมือในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๓	สถานศึกษามีการดำเนินการความร่วมมือในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๒	สถานศึกษามีการดำเนินการความร่วมมือในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน แต่ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ และบางเรื่องยังขาดความชัดเจนเชื่อถือได้ พร้อมผลการดำเนินการไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๑	สถานศึกษาไม่มีการดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติงานและไม่มีการดำเนินการความร่วมมือในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

๕๓

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ และงานวิจัย

คำอธิบาย

ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดทำนวัตกรรม (Innovation) สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ และงานวิจัย โดยครู ผู้เรียน หรือร่วมกับบุคคล ชุมชน องค์กรต่าง ๆ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามวัตถุประสงค์และเผยแพร่สู่สาธารณชน

เกณฑ์การประเมิน

ระดับการประเมิน	คำอธิบาย
๕	<ul style="list-style-type: none"> • สถานศึกษามีแบบอย่างที่ดี (Best Practice) หรือ นวัตกรรม (Innovation) ในการส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดทำนวัตกรรม (Innovation) หรือ สิ่งประดิษฐ์ หรือ งานสร้างสรรค์ หรือ งานวิจัย จนเป็นต้นแบบให้สถานศึกษาอื่นได้นำไปใช้ • สถานศึกษามีการดำเนินการในการส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดทำนวัตกรรม (Innovation) หรือ สิ่งประดิษฐ์ หรือ งานสร้างสรรค์ หรือ งานวิจัย โดยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ๒ ปี • สถานศึกษามีการดำเนินการในการส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดทำนวัตกรรม (Innovation) หรือ สิ่งประดิษฐ์ หรือ งานสร้างสรรค์ หรือ งานวิจัย เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๔	<ul style="list-style-type: none"> • สถานศึกษามีการดำเนินการในการส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดทำนวัตกรรม (Innovation) หรือ สิ่งประดิษฐ์ หรือ งานสร้างสรรค์ หรือ งานวิจัย โดยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ๒ ปี • สถานศึกษามีการดำเนินการในการส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดทำนวัตกรรม (Innovation) หรือ สิ่งประดิษฐ์ หรือ งานสร้างสรรค์ หรือ งานวิจัย เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๓	สถานศึกษามีการดำเนินการในการส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดทำนวัตกรรม (Innovation) หรือ สิ่งประดิษฐ์ หรือ งานสร้างสรรค์ หรือ งานวิจัย เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มีความชัดเจนเชื่อถือได้ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๒	สถานศึกษามีการดำเนินการในการส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดทำนวัตกรรม (Innovation) หรือ สิ่งประดิษฐ์ หรือ งานสร้างสรรค์ หรือ งานวิจัย เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน แต่ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ และบางเรื่องยังขาดความชัดเจนเชื่อถือได้ พร้อมผลการดำเนินการไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด
๑	สถานศึกษาไม่มีการดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติงานและไม่มีการดำเนินการในการส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดทำนวัตกรรม (Innovation) สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย

หมายเหตุ

กรณีสถานศึกษาไม่บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้เชิงปริมาณ แต่นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริงและสร้างชื่อเสียงในระดับจังหวัดขึ้นไปให้ถือว่าสถานศึกษาดำเนินการได้บรรลุเป้าหมาย

แผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑)
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ (ชลบุรี)

.....

ส่วนที่ ๒

แผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑)
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(ชลบุรี)

ข้อมูลสถานศึกษา

ประวัติวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ (ชลบุรี)

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ (ชลบุรี) เป็นสถานศึกษาที่ตั้งขึ้นเพื่อจัดการศึกษาอาชีวศึกษา และฝึกอบรมวิชาชีพทุกระดับ เพื่อให้เพียงพอกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ความต้องการของตลาดแรงงาน รวมทั้งก้าวทันการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมส่วนร่วมของประเทศอันเป็นการเสริมสร้างและพัฒนากำลังคนของประเทศให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นตามนโยบายของรัฐบาล

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ (ชลบุรี) เดิมชื่อ วิทยาลัยการอาชีพพานทอง จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ตั้งอยู่เลขที่ ๓๗ หมู่ ๓ ตำบลบ้านเก่า อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี ๒๐๑๖๐ บนเนื้อที่รวม ๖๔ ไร่ โดยความร่วมมือสนับสนุนจากหลายฝ่าย อาทิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี เจ้าอาวาสวัดบ้านเก่า ประธานชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้านอำเภอพานทอง และประชาชนชาวอำเภอพานทอง ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศเปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เพื่อรองรับการขยายผลของนักเรียนโรงเรียนเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ในอนาคต มีการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

พ.ศ. ๒๕๔๑ เปิดทำการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชา ช่างอุตสาหกรรม และพลศึกษา โดยเปิดสอนสาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า และการบัญชี

พ.ศ. ๒๕๔๒ เพิ่มหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในสาขาวิชาไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์สาขา งานไฟฟ้ากำลัง สาขางานอิเล็กทรอนิกส์และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และเปิดทำการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ให้กับผู้ด้อยโอกาสในเรือนจำ สาขาวิชาพลศึกษา สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

พ.ศ. ๒๕๔๔ เปิดทำการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในระบบเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ สาขาวิชาเครื่องกล สาขางานยานยนต์ สาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สาขางานไฟฟ้ากำลัง สาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สาขางานอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาเทคนิคอุตสาหกรรม สาขางานติดตั้งและบำรุงรักษา สาขาวิชาพลศึกษา สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขางานบัญชี

พ.ศ. ๒๕๔๕ ทำการสอนหลักสูตรระยะสั้น สำหรับผู้ด้อยโอกาส ในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

พ.ศ. ๒๕๕๑ เปิดรับนักเรียนนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาเครื่องกล สาขางานช่างอุตสาหกรรมฐานวิทยาศาสตร์ และเปิดทำการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ให้กับผู้ด้อยโอกาสในเรือนจำ สาขาวิชาพลศึกษา สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

พ.ศ. ๒๕๕๒ เปลี่ยนชื่อจาก วิทยาลัยการอาชีพพานทอง เป็น วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ (ชลบุรี)

พ.ศ. ๒๕๖๑ เปิดรับนักเรียนนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ต่อเนื่อง ๕ ปี ตามมาตรฐานโคเซ็น สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ สาขางานหุ่นยนต์เพื่อการอุตสาหกรรม

พ.ศ. ๒๕๖๒ เปิดรับนักเรียนนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ต่อเนื่อง ๕ ปี ตามโครงการอาชีวะพริ่เมียม (มาตรฐานญี่ปุ่น) สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ สาขางานหุ่นยนต์เพื่อการอุตสาหกรรม

พ.ศ. ๒๕๖๒ เปิดทำการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า

พ.ศ. ๒๕๖๗ เปิดทำการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตอัตโนมัติและหุ่นยนต์

ในปัจจุบันวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(ชลบุรี) จัดการเรียนการสอนทั้งในหลักสูตรภาคปกติ หลักสูตรโครงการวิทยาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ต่อเนื่อง ๕ หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต ระดับปริญญาตรี และหลักสูตรระยะสั้นเพื่อการพัฒนาอาชีพ

รายนามผู้อำนวยการ สถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(ชลบุรี)

๑. นายเด่นดวง คำตรง	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ	ปี พ.ศ. ๒๕๔๑-๒๕๔๗
๒. นายนเรศ บุญมี	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ	ปี พ.ศ. ๒๕๔๗-๒๕๕๑
๓. นางจรี ทังพงษ์	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ	ปี พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๔
๔. นายปรีวัฒน์ ถานิสโร	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ	ปี พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๔
๕. นายจิระ เฉลิมศักดิ์	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ	ปี พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๙
๖. นายนิติ นาชิต	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ	ปี พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๐
๗. นายพีรพงษ์ พันธุ์โสดา	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ	ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-ปัจจุบัน

การจัดการศึกษาในวิทยาลัย

ปัจจุบันวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ (ชลบุรี) จัดการศึกษาตามวัตถุประสงค์การจัดตั้ง วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และประเภทพาณิชยกรรม ระดับต่างๆ ดังนี้

๑. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตร ๓ ปี รับผู้จบมัธยมศึกษาปีที่ ๓ หรือเทียบเท่าเข้าเรียนในระบบปกติ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และประเภทวิชาพาณิชยกรรม จำนวน ๖ สาขาวิชา ๗ สาขางาน ดังนี้

ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

๑.๑ สาขาวิชาเครื่องกล

สาขางานยานยนต์

๑.๒ สาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

สาขางานไฟฟ้ากำลัง

สาขางานอิเล็กทรอนิกส์

๑.๓ สาขาเมคคาทรอนิกส์

สาขางานเมคคาทรอนิกส์

๑.๔ สาขาวิชาช่างกลโรงงาน

สาขางานเครื่องมือกล

๑.๕ สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมฐานวิทยาศาสตร์

สาขางานอุตสาหกรรมฐานวิทยาศาสตร์

ประเภทวิชาพาณิชยกรรม

๑.๖ สาขาวิชาพาณิชยกรรม

สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

๒. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หลักสูตร ๒ ปี รับผู้จบ ปวช. หรือ มัธยมศึกษาปีที่ ๖ หรือเทียบเท่า เข้าเรียนในระบบทวิภาคี ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และประเภทวิชาพาณิชยกรรม จำนวน ๖ สาขาวิชา ๗ สาขางาน ดังนี้

ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

๒.๑ สาขาวิชาเครื่องกล

สาขางานเทคนิคยานยนต์

๒.๒ สาขาวิชาไฟฟ้า

สาขางานไฟฟ้ากำลัง

๒.๓ สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์

สาขางานอิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม

๒.๔ สาขาวิชาเทคนิคอุตสาหกรรม

สาขางานติดตั้งและบำรุงรักษา

๒.๕ สาขาวิชาเทคนิคเครื่องมือกล

สาขางานเครื่องมือกล

ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ

๒.๖ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

๓. โครงการโรงเรียนเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ ระดับ ปวช. หลักสูตร ๓ ปี รับผู้จบมัธยมศึกษาปีที่ ๓ หรือเทียบเท่า ที่มีความสามารถทางด้านคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ เข้าเรียนในระบบหอพัก ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมฐานวิทยาศาสตร์ จำนวน ๑ สาขาวิชา ๕ กลุ่มวิชา ได้แก่

ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมฐานวิทยาศาสตร์

- กลุ่มวิชายานยนต์
- กลุ่มวิชาไฟฟ้า
- กลุ่มวิชาอิเล็กทรอนิกส์
- กลุ่มวิชาเครื่องมือกล
- กลุ่มวิชาเครื่องจักรอัตโนมัติ
- กลุ่มวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

๔. โครงการหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ต่อเนื่อง ๕ ปี ตามมาตรฐานโคเซ็น หลักสูตร ๕ ปี รับผู้จบมัธยมศึกษาปีที่ ๓ หรือเทียบเท่า ที่มีความสามารถทางด้านคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ เข้าเรียนในระบบหอพัก ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จำนวน ๑ สาขางาน ได้แก่

ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ สาขางานหุ่นยนต์เพื่อการอุตสาหกรรม

๕. โครงการหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ต่อเนื่อง ๕ ปี ตามโครงการอาชีวะพรีเมียม (มาตรฐานญี่ปุ่น) รับผู้จบมัธยมศึกษาปีที่ ๓ หรือเทียบเท่า ที่มีความสามารถทางด้านคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ เข้าเรียนในระบบหอพัก ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จำนวน ๑ สาขางาน ได้แก่

ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์

สาขางานหุ่นยนต์เพื่อการอุตสาหกรรม

๖. หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต ระดับปริญญาตรี หลักสูตร ๒ ปี รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาไฟฟ้าหรือสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี จำนวน ๒ สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตอัตโนมัติและหุ่นยนต์

๗. หลักสูตรเพื่อการขยายโอกาสทางการอาชีวศึกษาต่างๆ เช่น หลักสูตรทวิศึกษา หลักสูตรระยะสั้น

หลักสูตรและระบบการจัดการเรียนการสอน

หลักสูตร

๑. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
๒. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
๓. หลักสูตรทวิศึกษา
๔. หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

ระบบการจัดการเรียนการสอน

ระบบปกติ สถานศึกษาจัดการสอนวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพเฉพาะในสถานศึกษาโดยให้ความรู้ทางด้านทฤษฎีและฝึกปฏิบัติในสถานศึกษา

ระบบทวิภาคี เป็นการจัดการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างสถานประกอบการทั้งภาครัฐและภาคเอกชนและสถานศึกษาอาชีวศึกษาโดยสถานศึกษาจัดสอนวิชาพื้นฐานและวิชาชีพพื้นฐาน จัดการเรียนการสอนด้วยทฤษฎีที่จำเป็นและสอดคล้องต่อการฝึกทักษะวิชาชีพในสถานประกอบการ ส่วนสถานประกอบการรับผิดชอบในการฝึกทักษะอาชีพให้นักเรียน

ระบบภาคสมทบ เป็นการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ปวส. โดยเปิดโอกาสให้ผู้ที่ทำงานในสถานประกอบการสามารถเข้ารับการศึกษาแบบสะสมหน่วยกิต จนครบหลักสูตรในสาขาวิชานั้นๆ

ระบบโครงการโรงเรียนเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ เป็นการเรียนการสอนแบบ Project-Based learning ซึ่งจะได้เรียนทั้งเนื้อหาของสาย วิทย์-คณิต และเนื้อหาของสายช่าง โดยเน้นการปฏิบัติจริง และเน้นการทำโครงการในแต่ละภาคเรียนตามความสนใจของผู้เรียน

ระบบโครงการหลักสูตร ปวส. ต่อเนื่อง ๕ ปี ตามมาตรฐาน KOSEN เป็นการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีสมรรถนะขั้นสูงขึ้นไปด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาวิชาชีพด้านวิศวกรรม อิเล็กทรอนิกส์และหุ่นยนต์ สามารถประกอบวิชาชีพได้ตรงตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรม

ผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ (ชลบุรี)

๑. นายพิรพงษ์	พันธ์ไธดา	ผู้อำนวยการ
๒. นางสาวนิตยา	เสาทงษ์	รองผู้อำนวยการ
๓. นายเกียรติศักดิ์	สุทธิปัญญา	รองผู้อำนวยการ
๔. นางสาวรุจิรัตน์	एमเปี้ย	ครู ทำหน้าที่ รองผู้อำนวยการ

คณะกรรมการบริหารสถานศึกษา

๑. นายพิรพงษ์	พันธ์ไธดา	ประธานกรรมการ
๒. นางนิตยา	เสาทงษ์	กรรมการ
๓. นายเกียรติศักดิ์	สุทธิปัญญา	กรรมการ
๔. นางสาวรุจิรัตน์	एमเปี้ย	กรรมการ
๕. นางสาวชัชฎาภรณ์	คางงาม	ผู้แทนฝ่ายวิชาการ
๖. นายกิตติธร	หน่วงศ์	ผู้แทนฝ่ายบริหารทรัพยากร
๗. นายวัชรินทร์	เสนาฤทธิ์	ผู้แทนฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ
๘. นายศราวุฒิ	ศรีประสาน	ผู้แทนฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา
๙. นายปรารภ	โกศล	ผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๐. นายกิตติธร	หน่วงศ์	กรรมการและเลขานุการ

ขนาดและที่ตั้ง

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ (ชลบุรี) เดิมชื่อ วิทยาลัยการอาชีพพานทอง จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ตั้งอยู่เลขที่ ๓๗ หมู่ ๓ ตำบลบ้านเก่า อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี ๒๐๑๖๐ บนเนื้อที่รวม ๖๔ ไร่ โดยมีพื้นที่การศึกษา แบ่งพื้นที่ออกเป็น ๒ เขต คือ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(ชลบุรี) เขต ๑ (ฝั่งโรงฝึกทักษะพื้นฐานและบ้านพักครู) และวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(ชลบุรี) เขต ๒ (ฝั่งอาคารอำนวยการ อาคารเรียนและหอพักนักเรียนโครงการฯ โรงเรียนเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์)

แผนที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(ชลบุรี)

สภาพชุมชน เศรษฐกิจ สังคม

พื้นที่ตำบลบ้านเก่า อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี ในอดีตประกอบด้วยกลุ่มชนเชื้อสายลาว ซึ่งใช้ภาษาลาวเป็นภาษาพูดและภาษาเขียน กับคนเชื้อสายมอญ ใช้ภาษามอญเป็นภาษาพูด ส่วนภาษาเขียนเป็นภาษารามัญ ส่วนในปัจจุบันนอกจากจะมีชนกลุ่มเดิมทั้งคนมอญและคนลาว แล้วยังมีคนไทยต่างถิ่นที่อพยพมาตั้งถิ่นฐานในการทำมาหากินในตำบลบ้านเก่า เนื่องจากเป็นแหล่งอุตสาหกรรม

พื้นที่ของตำบลบ้านเก่า อำเภอพานทอง มีสภาพเป็นพื้นที่ลุ่มน้ำท่วมถึง และอยู่ติดเขตแม่น้ำบางปะกง มีคลองพานทองเป็นแหล่งน้ำธรรมชาติที่หล่อเลี้ยงการประกอบอาชีพทางการเกษตรกรรมของหมู่บ้าน อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี มีค่าอยู่ในช่วง ๒๘.๗๘ องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนที่วัดได้ จะอยู่ในช่วง ถึง ๑,๕๖๖.๓ มม.

หมู่ที่ ๓ ของตำบลบ้านเก่า (บน) ตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันออกของวัดบ้านเก่า ซึ่งอยู่ติดกับหมู่ที่ ๖ ตำบลบ้านเก่า เขตตำบลบ้านเก่า หมู่ที่ ๓ แบ่งเป็น ๒ ด้านของฝั่งถนนสายสุขุมวิท-พานทอง จึงได้มีการแบ่งการปกครองเป็น บ้านเก่า (บน) และบ้านเก่า (ล่าง) ชุมชนบ้านเก่านี้อาศัยอยู่กันแบบเครือญาติซึ่งถือได้ว่าเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่ง บ้านเรือนที่อยู่อาศัยเป็นบ้านไม้โบราณ ลักษณะที่อยู่อาศัยอยู่ในระแวกเดียวกันซึ่งอยู่ใกล้ๆ กับส่วนที่ประกอบอาชีพ เช่น อาศัยอยู่บ้านเก่า (บน) และไปทำนาฝั่งตำบลบ้านเก่า (ล่าง)

ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้มีการพัฒนาพื้นที่แห่งนี้ โดยการนำของกำนันวินัย คุ้มครอง (ในขณะนั้น) พร้อมกับ ส.ส. ในเขตพื้นที่ (ส.ส.วิทยา คุณปลื้ม, ส.ส.สง่า ธนะสงวนวงศ์, ส.ส.สนธยา คุณปลื้ม) ร่วมมือกับกรม

อาชีวศึกษา (ชื่อในสมัยนั้นปัจจุบันคือ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา) ต้องการสถานที่เพื่อทำการก่อสร้าง “วิทยาลัยการอาชีพ” ซึ่งได้พื้นที่ธรณีสงฆ์ หมู่ที่ ๓ บ้างเก่า (ล่าง) นี้เป็นที่ตั้ง และสถาปนาขึ้นเป็นวิทยาลัยการอาชีพพานทอง เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ โดยการสนับสนุนจากหลายฝ่าย อาทิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี เจ้าอาวาสวัดบ้านเก่า ประธานชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้านอำเภอพานทอง และประชาชนชาวอำเภอพานทอง จึงทำให้มีนักเรียนจากต่างพื้นที่เข้ามาศึกษาเป็นจำนวนมาก ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศเปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเป็น วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(ชลบุรี)เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เพื่อรองรับการขยายผลของนักเรียนโรงเรียนเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ ต่อมานักพัฒนาที่ดินเกิดแนวความคิดว่าพื้นที่ส่วนนี้น่าจะเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยได้ จึงได้ทำการปรับพื้นที่และทำการสร้างการคมนาคม พร้อมทั้งจัดสรรพื้นที่ธรณีสงฆ์ให้กับประชาชนที่ไร้ที่อยู่อาศัยได้จับจองให้เข้าพื้นที่ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๑

สภาพสังคมของชาวบ้าน หมู่ที่ ๓ บ้านเก่าบน-ล่าง อยู่กันอย่างสังคมเครือญาติ ปลูกบ้านใกล้เรือนเคียงกัน ต่อมาเมื่อมีการพัฒนาก่อให้เกิดความเจริญ มีผู้คนเคลื่อนย้ายเข้ามาอยู่อาศัยมากขึ้นทำให้เกิดการกระจายตัวของประชากรทำให้เกิดเป็นสังคมที่ใหญ่ขึ้น เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาตามกฎข้อบังคับ ประชากรส่วนใหญ่อ่านออกเขียนได้ ชาวบ้านทุกคนให้ความร่วมมือ และเข้าไปมีส่วนร่วมกับทางภาครัฐ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ แก้ไขปัญหา และความต้องการต่างๆ

สภาพปัจจุบันของสถานศึกษา

๑. ข้อมูลหลักสูตรการเรียนการสอน

ประเภทวิชา	ระดับปวช. (สาขาวิชา)	ระดับปวส. (สาขาวิชา)	รวม (สาขาวิชา)
อุตสาหกรรม	๕	๖	๙
พาณิชยกรรม	๑	๑	๒
รวมทั้งสิ้น	๖	๗	๑๓

๒. ข้อมูลด้านงบประมาณ

ประเภทของ งบประมาณ	ปีงบประมาณ (บาท)				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
งบบุคลากร	๕,๑๓๒,๔๐๐	๕,๓๐๓,๐๘๐	๕,๔๗๘,๗๐๐	๕,๓๖๙,๑๑๐	๕,๓๖๙,๗๕๐
งบดำเนินงาน	๔,๑๒๙,๖๙๓.๑๐	๔,๓๑๕,๒๕๐	๒,๘๖๑,๖๕๐	๑,๘๕๗,๙๘๐	๒,๑๗๕,๐๐๒
งบลงทุน	๑๒,๕๔๘,๕๐๐	๔๘,๖๓๐,๘๐๐	๑๓,๘๐๐,๐๐๐	๑๐,๓๐๘,๐๐๐	๒๓,๑๑๓,๘๐๐
งบเงินอุดหนุน	๑๓,๗๘๑,๙๓๕	๑๗,๗๕๘,๖๕๕	๑๘,๓๕๘,๔๕๐	๑๗,๕๔๔,๑๙๐	๑๕,๑๘๓,๖๐๙
งบรายจ่ายอื่น	๗,๔๘๕,๗๐๐	๔,๑๘๓,๘๐๐	๕,๘๔๒,๐๐๐	๔,๒๓๙,๗๕๐	๓,๙๒๐,๑๐๐
รวม	๔๓,๐๗๘,๒๒๘	๘๐,๑๘๑,๕๘๕	๔๖,๓๔๐,๘๐๐	๓๙,๓๑๙,๐๓๐	๔๙,๗๖๒,๒๖๑

๓. จำนวนผู้เรียน

ระดับชั้น	ปีการศึกษา (คน)				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
ระดับชั้น ปวช. ภาคปกติ	๑๕๘	๑๗๕	๑๕๑	๑๓๙	๑๔๔
ระดับชั้น ปวช. หลักสูตรฐานวิทยาศาสตร์	๑๑๐	๑๑๐	๙๙	๙๒	๙๘
ระดับชั้น ปวส. ระบบทวิภาคี	๕๑	๖๕๙	๓๙	๒๖	๓๕
ระดับชั้น ปวส. ภาคสมทบ	๑๐๔	๖๔	๕๔	๖๗	๘๑
ระดับชั้น ปวส. หลักสูตรพรีเมียม ๕ ปี	๓๖	๔๙	๔๑	๔๗	๖๒
ระดับปริญญาตรี	-	๒๙	๓๘	๒๖	๓๐
รวม	๔๕๙	๑๐๘๖	๔๒๒	๓๙๗	๔๕๐

๔. อัตราากำลังครู และบุคลากรทางการศึกษา

ระดับชั้น	ปีการศึกษา (คน)				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
ผู้บริหาร	๒	๓	๓	๒	๓
ข้าราชการครู	๒๐	๒๐	๑๕	๑๕	๒๓
พนักงานราชการครู	๒๐	๒๐	๑๙	๑๗	๑๖
ครูอัตราจ้าง	๔	๔	๗	๗	๖
ลูกจ้างชั่วคราว (เจ้าหน้าที่ นักการภารโรง พนักงานขับรถ)	๒๕	๒๖	๒๓	๒๖	๒๖
รวม	๗๑	๗๓	๖๗	๖๗	๗๔

๕. อัตรากำลังครู และบุคลากรทางการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๖ รวมทั้งสิ้น ๗๖ คน

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	วุฒิการศึกษา
ผู้บริหาร			
๑	นายพีรพงษ์ พันธโสตา	ผู้อำนวยการ	ปร.ด. วิจัย วัตถุประสงค์ และสถิติการศึกษา
๒	นางนิตยา เสางษ์	รองผู้อำนวยการ	วท.ม. เทคโนโลยีสารสนเทศหลักสูตรการสอน
๓	นายเกียรติศักดิ์ สุทธิปัญญา	รองผู้อำนวยการ	ค.อ.ม.เครื่องกล
ข้าราชการ			
๔	นางสาวรุจิรัตน์ เอ็มเปีย	ครู	ศศ.ม. การบริหารการศึกษา
๕	นางสาวชัชฎาภรณ์ คงงาม	ครู	ค.บ. วิทยาศาสตร์ทั่วไป
๖	นายกิตติธรร หนุงวงศ์	ครู	ศษ.บ. วิทยาศาสตร์ศึกษา - ฟิสิกส์
๗	นายกัญญ์คนธรรณ์ ฌัญญุยากร	ครู	ค.อ.บ. วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์-โทรคมนาคม
๘	นายโกวิท เคาเลิศ	ครู	ปทส. เชื่อมและประสาน
๙	นายปรารภ โกศล	ครู	วศ.บ. วิศวกรรมเครื่องกล
๑๐	นายวชิรวิทย์ จรัสกิตติตระกูล	ครู	วศ.บ. วิศวกรรมเมคคาทรอนิกส์
๑๑	นางสาวจุฑามาศ แสงทอง	ครู	วท.บ. คณิตศาสตร์ประยุกต์
๑๒	นายสว่างชาติทอง	ครู	อส.บ. วิศวกรรมเครื่องกล

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	วุฒิการศึกษา
๑๓	นายศรารุฒิ ศรีประสาน	ครู	ค.อ.บ. วิศวกรรมไฟฟ้า
๑๔	นายกมลภพ เจริญชัยชนะ	ครู	ค.อ.บ. วิศวกรรมโทรคมนาคม
๑๕	นายวัชรินทร์ เสนาฤทธิ์	ครู	วศ.บ. วิศวกรรมคอมพิวเตอร์
๑๖	นายธงชัย บุญธรรม	ครู	ค.อ.บ. วิศวกรรมเครื่องกล (ยานยนต์สมัยใหม่)
๑๗	นายมิตรชัย สุทธิศักดิ์	ครู	อส.บ. อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ
๑๘	นายเดชคำภีร์ คงวงศ์	ครู	ค.อ.บ. วิศวกรรมเครื่องกล
๑๙	นายจักรกริช แก้ววิจิตร	ครู	ค.อ.บ. วิศวกรรมไฟฟ้ากำลัง
๒๐	นางปณิสทา ทาเทพ	ครู	ศศ.บ. ภาษาอังกฤษ
๒๑	นายจตุรนต์ นิยะรัตน์	ครู	วท.บ. เทคนิคคอมพิวเตอร์
๒๒	นางสาวธนพร เปรมประเสริฐ	ครู	วท.บ. ประมง
๒๓	นางสาวลินรติ บุญดีชยาภรณ์	ครู	วท.บ. ชีววิทยาประยุกต์
๒๔	นายณัฐวุฒิ รุ่งสง	ครู	ค.บ. ฟิสิกส์
๒๕	นายกฤษฎา พลบูรณ์	ครู	ค.อ.บ. วิศวกรรมไฟฟ้า
๒๖	นายขจรวุฒิ มณีฉาย	ครู	ค.อ.บ. วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์-โทรคมนาคม
๒๗	นางสาวสุรีย์ภรณ์ สุขชนารักษ์	ครู	วท.บ. ชีวเคมี
พนักงานราชการ			
๒๘	นางสาวชาลิณี ตางาม	ครู	ศศ.บ. การจัดการทั่วไป (การตลาด)
๒๙	นายวรวุฒิ นุตตานนท์	ครู	วท.บ. เทคโนโลยีอุตสาหกรรม (การผลิต)
๓๐	นายธีรพงษ์ เกิดบุญสง	ครู	วท.บ. เทคโนโลยีอุตสาหกรรม (การผลิต)
๓๑	นายพรชัย วิไลเลิศ	ครู	อส.บ. วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์
๓๒	นายจักรกฤษณ์ มะณี	ครู	ค.อ.ม. เทคโนโลยีไฟฟ้ากำลัง
๓๓	นางณัชรสา นามแย้ม	ครู	ค.บ. คณิตศาสตร์
๓๔	นางสาวอัมรา พันจันทิก	ครู	ค.บ. ภาษาอังกฤษ
๓๕	นายศรารุช ตันศิริ	ครู	ค.อ.บ. วิศวกรรมคอมพิวเตอร์
๓๖	นางสาวกัญญา ปัญญาณิชย์กุล	ครู	ศศ.ม. ภาษาอังกฤษ
๓๗	นายอุดร นพคุณกุล	ครู	วท.บ. เทคโนโลยีการผลิต ศศ.บ. พัฒนาชุมชน
๓๘	นายศิวัช จันทนวงษ์	ครู	ค.อ.บ. วิศวกรรมเครื่องกล
๓๙	นายวิฑิต แสงคำ	ครู	วท.บ. เทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรม
๔๐	นางสาวจารุวรรณ คงเจริญ	ครู	ค.อ.บ. วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์
๔๑	นายณัฐวุฒิ แสงสร้อย	ครู	วศ.บ. วิศวกรรมเครื่องกล
๔๒	นางสาวศศิกันต์ จันทร์สมปอง	ครู	ค.อ.บ. วิศวกรรมไฟฟ้า
๔๓	นางสาวศศิสุภิญญา เปรมประเสริฐ	ครู	ศศ.บ. ภาษาญี่ปุ่น
ครูอัตราจ้าง			
๔๔	นางสาวภาวดี ตองเดช	ครู	ค.บ. ภาษาไทย
๔๕	นางสาวแก้วสุดา พนมเขต	ครู	บธ.บ. คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
๔๖	นายณัฐพร มะลิวัลย์	ครู	อส.บ. วิศวกรรมไฟฟ้า
๔๗	นางสาวฉัตรฐนิตย์ ปลื้มสี	ครู	ศศ.บ. การจัดการทั่วไป

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	วุฒิการศึกษา
๔๘	นายปภักร ทิพย์ชาติ	ครู	ศศ.บ. การจัดการทั่วไป
๔๙	นายนิติ อ่อนละมัย	ครู	ศษ.บ. เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
ลูกจ้างชั่วคราว			
๕๐	นางพรวิไล ศรีสวัสดิ์	เจ้าหน้าที่งานการเงิน	บธ.บ. การบัญชี
๕๑	นางสาววันทนา อังวรตระกูล	เจ้าหน้าที่งานทะเบียน	บธ.บ. การบัญชี
๕๒	นางดารณีย์ วารณา	เจ้าหน้าที่งานพัสดุ	บธ.บ. การจัดการทรัพยากรมนุษย์
๕๓	นางสาวเปรมจิต อยู่สหาย	เจ้าหน้าที่งานบริหารทั่วไป	ปวส. บริหารธุรกิจ (การตลาด)
๕๔	นางสาวน้ำอ้อย เข้มทอง	เจ้าหน้าที่งานบุคลากร	บธ.บ. การจัดการทั่วไป
๕๕	นายธน สุนันทารอด	เจ้าหน้าที่งานประกันฯ	ศศ.บ. ออกแบบศิลปะประยุกต์
๕๖	นางสาววิราวรรณ ทิมเกิด	เจ้าหน้าที่งานแนะแนว	รป.บ.รัฐประศาสนศาสตร์
๕๗	นางสาวณิชาปวีณ์ สรณะสังจะชีพ	เจ้าหน้าที่งานการเงิน	บธ.บ บริหารงานบุคคล
๕๘	นางสาวนันทวดี ทองอยู่	เจ้าหน้าที่งานหลักสูตรฯ	บธ.บ. การบัญชี
๕๙	นางจิตติมา สำรวย	เจ้าหน้าที่งานวัดผลฯ	บธ.บ. การตลาด
๖๐	นางสาวธัญณภัสส์ ภูสุวรรณสกุล	จท. งานประชาสัมพันธ์	บธ.บ. การจัดการ
๖๑	นางสาวกิตติกา คำสิน	เจ้าหน้าที่งานพัสดุ	ปวส. บริหารธุรกิจ
๖๒	นางสาวเจนจิรา คงเจริญ	เจ้าหน้าที่งานบัญชี	ปวส. การบัญชี
๖๓	นายธนาแสน เรืองหนูนดี	ครูพ่อบ้าน	ปวส. ไฟฟ้า
๖๔	นางสาวนิภา อินทรโชติ	เจ้าหน้าที่งานกิจกรรม	บธ.บ. การจัดการทรัพยากรมนุษย์
๖๕	นายเอียรนริศ เศรษฐเจริญสุข	เจ้าหน้าที่งานโครงการฐานวิทย์	ปวส.ช่างกลโรงงาน
นักการภารโรง พนักงานขับรถ			
๖๖	นางวิไลต์ อังวรตระกูล	นักการภารโรง	ป. ๔
๖๗	นางสำราญ เวลากกลาง	นักการภารโรง	ป. ๖
๖๘	นางสาวจรรยาวรรณ เวลากกลาง	นักการภารโรง	ม. ๖
๖๙	นายสมมาศ เวลากกลาง	นักการภารโรง	ป. ๔
๗๐	นายวิชัย ประสงค์เจริญ	พนักงานขับรถ	ป. ๖
๗๑	นายชนัญ เขียวสมกุล	พนักงานขับรถ	ม. ๓
๗๒	นางสาวกัลยา เรือนคำ	นักการภารโรง	ม. ๓
๗๓	นายศักดิ์ดา เหลืออ่อน	นักการภารโรง	ม. ๓
๗๔	นายไชยรัตน์ สุขสวัสดิ์	นักการภารโรง	ป. ๖
๗๕	นางสาวพาฝัน เลินไธสง	นักการภารโรง	ป. ๖
๗๖	นางสาวนิรมาน แสงจรัสวงศ์	นักการภารโรง	ป. ๖

๖. ข้อมูลด้านอาคาร สถานที่

ข้อมูลด้านอาคาร สถานที่ เขต ๒

เขต ๒ มีพื้นที่ ๕๙ ไร่ ประกอบด้วย

	<p>๑. อาคารเรียนและปฏิบัติการ ๓ ชั้น ๑ หลัง ลักษณะอาคาร คอนกรีตเสริมเหล็ก ๓ ชั้น ขนาดอาคาร ๒,๒๔๐ ตารางเมตร ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ การใช้งาน งานสำนักงาน (ชั้น ๑) แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (ชั้น ๒) แผนกวิชาสามัญฯ (ชั้น ๓)</p>
	<p>๒. อาคารโรงฝึกงาน ๓ ชั้น ๑ หลัง ลักษณะอาคาร คอนกรีตเสริมเหล็ก ๓ ชั้น ขนาดอาคาร ๓,๐๐๐ ตารางเมตร ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ การใช้งาน ห้องเรียนปฏิบัติการ ชั้น ๑ แผนกวิชาช่างยนต์ ชั้น ๒ แผนกวิชาช่างไฟฟ้า ชั้น ๓ ห้องประชุมชั้น ๓</p>
	<p>๓. โรงอาหาร ๑ หลัง ลักษณะอาคาร คอนกรีตเสริมเหล็ก ๑ ชั้น ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ การใช้งาน โรงอาหาร</p>
	<p>๔. อาคารเฉพาะกิจ โรงจอดรถยนต์ ๑ หลัง</p>

เขต ๒ มีพื้นที่ ๕๙ ไร่ ประกอบด้วย	
	๕. สนามบาสเกตบอล ๑ สนาม
	๖. สนามกีฬาเอนกประสงค์เขต ๒ สนามกีฬากลางแจ้ง การใช้งาน สนามกีฬากลางแจ้ง
	๗. อาคารพัสดุ ลักษณะอาคาร อาคารชั้นเดียวทรงปั้นหย่า ขนาดอาคาร กว้าง ๕ เมตร ยาว ๕ เมตร ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ การใช้งาน งานพัสดุ
	๘. เรือนรับรอง ลักษณะอาคาร อาคารไม้ทรงไทยประยุกต์ ขนาดอาคาร กว้าง ๕ เมตร ยาว ๖ เมตร ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ การใช้งาน เรือนรับรองแขก
	๙. อาคารห้องปกครอง ห้องพัสดุ และ รักษาความปลอดภัย ลักษณะอาคาร คอนกรีตเสริมเหล็ก ๑ ชั้น ขนาดอาคาร กว้าง ๕ เมตร ยาว ๗ เมตร ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ การใช้งาน งานปกครอง ห้องพัสดุ

เขต ๒ มีพื้นที่ ๕๙ ไร่ ประกอบด้วย	
	<p>๑๐. อาคารเรียนและปฏิบัติการ ๓ ชั้น ๑ หลัง ลักษณะอาคาร คอนกรีตเสริมเหล็ก ๓ ชั้น ขนาดอาคาร ๑.๙๖๐ ตารางเมตร ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ การใช้งาน -ห้องปฏิบัติการทางภาษา -แผนกวิชาช่างอุตสาหกรรมฐาน วิทยาศาสตร์ -แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์</p>
	<p>๑๑. อาคารห้องพยาบาลและห้ององค์การวิชาชีพ ลักษณะอาคาร คอนกรีตเสริมเหล็ก ๑ ชั้น ขนาดอาคาร กว้าง ๖ เมตร ยาว ๑๒ เมตร ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ การใช้งาน - คูหาลูกเสือ - ห้ององค์การวิชาชีพ (อวท.)</p>
	<p>๑๒. อาคารหอพักพร้อมครุภัณฑ์ ๒ หลัง ลักษณะอาคาร คอนกรีตเสริมเหล็ก ๔ ชั้น ขนาดอาคาร พื้นที่ ๑,๙๒๐ ตารางเมตร ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ การใช้งาน หอพักนักเรียนแผนกอุตสาหกรรมฐานวิทย์</p>
	<p>๑๓. ปรับปรุงทาสีบ้านพักผู้บริหาร ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘</p>
	<p>๑๔. ป้ายวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘</p>

เขต ๒ มีพื้นที่ ๕๙ ไร่ ประกอบด้วย	
	<p>๑๕. อาคารโรงฝึกงานजूकु ๑ ชั้น</p> <p>ลักษณะอาคาร คอนกรีตเสริมเหล็ก ๑ ชั้น</p> <p>ขนาดอาคาร พื้นที่ ๘๒๓ ตารางเมตร</p> <p>ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗</p> <p>การใช้งาน โรงฝึกงานแผนกช่างอุตสาหกรรม ฐานวิทยาศาสตร์</p>
	<p>๑๖. ปรับปรุงโครงสร้างล้อมรอบสนามกีฬา</p> <p>ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘</p>
	<p>๑๗. อาคารหอพัก ๑ หลัง</p> <p>ลักษณะอาคาร คอนกรีตเสริมเหล็ก ๔ ชั้น</p> <p>ขนาดอาคาร พื้นที่ ๑,๙๒๐ ตารางเมตร</p> <p>ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๖๕๐</p> <p>การใช้งาน หอพักนักเรียนแผนกอุตสาหกรรมฐานวิทย์</p>
	<p>๑๘. โดมกิจกรรมอเนกประสงค์</p> <p>สนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี</p> <p>ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๐</p>
	<p>๑๙. อาคารวิทยบริการ</p> <p>ลักษณะอาคาร คอนกรีตเสริมเหล็ก ๓ ชั้น</p> <p>ขนาดอาคาร พื้นที่ ๑,๐๘๘ ตารางเมตร</p> <p>ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒</p> <p>การใช้งาน ห้องประชุม, ห้องสมุด</p>
	<p>๒๐. อาคารอเนกประสงค์ ๒ ชั้น</p> <p>ลักษณะอาคาร คอนกรีตเสริมเหล็ก ๒ ชั้น</p> <p>ขนาดอาคาร พื้นที่ ๕๔ ตารางเมตร</p> <p>ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒</p> <p>การใช้งาน แผนกวิชาช่างเทคนิคพรอนิกส์</p>

เขต ๒ มีพื้นที่ ๕๙ ไร่ ประกอบด้วย	
	<p>๒๑. อาคารหอพักพร้อมครุภัณฑ์ ๑ หลัง ลักษณะอาคาร คอนกรีตเสริมเหล็ก ๔ ชั้น ขนาดอาคาร พื้นที่ ๑,๙๒๐ ตารางเมตร ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ การใช้งาน หอพักนักเรียน KOSEN-Premium</p>
	<p>๒๒. อาคารโรงฝึกงาน ๔ ชั้น ๑ หลัง ลักษณะอาคาร คอนกรีตเสริมเหล็ก ๔ ชั้น ขนาดอาคาร พื้นที่ - ตารางเมตร ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ การใช้งาน -</p>
	<p>๒๓. ห้องน้ำ DCI ลักษณะอาคาร คอนกรีตเสริมเหล็ก ๑ ชั้น ขนาดอาคาร พื้นที่ กว้าง ๑๐ เมตร ยาว ๑๕ เมตร ห้องน้ำ ชาย ๙ ห้อง ห้องน้ำหญิง ๖ ห้อง คนพิการ ๒ ห้อง ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ การใช้งาน ห้องน้ำนักเรียนชาย หญิง</p>
	<p>๒๔. อาคารโรงอาหารหอพักนักเรียน นักศึกษา ลักษณะอาคาร คอนกรีต ๑ ชั้น ขนาดอาคาร พื้นที่ - ตารางเมตร ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ การใช้งาน โรงอาหารหอพักนักเรียน นักศึกษา</p>
	<p>๒๕. อาคารเฉพาะกิจ ลักษณะอาคาร - ขนาดอาคาร - ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ การใช้งาน โรงจอดรถ</p>

เขต ๒ มีพื้นที่ ๕๙ ไร่ ประกอบด้วย	
	<p>๒๖. สนามกีฬาและสนามบาส</p> <p>ลักษณะสนาม สนามหญ้าจริงและสนามคอนกรีต</p> <p>ขนาดสนาม สนามกีฬาขนาดกว้าง ๑๐๐ เมตร ยาว ๑๑๐ เมตร สนามบาส กว้าง ๓๒ เมตร ยาว ๑๗ เมตร</p> <p>ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕</p> <p>การใช้งาน สำหรับเล่นกีฬา</p>
	<p>๒๗. ถนนข้างตึก DCI</p> <p>ลักษณะ ถนนคอนกรีต</p> <p>ขนาดถนน หน้า ๑๕ เซนติเมตร ยาว ๕๐ เมตร กว้าง ๘ เมตร</p> <p>ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕</p> <p>การใช้งาน ทางเดินคอนกรีต</p>
	<p>๒๘. อาคารเรียนแผนกวิชาเครื่องกล</p> <p>ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕</p> <p>ขนาดอาคาร กว้าง ๘ เมตร ยาว ๓๕ เมตร</p> <p>พื้นที่ ๒๘๐ ตารางเมตร</p> <p>การใช้งาน ห้องเรียนโครงสร้างงานขับเคลื่อน BY๑ ห้อง</p> <p>ห้องพักครูแผนกเครื่องกล (ช่างยนต์) ๑ ห้อง</p> <p>ห้องมอเตอร์ชุดขับเคลื่อนระบบรถยนต์ไฟฟ้า ๑ ห้อง</p> <p>ห้องระบบแบตเตอรี่และพลังงานสำรอง</p>

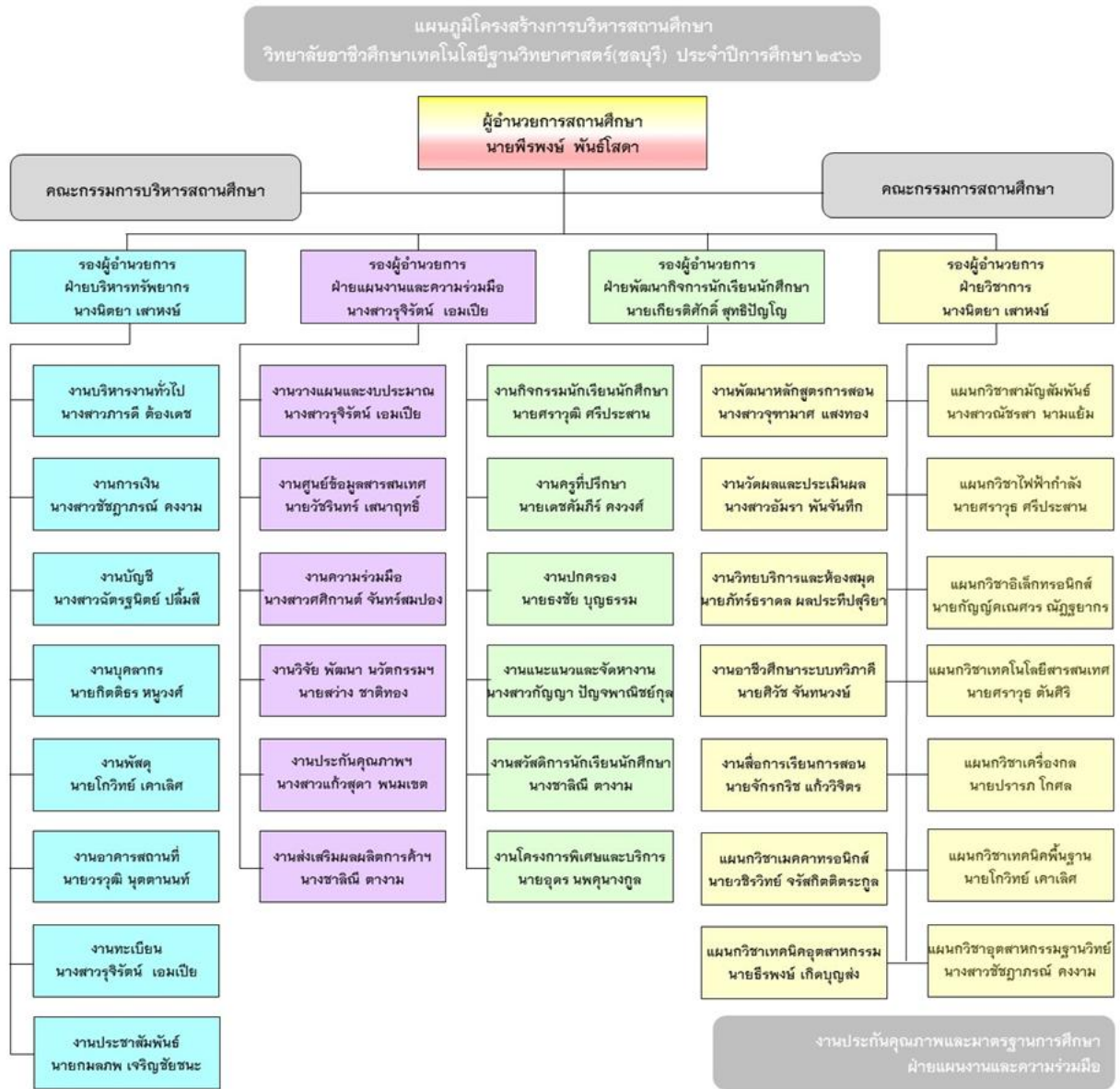
ข้อมูลด้านอาคาร สถานที่ เขต ๑

เขต ๑ มีพื้นที่ จำนวน ๕ ไร่ ประกอบด้วย	
	<p>๑. อาคารเรียน ๑ ชั้น</p> <p>ลักษณะอาคาร คอนกรีตเสริมเหล็ก ๑ ชั้น</p> <p>ขนาดอาคาร กว้าง ๑๐.๕ เมตร ยาว ๗๐ เมตร</p> <p>ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๔๑</p> <p>การใช้งาน บ้านพักครู</p>

เขต ๑ มีพื้นที่ จำนวน ๕ ไร่ ประกอบด้วย	
	<p>๒. อาคารปฏิบัติงานสำนักงาน ๑ หลัง</p> <p>ลักษณะอาคาร คอนกรีตเสริมเหล็ก ๑ ชั้น</p> <p>ขนาดอาคาร กว้าง ๙ เมตร ยาว ๒,๒๕๐ เมตร</p> <p>ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๔๑</p> <p>การใช้งาน หอพักนักศึกษาชาย (ปัจจุบันใช้เป็น บ้านพักครู)</p>
	<p>๓. อาคารโรงฝึกงาน</p> <p>ลักษณะอาคาร คอนกรีตเสริมเหล็ก ๑ ชั้น</p> <p>ขนาดอาคาร กว้าง ๙ เมตร ยาว ๖๔ เมตร</p> <p>ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๔๑</p> <p>การใช้งาน โรงฝึกงานแผนกวิชาช่างเทคนิค พื้นฐาน</p>
	<p>๔. หอประชุม เขต ๑</p> <p>ลักษณะอาคาร คอนกรีตเสริมเหล็ก ๑ ชั้น</p> <p>ขนาดอาคาร กว้าง ๑๒ เมตร ยาว ๔๐ เมตร</p> <p>ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๔๑</p> <p>การใช้งาน หอประชุมการจัดกิจกรรม</p>
	<p>๕. โรงอาหาร จำนวน ๒ หลัง</p> <p>ลักษณะอาคาร คอนกรีตเสริมเหล็ก ๒ ชั้น</p> <p>ขนาดอาคาร กว้าง ๑๒ เมตร ยาว ๑๕ เมตร</p> <p>ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๔๑ และ ๒๕๔๓</p> <p>การใช้งาน บ้านพักครู</p>
	<p>๖. โรงจอดรถยนต์และเก็บวัสดุฝึกแผนกเทคนิคพื้นฐาน ๑ หลัง</p> <p>ลักษณะอาคาร คอนกรีตเสริมเหล็ก ๑ ชั้น</p> <p>ขนาดอาคาร กว้าง ๕ เมตร ยาว ๑๕ เมตร</p> <p>ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๕๒</p> <p>การใช้งาน โรงจอดรถยนต์</p>

เขต ๑ มีพื้นที่ จำนวน ๕ ไร่ ประกอบด้วย	
	<p>๗. สนามกีฬาเอนกประสงค์เขต ๑ สนามบาสเกตบอล และ สนามตะกร้อ การใช้งาน สนามกีฬาบาสเกตบอล</p>
	<p>๘. บ้านพักบุคลากร บ้านพักผู้บริหาร ๑ หลัง ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๔๑ การใช้งาน ใช้พักอาศัย</p>
	<p>๙. บ้านพักครู ๕ ห้อง ๑ หลัง ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ การใช้งาน บ้านพักครู</p>
	<p>๑๐. บ้านแฝด ๕ ห้อง ๑ หลัง บ้านพักครู-อาจารย์ ก่อสร้างเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๔๑ การใช้งาน บ้านพักครู</p>

โครงสร้างการบริหารสถานศึกษา

สถานที่ตั้ง

ชื่อสถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ (ชลบุรี)
 ชื่อภาษาอังกฤษ Science Based Technology Vocational College (Chonburi)
 ที่ตั้งสถานศึกษา ๓๗ หมู่ ๓ ตำบลบ้านเก่า อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี ๒๐๑๖๐
 โทรศัพท์ ๐๓๘-๔๔๗๒๑
 โทรสาร ๐๓๘-๔๔๗๒๓
 เว็บไซต์ www.sbtvc.ac.th
 อีเมล sbtvc_๒๐๐๘@hotmail.com

สีประจำวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(ชลบุรี)

สีแดง – สีเหลือง

ต้นไม้ประจำวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(ชลบุรี)

ต้นราชพฤกษ์

ต้นราชพฤกษ์เป็นพรรณไม้ยืนต้นขนาดกลาง ลำต้นมีความสูงประมาณ ๑๒-๑๕ เมตร ผิวเปลือกสีขาวปนเทา ผิวเรียบมีรอยเส้นรอบต้นและรอยปมอยู่บริเวณที่เกิดของกิ่งอยู่เป็นบางจุดของลำต้น ใบเป็นใบประกอบ มีใบย่อยเป็นคู่ออกจากก้านใบ ใบย่อยมีประมาณ ๔-๘ คู่ ใบรี รูปไข่ โคนใบมน ปลายใบแหลม ขอบใบเรียบ มีสีเขียว ขนาดใบกว้างประมาณ ๒-๓ เซนติเมตร ยาวประมาณ ๓-๔ เซนติเมตรดอกออกเป็นช่อตามก้านใบ ช่อห้อยลงล่างเวลาออกดอกใบจะร่วง ดอกมีสีเหลืองภายในดอกจะมองเห็นเกสรตัวผู้เป็นเส้นประมาณ ๘-๑๐ อัน ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของดอกประมาณ ๔ เซนติเมตร ผลมีลักษณะเป็นฝักยาวกลม ทรงกระบอกปลายแหลม สีส้มมีสีเขียว เมื่อแก่จะเปลี่ยนเป็นสีดำ ผิวเปลือกแข็งเรียบ ภายในฝักจะมีขั้วกันเป็นช่องๆ แต่ละช่องประกอบด้วยเมล็ด มีลักษณะแบน ในแต่ละช่องจะมี ๑ เมล็ด และมีสารสีดำนุ่มหุ้มเมล็ดอยู่ด้วย ขนาดความยาวของฝักประมาณ ๓๐-๕๐ เซนติเมตร มีเส้นรอบวงประมาณ ๕-๗ เซนติเมตร

คนไทยโบราณเชื่อว่าบ้านใดปลูกต้นราชพฤกษ์ไว้ประจำบ้านจะช่วยให้มีเกียรติมีศักดิ์ศรีเพราะคนไทยส่วนใหญ่ยอมรับว่าต้นราชพฤกษ์เป็นต้นไม้ที่มีคุณค่าสูง ดอกราชพฤกษ์ เป็นดอกไม้ประจำชาติเพราะมีความเหมาะสมในหลายๆ ด้าน คือ เป็นดอกไม้จากต้นไม้ที่ถูกเสนอให้เป็นต้นไม้ประจำชาติเมื่อครั้งที่กรมป่าไม้เสนอไว้เป็นต้นไม้ที่มีอายุยืน ทนทาน ปลูกขึ้นได้ดีทั่วทุกภาคของประเทศ เป็นต้นไม้พื้นเมืองที่รู้จักแพร่หลาย มีชื่อเรียกหลายชื่อต่างกันในแต่ละภาค เช่น ลมแล้ง คุณ อ้อดิบ

ราชพฤกษ์เป็นไม้มงคลใช้ประโยชน์ในพิธีสำคัญๆ เช่น ลงหลักเมือง ลงเสาเอก ทำคทาจอมพลและยอดธงชัยเฉลิมพลของกองทหาร ในช่วงฤดูร้อนราชพฤกษ์จะออกดอกสะพรั่งทั้งต้น ช่อดอกมีรูปทรงสวยงาม สีเหลืองอร่ามเป็นสัญลักษณ์ของพระพุทธศาสนาอันเป็นศาสนาประจำชาติ รวมทั้งเป็นสีเดียวกับวันพระราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ นอกจากนี้ความงามของช่อดอก และความหมายที่ดียังถูกจำลองแบบประดับไว้บนอินทราฐของข้าราชการพลเรือนอีกด้วย

ปรัชญาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(ชลบุรี)

อาชีพสร้างคน คนสร้างชาติ

อัตลักษณ์ (Identity)

เป็นนักประดิษฐ์รุ่นเยาว์ เข้าสู่ักเทคโนโลยีที่มีทักษะวิชาชีพ

เอกลักษณ์ (Uniqueness)

แหล่งสร้างนักประดิษฐ์ แหล่งผลิตนักเรียน นักศึกษาวิชาชีพ

วิสัยทัศน์ (Vision)

ผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและคุณลักษณะที่พึงประสงค์มุ่งสู่มาตรฐานสากล

พันธกิจ (Mission)

๑. การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษา

จัดการเรียนการสอน การฝึกอบรมโดยบูรณาการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ และคุณธรรมจริยธรรมตามมาตรฐานวิชาชีพ เพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการและการประกอบอาชีพอิสระ ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพได้มาตรฐานในระดับสากล

๒. การพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษา

พัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพด้วยวิธีที่หลากหลาย มีสมรรถนะปฏิบัติงานได้อย่างมืออาชีพ

๓. การพัฒนางานวิจัย นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์

พัฒนางานวิจัย นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ของครูและผู้เรียนให้เป็นองค์ความรู้เพื่อการจัดอาชีวศึกษาและพัฒนาวิชาชีพ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

๔. การบริการวิชาการ วิชาชีพ ขยายโอกาสการศึกษาวิชาชีพ

นำองค์ความรู้ สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรมไปใช้ในการบริการวิชาการ วิชาชีพ พร้อมการขยายโอกาสการศึกษาวิชาชีพให้กับประชาชนทุกช่วงวัย เพื่อสร้างอาชีพและเพิ่มคุณภาพชีวิตแก่ชุมชน สังคม

๕. การบริหารจัดการสถานศึกษา

บริหารจัดการสถานศึกษาโดยยึดหลักธรรมาภิบาล บูรณาการเทคโนโลยี และสร้างความร่วมมือเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษา โดยอาศัยเครือข่ายความร่วมมือจากทุกภาคส่วน

วัตถุประสงค์ (Objective)

แผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑) มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ดังนี้

๑. เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพให้มีคุณภาพ คุณธรรม และความเป็นมืออาชีพ

๒. เพื่อพัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ

๓. เพื่อพัฒนางานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เทคโนโลยี และองค์ความรู้อาชีวศึกษา

๔. เพื่อเพิ่มโอกาสการศึกษาวิชาชีพกับประชาชนทุกช่วงวัย

๕. เพื่อนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการอาชีวศึกษา

เป้าหมายด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

การพัฒนาระบบบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาตามแผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑) มีเป้าหมายเพื่อผลิตและพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาให้มีคุณภาพครอบคลุมอย่างน้อย ๓ ด้าน ได้แก่

๑. ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ พฤติกรรม ลักษณะนิสัย และทักษะทางปัญญา

๒. ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป ได้แก่ ความรู้และทักษะการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน การทำงานร่วมกับผู้อื่น การใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การประยุกต์ใช้ตัวเลข การจัดการและการพัฒนางาน

๓. ด้านสมรรถนะวิชาชีพ ได้แก่ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในสาขาวิชาชีพสู่การปฏิบัติจริง รวมทั้งประยุกต์สู่อาชีพ

แผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑)
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ (ชลบุรี)

.....

ส่วนที่ ๓
การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

๑. จุดแข็ง (Strength)

- S1. มีโครงสร้างและสายการบังคับบัญชาที่ชัดเจน เอื้อต่อการประสานงาน
- S2. มีการพัฒนาหลักสูตรร่วมกับผู้มีส่วนได้เสียจากทุกภาคส่วน เช่น โครงการฐานวิทยาศาสตร์ โครงการอาชีพฟรีเมียวม
- S3. สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบ STEM/PjBL ใช้แหล่งเรียนรู้ต่างๆ สนับสนุนการเรียนรู้ และมีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย
- S4. มีระบบสนับสนุนการทำวิจัย โครงการงาน นวัตกรรม ที่ชัดเจน
- S5. มีการนำระบบ RMS มาใช้สนับสนุนการเรียนการสอน การวัดผล และตรวจสอบการเข้าชั้นเรียน ของผู้เรียน
- S6. ผู้บริหารใช้เทคนิควิธีการบริหารหลายๆ รูปแบบ โดยนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ โดย มุ่งความสำเร็จของสถานศึกษา
- S7. มีการให้บริการด้านวิชาการ/วิชาชีพแก่สังคม ชุมชน
- S8. มีการดำเนินงาน โครงการ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างต่อเนื่อง
- S9. ทุกสาขาวิชามีครูผู้สอนเพียงพอและมีคุณวุฒิด้านวิชาชีพตรงตามสาขาวิชาที่สอน
- S10. ผู้บริหาร ครู และบุคลากรอุทิศตนในการทำงาน มีวิสัยทัศน์ มีการเตรียมความพร้อมเพื่อปรับตัว ให้คำแนะนำ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี
- S11. สถานศึกษามีการสร้างวัฒนธรรมการเคารพตามอาวุโส
- S12. มีรูปแบบการบริหารแบบสร้างเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อร่วมกัน พัฒนาการเรียนการสอน การให้บริการต่างๆ ให้สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนและ สถานประกอบการ

๒. จุดอ่อน (Weakness)

- W1. ครูรับผิดชอบทั้งหลักสูตรปกติ โครงการฐานวิทยาศาสตร์ และโครงการอาชีพฟรีเมียวม อีกทั้งมีภาระงานนอกเหนือการสอนจึงไม่สามารถให้เวลากับการสอน งานวิจัย และงานอื่นๆ ได้เต็มที่
- W2. การมอบหมายให้ครูไปปฏิบัติราชการบ่อยครั้ง ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน
- W3. ครูมีการโยกย้ายบ่อยส่งผลให้ขาดความผูกพันต่องาน และการปฏิบัติงานไม่เป็นระบบขาดความต่อเนื่อง
- W4. ตำแหน่งรองผู้อำนวยการไม่ครบฝ่ายงาน ส่งผลต่อการกำกับติดตามงานตามโครงสร้าง
- W5. ขาดระบบการประชาสัมพันธ์วิทยาลัยเชิงรุก

- W6. บุคลากรสายสนับสนุนเป็นอัตราจ้าง ส่งผลต่อความมั่นคง และแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน
- W7. ระบบบริหารจัดการสารสนเทศ และแหล่งเรียนรู้ยังไม่เป็นระบบและไม่ตอบสนองต่อการจัดการเรียนรู้
- W8. ผลงานวิจัย นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ที่ได้อังไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ
- W9. การปฏิบัติงานยังไม่ได้นำหลักการคุณภาพ PDCA มาใช้อย่างสม่ำเสมอ
- W10. ครูบางส่วนยังขาดทักษะด้านวิจัย การสอนแบบ STEM/PjBLภาษาอังกฤษ และการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

๑. โอกาส (Opportunity)

- O1. วิทยาลัยได้รับการสนับสนุนด้านครุภัณฑ์ สื่อการสอน และวัสดุฝึก จาก สอศ. ตามแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนอย่างสม่ำเสมอ
- O2. ผู้ปกครอง สถานประกอบการ และ ชุมชน ยอมรับ ฟังพอใจ ให้ความร่วมมือ และสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการจัดการศึกษา
- O3. กฎหมายและนโยบายระดับประเทศมีความสอดคล้องกันในการสนับสนุนการจัดการอาชีวศึกษา
- O4. นิคมอุตสาหกรรมที่ล้อมรอบวิทยาลัยส่งผลให้ผู้เรียนมีแหล่งฝึกงานจำนวนมาก
- O5. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้การสนับสนุนวิทยาลัยเป็นอย่างดี
- O6. การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ส่งผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และความต้องการแรงงานด้านวิชาชีพระดับ ปวช.-ปวส.
- O7. การขยายตัวของ Social Network สามารถนำมาใช้เพื่อการประชาสัมพันธ์ ติดต่อ เผยแพร่ การดำเนินงานของสถานศึกษาออกไปได้กว้างขวาง ทำให้สาธารณชนรู้จักวิทยาลัยมากขึ้น

2. อุปสรรค (Threat)

- T1. ในบริเวณใกล้เคียงมีสถานศึกษาที่สะดวกต่อการเดินทางมากกว่า ทำให้การเพิ่มจำนวนผู้เรียนของวิทยาลัยทำได้ยาก
- T2. สังคมมีค่านิยมด้านลบต่อการเรียนในระดับอาชีวศึกษา
- T3. ชุมชนโดยรอบเป็นนิคมอุตสาหกรรมซึ่งอาจส่งผลต่อสภาพแวดล้อม และไม่มีระบบขนส่งสาธารณะ
- T4. สภาพการณ์ครอบครัวในชุมชนที่ตั้งของวิทยาลัย ส่วนใหญ่ย้ายถิ่นตามบิดามารดาหรือบิดามารดาแยกกันอยู่/หย่าร้าง จึงส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้เรียน
- T5. การใช้เทคโนโลยีที่ไม่เหมาะสมมีผลต่อพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของผู้เรียน
- T6. เศรษฐกิจไม่ดีส่งผลให้ครอบครัวมีรายได้น้อยจึงมีผลต่อการสนับสนุนการศึกษาของบุตรหลาน
- T7. โครงสร้างประชากรเปลี่ยนส่งผลให้จำนวนผู้เรียนลดลง

แผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑)
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ (ชลบุรี)

.....

ส่วนที่ ๔

มาตรฐานการศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(ชลบุรี)

มาตรฐานการศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(ชลบุรี)

ตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ หมวด ๖ มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา และกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ รวมทั้งประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่กำหนดให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ จัดให้มีการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและจัดส่งรายงานผลการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาเป็นประจำทุกปี

โดยที่ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ได้ประกาศกรอบแนวทางการประกันคุณภาพภายนอกสถานศึกษา ด้านการอาชีวศึกษาสำหรับใช้ในการประเมินสถานศึกษา รอบการประเมินที่ ๖ โดยสถานศึกษาที่จะได้รับการประกันคุณภาพภายนอก ต้องเป็นสถานศึกษาที่จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา มีการรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (SAR) ให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลตามวงจรการควบคุมคุณภาพ: PDCA (Deming Cycle) จำนวน ๓ มาตรฐาน ๑๐ ตัวชี้วัด และ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) โดยคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้พิจารณาจัดทำมาตรฐานการอาชีวศึกษาเพื่อใช้ในการจัดการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษาด้านอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และการฝึกอบรมวิชาชีพ ตามวงจรการควบคุมคุณภาพ: PDCA (Deming Cycle) ประกอบด้วย ๓ มาตรฐาน ๙ ประเด็นการประเมิน นั้น

จากความสำคัญดังกล่าว งานประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(ชลบุรี) จึงได้ศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ นโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กรอบแนวทางการประกันคุณภาพภายนอกสถานศึกษา ด้านการอาชีวศึกษา ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ความต้องการในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของวิทยาลัย ผลการประเมินและติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการจัดการศึกษาของวิทยาลัย ได้แก่ สถานประกอบการ หน่วยงาน องค์การสถาบันการศึกษาที่รับผู้สำเร็จการศึกษาของสถานศึกษาเข้าทำงานหรือศึกษาต่อ ชุมชน ผู้ปกครอง ผู้เรียน ครูของสถานศึกษา และมาตรฐานการอาชีวศึกษา ๓ มาตรฐาน ๙ ประเด็นการประเมิน เพื่อรวบรวมประเด็นความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษามากำหนดมาตรฐานการศึกษาของวิทยาลัยให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด

มาตรฐานการศึกษา และมาตรฐานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(ชลบุรี) ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(ชลบุรี) เพื่อใช้ในการจัดการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และการฝึกอบรมวิชาชีพ ประกอบด้วย ๔

มาตรฐาน ๑๐ ประเด็นการประเมิน และมีเกณฑ์ในการประเมินมาตรฐานตามวงจรควบคุมคุณภาพ: PDCA (Deming Cycle) ดังนี้

มาตรฐานการศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(ชลบุรี)

มาตรฐานที่ ๑ คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

การจัดการอาชีวศึกษา เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาให้มีความรู้ มีทักษะและการประยุกต์ใช้เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา และมีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ประกอบด้วยประเด็นการประเมิน ดังนี้

ประเด็นที่ ๑.๑ ด้านความรู้

ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง ตามหลักการ ทฤษฎี และแนวปฏิบัติ ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับสาขาวิชาที่เรียน หรือทำงาน โดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎี และหรือข้อเท็จจริง เป็นไปตาม มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา

ประเด็นที่ ๑.๒ ด้านทักษะและการประยุกต์ใช้

ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ ทักษะวิชาชีพ และทักษะชีวิต เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา สามารถประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน และการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และมีสุขภาวะที่ดี

ประเด็นที่ ๑.๓ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่ดี ภูมิใจและรักษาเอกลักษณ์ของชาติไทย เคารพกฎหมาย เคารพสิทธิของผู้อื่น มีความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ของตนเองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสาธารณะ และมีจิตสำนึก รับผิดชอบต่อสังคม

มาตรฐานที่ ๒ การจัดการอาชีวศึกษา

สถานศึกษามีครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาและจำนวนตามเกณฑ์ที่กำหนด ใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และบริหารจัดการทรัพยากรของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสำเร็จในการดำเนินการตามนโยบายสำคัญของหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษา ประกอบด้วยประเด็นการประเมิน ดังนี้

ประเด็นที่ ๒.๑ ด้านหลักสูตรอาชีวศึกษา

สถานศึกษาใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สถานประกอบการ ตลาดแรงงาน มีการปรับปรุงรายวิชาเดิม หรือกำหนดรายวิชาใหม่ หรือกลุ่มวิชาเพิ่มเติมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและความต้องการของตลาดแรงงาน โดยความร่วมมือกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นที่ ๒.๒ ด้านการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา

สถานศึกษามีครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาและมีจำนวนตามเกณฑ์ที่กำหนด ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบต่อเนื่องเพื่อเป็นผู้พร้อมทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม และความเข้มแข็งทางวิชาการและวิชาชีพ จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนทั้งวัยเรียนและวัยทำงาน ตามหลักสูตร มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา ตามระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนของแต่ละหลักสูตร ส่งเสริม สนับสนุน กำกับ ดูแลให้ครูจัดการเรียนการสอนรายวิชาให้ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์

ประเด็นที่ ๒.๓ ด้านการบริหารจัดการ

สถานศึกษาบริหารจัดการบุคลากร สภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ศูนย์วิทยบริการ สื่อ แหล่งเรียนรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศ ครุภัณฑ์และงบประมาณของสถานศึกษาที่มีอยู่อย่างเต็มศักยภาพและมีประสิทธิภาพ

ประเด็นที่ ๒.๔ ด้านการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

สถานศึกษามีความสำเร็จในการดำเนินการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามนโยบายสำคัญที่หน่วยงานต้นสังกัด หรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษามอบหมาย โดยความร่วมมือของผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียน รวมทั้งการช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนจากผู้ปกครอง ชุมชน สถานประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

มาตรฐานที่ ๓ การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ หรือสังคมแห่งความรู้

สถานศึกษาร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กรต่างๆ เพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ มีการจัดทำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย ประกอบด้วยประเด็นการประเมิน ดังนี้

ประเด็นที่ ๓.๑ ด้านความร่วมมือในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

สถานศึกษามีความร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กรต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศในการจัดการศึกษา การจัดทรัพยากรทางการศึกษา กระบวนการเรียนรู้ การบริการทางวิชาการและวิชาชีพโดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาผู้เรียนและคนในชุมชนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้

ประเด็นที่ ๓.๒ ด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย

สถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดทำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย โดยผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้เรียน หรือร่วมกับบุคคล ชุมชน องค์กรต่างๆ ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามวัตถุประสงค์ และเผยแพร่สู่สาธารณชน

มาตรฐานที่ ๔ การขยายโอกาสทางอาชีวศึกษา (กำหนดเพิ่มเติมโดยวิทยาลัย)

สถานศึกษาผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาภายใต้บริบทความร่วมมือของ ชุมชน สถานประกอบการ ตลาดแรงงาน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามเป้าหมายของการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สองและฝึกอบรมวิชาชีพกำลังคนอาชีวศึกษาที่อยู่นอกระบบให้เพิ่มขึ้น ประกอบด้วยประเด็นการประเมิน ดังนี้

ประเด็นที่ ๔.๑ การขยายโอกาสทางอาชีวศึกษา

สถานศึกษา ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพ และพัฒนาทักษะเพื่อการประกอบอาชีพ ขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับชุมชน สังคมทุกภาคส่วน ด้วยรูปแบบที่หลากหลายทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ

เกณฑ์การประเมินมาตรฐาน

แนวทางการประเมินคุณภาพ

การประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาของวิทยาลัยในแต่ละมาตรฐานมีแนวทางการประเมินแต่ละมาตรฐาน หรือประเด็นการประเมิน หรือตัวชี้วัด ในแต่ละภารกิจหรือกิจกรรมของวิทยาลัยตามวงจรการควบคุมคุณภาพ: PDCA (Deming Cycle) ได้แก่

๑. P (Plan) การวางแผน
๒. D (Do) การดำเนินการตามแผน
๓. C (Check) การติดตามและประเมินผล
๔. A (Act) การปรับปรุงและพัฒนา

ผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัย (ผลสัมฤทธิ์)

ผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยที่เกิดผลสัมฤทธิ์ในแต่ละมาตรฐาน หรือประเด็นการประเมิน หรือตัวชี้วัด ในแต่ละภารกิจหรือกิจกรรมของวิทยาลัย ประกอบด้วย

๒.๒.๑ ผลผลิต (Output) หมายถึง ผลที่เกิดจากการดำเนินงานในเชิงปริมาณของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัย

๒.๒.๒ ผลลัพธ์ (Outcome) หมายถึง ผลที่เกิดจากการดำเนินงานในเชิงคุณภาพของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัย

๒.๒.๓ ผลสะท้อน (Impact) หมายถึง ผลที่เกิดจากการดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยที่ต่อเนื่องจากผลลัพธ์ ในด้านนโยบาย ด้านวิชาการ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านอื่นๆ

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ

เกณฑ์การประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและภารกิจหรือกิจกรรมของวิทยาลัย มีเกณฑ์จากหลักฐานเชิงประจักษ์ผลการประกันคุณภาพเป็น **เป็นไปตามมาตรฐาน** และ **อยู่ระหว่างการพัฒนา** โดยประเมินคุณภาพตามเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

๒.๓.๑ วิทยาลัยพัฒนาคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยในแต่ละมาตรฐาน หรือประเด็นการประเมิน หรือตัวชี้วัดในแต่ละภารกิจหรือกิจกรรมของวิทยาลัยตามวงจรคุณภาพครบถ้วนทุกขั้นตอน ได้แก่ การวางแผน การดำเนินการตามแผน การติดตามและประเมินผล และการปรับปรุงและพัฒนา (PDCA)

๒.๓.๒ วิทยาลัยมีผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่เกิดผลสัมฤทธิ์ในแต่ละมาตรฐาน หรือประเด็นการประเมิน หรือตัวชี้วัด ในแต่ละภารกิจหรือกิจกรรมของวิทยาลัย ประกอบด้วย ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลสะท้อน

๒.๓.๓ วิทยาลัยมีผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่เป็นแบบอย่างที่ดี (Best Practice) และมีการเผยแพร่สู่สาธารณชน

การดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์การประเมิน ข้อ ๒.๓.๑ ข้อ ๒.๓.๒ และสามารถตรวจสอบโดยการประเมินจากเอกสารหลักฐานเชิงประจักษ์ ถือว่ามีผลการดำเนินงาน **“เป็นไปตามมาตรฐาน”** กรณีที่ผลการดำเนินงานแต่ละมาตรฐานยังไม่สามารถดำเนินการตามตัวชี้วัดได้อย่างครบถ้วน หรือไม่มีร่องรอยการดำเนินงานที่ตรวจสอบได้จากหลักฐานเชิงประจักษ์ ผลการประกันคุณภาพ ถือว่า **“อยู่ระหว่างการพัฒนา”**

แผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑)
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ (ชลบุรี)

ส่วนที่ ๕
ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ วัตถุประสงค์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัด และโครงการ กิจกรรม

ยุทธศาสตร์ (Strategic) แผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑)

เพื่อให้วิทยาลัยสามารถพัฒนาการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาให้บรรลุวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(ชลบุรี) โดยผู้เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์และแผนกลยุทธ์ร่วมกันประกอบแผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑) เพื่อการพัฒนาที่มั่นคงและยั่งยืน ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ ๔ ด้าน คือ

๑. ยุทธศาสตร์ด้านคุณภาพผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาสู่สากล
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการจัดการอาชีวศึกษาอย่างเป็นระบบ
๓. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการขยายโอกาสทางการอาชีวศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านคุณภาพผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาสู่สากล

การจัดการอาชีวศึกษา เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาให้มีความรู้ มีทักษะและการประยุกต์ใช้เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา มีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

วัตถุประสงค์

เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพให้มีคุณภาพ คุณธรรม และความเป็นมืออาชีพ

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ ด้านความรู้

ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง ตามหลักการ ทฤษฎี และแนวปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียน หรือทำงาน โดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎี และหรือข้อเท็จจริง เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑.๑ สมรรถนะผู้สำเร็จการศึกษาในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง

ผู้สำเร็จการศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลางไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐ ตามเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่หลักสูตรกำหนด เทียบร้อยละกับผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ ๓ และผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ ๒ ที่สำเร็จการศึกษา จำแนกตามชั้นปี ประเภทวิชา สาขาวิชา และในภาพรวมของวิทยาลัย

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

- ๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการวัดผลประเมินผลตามมาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษา
- ๒) โครงการ/กิจกรรม โครงการพิธีมอบใบประกาศแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

ข้อมูลสารสนเทศ

๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง)

๒) หลักฐานด้านผู้เรียนแรกเข้าและผู้สำเร็จการศึกษาของรุ่นนั้นในระดับ ปวช. และระดับ ปวส. จำแนกตามประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางานเกี่ยวกับ

๒.๑ ข้อมูลผู้เรียนแรกเข้า ณ เดือนมิถุนายน หรือจากแบบรายงานข้อมูลนักเรียนนักศึกษารายบุคคล

๒.๒ ข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด ตามแบบรายงานผลการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

๒.๓ ข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษาจากผู้เรียนแรกเข้าของรุ่นนั้น

๓) รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลางจำแนกตามประเภทวิชา สาขาวิชา และระดับการศึกษา

๔) รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลางในภาพรวมของวิทยาลัย

๕) มากกว่าร้อยละ ๖๐ ของผู้สำเร็จการศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลางเฉลี่ยสะสม ๒.๐๐ ขึ้นไปเทียบกับผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนครบรายวิชาตามหลักสูตรทั้งหมดในระดับ ปวช. และ ระดับ ปวส. จำแนกตามชั้นปี ประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน และภาพรวมของสถานศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสมและการคำนวณร้อยละ ให้คิดเมื่อสิ้นภาคเรียนที่ ๒ หรือ สิ้นภาคเรียนฤดูร้อน (ถ้ามี)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑.๒ มาตรฐานวิชาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ

ผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ ๓ และผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ ๒ ผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร เทียบร้อยละกับจำนวนผู้ลงทะเบียนเรียนที่ลงทะเบียนเรียนครบทุกวิชาตามโครงสร้างหลักสูตร จำแนกตามระดับ ประเภทวิชา สาขาวิชา และภาพรวมของวิทยาลัย

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการวัดผลประเมินผลตามมาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษา

ข้อมูลสารสนเทศ

๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านมาตรฐานวิชาชีพ)

๒) กระบวนการประเมินมาตรฐานวิชาชีพเป็นไปตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

๓) จำนวนผู้เรียนระดับ ปวช. ชั้นปีที่ ๓ ที่ลงทะเบียนเรียนครบทุกรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตร

๔) จำนวนผู้เรียนระดับ ปวส. ชั้นปีที่ ๒ ที่ลงทะเบียนเรียนครบทุกรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตร

๕) จำนวนผู้เรียนระดับ ปวช. ชั้นปีที่ ๓ ที่ผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

๖) จำนวนผู้เรียนระดับ ปวส. ชั้นปีที่ ๒ ที่ผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

๗) รายงานผลการประเมินมาตรฐานวิชาชีพในภาพรวมของวิทยาลัยและจำแนกตามประเภทวิชา สาขาวิชา และระดับสถานศึกษา

๘) มากกว่าร้อยละ ๖๐ ของผู้สำเร็จการศึกษาผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพเทียบกับผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนครบรายวิชาตามหลักสูตรทั้งหมดในระดับ ปวช. และ ระดับ ปวส. จำแนกตามชั้นปี ประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน และภาพรวมของสถานศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

ระดับ ปวช.

- ด้านความรู้ต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๖๐ ของคะแนนเต็ม
- ด้านทักษะและการประยุกต์ใช้ต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ของคะแนนเต็ม
- ผู้เรียนต้องได้คะแนนผ่านเกณฑ์ประเมินทั้ง ๒ ด้าน จึงคิดเป็นผู้ผ่านการประเมิน

ระดับ ปวส.

- ด้านความรู้ต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ๗๐ ของคะแนนเต็ม
- ด้านทักษะและการประยุกต์ใช้ต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ของคะแนนเต็ม
- ผู้เรียนต้องได้คะแนนผ่านเกณฑ์ประเมินทั้ง ๒ ด้าน จึงคิดเป็นผู้ผ่านการประเมิน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑.๓ สมรรถนะบุคคลของผู้สำเร็จการศึกษาตามมาตรฐานอื่นๆ

ผู้สำเร็จการศึกษาได้รับใบรับรองผลการประเมินสมรรถนะบุคคลตามมาตรฐานอาชีพหรือมาตรฐานอื่นๆ ที่บ่งชี้ถึงสมรรถนะของผู้สำเร็จการศึกษา เช่น สมรรถนะทางดิจิทัล สมรรถนะทางภาษา

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

- ๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการทดสอบสมรรถนะคุณวุฒิวิชาชีพ
- ๒) โครงการ/กิจกรรม โครงการทดสอบสมรรถนะทางภาษา

ข้อมูลสารสนเทศ

๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านการประเมินสมรรถนะบุคคลตามมาตรฐานอาชีพหรือมาตรฐานอื่นๆ)

๒) รายงานผลการทดสอบหรือประเมินผลสมรรถนะบุคคลตามมาตรฐานอื่นๆ ที่บ่งชี้ถึงสมรรถนะของผู้สำเร็จการศึกษา เช่น สมรรถนะทางดิจิทัล สมรรถนะทางภาษา

กลยุทธ์ที่ ๒ ด้านทักษะและการประยุกต์ใช้

ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ ทักษะวิชาชีพ และทักษะชีวิต เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา สามารถประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน และการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และมีสุขภาวะที่ดี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒.๑ สมรรถนะผู้สำเร็จการศึกษาในหมวดวิชาสมรรถนะอาชีพ

ผู้สำเร็จการศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในหมวดวิชาสมรรถนะอาชีพไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐ ตามเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่หลักสูตรกำหนด เทียบร้อยละกับผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ ๓ และผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ ๒ ที่สำเร็จการศึกษา จำแนกตามชั้นปี ประเภทวิชา สาขาวิชา และในภาพรวมของวิทยาลัย

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

- ๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการวัดผลประเมินผลตามมาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษา
- ๒) โครงการ/กิจกรรม โครงการพิธีมอบใบประกาศแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

ข้อมูลสารสนเทศ

๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในหมวดวิชาสมรรถนะอาชีพ)

๒) หลักฐานด้านผู้เรียนแรกเข้าและผู้สำเร็จการศึกษาของรุ่นนั้นในระดับ ปวช. และระดับ ปวส. จำแนกตามประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางานเกี่ยวกับ

๒.๑ ข้อมูลผู้เรียนแรกเข้า ณ เดือนมิถุนายน หรือจากแบบรายงานข้อมูลนักเรียนนักศึกษารายบุคคล

๒.๒ ข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด ตามแบบรายงานผลการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

๒.๓ ข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษาจากผู้เรียนแรกเข้าของรุ่นนั้น

๓) รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในหมวดวิชาสมรรถนะอาชีพจำแนกตามประเภทวิชา สาขาวิชา และระดับการศึกษา

๔) รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในหมวดวิชาสมรรถนะอาชีพในภาพรวมของวิทยาลัย

๕) มากกว่าร้อยละ ๖๐ ของผู้สำเร็จการศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในหมวดวิชาสมรรถนะอาชีพเฉลี่ยสะสม ๒.๐๐ ขึ้นไปเทียบกับผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนครบรายวิชาตามหลักสูตรทั้งหมดในระดับ ปวช. และ ระดับ ปวส. จำแนกตามชั้นปี ประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน และภาพรวมของสถานศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสมและการคำนวณร้อยละ ให้คิดเมื่อสิ้นภาคเรียนที่ ๒ หรือ สิ้นภาคเรียนฤดูร้อน (ถ้ามี)

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒.๒ การประกวดหรือแข่งขันทักษะวิชาชีพ

ผู้เรียนได้รับการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ ปรากฏผลจากการเข้าร่วมการประกวด แข่งขันทางด้านทักษะวิชาชีพ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด หรือการประกวด แข่งขันที่หน่วยงานอื่นๆ เป็นผู้ดำเนินงานทั้งในระดับจังหวัด ระดับภาค ระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการส่งเสริมการแข่งขันทักษะวิชาชีพนักเรียน นักศึกษา

๒) โครงการ/กิจกรรม โครงการประกวดโครงงานวิทยาศาสตร์

๓) โครงการ/กิจกรรม โครงการประกวด STEM EDUCATION

๔) โครงการ/กิจกรรม โครงการประกวดสิ่งประดิษฐ์ของคนรุ่นใหม่

ข้อมูลสารสนเทศ

๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านการประกวดหรือแข่งขันทักษะวิชาชีพ)

๒) รายงานผลการประกวดหรือแข่งขันทักษะวิชาชีพในภาพรวมของวิทยาลัย และจำแนกตามประเภทวิชา สาขาวิชา และระดับที่เข้าร่วมการประกวดหรือแข่งขันและได้รับรางวัลในแต่ละระดับ

๒.๑ รางวัล หมายถึง รางวัลชนะเลิศ รองชนะเลิศ หรือคุณภาพมาตรฐานระดับเหรียญทอง เหรียญเงิน เหรียญทองแดง หรือรางวัลอื่น ๆ ไม่นับรางวัลชมเชย

๒.๒ ระดับของการแข่งขัน หมายถึง การแข่งขันในระดับสถานศึกษา จังหวัด ภาค ชาติ นานาชาติ

๒.๓ การแข่งขันระดับนานาชาติ หมายถึง การจัดกิจกรรมประกวด แข่งขันของหน่วยงาน หรือองค์กรในระดับชาติของประเทศใดประเทศหนึ่ง ไม่นับรวมการจัดกิจกรรมประกวด แข่งขันของวิทยาลัยที่จัดขึ้นเอง โดยร่วมกับต่างประเทศ หรือเข้าร่วมกับสถานศึกษาในต่างประเทศ

๓) นวัตกรรมส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้สำเร็จการศึกษามีสมรรถนะด้านทักษะวิชาชีพของวิทยาลัย

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒.๓ สมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระ

ผู้สำเร็จการศึกษามีสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระ สามารถประสบความสำเร็จสู่การเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระ หรือวิทยาลัยมีการส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมตามแนวทางการพัฒนาผู้ประกอบการและการประกอบอาชีพอิสระของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ปรากฏผลการประเมินศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาตามเกณฑ์การประเมินที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด ในระดับสถานศึกษา ระดับจังหวัด ระดับภาค และระดับชาติ

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนอาชีวศึกษาในการเป็นผู้ประกอบการ

ข้อมูลสารสนเทศ

๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อพัฒนาผู้เรียนในด้านการเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระ)

๒) กระบวนการในการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระของสถานศึกษา

๓) รายงานผลการดำเนินงานการพัฒนาคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษามีสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระ

๓.๑ รายงานจำนวนผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายที่ผ่านการพัฒนาเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระของสาขาวิชา

๓.๒ จำนวนผู้เรียนที่ประสบผลสำเร็จสู่การเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระของสาขาวิชา

๔) ผลการประเมินศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ตามเกณฑ์การประเมินที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

๕) รายงานผลการประเมินศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา

๖) รางวัลจากการประเมินศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาในแต่ละระดับ

๗) ร้อยละ ๖๐.๐๐ ขึ้นไปของผู้สำเร็จการศึกษามีสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระ หรือมีผลการประเมินศูนย์บ่มเพาะฯ ในระดับ ๓ ดาวขึ้นไป

๘) นวัตกรรมส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระของวิทยาลัย

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒.๔ สมรรถนะบุคคลของผู้สำเร็จการศึกษาตามมาตรฐานอาชีพ

ผู้สำเร็จการศึกษาได้รับใบรับรองผลการประเมินสมรรถนะบุคคลตามมาตรฐานอาชีพจากสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ หรือมาตรฐานฝีมือแรงงานจากสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน หรือใบอนุญาตประกอบอาชีพ (License) จากหน่วยงานที่มีอำนาจในการรับรองมาตรฐานอาชีพ หรือมาตรฐานอื่นๆ ที่บ่งชี้ถึงสมรรถนะของผู้สำเร็จการศึกษา

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการทดสอบสมรรถนะคุณวุฒิวิชาชีพ

ข้อมูลสารสนเทศ

๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อพัฒนาผู้เรียนในด้านสมรรถนะบุคคลตามมาตรฐานอาชีพ)

๒) รายงานผลการทดสอบหรือประเมินผลสมรรถนะบุคคลตามมาตรฐานอาชีพ เช่น การทดสอบสมรรถนะบุคคลตามมาตรฐานอาชีพของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน และ/หรือมาตรฐานอื่นๆ

๓) ไปรับรอง/ใบอนุญาตที่แสดงถึงประเภท ระดับ ของการทดสอบสมรรถนะบุคคล

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒.๕ การมีงานทำและศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษา

ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทั้งหมดของปีการศึกษาที่ผ่านมา มีงานทำในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ประกอบอาชีพอิสระหรือศึกษาต่อ ภายใน ๑ ปี โดยไม่นับรวมผู้เรียนเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ จำแนกตามระดับประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางานและภาพรวมของวิทยาลัย

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการติดตามผู้สำเร็จการศึกษา

ข้อมูลสารสนเทศ

๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการมีงานทำ และศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษา)

๒) กระบวนการหรือรูปแบบในการติดตามผู้สำเร็จการศึกษาของสถานศึกษา

๓) รายงานผลการมีงานทำและศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษาในภาพรวมของ

วิทยาลัย และจำแนกตามประเภทวิชา สาขาวิชา และระดับการศึกษา

๓.๑ จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในปีที่ผ่านมา

๓.๒ จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในปีที่ผ่านมา

๓.๓ จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในปีที่ผ่านมาที่มีงานทำ ประกอบอาชีพอิสระหรือศึกษาต่อ

๓.๔ จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในปีที่ผ่านมาที่มีงานทำประกอบอาชีพอิสระหรือศึกษาต่อ

๔) นวัตกรรมการติดตามการมีงานทำและศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษาของวิทยาลัย

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒.๖ ความพึงพอใจต่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

ความพึงพอใจของสถานประกอบการ หน่วยงาน หรือสถานศึกษา หรือผู้รับบริการ ที่มีต่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา ในระดับ ดี ขึ้นไป ตามมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ (Rating scale) ครอบคลุมคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา ๓ ด้าน คือ

๑. ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ พฤติกรรมลักษณะนิสัยและทักษะทางปัญญา

๒. ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป ได้แก่ ความรู้และทักษะการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน การทำงานร่วมกับผู้อื่น การใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การประยุกต์ใช้ตัวเลข การจัดการและการพัฒนางาน

๓. ด้านสมรรถนะวิชาชีพ ได้แก่ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ทักษะในสาขาวิชาชีพสู่การปฏิบัติจริง รวมทั้งประยุกต์สู่อาชีพ

สถานประกอบการ หน่วยงาน หมายถึง สถานประกอบการและหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ที่รับผู้สำเร็จการศึกษาเข้าทำงาน

สถานศึกษา หมายถึง สถานศึกษาทั้งของภาครัฐและเอกชนที่รับผู้สำเร็จการศึกษาเข้าศึกษาต่อ

ผู้รับบริการ หมายถึง บุคคลหรือสถานประกอบการ หน่วยงานที่ได้รับบริการจากการประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษา

เกณฑ์การตัดสินระดับความพึงพอใจ

คะแนน ๔.๕๐-๕.๐๐ ประเมินผลอยู่ในระดับ ดีมาก

คะแนน ๓.๕๐-๔.๔๙ ประเมินผลอยู่ในระดับ ดี

คะแนน ๒.๕๐-๓.๔๙ ประเมินผลอยู่ในระดับ ปานกลาง

คะแนน ๑.๕๐-๒.๔๙ ประเมินผลอยู่ในระดับ น้อย

คะแนน ๑.๐๐-๑.๔๙ ประเมินผลอยู่ในระดับ ต้องปรับปรุง

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการติดตามผู้สำเร็จการศึกษา

ข้อมูลสารสนเทศ

๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อติดตามผลการศึกษาความพึงพอใจของหน่วยงาน สถานประกอบการ หรือผู้ใช้ต่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา)

๒) รายงานผลการศึกษาความพึงพอใจของหน่วยงาน สถานประกอบการ หรือผู้ใช้ต่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๓ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่ดี ภูมิใจและรักษาเอกลักษณ์ของชาติไทย เคารพกฎหมาย เคารพสิทธิของผู้อื่น มีความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ของตนเองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสาธารณะ และมีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓.๑ คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา

ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ประกอบด้วย ความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์และเสียสละเพื่อส่วนรวม มีความเป็นประชาธิปไตย ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเป็นกัลยาณมิตร มีภาวะผู้นำ กล้าแสดงออก ภูมิใจในความเป็นไทย เห็นคุณค่าและร่วมพัฒนาภูมิปัญญาไทย มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการติดตามผู้สำเร็จการศึกษา

๒) โครงการ/กิจกรรม กิจกรรมเชิดชูเกียรติ คนเก่งแห่ง SBTVC

ข้อมูลสารสนเทศ

๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อพัฒนาผู้เรียนในด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์)

๑.๑ ผลการบริการชุมชนและจิตอาสาของผู้เรียน

๑.๒ ผลงานของผู้เรียนในการแข่งขันทักษะวิชาชีพ

๑.๓ ผลงานการดำเนินงานกิจกรรมองค์กรนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย (อวท.)

ไทย (อวท.)

๒) กระบวนการดูแลผู้เรียนของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์

๒.๑ จำนวนผู้เรียนระดับ ปวช. ที่ลงทะเบียนเรียน

๒.๒ จำนวนผู้เรียนระดับ ปวช. ที่มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ผ่านเกณฑ์การประเมิน

ประสงค์ ผ่านเกณฑ์การประเมิน

๒.๓ จำนวนผู้เรียนระดับ ปวส. ที่ลงทะเบียนเรียน

๒.๔ จำนวนผู้เรียนระดับ ปวส. ที่มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ผ่านเกณฑ์การประเมิน

ประสงค์ ผ่านเกณฑ์การประเมิน

๓) ผลการดูแลผู้เรียนของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์

๔) รายงานผลการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของของ ผู้สำเร็จการศึกษา

๕) รางวัลที่ได้รับจากการพัฒนาผู้สำเร็จการศึกษาให้มีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

๕.๑ รางวัล หมายถึง รางวัลชนะเลิศ รองชนะเลิศ หรือคุณภาพมาตรฐานระดับเหรียญทอง เหรียญเงิน เหรียญทองแดง หรือรางวัลอื่นๆ ไม่นับรางวัลชมเชย

๕.๒ ระดับ หมายถึง ระดับการแข่งขันในระดับสถานศึกษา การแข่งขันในระดับจังหวัด การแข่งขันในระดับภาค การแข่งขันในระดับชาติ และการแข่งขันในระดับนานาชาติ

๖) นวัตกรรมการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาของวิทยาลัย

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓.๒ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา

ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่วิทยาลัย กำหนด ในระดับ ดี ขึ้นไป ตามมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ (Rating scale)

เกณฑ์การตัดสินระดับความพึงพอใจ

คะแนน ๔.๕๐-๕.๐๐ ประเมินผลอยู่ในระดับ ดีมาก

คะแนน ๓.๕๐-๔.๔๙ ประเมินผลอยู่ในระดับ ดี

คะแนน ๒.๕๐-๓.๔๙ ประเมินผลอยู่ในระดับ ปานกลาง

คะแนน ๑.๕๐-๒.๔๙ ประเมินผลอยู่ในระดับ น้อย

คะแนน ๑.๐๐-๑.๔๙ ประเมินผลอยู่ในระดับ ต้องปรับปรุง

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการติดตามผู้สำเร็จการศึกษา

ข้อมูลสารสนเทศ

๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อพัฒนาผู้เรียนในด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์)

๒) รายงานจำนวนผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่วิทยาลัยกำหนด

๓) รายงานร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่วิทยาลัยกำหนดในระดับ ดี ขึ้นไป

๔) รายงานผลการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาในภาพรวมของวิทยาลัย และจำแนกตามประเภทวิชา สาขาวิชา และระดับการศึกษา

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓.๓ การดูแลช่วยเหลือและแนะแนวผู้สำเร็จการศึกษา

ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทั้งหมดเทียบกับจำนวนผู้เรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แรกเข้าของรุ่นที่สำเร็จการศึกษา โดยพิจารณาในภาพรวมของสาขาวิชา

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการจัดทำเพิ่มสะสมผลงานของนักเรียน นักศึกษา

๒) โครงการ/กิจกรรม โครงการเยี่ยมบ้านนักเรียน

๓) โครงการ/กิจกรรม โครงการติดตามผู้เรียน SBTVC ที่ออกกลางคัน

๔) โครงการ/กิจกรรม โครงการปัจฉิมนิเทศ

ข้อมูลสารสนเทศ

๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อพัฒนาผู้เรียนในด้านการแก้ปัญหาการออกกลางคัน)

๒) รายงานผลการดูแลช่วยเหลือและแนะแนวผู้เรียนของสถานศึกษา (วิธีการกระบวนการดูแลผู้เรียน ผลสัมฤทธิ์)

๓) กระบวนการดูแลและแนะแนวผู้เรียนของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสำเร็จการศึกษา ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด และลดปัญหาการออกกลางคัน

๓.๑ จำนวนผู้เรียนระดับ ปวช. ชั้นปีที่ ๓ แรกเข้าของรุ่นที่สำเร็จการศึกษา

๓.๒ จำนวนผู้เรียนระดับ ปวส. ชั้นปีที่ ๒ แรกเข้าของรุ่นที่สำเร็จการศึกษา

๓.๓ จำนวนผู้เรียนระดับ ปวช. ของรุ่นที่สำเร็จการศึกษา

๓.๔ จำนวนผู้เรียนระดับ ปวส. ของรุ่นที่สำเร็จการศึกษา

๔) รายงานผลการออกกลางคันในภาพรวมของวิทยาลัย และจำแนกตามประเภทวิชา สาขาวิชา และระดับการศึกษา

๕) รายงานข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษาของวิทยาลัย

๖) นวัตกรรมแก้ปัญหาการออกกลางคันของวิทยาลัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ด้านการจัดการอาชีวศึกษาอย่างเป็นระบบ

สถานศึกษามีครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาและจำนวนตามเกณฑ์ที่กำหนด ใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และบริหารจัดการทรัพยากรของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสำเร็จในการดำเนินการตามนโยบายสำคัญของหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษา

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการอาชีวศึกษา
๒. เพื่อพัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ ด้านหลักสูตรอาชีวศึกษา

สถานศึกษาใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สถานประกอบการ ตลาดแรงงาน มีการปรับปรุงรายวิชาเดิม หรือกำหนดรายวิชาใหม่ หรือกลุ่มวิชาเพิ่มเติมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและความต้องการของตลาดแรงงาน โดยความร่วมมือกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑.๑ หลักสูตรฐานสมรรถนะ

วิทยาลัยมีการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะในสาขาวิชาหรือสาขางานหรือรายวิชา ร่วมกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะอาชีพสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและความต้องการของตลาดแรงงาน

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

- ๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน

ข้อมูลสารสนเทศ

๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะ)

๒) ผลการศึกษาความต้องการของตลาดแรงงานเพื่อการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตร

๓) รายงานการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรฐานสมรรถนะ

๔) รายงานผลการนำหลักสูตรฐานสมรรถนะที่ได้รับจากการพัฒนาหรือปรับปรุงไปใช้

ในการจัดการเรียนการสอน

๕) รายงานผลการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะ

๖) รายงานผลการพัฒนาแผนการเรียนของวิทยาลัย จำแนกตามประเภท วิชา

สาขาวิชา และสาขางานที่วิทยาลัยจัดการเรียนการสอน

๗) นวัตกรรมการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะอย่างเป็นระบบของวิทยาลัย

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑.๒ การปรับปรุงรายวิชาเดิม หรือกำหนดรายวิชาเพิ่มเติม

ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะในสาขาวิชาหรือสาขางานหรือรายวิชา ร่วมกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะอาชีพสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและความต้องการของตลาดแรงงาน

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

- ๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน

๒) โครงการ/กิจกรรม โครงการจัดทำแผนฝึกอาชีพร่วมกับสถานประกอบการ

ข้อมูลสารสนเทศ

- ๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อการปรับปรุงรายวิชาเดิม หรือกำหนดรายวิชาเพิ่มเติม)
- ๒) จำนวนสาขาวิชาหรือสาขางานมีการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ หรือปรับปรุงรายวิชา หรือปรับปรุงรายวิชาเดิม หรือกำหนดรายวิชาเพิ่มเติม
 - ๒.๑ จำนวนสาขาวิชาหรือสาขางานที่สถานศึกษาจัดการเรียนการสอน
 - ๒.๒ แบบสำรวจความต้องการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา
 - ๒.๓ แบบสรุปผลการสำรวจความต้องการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา
 - ๒.๔ แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นสมรรถนะรายวิชา
 - ๒.๕ แบบบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้รายวิชา
 - ๒.๖ แบบบันทึกเวลาเรียน และสรุปผลการเรียนรายวิชา
- ๓) รายงานผลการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ โดยการปรับปรุงรายวิชาเดิม หรือกำหนดรายวิชาเพิ่มเติมของครูผู้สอนในภาพรวมของวิทยาลัย และจำแนกตามประเภทวิชา สาขาวิชา และระดับการศึกษา
- ๔) นวัตกรรมการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ โดยการปรับปรุงรายวิชาเดิม หรือกำหนดรายวิชาเพิ่มเติมของวิทยาลัย

กลยุทธ์ที่ ๒ ด้านการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา

ครูมีคุณวุฒิการศึกษาและมีจำนวนตามเกณฑ์ที่กำหนด ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่องเพื่อเป็นผู้พร้อมทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม และความเข้มแข็งทางวิชาการและวิชาชีพ จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนทั้งวัยเรียนและวัยทำงาน ตามหลักสูตรมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา ตามระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนของแต่ละหลักสูตร สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุน กำกับ ดูแลให้ครูจัดการเรียนการสอนรายวิชาให้ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒.๑ แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

วิทยาลัยส่งเสริม สนับสนุนให้ครูผู้สอนที่จัดทำแผนการเรียนรู้สู่การปฏิบัติที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่มีคุณภาพตามกระบวนการจัดทำแผนการเรียนรู้ มีการวิเคราะห์หลักสูตรรายวิชา มีการบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม และกำหนดรูปแบบการเรียนรู้และกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ใช้สื่อ เครื่องมือและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม มีแนวทางการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงด้วยวิธีการที่หลากหลาย

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

- ๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยยึดผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นฐาน (OBE)

ข้อมูลสารสนเทศ

- ๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้ครูผู้สอนที่จัดทำแผนการเรียนรู้สู่การปฏิบัติที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ)
- ๒) ครูผู้สอนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่มีคุณภาพตามกระบวนการจัดทำแผนการเรียนรู้ ดังนี้

- ๒.๑ ครูผู้สอนวิเคราะห์หลักสูตรรายวิชาเพื่อกำหนดหน่วยการเรียนรู้
- ๒.๒ แผนการจัดการเรียนรู้มีการบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม
คุณลักษณะที่พึงประสงค์
- ๒.๓ แผนการจัดการเรียนรู้มีการกำหนดรูปแบบการเรียนรู้และกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น PjBL, Active Learning, STEM Education, Work based Learning, Work integrated Learning
- ๒.๔ แผนการจัดการเรียนรู้กำหนดการใช้สื่อ เครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมและนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน
- ๒.๕ แผนการจัดการเรียนรู้กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงด้วยวิธีการที่หลากหลาย
- ๓) รายงานผลการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูผู้สอนในภาพรวมของวิทยาลัย และจำแนกตามประเภทวิชา สาขาวิชา และระดับการศึกษา
- ๔) แบบบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้รายวิชา
- ๕) แบบบันทึกเวลาเรียน และสรุปผลการเรียนรายวิชา
- ๖) รายงานผลการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูผู้สอนในภาพรวมของวิทยาลัย และจำแนกตามประเภทวิชา สาขาวิชา และระดับการศึกษา
- ๗) แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- ๘) รายงานจำนวนครูผู้สอนที่จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- ๙) มากกว่าร้อยละ ๖๐ ของครูผู้สอนที่จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๒.๒** การจัดการเรียนการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
วิทยาลัยส่งเสริม สนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดทำแผนการเรียนรู้สู่การปฏิบัติที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
และนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะและทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑
- แผนงาน โครงการ/กิจกรรม
- ๑) โครงการ/กิจกรรมโครงการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยยึดผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นฐาน (OBE)
- ๒) โครงการ/กิจกรรม โครงการนิเทศ กำกับ ติดตาม การจัดการเรียนการสอน
- ข้อมูลสารสนเทศ
- ๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้ครูผู้สอนนำแผนการเรียนรู้สู่การปฏิบัติที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน)
- ๒) รายงานผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนในภาพรวมของวิทยาลัย และจำแนกตามประเภทวิชา สาขาวิชา และระดับการศึกษา
- ๓) รายงานผลการนิเทศ ติดตามการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- ๔) รายงานจำนวนครูผู้สอนที่นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

๕) ครูผู้สอนนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน มากกว่าร้อยละ ๖๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒.๓ การฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพหรือฝึกอาชีพ

วิทยาลัยมีจำนวนบุคคล ชุมชน สมาคม สถานประกอบการ หน่วยงานที่ร่วมมือในการจัดการศึกษาด้านการฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพของผู้เรียน โดยมีสัดส่วนของความร่วมมือ ๑ แห่ง ต่อผู้เรียนไม่เกิน ๔๐ คน

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการพัฒนาทักษะและศักยภาพการจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถานประกอบการ

๒) โครงการ/กิจกรรม โครงการฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ

ข้อมูลสารสนเทศ

๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อพัฒนาผู้เรียนในด้านการฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ)

๒) รายงานผลการจัดทำแผนการฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพหรือฝึกอาชีพ

๓) รายงานผลการฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพหรือฝึกอาชีพ

๔) นวัตกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพหรือฝึกอาชีพ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒.๔ เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายในการจัดการเรียนการสอน

ครูผู้สอนมีคุณวุฒิการศึกษาตรงตามสาขาวิชาที่สอน มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกรายวิชาที่สอน จัดการเรียนการสอนตรงตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง มีการใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา แหล่งเรียนรู้ และทำวิจัย เพื่อคุณภาพจัดการเรียนรู้และแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย

๑) ร้อยละของครูผู้สอนที่มีคุณวุฒิตรงตามสาขาวิชาที่สอน

๒) ร้อยละของครูผู้สอนที่มีแผนการจัดการเรียนรู้ครบทุกรายวิชาที่สอน

๓) ร้อยละของครูผู้สอนที่จัดการเรียนการสอนตรงตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วย

เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

๔) ร้อยละของครูผู้สอนที่ใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอน

๕) ร้อยละของครูผู้สอนที่ทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพจัดการเรียนรู้และแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

๑) โครงการ/กิจกรรมโครงการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยยึดผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นฐาน (OBE)

๒) โครงการ/กิจกรรม โครงการจัดทำสื่อดิจิทัลสำหรับการจัดการเรียนรู้

ข้อมูลสารสนเทศ

๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้ครูจัดการเรียนการสอนตรงตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย)

๒) รายงานข้อมูลครูผู้สอนที่จัดการเรียนการสอนตรงตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

๒.๑ รายงานจำนวนครูผู้สอนที่จัดการเรียนการสอนตรงตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

๒.๒ มากกว่าร้อยละ ๖๐ ของครูผู้สอนที่จัดการเรียนการสอนตรงตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

๓) รายงานผลการใช้ สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน

๔) รายงานผลการจัดทำรายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒.๕ การบริหารจัดการชั้นเรียนที่เหมาะสม

ครูผู้สอนมีการจัดทำข้อมูลผู้เรียนเป็นรายบุคคล มีข้อมูลสารสนเทศหรือเอกสารประจำชั้นเรียนและรายวิชา ใช้เทคนิควิธีการบริหารจัดการชั้นเรียนให้มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เป็นผู้เสริมแรงให้ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการเรียน ดูแลช่วยเหลือผู้เรียนรายบุคคลด้านการเรียนและด้านอื่นๆ ประกอบด้วย

๑) ร้อยละของครูที่จัดทำข้อมูลผู้เรียนเป็นรายบุคคล

๒) ร้อยละของครูที่มีข้อมูลสารสนเทศหรือเอกสารประจำชั้นเรียนและรายวิชาเป็น

ปัจจุบัน

๓) ร้อยละของครูที่ใช้เทคนิควิธีการบริหารจัดการชั้นเรียนให้มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการ

เรียนรู้

๔) ร้อยละของครูที่ใช้วิธีการเสริมแรงให้ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการเรียน

๕) ร้อยละของครูที่ดูแลช่วยเหลือผู้เรียนรายบุคคลด้านการเรียนและด้านอื่นๆ

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการจัดทำข้อมูลผู้เรียนเป็นรายบุคคล ระบบดิจิทัล

๒) โครงการ/กิจกรรม โครงการจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน

และรายวิชา ระบบดิจิทัล

ข้อมูลสารสนเทศ

๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีการบริหารจัดการชั้นเรียนที่เหมาะสม)

๒) จำนวนครูผู้สอนทั้งหมดของสถานศึกษา

๓) จำนวนครูผู้สอนที่จัดทำข้อมูลผู้เรียนเป็นรายบุคคล

๔) จำนวนครูผู้สอนที่มีข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียนและรายวิชาเป็น

ปัจจุบัน

๕) จำนวนครูผู้สอนที่ใช้เทคนิควิธีการบริหารจัดการชั้นเรียนให้มีบรรยากาศที่เอื้อต่อ

การเรียนรู้

๖) จำนวนครูผู้สอนที่ใช้วิธีเสริมแรงให้ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการเรียน

๗) จำนวนครูผู้สอนที่ดูแลช่วยเหลือผู้เรียนรายบุคคลด้านการเรียนและด้านอื่นๆ

๘) รายงานข้อมูลครูผู้สอนที่มีการบริหารจัดการชั้นเรียนที่เหมาะสม

๘.๑ รายงานจำนวนครูผู้สอนที่มีการบริหารจัดการชั้นเรียนที่เหมาะสม

๘.๒ ครูผู้สอนมีการบริหารจัดการชั้นเรียนที่เหมาะสม มากกว่าร้อยละ ๖๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒.๖ การพัฒนาตนเองและพัฒนาวิชาชีพ

ครูผู้สอนจัดทำแผนพัฒนาตนเองและเข้าร่วมกระบวนการพัฒนาวิชาชีพ ได้รับการพัฒนาตามแผนพัฒนาตนเองและกระบวนการพัฒนาวิชาชีพ มีการนำผลการพัฒนาตนเองมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีผลจากการพัฒนาตนเองและการพัฒนาวิชาชีพ ผลงานหรือนวัตกรรมได้รับการยอมรับ หรือเผยแพร่ ประกอบด้วย

- ๑) ร้อยละของครูผู้สอนที่จัดทำแผนพัฒนาตนเองและเข้าร่วมการพัฒนาวิชาชีพ
- ๒) ร้อยละของครูผู้สอนที่ได้รับการพัฒนาตนเองอย่างน้อย ๑๒ ชั่วโมงต่อปี
- ๓) ร้อยละของครูผู้สอนที่นำผลจากการพัฒนาตนเองและการพัฒนาวิชาชีพมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

- ๔) ร้อยละของครูผู้สอนที่มีผลงานจากการพัฒนาตนเองและการพัฒนาวิชาชีพ
- ๕) ร้อยละของครูผู้สอนที่มีนวัตกรรมจากการพัฒนาตนเองและการพัฒนาวิชาชีพที่

ได้รับการยอมรับหรือเผยแพร่

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

- ๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการจัดทำแผนพัฒนาตนเองและการพัฒนาวิชาชีพ

รายบุคคล

ข้อมูลสารสนเทศ

๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อการพัฒนาครูและเข้าร่วมกระบวนการพัฒนาวิชาชีพ)

- ๒) รายงานผลการพัฒนาตนเอง
- ๓) รายงานผลการพัฒนาวิชาชีพ

๔) รายงานข้อมูลครูผู้สอนที่มีการพัฒนาตนเองและพัฒนาวิชาชีพ

๔.๑ จำนวนครูผู้สอนทั้งหมดของสถานศึกษา

๔.๒ จำนวนครูผู้สอนที่จัดทำแผนพัฒนาตนเองและเข้าร่วมการพัฒนาวิชาชีพ

๔.๓ จำนวนครูผู้สอนที่ได้รับการพัฒนาตนเองอย่างน้อย ๑๒ ชั่วโมงต่อปี

๔.๔ จำนวนครูผู้สอนที่นำผลจากการพัฒนาตนเองและการพัฒนาวิชาชีพมา

ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

๔.๕ จำนวนครูผู้สอนที่มีผลงานจากการพัฒนาตนเองและการพัฒนาวิชาชีพ

๔.๕ จำนวนครูผู้สอนที่ใช้นวัตกรรมจากการพัฒนาตนเองและการพัฒนา

วิชาชีพที่ได้รับการยอมรับหรือเผยแพร่

๔.๖ รายงานจำนวนครูผู้สอนที่มีการพัฒนาตนเองและพัฒนาวิชาชีพ

๔.๖ ครูผู้สอนมีการพัฒนาตนเองและพัฒนาวิชาชีพ มากกว่าร้อยละ ๖๐

๕) นวัตกรรมส่งเสริม สนับสนุนให้ครูผู้สอนพัฒนาตนเองและพัฒนาวิชาชีพ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒.๗ เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนการสอน

ครูผู้สอนใช้เทคนิคการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนการสอน มีการรายงานผลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนการสอน และนำผลไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนให้ดีขึ้น

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

- ๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนการสอน

ข้อมูลสารสนเทศ

- ๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อจัดการเรียนการสอน)
- ๒) รายงานผลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อจัดการเรียนการสอน
- ๓) รายงานข้อมูลครูผู้สอนที่มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อจัดการเรียนการสอน
 - ๓.๑ รายงานจำนวนครูผู้สอนที่มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อจัดการเรียนการสอน
 - ๓.๒ ครูผู้สอนมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อจัดการเรียนการสอนมากกว่าร้อยละ ๖๐
- ๔) นวัตกรรมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อจัดการเรียนการสอน

กลยุทธ์ที่ ๓ ด้านการบริหารจัดการ

สถานศึกษาบริหารจัดการบุคลากร สภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ศูนย์วิทยบริการ สื่อ แหล่งเรียนรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศ ครุภัณฑ์และงบประมาณของสถานศึกษาที่มีอยู่อย่างเต็มศักยภาพและมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓.๑ การบริหารจัดการสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม

วิทยาลัยโดยผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา คณะกรรมการบริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของวิทยาลัย จัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาและแผนปฏิบัติการประจำปีหรือแผนปฏิบัติงานประจำปี และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษา หรือคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา ดังนี้

- ๑) ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา คณะกรรมการบริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา
- ๒) ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา คณะกรรมการบริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษา
- ๓) ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา คณะกรรมการบริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี
- ๔) คณะกรรมการสถานศึกษาหรือคณะกรรมการบริหารสถานศึกษามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสถานศึกษา

๕) ผู้บริหารสถานศึกษามีนวัตกรรมมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสถานศึกษา

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

- ๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการจัดทำมาตรฐานการศึกษาของวิทยาลัย
- ๒) โครงการ/กิจกรรม โครงการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของวิทยาลัย
- ๓) โครงการ/กิจกรรม โครงการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ

ข้อมูลสารสนเทศ

- ๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการบริหารจัดการสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม)
- ๒) มาตรฐานการศึกษาของวิทยาลัย
- ๓) แผนพัฒนาการจัดการศึกษาของวิทยาลัย
- ๔) แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ
- ๕) นวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓.๒ ระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน

วิทยาลัยมีการวางแผนการพัฒนาาระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน มีการดำเนินการตามระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่มีการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพในด้านการจัดทำข้อมูลผู้เรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองผู้เรียนเป็นรายบุคคล การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งต่อผู้เรียนที่มีปัญหา

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

- ๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการจัดทำข้อมูลผู้เรียนเป็นรายบุคคล ระบบดิจิทัล
- ๒) โครงการ/กิจกรรม โครงการจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน

และรายวิชา ระบบดิจิทัล

ข้อมูลสารสนเทศ

๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน)

๒) แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ

๓) การดำเนินการตามระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่มีการดำเนินการอย่างมี

ประสิทธิภาพ

๓.๑ การจัดทำข้อมูลผู้เรียนเป็นรายบุคคล

๓.๒ การคัดกรองผู้เรียนเป็นรายบุคคล

๓.๓ การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน

๓.๔ การป้องกันและแก้ไขปัญหา

๓.๕ การส่งต่อผู้เรียนที่มีปัญหา

๔) รายงานจำนวนครูผู้สอนที่มีการดำเนินการตามระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน

๕) ครูผู้สอนมีการดำเนินการตามระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน มากกว่าร้อยละ ๖๐

๖) นวัตกรรมระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของวิทยาลัย

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓.๓ ระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการสถานศึกษา

วิทยาลัยมีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการบริหารสถานศึกษา มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการสถานศึกษา มีการใช้ข้อมูลสารสนเทศในการบริหารจัดการสถานศึกษา ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมีประสิทธิภาพ และมีการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษา ประกอบด้วย

๑) ข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นในการบริหารจัดการศึกษา

๒) ระบบข้อมูลสารสนเทศสำหรับการบริหารจัดการด้านต่างๆ

๓) การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศ

๔) การประเมินประสิทธิภาพระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

๕) การนำผลจากการประเมินไปใช้พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการ

บริหารจัดการศึกษา

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการ

บริหารจัดการสถานศึกษา

ข้อมูลสารสนเทศ

- ๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อการพัฒนากระบวนเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษา)
- ๒) ข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นในการบริหารจัดการศึกษา
- ๓) มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการสถานศึกษา
- ๔) การใช้ข้อมูลสารสนเทศในการบริหารจัดการสถานศึกษา
- ๕) ผลการประเมินประสิทธิภาพของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
- ๖) ผลการพัฒนากระบวนเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการสถานศึกษา

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓.๔ อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน

วิทยาลัยดำเนินการพัฒนาและดูแลสภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ แหล่งการเรียนรู้ โรงฝึกงาน และสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีความพร้อมและเพียงพอต่อการใช้งานของผู้เรียนหรือผู้รับบริการ เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา ประกอบด้วย

- ๑) อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ แหล่งการเรียนรู้ โรงฝึกงาน และสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการผู้เรียนเพียงพอต่อความต้องการ และมีการพัฒนาดูแลสภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ของสถานศึกษาให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้
 - ๒) แผนงาน โครงการพัฒนาและดูแลสภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ แหล่งการเรียนรู้ โรงฝึกงาน และสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีความพร้อมและเพียงพอต่อการใช้งานของผู้เรียนหรือผู้รับบริการ
 - ๓) การพัฒนาและดูแลสภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ แหล่งการเรียนรู้ โรงฝึกงาน และสิ่งอำนวยความสะดวกตามแผนงาน โครงการที่กำหนด
 - ๔) สภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ แหล่งการเรียนรู้ โรงฝึกงาน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้
 - ๕) การปรับปรุงและพัฒนาสภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ แหล่งการเรียนรู้ โรงฝึกงาน และสิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา
- แผนงาน โครงการ/กิจกรรม
- ๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการพัฒนาและดูแลสภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ อาคารสถานที่

ข้อมูลสารสนเทศ

- ๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อพัฒนาและดูแลสภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ แหล่งการเรียนรู้ โรงฝึกงาน และสิ่งอำนวยความสะดวก)
- ๒) รายงานผลการพัฒนาอาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ให้เพียงพอและปลอดภัย เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้
 - ๒.๑ แบบแสดงข้อมูลพื้นที่ อาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ของสาขาวิชา
 - ๒.๒ ตารางแสดงการมอบหมายดูแลรับผิดชอบพื้นที่ อาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ของวิทยาลัย
 - ๒.๓ รายงานผลความพึงพอใจต่อพื้นที่ อาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ของวิทยาลัย

๒.๔ รายงานจำนวนอาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน หรืองานฟาร์ม ได้รับการพัฒนาให้เพียงพอและปลอดภัย เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้

๒.๕ อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน หรืองานฟาร์ม ได้รับการพัฒนาให้เพียงพอและปลอดภัย เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ มากกว่าร้อยละ ๖๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓.๕ ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน

วิทยาลัยมีการบริหารจัดการระบบไฟฟ้า ระบบประปา ระบบคมนาคม ระบบการสื่อสาร รวมทั้งการจัดระบบรักษาความปลอดภัยภายในวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับให้บริการทางการศึกษาแก่บุคลากรทางการศึกษา ผู้เรียน หรือผู้ใช้บริการในวิทยาลัย ประกอบด้วย

๑) มีระบบไฟฟ้าที่เหมาะสมกับสภาพใช้งานในวิทยาลัย ได้แก่

๑.๑ ระบบส่งกำลัง

๑.๒ ระบบควบคุม

๑.๓ ระบบไฟฟ้าภายในอาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน

๑.๔ สภาพวัสดุ อุปกรณ์ของระบบไฟฟ้าอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน และ

ปลอดภัย

๒) มีระบบประปา หรือน้ำดื่ม น้ำใช้เพียงพอต่อความต้องการ

๓) มีระบบระบายน้ำ ระบบกำจัดขยะภายในวิทยาลัยที่สอดคล้องกับบริบทของ

วิทยาลัย

๔) มีถนน ช่องทางเดิน หรือระบบคมนาคมในวิทยาลัยที่สะดวก ปลอดภัย

๕) มีระบบการสื่อสารภายใน และภายนอกที่ทันสมัย สะดวก รวดเร็ว

๖) มีระบบรักษาความปลอดภัย

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการพัฒนาและดูแลสภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ อาคาร

สถานที่

๒) โครงการ/กิจกรรม โครงการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน

๓) โครงการ/กิจกรรม โครงการพัฒนาระบบรักษาความปลอดภัย

ข้อมูลสารสนเทศ

๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อการบริหารจัดการ การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน)

๒) รายงานผลการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน

๒.๑ ระบบไฟฟ้า

๒.๒ ระบบน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค

๒.๓ ระบบระบายน้ำ และบำบัดน้ำเสียตามบริบทของวิทยาลัย

๒.๔ ระบบคมนาคม

๒.๕ ระบบการสื่อสาร

๒.๖ ระบบรักษาความปลอดภัย

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓.๖ แหล่งเรียนรู้และศูนย์วิทยบริการ

วิทยาลัยมีแหล่งเรียนรู้และศูนย์วิทยบริการหรือห้องสมุดที่มีความพร้อมและเพียงพอสำหรับให้ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียน หรือผู้สนใจ ใช้บริการค้นคว้าหาความรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ประกอบด้วย

๑) วิทยาลัยมีแผนงาน โครงการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และศูนย์วิทยบริการหรือห้องสมุดอย่างต่อเนื่อง

๒) วิทยาลัยมีการดำเนินการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และศูนย์วิทยบริการให้มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการศึกษาค้นคว้าของครูบุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียน หรือผู้สนใจ

๓) วิทยาลัยมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และศูนย์วิทยบริการ

๔) วิทยาลัยนำผลการติดตามและประเมินผลการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และศูนย์วิทยบริการไปใช้ในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และศูนย์วิทยบริการของวิทยาลัย

๕) แหล่งเรียนรู้และศูนย์วิทยบริการของวิทยาลัยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และศูนย์วิทยบริการ

ข้อมูลสารสนเทศ

๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้และศูนย์วิทยบริการ)

๒) รายงานการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และศูนย์วิทยบริการหรือห้องสมุด

๒.๑ รายงานข้อมูล จำนวนแหล่งเรียนรู้และศูนย์วิทยบริการ

๒.๒ รายงานจำนวนแหล่งเรียนรู้และศูนย์วิทยบริการที่ได้รับการพัฒนา

๒.๓ ร้อยละของแหล่งเรียนรู้และศูนย์วิทยบริการที่ได้รับการพัฒนา

๓) รายงานผลการใช้แหล่งเรียนรู้และศูนย์วิทยบริการหรือห้องสมุด

๔) นวัตกรรมพัฒนาแหล่งเรียนรู้และศูนย์วิทยบริการหรือห้องสมุด

๔.๑ แผนงาน โครงการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และศูนย์วิทยบริการหรือห้องสมุด

๔.๒ ศูนย์วิทยบริการหรือห้องสมุดมีสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการศึกษาค้นคว้า

ของครู บุคลากรทางการศึกษาและผู้เรียน หรือผู้สนใจ

๔.๓ จำนวนหนังสือต่อจำนวนผู้เรียนเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

และมีระบบสืบค้นด้วยตนเองเพียงพอ

๔.๔ จำนวนผู้เรียนทั้งหมดของสถานศึกษา

๔.๕ จำนวนผู้เรียนที่ใช้บริการศูนย์วิทยบริการหรือห้องสมุด

๔.๖ จำนวนสาขาวิชาที่สถานศึกษาจัดการเรียนการสอน

๔.๗ จำนวนสาขาวิชาที่มีแหล่งเรียนรู้ หรือสื่อ อุปกรณ์ ห้องเรียนเฉพาะทาง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓.๗ ผลการประกันคุณภาพการศึกษา

วิทยาลัยมีการรายงานผลการขับเคลื่อนระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ประกอบด้วย

๑) วิทยาลัยกำหนดมาตรฐานการศึกษาของวิทยาลัยให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด

๒) วิทยาลัยมีการวางแผนนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง โดยจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของวิทยาลัยที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา

๓) วิทยาลัยมีการดำเนินการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง โดยดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของวิทยาลัย

๔) วิทยาลัยมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง

๕) วิทยาลัยมีการนำผลการติดตามและประเมินผลการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง

๖) วิทยาลัยจัดส่งรายงานผลการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลวิทยาลัยเป็นประจำทุกปี

๗) วิทยาลัยมีการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาจากผลการประเมินตนเองตามข้อเสนอแนะของหน่วยงานต้นสังกัด และผลการประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของวิทยาลัย

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา

ข้อมูลสารสนเทศ

๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา)

๒) รายงานผลการประเมินตนเอง (SAR)

๓) รายงานผลการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาจากผลการประเมินตนเองและตามข้อเสนอแนะของหน่วยงานต้นสังกัดและผลการประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของวิทยาลัย

๔) นวัตกรรมการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๔ ด้านการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

สถานศึกษามีความสำเร็จในการดำเนินการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามนโยบายสำคัญของหน่วยงานต้นสังกัด หรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษามอบหมาย โดยความร่วมมือของผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียน รวมทั้งการช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนจากผู้ปกครอง ชุมชน สถานประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔.๑ การบริหารจัดการสถานศึกษาตามนโยบายที่หน่วยงานต้นสังกัดมอบหมาย

วิทยาลัยมีความสำเร็จในการดำเนินการบริหารจัดการศึกษาตามนโยบายสำคัญของหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลวิทยาลัยมอบหมาย โดยความร่วมมือของผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียน รวมทั้งการช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน จากผู้ปกครอง ชุมชน สถานประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนอย่างเป็นรูปธรรมอย่างน้อย ๓ เรื่อง

๑) การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

๒) การจัดการเรียนรู้แบบต่อเนื่อง (Block Course)

๓) การสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการ

๔) การพัฒนาสมรรถนะอาชีพที่สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ โดยการ Re-Skill Up-Skill และ New-Skill พร้อมทั้งสร้างช่องทางอาชีพในรูปแบบที่หลากหลายให้ครอบคลุมผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมายรวมทั้งผู้สูงอายุ ศูนย์ปมเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา หรือกลุ่มเกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer) หรือกลุ่มยุวเกษตรกรอัจฉริยะ (Young Smart Farmer)

๕) การขับเคลื่อนการผลิตและพัฒนากำลังคนตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ หรือกรอบคุณวุฒิอ้างอิงอาเซียน หรือมาตรฐานสากล หรือมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ

๖) การจัดการเรียนการสอน Coding ในวิทยาลัย

๗) การจัดการศึกษาเพื่อสร้างโอกาสและความเสมอภาค เช่น อาชีวะอยู่ประจำ อาชีวะสร้างช่างฝีมือตามแนวทางโรงเรียนพระดาบส อาชีวะเพื่อคนพิการ

๘) การจัดกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือชุมชนและสังคม

๙) นโยบายอื่นๆ

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการพัฒนาสมรรถนะอาชีพ Re-Skill, Up-Skill และ New-Skill

๒) โครงการ/กิจกรรม โครงการทดสอบสมรรถนะคุณวุฒิวิชาชีพ

๒) โครงการ/กิจกรรม โครงการจัดการเรียนการสอน Coding

๓) โครงการ/กิจกรรม โครงการออกหน่วยบริการวิชาชีพกับชุมชน

ข้อมูลสารสนเทศ

๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ)

๒) รายงานผลดำเนินการบริหารจัดการสถานศึกษาตามนโยบายสำคัญที่หน่วยงานต้นสังกัดมอบหมายที่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

๓) นวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาตามนโยบายที่หน่วยงานต้นสังกัดมอบหมาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

สถานศึกษาร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กรต่างๆ เพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ มีการจัดทำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ
๒. เพื่อพัฒนางานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เทคโนโลยี และองค์ความรู้อาชีวศึกษา

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ ด้านความร่วมมือในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

สถานศึกษามีความร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กรต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศในการจัดการศึกษา การจัดทรัพยากรทางการศึกษา กระบวนการเรียนรู้ การบริการทางวิชาการและวิชาชีพโดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาผู้เรียนและคนในชุมชนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้

- ตัวชี้วัดที่ ๓.๑.๑ การบริการชุมชนและจิตอาสา

วิทยาลัยมีการบริหารจัดการ การบริการชุมชน การบริการวิชาการ การบริการวิชาชีพ และจิตอาสา โดยการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้มีจิตอาสาโดยใช้วิชาชีพสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนและสังคม

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

- ๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการบริการชุมชนและจิตอาสา
- ๒) โครงการ/กิจกรรม โครงการออกหน่วยบริการวิชาชีพกับชุมชน

ข้อมูลสารสนเทศ

๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการบริการชุมชนและจิตอาสา)

๒) แบบแสดงการร่วมบริการชุมชน บริการวิชาการ บริการวิชาชีพ และจิตอาสาของสาขาวิชา

๒.๑ ผลการเข้าร่วมกิจกรรมบริการชุมชนของผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียน

๒.๒ ผลการเข้าร่วมกิจกรรมบริการวิชาการของผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียน

๒.๓ ผลการเข้าร่วมกิจกรรมบริการวิชาชีพของผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียน

๒.๔ ผลการเข้าร่วมกิจกรรมจิตอาสาของผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียน

๒.๕ การใช้นวัตกรรมในการบริการชุมชน วิชาการ วิชาชีพ และจิตอาสาของสถานศึกษา

๒.๖ รายงานจำนวนผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาและผู้เรียนที่ร่วมกิจกรรมการให้บริการชุมชนและจิตอาสา

๒.๗ ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาและผู้เรียนที่ร่วมกิจกรรมการให้บริการชุมชนและจิตอาสา มากกว่าร้อยละ ๖๐

๓) แบบรายงานผลการบริการชุมชน การบริการวิชาการ การบริการวิชาชีพ และจิตอาสาของสาขาวิชา

๔) รายงานผลความพึงพอใจการให้บริการชุมชน การบริการวิชาการ การบริการวิชาชีพ และจิตอาสาของสาขาวิชา

๕) แบบรายงานผลการบริการชุมชน การบริการวิชาการ การบริการวิชาชีพ และจิตอาสาของวิทยาลัย

- **ตัวชี้วัดที่ ๓.๑.๒** การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

วิทยาลัยมีการวางแผนและการดำเนินการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีตามแผนโดยมีการติดตามและประเมินผลการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีและนำผลการติดตามและประเมินผลมาปรับปรุงและพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด ๕ ขั้นตอน ประกอบด้วย

ขั้นที่ ๑ ขั้นเตรียมความพร้อมในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

๑.๑ การสำรวจความพร้อมของสถานประกอบการ หน่วยงาน องค์กร ในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีร่วมกับวิทยาลัย

๑.๒ การบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

ขั้นที่ ๒ ขั้นวางแผนในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

๒.๑ จัดทำแผนงานและจัดทำแผนการเรียนในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีร่วมกับสถานประกอบการ หน่วยงาน องค์กร

๒.๒ ประชาสัมพันธ์ แนะนำผู้เรียน

ขั้นที่ ๓ ขั้นจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

๓.๑ คัดเลือกผู้เข้าเรียน

๓.๒ ทำสัญญาการฝึกอาชีพ ปฐมนิเทศผู้เรียน การประชุมผู้ปกครอง

๓.๓ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการฝึกอาชีพ

๓.๔ จัดการเรียนการสอนหรือการฝึกอาชีพ

ขั้นที่ ๔ ขั้นติดตาม ตรวจสอบคุณภาพในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

๔.๑ การนิเทศการจัดการเรียนการสอนหรือการฝึกอาชีพ

๔.๒ การวัดและประเมินผลรายวิชาหรือการฝึกอาชีพ

ขั้นที่ ๕ ขั้นสรุปรายงานผลการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

๕.๑ การสำเร็จการศึกษาผู้เรียนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

๕.๒ การติดตามผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

๕.๓ การสรุปผลการดำเนินงานและรายงานประจำปีในการจัดการ

อาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU)

๒) โครงการ/กิจกรรม โครงการจัดทำแผนการเรียน แผนฝึกอาชีพร่วมกับสถาน

ประกอบการ

๓) โครงการ/กิจกรรม โครงการแนะนำประชาสัมพันธ์การศึกษาต่อ

๔) โครงการ/กิจกรรม โครงการนิเทศการจัดการเรียนการสอนหรือการฝึกอาชีพ

- ๕) โครงการ/กิจกรรม โครงการวัดผลประเมินผลตามมาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษา
- ๖) โครงการ/กิจกรรม โครงการติดตามผู้สำเร็จการศึกษา

ข้อมูลสารสนเทศ

๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี)

๒) รายงานผลการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

๓) รายงานผลการดำเนินการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีตามมาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

๓.๑ ความพร้อมในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของสถานศึกษา

๓.๒ การวางแผนในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของสถานศึกษา

๓.๓ การจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของสถานศึกษา

๓.๔ การติดตาม ตรวจสอบคุณภาพในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

ของสถานศึกษา

๓.๕ การสรุปรายงานผลการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของสถานศึกษา

๔) นวัตกรรมจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

- **ตัวชี้วัดที่ ๓.๑.๓** การระดมทรัพยากรเพื่อจัดการเรียนการสอน

วิทยาลัยมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการระดมทรัพยากร เพื่อการจัดการอาชีวศึกษาทั้งในประเทศและหรือต่างประเทศ ในด้านครูพิเศษ ครูภูมิปัญญาท้องถิ่น ครูผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ สถานประกอบการ ด้านงบประมาณ ทุนการศึกษา วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ ฯลฯ และมีการประเมินผลการดำเนินงานเพื่อการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วย

๑) มีแผนงาน โครงการในการระดมทรัพยากรที่หลากหลายในการจัดการอาชีวศึกษาทั้งในประเทศและหรือต่างประเทศ

๒) มีเครือข่ายความร่วมมือกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานอื่นๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพครู และครูฝึกในสถานประกอบการ

๓) มีการจัดให้ครูพิเศษ ครูภูมิปัญญาท้องถิ่น ครูผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิในสถานประกอบการทั้งในประเทศและ/หรือต่างประเทศร่วมพัฒนาผู้เรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของจำนวนสาขางานที่วิทยาลัยจัดการเรียนการสอน

๔) มีการระดมทรัพยากรเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาของวิทยาลัย เช่น งบประมาณ ทุนการศึกษา วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ ฯลฯ ปรากฏผลการพัฒนาตามวัตถุประสงค์ของการระดมทรัพยากรอย่างเป็นรูปธรรม

๕) มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินการระดมทรัพยากรเพื่อจัดการเรียนการสอน

๖) มีการนำผลการติดตามและประเมินผลการระดมทรัพยากรในการจัดการอาชีวศึกษากับเครือข่าย เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการพัฒนาสมรรถนะครูฝึกในสถานประกอบการ

๒) โครงการ/กิจกรรม โครงการเชิญผู้เชี่ยวชาญร่วมพัฒนาผู้เรียน

ข้อมูลสารสนเทศ

- ๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อการระดมทรัพยากรเพื่อการจัดการเรียนการสอน)
- ๒) รายงานผลการระดมทรัพยากรเพื่อการจัดการเรียนการสอน
 - ๒.๑ แผนงาน โครงการในการระดมทรัพยากรที่หลากหลายในการจัดการอาชีวศึกษา ทั้งในประเทศและหรือต่างประเทศ
 - ๒.๒ เครือข่ายความร่วมมือในการระดมทรัพยากรเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษา
 - ๒.๓ จำนวนสาขางานทั้งหมดที่สถานศึกษาจัดการเรียนการสอน
 - ๒.๔ จำนวนสาขางานที่จัดให้ครูพิเศษ ครูภูมิปัญญาท้องถิ่น ครูผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิในสถานประกอบการ ทั้งในประเทศและหรือต่างประเทศร่วมพัฒนาผู้เรียน
 - ๒.๕ ผลการระดมทรัพยากรของสถานศึกษา
 - ๒.๖ ผลการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนงาน โครงการในการระดมทรัพยากรในการจัดการอาชีวศึกษากับเครือข่าย เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
- ๓) ข้อมูลภาคีเครือข่ายความร่วมมือในการระดมทรัพยากรเพื่อการจัดการศึกษา
- ๔) นวัตกรรมการระดมทรัพยากรเพื่อการจัดการเรียนการสอน

กลยุทธ์ที่ ๒ ด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย

สถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดทำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย โดยผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้เรียน หรือร่วมกับบุคคล ชุมชน องค์กรต่างๆ ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามวัตถุประสงค์ และเผยแพร่สู่สาธารณชน

- ตัวชี้วัดที่ ๓.๒.๑ นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์และงานวิจัย

วิทยาลัยมีการส่งเสริม สนับสนุนให้ครูผู้สอน และผู้เรียนระดับ ชั้นปวช.๓ และระดับชั้น ปวส.๒ หรือผู้เรียนทั้งหมด จัดทำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย ตามรายวิชาโครงการ และอื่นๆ และจัดให้มีการเผยแพร่ผลงาน รวมทั้งการนำผลงานไปใช้ประโยชน์ในสถานศึกษา ชุมชน สังคม มีการส่งเสริมให้เข้าร่วมแสดง แข่งขันและได้รับรางวัล ในระดับจังหวัด ภาค และระดับชาติ ดังนี้

๑) วิทยาลัยดำเนินการให้ครูผู้สอน ผู้เรียนระดับชั้น ปวช.๓ และระดับชั้น ปวส.๒ หรือผู้เรียนทั้งหมดจัดทำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย โดยมีจำนวนผลงานทั้งหมด ตามเกณฑ์เฉลี่ยครูผู้สอนอย่างน้อยคนละ ๑ ผลงาน ผู้เรียนระดับชั้น ปวช.๓ จำนวน ๓ คน : ๑ ชิ้น และ ระดับปวส.๒ จำนวน ๒ คน : ๑ ชิ้น

๒) วิทยาลัยดำเนินการให้มีการนำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕ ของจำนวนผลงานทั้งหมดไปใช้ประโยชน์ในสถานศึกษา ในชุมชน จังหวัด ภาค และชาติ

๓) วิทยาลัยดำเนินการให้มีการนำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ของจำนวนผลงานทั้งหมด เผยแพร่ต่อสาธารณชน

๔) นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย ของครู ผู้เรียน ได้รับรางวัลจากการประกวด แข่งขันในระดับจังหวัด ๓ รางวัลขึ้นไป หรือในระดับภาค ๑ รางวัลขึ้นไป โดยไม่นับรางวัลชมเชย

๕) นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย ของครู ผู้เรียน ได้รับรางวัลจากการประกวด แข่งขันในระดับภาค ๓ รางวัลขึ้นไป หรือในระดับชาติ ๑ รางวัลขึ้นไป โดยไม่นับรางวัลชมเชย

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการพัฒนานวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์และงานวิจัย

ข้อมูลสารสนเทศ

๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อพัฒนานวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์และงานวิจัย)

๒) รายงานผลการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ และงานวิจัยโดยการมีส่วนร่วมของครู ผู้เรียน หรือ บุคคล ชุมชน และองค์กรต่างๆ

๒.๑ จำนวนนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย

๒.๒ จำนวนนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย ที่นำไปใช้ประโยชน์ในสถานศึกษา ในชุมชน จังหวัด ภาค และชาติ

๒.๓ จำนวนนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย ที่เผยแพร่ต่อสาธารณชน

๒.๔ จำนวนนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย ของครู ผู้เรียน ที่ได้รับรางวัลจากการประกวด แข่งขันในระดับจังหวัด ๓ รางวัลขึ้นไป หรือในระดับภาค ๑ รางวัลขึ้นไป โดยไม่นับรางวัลชมเชย

๒.๕ จำนวนนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย ของครู ผู้เรียน ได้รับรางวัลจากการประกวด แข่งขันในระดับภาค ๓ รางวัลขึ้นไป หรือในระดับชาติ ๑ รางวัลขึ้นไป โดยไม่นับรางวัลชมเชย

๓) รายงานผลการนำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้ตามวัตถุประสงค์และเผยแพร่สู่สาธารณชน

๔) นวัตกรรมส่งเสริม สนับสนุนด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ด้านการขยายโอกาสทางการอาชีวศึกษา

สถานศึกษาผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาภายใต้บริบทความร่วมมือของ ชุมชน สถานประกอบการ ตลาดแรงงาน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามเป้าหมายของการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สองและฝึกอบรมวิชาชีพกำลังคนอาชีวศึกษาที่อยู่นอกระบบให้เพิ่มขึ้น

วัตถุประสงค์

เพื่อเพิ่มโอกาสการศึกษาระดับวิชาชีพกับประชาชนทุกช่วงวัย

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ การขยายโอกาสทางการอาชีวศึกษา

สถานศึกษา ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพ และพัฒนาทักษะเพื่อการประกอบอาชีพ ขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับชุมชน สังคมทุกภาคส่วน ด้วยรูปแบบที่หลากหลายทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ

- ตัวชี้วัดที่ ๔.๑.๑ การมีส่วนร่วมและขยายโอกาสทางการอาชีวศึกษา

วิทยาลัยมีการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาให้กับผู้เรียนทุกระดับ และกลุ่มด้วยโอกาสทางการศึกษา โดยความร่วมมือผลิตและพัฒนากำลังคนร่วมกันระหว่างวิทยาลัยกับสถานศึกษาในพื้นที่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑) มีการสำรวจความต้องการ หรือการลงนามความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษาร่วมกับสถานศึกษาในพื้นที่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒) มีการจัดทำแผนการเรียนการสอนตามหลักสูตร

๓) มีการดำเนินงานตามแผนการเรียนการสอนตามหลักสูตร

๔) วิทยาลัยมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมและขยายโอกาสทางการอาชีวศึกษา

๕) ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสม ๒.๐๐ ขึ้นไปไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ เทียบกับผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนครบตามหลักสูตร

๖) มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนการสอนและมีผลการประเมินโดยเฉลี่ยระหว่าง ๓.๕๑-๕.๐๐ ของมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ

๗) วิทยาลัยนำผลการติดตามและประเมินผลการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมและขยายโอกาสทางการอาชีวศึกษาไปใช้ในการส่งเสริมและสนับสนุนการขยายโอกาสทางการอาชีวศึกษาของวิทยาลัย

แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU)

๒) โครงการ/กิจกรรม โครงการจัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษาร่วมกับ

สถานศึกษาในพื้นที่

ข้อมูลสารสนเทศ

๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อพัฒนาการมีส่วนร่วมและขยายโอกาสทางการอาชีวศึกษา)

๒) การสำรวจความต้องการ หรือการลงนามความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน

๓) แผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร

๔) รายงานผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนครบตามหลักสูตร

๕) รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน

- **ตัวชี้วัดที่ ๔.๑.๒** การฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพ

วิทยาลัยมีการส่งเสริม สนับสนุน ให้มีการฝึกอบรมวิชาชีพ โดยการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน สถานประกอบการ ตลาดแรงงาน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑) มีการสำรวจความต้องการ หรือการลงนามความร่วมมือในการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นกับ ชุมชน สถานประกอบการ ตลาดแรงงาน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒) มีการจัดทำแผนการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นของวิทยาลัย

๓) มีการดำเนินงานตามแผนการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นของวิทยาลัย

๔) วิทยาลัยมีการติดตามและประเมินผลการส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพ

๕) จำนวนผู้สำเร็จการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น มากกว่าร้อยละ ๘๐ มีผลคะแนนการฝึกอบรม ๒.๐๐ ขึ้นไป เทียบกับจำนวนผู้ลงทะเบียนเข้ารับการฝึกอบรมที่ศึกษาครบหลักสูตรทั้งหมด

๖) มีการประเมินความพึงพอใจของผู้สำเร็จการฝึกอบรม และมีผลการประเมินโดยเฉลี่ยระหว่าง ๓.๕๑-๕.๐๐ ของมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ

๗) วิทยาลัยนำผลการติดตามและประเมินผลการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วม และขยายโอกาสทางอาชีวศึกษาไปใช้ในการส่งเสริมและสนับสนุนการขยายโอกาสทางอาชีวศึกษาของวิทยาลัย
แผนงาน โครงการ/กิจกรรม

๑) โครงการ/กิจกรรม โครงการบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU)

๒) โครงการ/กิจกรรม โครงการจัดทำหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น

๓) โครงการ/กิจกรรม โครงการ/ฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น

ข้อมูลสารสนเทศ

๑) รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม (เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพ)

๒) การสำรวจความต้องการ หรือการลงนามความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน

๓) แผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร

๔) รายงานผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนครบตามหลักสูตร

๕) รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน

แผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑)
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ (ชลบุรี)

ภาคผนวก

คำสั่งวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(ชลบุรี)

ที่ ๔๗๖/๒๕๖๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ ระยะ ๕ ปี
(ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑)

เพื่อให้การดำเนินงาน การจัดทำแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ ระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑) ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(ชลบุรี) เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ ระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑) ดังรายชื่อต่อไปนี้

๑. นายพีรพงษ์	พันธ์ไสดา	ประธานกรรมการ
๒. นางนิตยา	เสาทงษ์	กรรมการ
๓. นายเกียรติศักดิ์	สุทธิปัญญา	กรรมการ
๔. นางสาวชัชฎาภรณ์	คางาม	กรรมการ
๕. นายกิตติธร	หนุงศ์	กรรมการ
๖. นายวัชรินทร์	เสนาฤทธิ์	กรรมการ
๗. นายศราวุฒิ	ศรีประสาน	กรรมการ
๘. นายปรารภ	โกศล	กรรมการ
๙. นางสาวรุจิรัตน์	एमเปีย	กรรมการและเลขานุการ
๑๐. นางสาวแก้วสุดา	พนมเขต	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๑. นายธน	สุนันทารอด	ผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายดำเนินการจัดทำแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ ระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑) ให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อวิทยาลัย

สั่ง ณ วันที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายพีรพงษ์ พันธ์ไสดา)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ (ชลบุรี)

คำสั่งวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(ชลบุรี)

ที่ ๔๗๖/๒๕๖๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน

โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑)

ตามที่ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(ชลบุรี) ได้ดำเนินการยกระดับและพัฒนามาตรฐานคุณภาพการจัดการศึกษาของวิทยาลัยตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัด และตามมาตรฐานการศึกษาและแผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๖) เพื่อพัฒนาผู้เรียนและสถานศึกษาให้มีคุณภาพ ด้วยการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑) โดยผู้บริหาร คณะกรรมการบริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษา เพื่อกระจายไปสู่แผนการดำเนินงานของแต่ละฝ่าย แผนกวิชา และงานต่างๆ ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานอย่างเป็นรูปธรรม

เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเรียบร้อย บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมาย อาศัยอำนาจตามระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน ดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการอำนวยการ

๑.๑ นายพิรพงษ์ พันธุ์โสตา	ผู้อำนวยการ	ประธานกรรมการ
๑.๒ นางนิตยา เสาหงษ์	รองผู้อำนวยการ	กรรมการ
๑.๓ นายเกียรติศักดิ์ สุทธิปัญญา	รองผู้อำนวยการ	กรรมการ
๑.๔ นางสาวรุจิรัตน์ เอมเปีย	ทำหน้าที่รองผู้อำนวยการ	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ กำหนด แนวทางดำเนินงาน รวมถึงให้คำปรึกษา ควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ให้การดำเนินโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑)เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

๒. คณะกรรมการดำเนินงาน

๒.๑ นายพิรพงษ์ พันธุ์โสตา	ผู้อำนวยการ	ประธานกรรมการ
๒.๒ นางนิตยา เสาหงษ์	รองผู้อำนวยการ	กรรมการ
๒.๓ นายเกียรติศักดิ์ สุทธิปัญญา	รองผู้อำนวยการ	กรรมการ
๒.๔ นางสาวรุจิรัตน์ เอมเปีย	ทำหน้าที่รองผู้อำนวยการ	กรรมการและเลขานุการ
๒.๕ นางสาวแก้วสุดา พนมเขต		กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ ๑. ประชุมชี้แจงการดำเนินงานตามโครงการ เป็นที่ปรึกษาในการดำเนินงานตามโครงการ กำกับ ดูแล การดำเนินงานและอำนวยความสะดวกทุกขั้นตอน

๒. ประสานงานกับคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

๓. คณะกรรมการรับลงทะเบียน

๓.๑	นางชาลิณี	ตางาม	ประธานกรรมการ
๓.๒	นางสาวอัมรา	พันจันทิก	กรรมการ
๓.๓	นางสาวกัญญา	ปัญญาณิษฐ์กุล	กรรมการ
๓.๔	นางสาวจุฑามาศ	แสงทอง	กรรมการและเลขานุการ
๓.๕	นายธน	สุนันทารอด	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ ๑. จัดทำแบบฟอร์มรับลงทะเบียนการประชุมเชิงปฏิบัติการทำแผนพัฒนาสถานศึกษา ระยะ ๕ ปี

๒. รับลงทะเบียนผู้เข้าร่วมการประชุม

๓. ประสานงานกับคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

๔. คณะกรรมการสถานที่

๔.๑	นายวรวิทย์	นุตตานนท์	ประธานกรรมการ
๔.๒	นายธีรพงษ์	เกิดบุญส่ง	กรรมการ
๔.๓	นายพรชัย	วิไลเลิศ	กรรมการ
๔.๔	นายวิฑิต	แสงคำ	กรรมการ
๔.๕	นายศรารุช	ตันศิริ	กรรมการ
๔.๖	นายจักรกริช	แก้ววิจิตร	กรรมการ
๔.๗	นักการภารโรงทุกคน		กรรมการ
๔.๘	นางณัชรสา	นามแย้ม	กรรมการและเลขานุการ
๔.๙	นางสาวน้ำอ้อย	เข็มทอง	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๔.๑๐	นางสาวกิติกา	คำสิน	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ ๑. จัดเตรียมสถานที่ งานระบบต่างๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการจัดงาน

๒. ประสานงานกับคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

๕. คณะกรรมการฝ่ายพิธีการ

๕.๑	นางนิตยา	เสาหงษ์	ประธานกรรมการ
๕.๒	นายกิตติธรร	หนุงศ์	กรรมการ
๕.๓	นายกมลภพ	เจริญชัยชนะ	กรรมการและเลขานุการ
๕.๔	นางสาวธัญญ์ณภัสส์	ภูสุวรรณสกุล	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ ๑. จัดทำกำหนดการดำเนินงานในพิธีเปิด-ปิดงาน

๒. จัดทำคำกล่าวรายงานและคำกล่าวในพิธีเปิด-ปิดงาน และจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในพิธี

๓. ประสานงานกับคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

๖. คณะกรรมการสวัสดิการอาหารและเครื่องดื่ม

๖.๑	นายเกียรติศักดิ์	สุทธิปัญญา	ประธานกรรมการ
๖.๒	นางชาลิณี	ตางาม	กรรมการ
๖.๓	นางสาววันทนา	อึ้งวทรระกุล	กรรมการ

/๖.๔ นางสาวเปรมจิต....

๖.๔	นางสาวเปรมจิต	อยู่สหาย	กรรมการ
๖.๕	นางสาวน้ำอ้อย	เข็มทอง	กรรมการ
๖.๖	นางสาววิราวรรณ	ทิมเกิด	กรรมการ
๖.๗	นางสาวนันทวดี	ทองอยู่	กรรมการ
๖.๘	นางจิตติมา	สำรวย	กรรมการ
๖.๙	นายวรวุฒิ	นุตตานนท์	กรรมการและเลขานุการ

- มีหน้าที่**
๑. จัดเตรียมอาหารว่าง เครื่องดื่มและอาหารกลางวัน บริการแก่คณะกรรมการทุกฝ่าย
 ๒. ประสานงานกับคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

๗. คณะกรรมการบัญชี การเงิน และพัสดุ

๗.๑	นางนิตยา	เสาหงษ์	ประธานกรรมการ
๗.๒	นายโกวิท	เคาเลิศ	กรรมการ
๗.๓	นางสาวฉัตรฐนิตย์	ปลื้มสี	กรรมการ
๗.๔	นางพรวิไล	ศรีสวัสดิ์	กรรมการ
๗.๕	นางสาวณิชาปวีร์	สรณะสัจจะชีพ	กรรมการ
๗.๖	นางดารณีย์	วารณา	กรรมการ
๗.๗	นางสาวเจนจิรา	คงเจริญ	กรรมการ
๗.๘	นางสาวกิตติกา	คำสิน	กรรมการ
๗.๙	นางสาวชัชฎาภรณ์	คองาม	กรรมการและเลขานุการ

- มีหน้าที่**
๑. ดำเนินการจัดซื้อ จัดจ้าง จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานให้เป็นไปตามระเบียบ
 ๒. ให้คำปรึกษาในการเบิกจ่ายเงิน และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องให้ถูกต้องตามระเบียบ
 ๓. ควบคุมการเบิกจ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามระเบียบ
 ๔. ประสานงานกับคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

๘. คณะกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์และบันทึกภาพ

๘.๑	นางนิตยา	เสาหงษ์	ประธานกรรมการ
๘.๒	นายกมลภพ	เจริญชัยชนะ	กรรมการ
๘.๓	นายวัชรินทร์	เสนาฤทธิ์	กรรมการ
๘.๔	นางสาวเปรมจิต	อยู่สหาย	กรรมการ
๘.๕	นางสาวธัญญ์ณภัสส์	ภูสุวรรณสกุล	กรรมการและเลขานุการ

- มีหน้าที่**
๑. วางแผน ออกแบบสื่อในการจัดงาน
 ๒. ดำเนินการบันทึกภาพกิจกรรมในการดำเนินงานและวีดิทัศน์ตลอดการจัดงาน นำเผยแพร่ทางเว็บไซต์วิทยาลัยฯ และนำส่งคณะกรรมการประเมินผลเพื่อจัดทำรายงานการดำเนินงาน
 ๓. ประสานงานกับคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

๙. คณะกรรมการรักษาความสงบ (กรรมการปกครอง)

๙.๑	นายธงชัย	บุญธรรม	ประธานกรรมการ
-----	----------	---------	---------------

/๙.๒ นายอุตร....

๙.๒ นายอุดร	นพคุณางกุล	กรรมการ
๙.๓ นายวิฑิต	แสงคำ	กรรมการ
๙.๔ นายนิติ	อ่อนละมัย	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ ๑. ดูแลรักษาความปลอดภัย ๓.ธอำนาจความสะดวกให้กับทุกคนในงานให้อยู่ในเหตุการณ์ปกติ

๒. ประสานงานกับคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

๑๐. คณะกรรมการประเมินผล

๑๐.๑ นางสาวรุจิรัตน์	เอมเป็ย	ประธานกรรมการ
๑๐.๒ นายธน	สุนันทารอด	กรรมการ
๑๐.๓ นางสาวแก้วสุดา	พนมเขต	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ ๑. จัดทำแบบสอบถามให้ผู้เข้าร่วมงานประเมินผลความพึงพอใจ

๒. รวบรวมแบบสอบถาม สรุป จัดทำรายงานผลการดำเนินงานการประเมินผลงาน

๓. ประสานงานกับคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

๑๑. คณะกรรมการร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการ

๑๑.๑ นายพีรพงษ์	พันธ์โสตา	ประธานกรรมการ
๑๑.๒ นางนิตยา	เสาหงษ์	กรรมการ
๑๑.๓ นายเกียรติศักดิ์	สุทธิปัญญา	กรรมการ
๑๑.๔ นางสาวรุจิรัตน์	เอมเป็ย	กรรมการ
๑๑.๕ นางสาวชัชฎาภรณ์	คางาม	กรรมการ
๑๑.๖ นายกิตติธร	หน่วงค์	กรรมการ
๑๑.๗ นายโกวิทย์	เคาเลิศ	กรรมการ
๑๑.๘ นายกัญญ์คณศวร์	ณัฐยากร	กรรมการ
๑๑.๙ นายปรารภ	โกศล	กรรมการ
๑๑.๑๐ นายวชิรวิทย์	จรัสกิตติตระกูล	กรรมการ
๑๑.๑๑ นางสาวจุฑามาศ	แสงทอง	กรรมการ
๑๑.๑๒ นายสว่าง	ชาติทอง	กรรมการ
๑๑.๑๓ นายศราวุฒิ	ศรีประสาน	กรรมการ
๑๑.๑๔ นายกมลภพ	เจริญชัยชนะ	กรรมการ
๑๑.๑๕ นายวัชรินทร์	เสนาฤทธิ์	กรรมการ
๑๑.๑๖ นายธงชัย	บุญธรรม	กรรมการ
๑๑.๑๗ นายมิตรชัย	สุทธิศักดิ์	กรรมการ
๑๑.๑๘ นายเดชคำภีร์	คางวงศ์	กรรมการ
๑๑.๑๙ นายจักรกริช	แก้ววิจิตร	กรรมการ
๑๑.๒๐ นางสาวปณิสสา	ทาเทพ	กรรมการ
๑๑.๒๑ นายจตุรนต์	นิยะรัตน์	กรรมการ
๑๑.๒๒ นางสาวธนพร	เปรมประเสริฐ	กรรมการ
๑๑.๒๓ นางสาวลินรดี	บุญดีชยาภรณ์	กรรมการ

๑๑.๒๔ นายณัฐวุฒิ	รุ่งสง	กรรมการ
๑๑.๒๕ นายกฤษฎา	พลบูรณ์	กรรมการ
๑๑.๒๖ นายขจรวุฒิ	มณีฉาย	กรรมการ
๑๑.๒๗ นายจักรกฤษณ์	มะณี	กรรมการ
๑๑.๒๘ นางซาลินี	ตางาม	กรรมการ
๑๑.๒๙ นายธีรพงษ์	เกิดบุญสง	กรรมการ
๑๑.๓๐ นายวรวุฒิ	นุตตานนท์	กรรมการ
๑๑.๓๑ นายพรชัย	วิลเลิศ	กรรมการ
๑๑.๓๒ นางณัชรสา	นามแย้ม	กรรมการ
๑๑.๓๓ นางสาวอัมรา	พันจันทิก	กรรมการ
๑๑.๓๔ นายศรารุช	ตันศิริ	กรรมการ
๑๑.๓๕ นายอุดร	นพคุณางกุล	กรรมการ
๑๑.๓๖ นายศิวซ์	จันทนวงษ์	กรรมการ
๑๑.๓๗ นายวิทิต	แสงคำ	กรรมการ
๑๑.๓๘ นางสาวกัญญา	ปัญญาณิษฐ์กุล	กรรมการ
๑๑.๓๙ นางสาวจารุวรรณ	คงเจริญ	กรรมการ
๑๑.๔๐ นายณัฐวุฒิ	แสงสร้อย	กรรมการ
๑๑.๔๑ นางสาวศศิگانต์	จันทร์สมปอง	กรรมการ
๑๑.๔๒ นางพรวิไล	ศรีสวัสดิ์	กรรมการ
๑๑.๔๓ นางสาวศศิภิญญา	เปรมประเสริฐ	กรรมการ
๑๑.๔๔ นางสาวภาวดี	อรุณภาส	กรรมการ
๑๑.๔๕ นายณัฐพร	มะลิวัลย์	กรรมการ
๑๑.๔๖ นางสาวฉัตรฐนิตย์	ปลื้มสี	กรรมการ
๑๑.๔๗ นายปภักร	ทิพย์โชติ	กรรมการ
๑๑.๔๘ นายนิติ	อ่อนละมัย	กรรมการ
๑๑.๔๙ นางสาวพุทธิมา	คอนหน้าย	กรรมการ
๑๑.๕๐ นางสาววันทนา	อึ้งวระกุล	กรรมการ
๑๑.๕๑ นางดารณีย์	วารณา	กรรมการ
๑๑.๕๒ นางสาวเปรมจิต	อยู่สหาย	กรรมการ
๑๑.๕๓ นางสาวน้ำอ้อย	เข็มทอง	กรรมการ
๑๑.๕๔ นายธน	สุนันทารอด	กรรมการ
๑๑.๕๕ นางสาววิราวรรณ	ทิมเกิด	กรรมการ
๑๑.๕๖ นางสาวณิชาปวีณ์	สรณะสัจจะชีพ	กรรมการ
๑๑.๕๗ นางสาวนันทวดี	ทองอยู่	กรรมการ
๑๑.๕๘ นางฐิติมา	สำรวย	กรรมการ
๑๑.๕๙ นางสาวธัญญ์ณภัสส์	ภูสุวรรณสกุล	กรรมการ
๑๑.๖๐ นางสาวกิติกา	คำสิน	กรรมการ

๑๑.๖๑ นางสาวเจนจิรา คงเจริญ	กรรมการ
๑๑.๖๒ นายธนาแสน เรืองหนูนต์	กรรมการ
๑๑.๖๓ นางสาวนิภา อินทร์โชติ	กรรมการ
๑๑.๖๔ นายเกียรติยศ เศรษฐเจริญสุข	กรรมการ
๑๑.๖๕ นางสาวแก้วสุดา พนมเขต	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ ๑. เข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาระยะ ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๗-๒๕๗๑)

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการทุกท่านปฏิบัติหน้าที่ด้วยความวิริยะอุตสาหะ และเป็นไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์ของวิทยาลัย เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์และผลงานอย่างแท้จริง

สั่ง ณ วันที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายไพรัช พันธ์ไธดา)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์(ชลบุรี)